

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
June 2022

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่อย่างไม่ว่างเว้นเสมอในงานรับใช้ของพระเจ้า แล้วความรักของลูกต่อพ่อจะเพิ่มพูนขึ้น และปรอทของความสุขของลูกจะคงสูงอยู่เสมอ
- คำถาม:** อะไรคือความสุขในหัวใจของลูกๆ ผู้ที่มีประสบการณ์ไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการได้รับบิสตรีของบาบา?
- คำตอบ:** พวกเขามีประสบการณ์แห่งความสุขในอาณาจักรแห่งสวรรค์ในหัวใจ, เพราะทันทีที่ดวงวิญญาณได้รับการเหลื่อมมองครั้งหนึ่งจากพระเจ้า, เขาก็ประกาศสิทธิ์ต่อมรดก พ่อมีทุกสิ่งอยู่ในตัวท่าน
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงให้ประเด็นที่ต่างกันไปสำหรับลูกๆ ในวิธีที่หลากหลายทุกวัน?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะเติมเต็มความปรารถนาของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกๆ ลูกๆ รับฟังประเด็นใหม่ๆ จากพ่อ, และดังนั้นความรักของพวกเขาก็เพิ่มขึ้น
- เพลง:** ลูกได้ใช้เวลากลางคืนในการหลับนอน และกลางวันในการรับประทาน

โอมชานติ ลูกๆ กำลังนั่งขณะที่สายตาของลูกอยู่ที่บาบา พ่อกำลังมองดูลูกๆ ดวงวิญญาณและร่างกายของลูก ลูกๆ ก็มองเห็นท่านเช่นกัน มีความสุขสันต์ที่ยิ่งใหญ่กว่าในการมองดูบาบาหรือในการรับฟังท่าน? ลูกได้ยินความรู้อะไรมากมาย ลูกเคยได้ยินความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกคือผู้ทำบักดีอันดับหนึ่ง ลูกได้ทำบักดีมากที่สุด ลูกได้ศึกษาพระเวท, คัมภีร์ต่างๆ, กรันท์, กิตะและมนตราไภยาตรี (วลีสักดีสิทธิ์) ลูกได้ทำการทรมานตน, ทาปาเซีย, ทุกสิ่ง ลูกได้ยินมากมาย พ่อบอกลูกตั้งแต่เมื่อลูกได้เริ่มรับฟังสิ่งเหล่านั้น ลูกได้ยินมากมายตั้งแต่เมื่อสิ่งเหล่านั้นถูกบันทึกขึ้น อย่างไรก็ตามเป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่การพบปะกับพ่อทางดวงตาได้เกิดขึ้น ลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลื่อมมอง มีวลีที่ว่า: พระผู้เป็นเจ้า, สัทกูรู, ได้นำดวงวิญญาณไปอยู่เหนือทุกสิ่งเพียงด้วยการเหลื่อมมอง บาบาคือสัทกูรูและเป็นพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสาวด้วยเช่นกัน เรากำลังนั่งอยู่ในสายตาของท่าน เป็นไปด้วยจากสายตาของเราที่เรารู้จักพ่อและเข้าใจว่าเรากลายเป็นนายของโลกผ่านท่านอย่างไร หัวใจมีความสุขจากการได้เห็นพ่อ, เพราะดวงวิญญาณได้รับทุกสิ่งจากท่าน ท่านมีทุกสิ่งรวมกันอยู่ในตัวท่าน เวลานี้ลูกๆ ได้พบกับพ่อแล้ว ลูกกำลังนั่งอยู่ในสายตาของท่าน และดังนั้นแน่นอนที่ลูกๆ จะซาบซึ้งเกี่ยวกับอาณาจักรแห่งสวรรค์ ก่อนอื่นใดมีความสุขซาบซึ้งของการเป็นของพ่อ และแล้วมีความสุขซาบซึ้งของมรดกเบต้า นั่นคืออาณาจักร เราเข้าใจว่าเรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อและเข้าใจว่าสำนักที่เป็นร่างกำลังถูกขจัดออกไป เราดวงวิญญาณได้ไปรอบวงจรการเล่นบทบาทของเราด้วยร่างกายนี้ เวลานี้พ่อของเรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าเรา มีความสุขของการได้รับมรดกจากพ่อ เมื่อเด็กโตขึ้น, เขาก็จะสำนึกได้ว่าเขาเป็นลูกของนักกฤษณะ, วิศวกรหรือจักรพรรดิและเขาเป็นนายของอาณาจักรนั้น ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ถาวรด้วยการมองเห็นพ่อ นี่เรียกว่าเป็นการสนทนาจากใจถึงใจ พ่อสูงสุดของทั้งหมดนี้และพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านร่างกายนี้ สิ่งนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่พ่อผู้ซึ่งลูกเคยจดจำท่านมาได้มาและให้มรดกของลูกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ด้วยการพบปะของดวงตาที่เกิดขึ้น ลูกๆ ควรจดจำสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนลืมสิ่งนี้ ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ ด้วยการอยู่เบื้องหน้าดวงตาของบาบา ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับบาบา ด้วยการเห็นบาบา, ปรอทของความสุขของลูกก็สูงขึ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายประเด็นใหม่ๆ เพื่อที่ลูกๆ จะพัฒนาความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อ และแล้วลูกๆ ดวงวิญญาณก็สามารถเติมเต็มความปรารถนาของหัวใจ เพราะลูกได้้อย่างแยกห่างไป ลูกได้มีประสบการณ์ของความทุกข์ที่หลากหลาย เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี้เป็นส่วนตัว ลูกควรจะมีมีความสุขจากการได้เห็นท่าน ลูกมีความสุขที่ได้อยู่เบื้องหน้าบาบา หรือลูกมีความสุขเช่นกันเมื่อลูกอยู่ไกลจากท่าน? เหตุผลก็พูดว่า, เป็นเพราะใครบางคนได้ยินสิ่งต่างๆ มากมายภายนอก สติปัญญาก็ถูกดึงไปสู่ทิศทางอื่นๆ ลูกๆ ผู้ที่กำลังอยู่ในมฤบันกำลังฟังบาบาเป็นส่วนตัว บาบาดึงดูดดวงวิญญาณด้วยความรักของท่าน บาบาของลูกนั้นน่ารักและอ่อนหวานอย่างยิ่ง! ท่านกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสู่สวรรค์ ลูกๆ เคยเป็นนายแห่งสวรรค์เวลานี้ตามละคร, ลูกได้สูญเสียทุกสิ่ง การสูญเสียอาณาจักรและการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรกลับคืนอีกครั้งไม่ใช่เรื่องใหญ่ เพียงลูกเท่านั้นเข้าใจเรื่องนี้ มีดวงวิญญาณนับล้านในโลก แต่มีเพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นจากหลายล้านที่ตระหนักรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็น, ในสิ่งที่พ่อเป็น และในสิ่งที่ได้รับมาจากพ่อ ถึงแม้ว่าบางคนเข้าใจทั้งหมดนี้ ความมหัศจรรย์ก็คือ มายาทำให้พวกเขาลืม ไม่ใช่ว่ามายาไม่ได้ทำให้ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นส่วนตัวลืมบาบา มายาแม้กระทั่งทำให้ผู้ที่อยู่ที่นั่นเป็นส่วนตัวเองก็ลืม ควรจะมีความรักที่เต็มเปี่ยมต่อชีพบาบา ความรักของลูกจะสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้อย่างไร เพื่อที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สูงส่งที่สุดจากบาบา? พ่อพูดว่า: ทำงานรับใช้ของพระเจ้า! พ่อก็รับใช้ลูก

ๆ ด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าบาบาได้มาจากดินแดนไกลโพ้น ลูกๆ ผู้มีศรัทธาในสติปัญญาไม่ควรจะขึ้นลงหรือสับสนเลย, แต่มายาก็เต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง บาบากำลังตกแต่งประดับประดาลูก ท่านกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพ นี่คือโรงเรียนที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ นี่คือการพยายามที่ลูกทำเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ บาบาเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อ! เมื่อผู้คนกำลังจะตาย, เขาก็ได้รับการบอกให้จดจำราม (พระเจ้า) อย่างไรก็ตามผู้คนไม่รู้จักราม, และดังนั้นจึงไม่มีคุณประโยชน์ใดจากการจดจำระลึกถึงสิ่งนั้น ลูกมีการตระหนักรู้จักพ่อที่สมบูรณ์ ลูกมาที่นี่เพื่อมาหาชีพบบา ท่านเป็นผู้สร้างผู้ไม่มีตัวตน, ท่านสร้างอย่างไร? ประชาบิดาบรรพบุรุษก็เรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างด้วยเช่นกัน โลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้นผ่านบรรพบุรุษ เหตุนี้เองท่านจึงได้ชื่อว่าบรรพบุรุษ, พ่อของปวงประชา ลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลายเป็นบรรพบุรุษและลูกดวงวิญญาณก็เข้าใจอย่างกระจ่างว่าลูกคือหลานของชีพบบาและได้กลายเป็นลูกๆ ของบรรพบุรุษ ลูกต้องการที่จะให้บาปของลูกปลดปล่อยไป และได้รับการร้อยเข้าไปอย่างใกล้ชิดมากในลูกประจำแห่งชัยชนะ ดังนั้นลูกต้องจดจำบาบาอย่างมาก ลูกเป็นคาร์มาโยคีด้วยเช่นกัน ให้ดูแลบ้านของลูกและอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว ตัวอย่างนี้ไม่ได้ใช้กับชานายาสชี พวกเขาไม่สามารถอยู่กับครอบครัวและกลับมาบริสุทธิ์เหมือนกับดอกบัวได้ หรือพวกเขาไม่สามารถบอกสิ่งนี้แก่ผู้อื่น เพราะผู้คนทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวเอง ชานายาสชีไม่สามารถพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนกับดอกบัว พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งจะบอกให้ผู้คนจดจำธาตุบรรพบุรุษ แม้แต่สิ่งนั้นก็เกินไปไม่ได้ ผู้คนจะตอบว่า: ท่านได้ทิ้งบ้านของท่านมาแล้ว แต่เราจะสามารถทำได้อย่างไร? ท่านไม่สามารถจะอยู่ในครอบครัว ดังนั้นท่านจะสามารถบอกผู้อื่นให้ทำเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขาไม่สามารถให้คำสอนของราชาโยคะได้ เวลาลูกได้เข้าใจนัยสำคัญของศาสนาทั้งหมด ทุกศาสนาต้องมาในเวลาของตนเอง ยุคทองต้องมาหลังจากยุคเหล็ก ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเป็นที่ต้องการสำหรับยุคทอง ไม่มีศาสนาอื่นใดสามารถทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพได้ พวกเขาต้องไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น มีความสุขในสวรรค์ เมื่อเราเป็นเทพ, ผู้คนของศาสนาอื่นก็เข้าไปสู่การหลุดพ้น อย่างไรก็ตามจนกว่าเราจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต, สวรรค์, ไม่มีใครสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ สวรรค์และนรกไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกันได้ เมื่อเราได้ประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตแล้ว ก็ไม่ควรจะมีใครถูกทิ้งไว้ในชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้เป็นการบรรจบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่พบปะกับบาบาในการบรรจบกันของวงจร ผู้อื่นไม่สามารถพบท่าน ผู้อื่นคิดว่านี้คือยุคเหล็กแต่เราไม่ได้อยู่ในยุคเหล็กอีกต่อไป เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากบาบา เราได้ตายขณะมีชีวิตเพื่อเป็นของบาบา ผู้ที่ถูกนำมาเลี้ยงดูก็มาเพื่อที่จะรู้จักโลกทั้งสอง พวกเขาได้รับการบอกว่า: ท่านได้เป็นของโลกนั้น และเวลานี้ท่านเป็นของโลกนี้ พวกเขารู้จักเพื่อนฝูงญาติมิตรของทั้งสองด้าน ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ยกสมอเรือของลูกขึ้นมาแล้วได้และได้ออกห่างไปจากที่นั่นแล้ว เวลานี้เรากำลังออกเดินทาง เราไม่มีสายใยใดกับโลกนี้ พระเจ้ากำลังพูดกับลูกๆ ของท่าน นั่นคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, กำลังพูดกับลูกๆ ซาลิแกรม มีคำกล่าวว่าพระเจ้าต้องมา, แต่พวกเขาไม่รู้จักรู้ท่านเป็นเพราะพวกเขาไม่รู้จักรู้พ่อ, พวกเขาจึงสับสน ไม่มีใครเข้าใจสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้น แต่กระนั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่จดจำพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณได้นำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาท ลูกได้มาจากอาณาเขตสูงสุดที่ซึ่งพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ด้วยเช่นกัน มนุษย์ไม่ได้รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าจะมาเพื่อพบปะกับลูกๆ อย่างไรและท่านจะทำอะไร ทุกสิ่งในกิตะได้มีการเขียนไว้อย่างผิดๆ พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อ พ่อถามว่า: รู้จักพ่อหรือไม่? กฤษณะจะไม่ถามว่า: รู้จักฉันไหม? ทั้งโลกรู้จักเขา, แต่เขาไม่สามารถให้ความรู้ ดังนั้นแน่นอนที่ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าได้เปลี่ยนรูปของท่าน แต่ท่านไม่ได้กลายเป็นศรีกฤษณะ ท่านเข้ามาในร่างของมนุษย์ ท่านไม่ได้เข้ามาในร่างของกฤษณะ ผู้นี้คือบรรพบุรุษ มีดวงวิญญาณกฤษณะในตัวเขา พวกเขาได้ทำความผิดในประเด็นเล็กๆ นี่คือการเกิดที่ 84 ของดวงวิญญาณกฤษณะ และแล้วเขาได้กลายเป็นกฤษณะในตอนเริ่มต้น เขากำลังทำความพยายามในชาติเกิดสุดท้ายเพื่อประกาศสิทธิในสถานะภาพของกฤษณะ นี่คือการประเด็นที่แฝงตัวอย่างยิ่ง พวกเขาได้ลืมสิ่งเล็กๆ นี้นี้ไป นี่คือการที่ลื่นหลุดไปงายอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของสกุลของกฤษณะ เวลาลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกจากชีพบบาอีกครั้ง กฤษณะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้คนพูดว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด นั่นไม่ได้พิสูจน์สิ่งใด ได้มีการแสดงไว้ในกิตะว่าเพียงพันดาบทั้ง 5 เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ พวกเขาได้ให้หลายแสนปีแก่วงจร ผู้คนไม่ได้เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งที่ง่ายดายเช่นนั้น! ลูกเข้าใจเพียงจากสัญญาว่าลูกได้เป็นของครอบครัวสุริยวงศ์ หลังจากที่ได้เป็นของสุริยวงศ์ ลูกก็ได้เป็นของราชวงศ์ศุทรา และแล้วจากบรรพบุรุษลูกได้กลายเป็นเทพ วรรณะเหล่านี้ต้องคงอยู่ในสติปัญญาของลูก พวกเขาแม้กระทั่งลดวรรณะลงไปครึ่งหนึ่ง: พวกเขาได้ลืมบรรพบุรุษ, จุก และลืมชีพบบาด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงให้เห็นเทพ, นักรบ, พ่อค้าและศุทรา แต่บรรพบุรุษก็เป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ลูกๆ ของบรรพบุรุษไปที่ใด? สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของใคร พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างกระจ่าง ลูกต้องปลูกฝังสิ่งนี้อย่างดีในสติปัญญา ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของพ่อควรจะอยู่ในลูกด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกดวงวิญญาณเป็นเช่นเดียวกับพ่อเอง ความรู้ของวงจรโลกที่อยู่ในพ่อนั้นก็ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องรอบรู้ ควรจะมีโยคะกับบาบา และควรมีการ

ไตร่ตรองความรู้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกกำลังนั่งที่นอญเบื้องหน้าบาบา ลูกเข้าใจว่าบาบาอธิบายอย่างง่ายดายยิ่ง มีคำพูดว่า: ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกห่างจากกันเป็นเวลายาวนาน สัทกูรูในรูปของสื่อกลางมาสอนลูก สื่อกลางคือผู้ที่จัดการสัญญาของลูก พ่อมาและทำสัญญากับลูกด้วยผู้นี้ ลูกเข้าใจว่าผู้เป็นสื่อกลางไม่ควรเป็นที่จดจำ การหมั่นหมายของลูกกับชีพบาบาเกิดขึ้นผ่านสื่อกลาง ลูกทั้งหมด, ผู้ที่อยู่ในระหว่างกลางก็เป็นสื่อกลางด้วยเช่นกัน ลูกสามารถถามว่า: ท่านมีความสัมพันธ์อะไรกับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด? ลูกได้สร้างวิธีการที่จะจัดการแต่งงานของดวงวิญญาณอื่นๆ กับท่าน ลูกได้ให้ชื่อประชากรบิดาบรรพบุรุษมาด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกจากชีพบาบา ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างได้หมั่นกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้หมั่นหมายแล้ว ลูกเคยได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกและลูกกำลังประกาศสิทธิ์นั้นอีกครั้ง ลูกเข้าใจว่านี่คือธุรกิจของลูกในการบรรจบกันวงจรแล้ววงจรเล่า ไม่มีใครอื่นสามารถหมั่นหมายดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกหมั่นหมายพวกเขากับผู้เดียวผู้ที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลก นี่คือการหมั่นหมายทางจิตที่สูงส่งที่สุด วงจรแล้ววงจรเล่าที่ลูกเรียนรู้วิธีการหมั่นหมายทางจิตระหว่างดวงวิญญาณให้กับบาบา สิ่งนั้นเกิดขึ้นเช่นนี้วงจรแล้ววงจรเล่า แนนอนที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพวงจรรแล้ววงจรเล่า และแล้วลูกเหล่าเทพก็กลายเป็นมนุษย์อีกครั้ง มนุษย์ก็คือมนุษย์! อย่างไรก็ตามเหตุใดจึงได้มีการเขียนไว้ว่า นั้นไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ? เพราะท่านก่อตั้งศาสนาเทพ ลูกเข้าใจว่าเป็นไปด้วยการหมั่นหมายนี้ที่เรากำลังกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ทุกคนพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ แต่ไม่มีสิ่งเหล่านี้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา เริ่มแรกบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็ได้สร้างวัดมากมาย เวลานี้เป็นสภาพของการตกต่ำสำหรับผู้อื่น, แต่สำหรับลูกเป็นสภาพของการไต่เต้า นั้นใช้เพียงหนึ่งวินาทีที่จะเข้าสู่สภาพของการไต่เต้า อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้อยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งใดๆ หรือปล่อยให้สัทธาของลูกขึ้นลง ขณะที่ดูแลบ้านของลูก ฯลฯ ให้อยู่อย่างเป็นคาร์มาโยคี ในการที่จะถูกร้อยอย่างใกล้ชิดในลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน
2. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่อที่จะกลับมาฉลาด อยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้ของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่อุทิศสำนึกที่มีชีวิตจำกัดของ "ของฉัน" ด้วยการตระหนักถึงคำว่า "บาบา" และด้วยเหตุนี้กลายเป็นผู้ที่สละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด
ลูกๆบางคนพูดว่า "คุณธรรมนี้ของฉัน" "พลังของฉัน" นี่เป็นความผิด การพิจารณาของขวัญที่มาจากพระเจ้าเป็นของลูกคือบาปอันยิ่งใหญ่ บางคนพูดในลักษณะที่ธรรมดา : คุณธรรมของฉันหรือสติปัญญาของฉันไม่ได้ถูกใช้ อย่างไรก็ตามการพูดว่า "ของฉัน" คือการทำให้สิ่งนั้นสกปรกเป็นการหลอกลวงด้วยเช่นกัน ดังนั้นอุทิศสำนึกที่มีชีวิตจำกัดของ "ของฉัน" นี้และจดจำคำว่า "บาบา" อย่างสม่ำเสมอ และแล้วลูกจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นดวงวิญญาณที่สละละทิ้ง

คติพจน์: อุทิศงานรับใช้ของลูกให้แก่พ่อและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับผลและพลังของงานรับใช้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ทุกสิ่งที่พ่อที่แท้จริงกำลังบอกลูกนั้นเป็นความจริง จงอยู่อย่างมีสำจะกับพ่อที่แท้จริง ขออย่าได้มีความห่อกลวงหรือความคดโกงในตัวลูก
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างที่ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนมากในการบรรจบพบกัน
- คำตอบ:** บราห์มินทำอะไร และศูทรทำอะไร หนทางของความรู้คืออะไร และหนทางบักดีคืออะไร สนามรบของกองทัพที่เป็นกายภาพคืออะไร และสนามรบของลูกคืออะไร ลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจความแตกต่างทั้งหมดนี้ ไม่มีใครอื่นเข้าใจความแตกต่างระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก
- เพลง:** แม่ ไอ้แม่ ท่านคือผู้ประทานโชคแก่ทุกคน!

โอมชานติ นี่คือการยกย่องของผู้เป็นแม่ของบารัต มีคำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา คำยกย่องของแม่ผู้เดียวนั้น ยังไม่เพียงพอ แม่เพียงคนเดียวไม่สามารถทำอะไรได้ แนนอนว่าทั้งกองทัพเป็นที่ต้องการ สิ่งใดจะสามารถเกิดขึ้นโดยที่ไม่มีพวกเขาทั้งกองทัพได้อย่างไร ชีพบาบาคือผู้เดียวเท่านั้น หากไม่ใช่ผู้เดียวนั้นแล้ว ก็ไม่อาจมีแม่ทั้งหลาย ไม่สามารถมีลูกๆ ดังนั้นจะไม่มีบราห์มามูมารีหรือกุมาร ส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ เหตุนี้เองผู้เป็นแม่จึงได้รับการยกย่อง ผู้เป็นแม่ของบารัต ผู้ที่เป็นกองทัพชีพชัคตีที่แฝงตัว และยังไม่ก้าวร้าวรุนแรงอีกด้วย พวกเขาไม่ทำความรุนแรงใดๆ มีความรุนแรง 2 อย่าง หนึ่งคือ การใช้ดาบของต้นธาราคะ และอีกอย่างคือ ความรุนแรงทางกาย เช่นการยิง ความโกรธ การฆ่า ฯลฯ ในเวลานี้กองทัพที่เป็นทางกายภาพทั้งหมดกำลังสร้างความรุนแรงทั้ง 2 อย่างนี้ ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งสอนผู้หญิงถึงวิธีการใช้ปืน ฯลฯ เหล่านี้คือผู้เป็นแม่ของกองทัพทางกาย ในขณะที่ผู้เป็นแม่เหล่านี้เป็นของชุมชนที่สูงส่งของกองทัพทางจิต พวกเขาเรียนรู้วิธีการฝึกฝน ฯลฯ บางทีลูกอาจจะไม่เคยไปสู่สนามรบ พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขาแม้ต้องแะกับกิเลสของต้นธาราคะ ที่นั่นแทบจะไม่มีผู้หญิงที่ไม่แต่งงาน พวกเขาเรียนรู้อย่างมากในกองทัพ แม้กระทั่งเด็กที่เยาว์วัยก็ได้รับการสอน นั่นคือกองทัพ และนี่ก็ยังเป็นกองทัพด้วย รายละเอียดมากมายเกี่ยวกับกองทัพได้ถูกเขียนไว้ในกิตะ อย่างไรก็ตาม ลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งที่เกิดขึ้นในความเป็นจริงว่า: ลูกแฝงตัวเพียงไร กองทัพชีพชัคตีทำอะไร และลูกกลายเป็นนายของโลกอย่างไร นั่นเรียกได้ว่าเป็นสถานที่ของการบรรา สนามรบของลูกนั้นแฝงตัวสภาพนี้เรียกได้ว่าสนามรบ ก่อนหน้านั้นผู้หญิงไม่ได้ไปสู่สนามรบ สิ่งนั้นไม่สามารถจะเปรียบเทียบกับทุกสิ่งที่มี ผู้หญิงทั้ง 2 กองทัพ แต่ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย ขณะที่ส่วนใหญ่ที่นี้เป็นผู้หญิง นี่คือการแตกต่าง นี่คือการแตกต่างสุดท้ยระหว่างหนทางของความรู้และหนทางบักดี ไม่มีความแตกต่างอื่นใดในยุคทอง บาบาและแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บราห์มินทำ และสิ่งที่ศูทรทำ ทั้งสองอยู่ที่นี้ในสนามรบ ไม่ได้เป็นเรื่องของการอยู่ในยุคทองหรือยุคเหล็ก นี่คือการบรรจบพบกัน ลูกพันดาวาสเป็นของยุคบรรจบพบกันส่วนฆราวาสเป็นของยุคเหล็ก พวกเขาได้แสดงระยะเวลาของยุคเหล็กไว้อย่างยาวนานอย่างยิ่ง เพราะเหตุผลนี้ พวกเขาจึงไม่รู้จักการบรรจบกัน อย่างช้าๆที่พวกเขาจะมาเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านี้ผ่านลูก ดังนั้นไม่มีการยกย่องของแม่ผู้เดียวนั้น นี่คือการกองทัพชัคตี พระเจ้าผู้เดียวนั้นสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด และลูกคือกองทัพเดียวกันของวงจร์ที่แล้ว เป็นงานของลูกที่จะเปลี่ยนบารัตนี้ให้เป็นอาณาจักรของผู้ปกครองที่สูงส่ง ลูกเข้าใจว่าก่อนอื่นลูกได้เป็นของสุริยวงศ์ จากนั้นลูกก็เป็นของจันทรราช และต่อมาเป็นผู้ของวงศ์พ่อค้า อย่างไรก็ตามผู้ที่เคยเป็นของสุริยวงศ์เท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเช่นที่ว่าก่อนอื่นลูกจะเข้าไปสู่สุริยวงศ์ นั่นคือ สวรรค์ ยุคทองลูกเรียกว่าสวรรค์ ยุคเงินไม่ใช่เป็นสวรรค์อย่างแท้จริง แม้กระนั้นพวกเขาก็พูดกันว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาไม่ได้พูดว่าผู้หนึ่งได้ไปสู่ยุคเงินสู่อาณาจักรของรามและสีดา ชาวบารัตรู้ว่าอาณาจักรของศรีลักษณอยู่ดินแดนสุชาวดี แต่กระนั้นพวกเขาก็ได้เอาศรีลักษณไปไว้ในยุคทองแดง มนุษย์ไม่รู้ว่าสำจะคืออะไร พวกเขาไม่ได้พบกับสัทกูรูที่บอกสำจะแก่พวกเขา ลูกได้พบผู้เดียวที่ได้บอกทุกสิ่งที่แท้จริงแก่ลูกแล้วและทำให้ลูกมีสำจะ ท่านบอกลูกๆว่า อย่าได้พูดเท็จหรือคดโกง ไม่มีสิ่งใดของลูกที่จะอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ ไม่ว่าการกระทำรูปแบบใดก็ตามที่ใครทำ ผลลัพธ์ก็จะเป็นไปตามนั้น พ่อสอนการกระทำที่ดีแก่ลูก ไม่มีบาปของใครจะถูกซ่อนเร้นได้จากพระเจ้า และความทุกข์ทรมานของกรรมนั้นจะรุนแรงอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกจะได้รับประสบการณ์ของการถูกลงโทษ เพราะบัญญัติกรรมของหลายชาติเกิดต้องถูกสะสาง บาบาได้อธิบายแล้วว่าพวกเขาสังเวตตนเองที่คาชืออย่างไร จนกระทั่งดวงวิญญาณได้ทิ้งร่างไปและไปใช้ชาติใหม่ ดวงวิญญาณต้องทุกข์ทรมาน ต้องอดทนต่อความเจ็บปวดมากมาย รูปแบบหนึ่งของความทุกข์ทรมานของการกระทำที่เป็นบาปคือ ความเจ็บป่วย ฯลฯ อีกหนึ่งนั่นคือ การถูกลงโทษ ดวงวิญญาณไม่

สามารถพูดสิ่งใดได้ในเวลานั้น แต่ต้องร่ำให้อยู่ในความทุกข์ระทม ดวงวิญญาณบาปได้รับประสบการณ์ของการถูกลงโทษที่นั่นพร้อมกันกับที่นั่น ในยุคทองไม่มีบาป ไม่มีศาลหรือผู้พิพากษาและไม่มีการลงโทษในคุกของครรรค์ ที่นั่นครรรค์เป็นเหมือนพระราชวัง กฎณะถูกแสดงว่าลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร และดูเหมือนว่าแม่มี สิ่งนั้นอ้างอิงถึงพระราชวังของครรรค์ เด็กๆถือกำเนิดในความสุขสบายอย่างยิ่งในยุคทอง ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนกลางและตอนจบไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ในโลกนี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ ขณะนี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อไปสู่โลกแห่งความสุข กองทัพที่แฝงตัวนี้จะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม ลูกได้แสดงหนทางแก่ผู้คนมากมาย ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น ต้องมีการทำความเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึง มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้รับในเวลานี้ได้สูญสิ้นไปแล้ว และลูกกำลังจะได้รับสิ่งนั้นอีกครั้ง ทั้งพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลกได้รับการจดจำในเวลาปัจจุบันนี้ ในยุคทองพ่อทางโลกเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ไม่มีความจำเป็นที่จะจดจำพ่อเหนือโลก เพราะไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขที่นั่น ความรู้สำหรับชาวบาร์ต ไม่ใช่เพื่อผู้คนของศาสนาอื่น อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่นจะปรากฏขึ้นมา พวกเขาจะมาเรียนโยคะ ลูกถูกเชื้อเชิญให้อธิบายเกี่ยวกับโยคะ ดังนั้นลูกจะเตรียมตนเอง จงอธิบายแก่พวกเขาว่า ท่านได้ลืมนโยคะโบราณของบาร์ตไปแล้วหรือ พระเจ้าพูด มาตามนะภาพ! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูดกับลูกๆที่ไม่มีตัวตน จงจดจำพ่อ แล้วลูกจะมาหาพ่อ ลูกดวงวิญญาณรับฟังผ่านอวัยวะเหล่านี้ พ่อ ดวงวิญญาณพูดผ่านการดำรงของอวัยวะเหล่านี้ พ่อคือ พ่อของทุกคน ทุกคนร้องสรรเสริญว่า พ่อผู้ทรงอำนาจ มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข หัวข้อเหล่านี้ดี “อะไรคือคำยกย่องของชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด และอะไรคือคำยกย่องของกฎณะ เวลานี้ให้ตัดสินใจด้วยตนเองว่า ใครคือผู้แต่งกิตะ” นี่คือนัยของที่มีพลังอย่างยิ่ง ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ จงบอกพวกเขาว่าลูกจะไม่ใช้เวลามากนัก ถึงแม้ว่าพวกเขาจะให้หนึ่งนาที่นั่นก็เพียงพอแล้ว พระเจ้าพูด มาตามนะภาพ! จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ใครพูดสิ่งนี้ ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนได้พูดสิ่งนี้กับลูกๆบราห์มีนผ่านร่างของบราห์มา พวกเขาเป็นกองทัพพันดาปด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้นำทางที่พาทุกคนไปสู่การจาริกแสวงบุญทางจิต บาบาได้ให้เรียงความ ลูกๆควรจะคิดเกี่ยวกับวิธีการที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ด้วยวิธีการที่ละเอียดอ่อน ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เราคือบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारี ในความเป็นจริง พวกท่านก็เป็นเช่นนั้นด้วย แต่พวกท่านยังไม่ได้รู้จักพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำให้ลูกๆ กลายเป็นเทพ มีอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ในบาร์ตเท่านั้น ถึงแม้ว่าลูกผู้เยาว์วัยได้อธิบายด้วยเสียงอันดังในชุมนุมที่ใหญ่ นั่นจะมีอิทธิพลอย่างมาก พวกเขาจะตระหนักว่าลูกเท่านั้นที่มีความรู้ ลูกเท่านั้นที่ชี้หนทางไปสู่พระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนพูดว่า โอ ดวงวิญญาณ จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ขณะที่อาบน้ำในแม่น้ำคงคา และไปสู่การจาริกแสวงบุญชาติแล้วชาติเล่า ลูกก็ไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เป็นบาร์ตที่ผ่านสภาพไต่เต้าและตกต่ำ พ่อสอนราชาโยคะ และนำมาซึ่งสภาพไต่เต้า นั่นคือ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ จากนั้นมายาว่าวันก็ทำให้ลูกกลายเป็นนายของนรก ดังนั้นนั่นเป็นสภาพของการตกต่ำ ชาติแล้วชาติเล่ามีสภาพของการตกต่ำลงไปเรื่อยๆ ความรู้คือ สภาพของการไต่เต้า บัณฑิตคือ สภาพของการตกต่ำ แม้กระนั้นพวกเขาก็พูดว่าบางคนจะพบกับพระเจ้าหลังจากทำบัณฑิต ดังนั้นแน่นอนที่พระเจ้าให้ความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อสักทูลได้ให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความรู้ไม่รู้ก็ถูกขจัดทิ้งไป พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวคือ สักทูล และไม่มีทูลอื่นใดนั้นได้ถูกยกย่อง มีทูลจำนวนนับไม่ถ้วน แต่มีเพียงสักทูลผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกย่อง ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ให้อิสรภาพ เวลานี้ลูกๆกำลังรับฟังคำพูดของพระเจ้า ด้วยการจดจำผู้เดียวอยู่เสมอ ลูกๆ ดวงวิญญาณจะไปสู่ดินแดนของความสงบ นั่นคือ ดินแดนแห่งความสงบ อีกหนึ่งนั่นคือ ดินแดนแห่งความสุข และนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ แม้เพียงเท่านี้พวกเขาก็ไม่เข้าใจใช้ไหม พ่อเท่านั้นที่มาและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือ ผู้ที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ราวน์ให้ความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เขาเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดอาณาจักรของราวน์จึงเป็นอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อได้อธิบายนัยสำคัญของเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว กิเลสทั้ง 5 อยู่ในทุกคน เหตุนี้เองสัญลักษณ์ของ ราวน์ที่มี 10 หัวจึงถูกสร้างขึ้นมา แม้กระทั่งนักปราชญ์และบัณฑิตก็ไม่รู้สิ่งนี้ ในเวลานี้พ่ออธิบายว่าตั้งแต่เมื่อไรและยาวนานเพียงไรที่อาณาจักรของราม(พระเจ้า)ได้ดำเนินไป ท่านอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ราวน์คือศัตรูที่ไม่มีขีดจำกัดของบาร์ต เขาได้นำความทุกข์ยากมากมาย! ผู้คนได้ลืมนไปแล้วว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เวลานี้ลูกๆได้รับศรัทธาจากพ่อ ลูกๆ จดจำพ่อ อัลฟาและเบต้า! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก่อตั้งสวรรค์ จากนั้นราวน์ก็สร้างนรก ลูกต้องจดจำพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์เท่านั้น จงอยู่กับครอบครัวของลูก ไปงานแต่งงาน ฯลฯ แต่เมื่อลูกมีเวลา จงจดจำพ่อ ขณะที่มีการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพ จงจดจำผู้เดียวผู้ที่ลูกได้หมั่นหมายอยู่กับท่าน จงเฝ้าแต่มีการกระทำจนกว่าลูกจะไปสู่บ้านของท่าน แต่อย่าได้ปล่อยให้อคติปัญญาของลูกลืมนพ่อ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นอิสระจากการถูกลดโทษ จงสะสมบุญซึ่งทั้งหมดของลูก อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใดจากพ่อที่แท้จริง จงเลิกพูดเท็จและคิดโกง อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง

2. เช่นที่พ่อนำประโยชน์มาให้แม้กระทั่งผู้ที่สร้างความเสียหายแก่ลูก เช่นเดียวกันนี้ จงนำประโยชน์มาให้แก่ทุกคน จงให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อแก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้สันสการ์ดูพระเจ้าของลูกเกิดผลโดยการใช้สันสการ์เหล่านั้นและกลายเป็นรูปของความสำเร็จ

ลูกๆ ผู้ที่ใช้สันสการ์ดูพระเจ้าของพวกเขาในงานจะจบสิ้นความคิดที่ไร้สาระของพวกเขาโดยอัตโนมัติ การทำให้บางสิ่งเกิดผลหมายถึงการประหยัดสิ่งนั้นหรือเพิ่มพูนสิ่งนั้น ไม่ควรเป็นว่าลูกเฝ้าแต่ใช้สันสการ์เก่าของลูกและเก็บสันสการ์ดูพระเจ้าของลูกไว้ในล็อกเกอร์ของสติปัญญาของลูก ลูกมากมายมีนิสัยของการเก็บสิ่งต่างๆที่ดีไว้ในตู้ของพวกเขาและเก็บเงินไว้ในธนาคาร พวกเขามีความรักสำหรับสิ่งเก่าๆและเฝ้าแต่ใช้สิ่งเหล่านั้นตลอดเวลา อย่าได้ทำสิ่งนั้นที่นี้ ที่นี้ลูกต้องทำให้ทุกสิ่งมีค่าด้วย ความคิด คำพูด และทัศนคติที่มีพลังของลูก และแล้วลูกจะกลายเป็นรูปของความสำเร็จ

คติพจน์: "พ่อและฉัน" เมื่อลูกมีฉัตรของการปกป้องนี้ไว้กับลูก ไม่สามารถมีอุปสรรคใดๆมาอยู่เบื้องหน้าลูกได้

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน นี่คือการเกมของสุสาน(คาบรีสถาน) และดินแดนของเทพยดา(ปารีสสถาน) ในเวลานี้เป็นสุสานและภายหลังจะกลายเป็นปารีสสถาน หัวใจของลูกไม่ควรจะผูกพันอยู่กับสุสานนี้
- คำถาม:** ด้วยการล่วงรู้หนึ่งสิ่งใดที่ความสงสัยทั้งหมดของมนุษย์จะถูกขจัดออกไป?
- คำตอบ:** พ่อคือใครและท่านมาอย่างไร ถ้ารู้อย่างนี้แล้ว ความสงสัยทั้งหมดของพวกเขาจะถูกขจัดออกไป ตราบใดที่ยังไม่รู้จักพ่อตราบนั้นความสงสัยของพวกเขาไม่สามารถสิ้นสุดได้ ด้วยการมีศรัทธาในสติปัญญา ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำแห่งชัยชนะ แต่ต้องมีศรัทธาที่สมบูรณ์ในทุกสิ่งภายใน 1 วินาที
- เพลง:** ทั้งปลั๊กของท่านบนท้องฟ้าและลงมายังพื้นดินนี้!

โอมชานติ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ นี่คือการทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัด แน่นนอนที่ดวงวิญญาณทั้งหมดเปลี่ยนรูปของพวกเขามาจากโลกที่ไม่มีตัวตนสู่รูปที่มีตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของเขากับสนามของการกระทำ ลูกๆพูดว่า: บาบ่าเปลี่ยนรูปของท่านเช่นเรา แน่นนอนที่ท่านจะนำรูปที่มีตัวตนนั้นมาใช้เพื่อให้ความรู้ ท่านจะใช้รูปของมนุษย์ ลูกๆเองก็รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกเคยไม่มีตัวตนแล้วกลายเป็นผู้ที่มีตัวตน อย่างแน่นอนที่เป็นเช่นนั้น นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน พ่อหนึ่งและพูดสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกไม่รู้ถึงเรื่องราวของ 84ชาติเกิดของลูก พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งและอธิบายแก่เขา เขาไม่ได้รู้อะไร กุณณะคือเจ้าชายแห่งยุคทอง แต่ผู้เดียวนี้ต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ กุณณะนั้นสวยงามแต่ไม่มีใครรู้ว่าเขาได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดอย่างไร พวกเขาพูดว่าเขาถูกงัด ในความเป็นจริงเป็นเรื่องของกิเลสทั้งห้า ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ ลูกได้กลายเป็นน่าเกลียด กุณณะนั้นเรียกว่าชัมชุนดา(ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม)พ่อไม่มีร่างกายที่พ่อจะกลับมาเป็นน่าเกลียดหรือสวยงาม พ่อบริสุทธิ์เสมอ พ่อมาในการบรรจบกันของทุกวงจรเมื่อเป็นตอนสิ้นสุดยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทอง พ่อเองต้องมาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุขและยุคเหล็กคือดินแดนของความทุกข์ ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดตกต่ำ ลูกไม่สามารถพูดว่ารัฐบาลของลักษมีและนารายณ์ จักรพรรดิและจักรพรรดินีของยุคทองนั้นคดโกง ที่นั่นทั้งหมดเป็นผู้ตกต่ำ เมื่อบาร์ตันนั้นเป็นสวรรค์,ก็เป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ในเวลานั้นมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นและทุกคนบริสุทธิ์และสูงส่งอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่คดโกงก็กราบไหว้บูชาผู้ที่สูงส่ง ชันยาสซีได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ และดังนั้นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์,จึงได้กัมสิทธิ์ของพวกเขามาเบื้องหน้าชันยาสซี ผู้ครองเรือนไม่ได้ทำตามชันยาสซี;พวกเขาเพียงแค่พูดว่า:ฉันเป็นสาวกของชันยาสซีนั้นๆ อย่างไรก็ตาม เพียงเมื่อผู้คนเหล่านั้นได้ทำตามอย่างแท้จริงที่พวกเขาจะสามารถเรียกได้ว่าสาวก หากตัวลูกเองกลายเป็นชันยาสซีและแล้วลูกก็จะสามารถเรียกได้ว่าเป็นสาวก ผู้ครองเรือนได้กลายเป็น 'สาวก'ของพวกเขานแต่ผู้ครองเรือนนั้นก็ไม่ได้้อยู่อย่างบริสุทธิ์ ชันยาสซีไม่ได้อธิบายสิ่งนี้แก่พวกเขา และพวกเขาเองนั้นก็ไม่ได้เข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้ทำตามชันยาสซีอย่างแท้จริง ที่นี้ลูกต้องทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ มีคำกล่าวไว้ว่า:ทำตามแม่และพ่อ ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากผู้มีร่างกายทั้งหมดและมีสายใยกับฉันเท่านั้น,พ่อของลูก;และแล้วลูกก็จะมาหาพ่อและแล้วลูกก็จะไปสู่ยุคทอง ลูกนั้นคือผู้ที่รู้รอบ (all rounder) ลูกใช้ 84 ชาติเกิด และลูกก็เข้าใจว่าบทบาทที่รอบด้านของลูกดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนสิ้นสุดและจากตอนสิ้นสุดถึงตอนเริ่มต้น บทบาทของผู้คนของศาสนาอื่นไม่ได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนสิ้นสุด ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเป็นของเหล่าเทพเท่านั้น เริ่มแรกเคยมีสุริยวงศ์ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด แต่ผู้ที่มาภายหลังไม่สามารถเป็นผู้ที่รอบด้าน นี่คือการบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ ก่อนอื่นมีลัทธิเทพ อาณาจักรของสุริยวงศ์และจักรวรรวงศ์ดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานั้นยุคแห่งการบรรจบพบกันนั้นสั้นมาก สิ่งนี้เรียกว่า 'สัณกัม'(การบรรจบกัน) และ 'กุมภ' (การพบปะ) ด้วยเช่นกัน ทุกคนจดจำท่าน;โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์จากตกต่ำ พวกเขาเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายเพื่อที่จะพบปะกับพ่อ พวกเขาเฝ้าแต่ก่อไฟบูชาัยญ,ทำทาปาเซีย,ให้ทานและทำบุญ ฯลฯ แต่ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น เวลานั้นลูกได้หลุดจากการเร่ร่อน สิ่งเหล่านั้นเป็นพิธีกรรมของบัดดีและสิ่งเหล่านั้นคือพิธีกรรมของความรู้ หนทางบัดดีดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร นี่คือการหนทางของความรู้;และในเวลานี้ลูกได้รับการบอกให้มีการวางเฉยต่อโลกเก่า ดังนั้นของลูกคือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดเพราะลูกรู้ว่าทั้งโลกนี้กำลังจะกลายเป็นสุสาน ในเวลานี้เป็นสุสานและภายหลัง,ก็จะกลายเป็นดินแดนของเทพยดา(fairies) นี่คือการละเล่นของคาบรีสถานและปารีสสถาน พ่อก่อตั้งดินแดนของเทพยดา(fairies)ซึ่งทุกคนนั้นจดจำ ไม่มีใครจดจำว่าวัน ด้วยการเข้าใจหนึ่งประเด็นหลัก ความสงสัยทั้งหมดของพวกเขาจะจบสิ้น จนกว่าพวกเขาตระหนักถึงพ่อก่อนอื่นใด ความสงสัยก็จะคงอยู่ในสติปัญญา

ของพวกเขา ผู้ที่มีความสงสัยในสติปัญญาของพวกเขาคือผู้ที่ถูกนำไปสู่การทำลายล้าง แน่นอน, ท่านคือพ่อของพวกเขา ดวงวิญญาณ ท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นเพียงด้วยการมีศรัทธาเท่านั้นที่เราจะสามารถถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ ควรจะมีศรัทธาในทุกคำพูดภายใน 1 วินาที ในเมื่อลูกพูดว่า “บาบา” ควรจะมีศรัทธาที่สมบูรณ์ ผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นก็เรียกว่าเป็นพ่อ ในความเป็นจริง พวกเขาเรียกว่า “บาบูจิ”, (พ่อ) ด้วย แต่ที่นี้, บาบูจิของทั้งโลกนั้นเป็นที่ต้องการ ท่านคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อของโลก พระเจ้า, พ่อของโลก, ต้องยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากท่าน อาณาจักรของวิษณุที่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นด้วยบราห์มา ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกนั้นเคยเป็นนายของโลก ลูกเคยเป็นเทพและแล้วลูกได้กลายเป็นของจันทราราศ์และแล้วก็ป็นราชวงศ์นักรบ และแล้วก็ป็นราชวงศ์ศูทร เพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อพูดด้วยว่า: จะมีอุปสรรคมากมายในไฟบุษายัญของความรู้ของพ่อ นี่คือนิพพานของความรู้ของรูตรา ไฟแห่งการทำลายล้างถูกจุดขึ้นมาจากไฟบุษายัญนี้ ทั้งโลกก็จะถูกทำลายและศาสนาเทพเดียวจะถูกก่อตั้งขึ้น พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกและกำลังบอกสัจจะแก่ลูก ท่านกำลังบอกลูกถึงเรื่องราวที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ลูกนั้นกำลังรับฟังเรื่องราวนี้ในเวลานี้เท่านั้น สิ่งนี้ไม่ได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกได้เสร็จสิ้น 84 ชาติเกิด และแล้วก็จะมามีอาณาจักรของลูกในโลกใหม่ นี่คือนิพพานของราชาโยคะ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เท่านั้นที่มีความรู้ของราชาโยคะที่ง่ายตาย สิ่งนี้เรียกว่าราชาโยคะของบาร์ตโบราณด้วย สิ่งนี้ได้เปลี่ยนยุคเหล็กเป็นยุคทองด้วย การทำลายล้างได้เริ่มขึ้นด้วยเช่นกัน นั่นเป็นเรื่องของชิปนาวู ไม่มีเรื่องของการบราในยุคทองหรือยุคเงิน สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นภายหลัง สงครามสุดท้ายจะเป็นไปด้วยชิปนาวู ก่อนหน้านั้น, พวกเขาเคยรบราด้วยดาบ, และแล้วพวกเขาก็เริ่มที่จะใช้ปืน, และแล้วก็มีการประดิษฐ์ปืนใหญ่และเวลานี้ก็มีระเบิดออกมา ไม่เช่นนั้นแล้วทั้งโลกจะถูกทำลายได้อย่างไร? พร้อมกันกับสิ่งประดิษฐ์เหล่านั้น ก็มีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วย มีฝนตกอย่างหนัก ความอดอยาก ฯลฯ นั่นคือภัยพิบัติทางธรรมชาติทั้งหมด ยกตัวอย่าง, แผ่นดินไหวก็เป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติ ใครจะสามารถทำอะไรกับสิ่งนั้นได้ ในเวลานี้ หากผู้คนจะทำประกันเอาไว้ก็ตามแต่ใครจะจ่ายให้กับใคร? ทั้งหมดจะตาย จะไม่มีใครได้รับสิ่งใด เวลานี้ลูกต้องประกันทุกสิ่งอีกครั้งไว้กับพ่อ พวกเขาทำประกันในหนทางบังคับด้วย, แต่พวกเขาได้รับการตอบแทนในช่วงชีวิตอันสั้นเท่านั้นที่นี้ แต่ลูกได้ทำประกันโดยตรง ใครบางคนประกันทุกสิ่งก็ได้รับอำนาจในการปกครอง บาบามาให้ตัวอย่างของท่านเอง ท่านได้ให้ทุกสิ่ง, ท่านประกันทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์กับพ่อ ดังนั้นท่านได้รับอำนาจในการปกครองเต็มอย่างรักก็ตาม, ที่เหลือของโลกนี้จะถูกทำลาย นี่คือนิพพานของความตาย ทรัพย์สินสมบัติของบางคนก็จะถูกฝังไว้ในโคลน ในขณะที่รัฐบาลก็จะเอาสิ่งนั้นของผู้อื่นไป เมื่อเกิดไฟไหม้ที่บางแห่ง, หรือหากมีภัยพิบัติใดก็ตามเกิดขึ้น พวกขโมยก็จะมาและขโมยสิ่งต่างๆมากมาย ในเวลานี้คือเวลาของการสิ้นสุด เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อและให้การช่วยเหลือ ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นตกต่ำ ดังนั้นไม่มีใครสามารถก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ได้ นี่คือนิพพานของพ่อเท่านั้น พวกเขาเรียกหาพ่อ: โปรดมาจากโลกที่ไม่มีตัวตน มาและนำรูปมาใช้ ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อได้เข้ามาในโลกที่มีตัวตนและนำรูปมาใช้ แต่พ่อไม่สามารถคงอยู่ในผู้นี้ได้เสมอ: ไม่มีใครสามารถเป็นผู้ช่วยได้ทั้งวัน! พวกเขาได้แสดงใครบางคนกำลังชี้ว่า พวกเขาได้แสดงพาหนะที่มีโชคของมนุษย์ด้วย เวลานี้สิ่งนี้ถูก, หรือสิ่งนั้นถูก? พวกเขาได้แสดงฝูงวัวและเกามุก (ปาก/หน้าวัว) ด้วยเช่นกัน พวกเขาได้วาดภาพแสดงว่ามีผู้ชี้ว่าและมีการให้ความรู้ผ่านปากว่า นี่คือน้ำทิพย์แห่งความรู้ที่ปรากฏออกมาและนี่ก็มีความหมายด้วยเช่นกัน มีแม้กระทั่งวัดเกามุก มีคนมากมายก็ได้ไปเพื่อวัดนั้น พวกเขาเชื่อว่าน้ำทิพย์กำลังหยดมาจากปากวัว และพวกเขาควรจะไปและดื่มน้ำทิพย์นั้น มีบันได 700 ขั้นลงไปเพื่อที่จะไปถึงที่นั่น ในความเป็นจริงผู้นี้คือเกามุกที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้คนได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อจะไปยังอมาณาด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าไม่มีสิ่งใดเลยที่นั่น พวกเขาทั้งหมดนั้นหลอกลวง พวกเขาได้แสดงว่าช่างกำลังถ่ายทอดเรื่องราวแก่ปารวตี แต่ปารวตีไม่ได้ตกต่ำมากจนกระทั่งเขาจะต้องนั่งลงและถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนาให้แก่เธอ ผู้คนใช้จ่ายเงินทองมากมายในการสร้างวัด พ่อพูดว่า: ด้วยการใช้จ่ายเงินทองของลูกไปมากมายลูกก็ได้สูญเสียเงินทองทั้งหมดนั้นอย่างเปล่าประโยชน์ ครั้งหนึ่งลูกเคยมีอำนาจอย่างยิ่งและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีอำนาจ อย่างไรก็ตาม เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกมีอำนาจอีกครั้ง ลูกรู้ว่าลูกได้มาหาพ่อเพื่อรับมรดกของลูก เวลานี้บาบากำลังให้มรดกนี้แก่ลูก บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และดังนั้นนี่คือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แล้วพ่อก็เป็นผู้ชำระที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด หากชื่อของพ่ออยู่ในกิตะทั้งหมดก็จะมาที่นี้และถวายดอกไม้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลส บาร์ตคือสถานที่ของการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่ไม่มีใครตระหนักรู้ในสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วเช่นที่ค้ายกย่องของพ่อนั้นไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นมีค้ายกย่องของบาร์ตด้วย เป็นบาร์ตที่ได้กลายเป็นนรกและสวรรค์ ค้ายกย่องที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นของสวรรค์ ในขณะที่การประณามที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นของนรก เวลานี้ลูกๆกำลังกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ลูกได้มาที่นี้เพื่อที่จะรับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากบาบา พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ! นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่นและจดจำพ่อเท่านั้น ลูกจะกลับมารับรู้ด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกต้องรับมรดกด้วยการดูดซับความรู้ ทุกคนได้รับมรดกของ

การหลุดพ้นในชีวิต(liberation-in-life) แต่มีเพียงผู้ที่ศึกษาราชโยคะเท่านั้นที่ได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติด(salvation) ท่านจะนำทุกคนกลับบ้าน พ่อพูดว่า: พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด มีวัดของมหากาฬ(ความตายที่ยิ่งใหญ่)ด้วย พ่ออธิบาย: ในเวลาสุดท้าย เมื่อการประกาศเกียรติคุณเกิดขึ้น ผู้คนจะเข้าใจว่าแท้จริงแล้วเป็นพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่เฝ้าแต่บอกผู้คนทั้งหลาย เมื่อผู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวในเวลานี้(ที่ชุมนุมทางศาสนา)พูดว่า “พระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่กฤษณะแต่เป็นชิวา” ทุกคนก็จะพูดว่าผู้นั้นได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบราห์มา กุมาริ สิ่งนี้ระบวยังไม่ใช่เวลาของพวกเขา พวกเขาจะเข้าใจภายหลัง ถ้าพวกเขาจะเชื่อทุกสิ่งในขณะนี้ ธุรกิจทั้งหมดของพวกเขาจะจบสิ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตัดสายใยอื่นๆ ทั้งหมดและทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ สติปัญญาของลูกควรมีการวางเฉยที่ไม่มีชีวิตจำกัดต่อโลกเก่านี้ ลูกต้องลืมโลกนี้

2. เวลานี้คือเวลาของการสิ้นสุดและทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ดังนั้น ก่อนที่ทุกสิ่งจะจบสิ้นลง จงประกันทุกสิ่งที่ลูกมีและประกาศสิทธิต่ออำนาจในการปกครองในอนาคตที่สมบูรณ์

พร: พร: ขอให้ลูกมีโชคที่สูงสุดและรับประทานและรับใช้ผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอด้วยการบำรุงเลี้ยงของความสุขของชีวิตบราห์มิน

เราคือลูกๆ และนายของผู้เป็นนายของโลก จงมีความสุขซึ่งที่ได้รับจากพระเจ้านี้และความสุขอย่างสม่ำเสมอ ว้าว โชคที่สูงสุดของฉัน ! นี่คือนิยามปลายทางของฉัน เฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในซึ่งซ้ำของความสุขนี้อย่างสม่ำเสมอ ฉันมีโชคอย่างสม่ำเสมอเพราะฉันกำลังรับประทานและรับใช้ผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอด้วยการบำรุงเลี้ยงของความสุข ลูกให้ทานอันยิ่งใหญ่ของความสุขแก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขามีโชค ความสุขคือชีวิตของลูก การอยู่อย่างเป็นสุขคือการมีชีวิต นี่คือนพรที่สูงสุดของชีวิตบราห์มิน

คติพจน์: มีความอดทนในทุกสถานการณ์และลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ความสุขสันต์

***** โอม ชานติ *****

คำพูดที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตชวาริจี

1. ความรู้ของพระเจ้านี้ไม่ได้ปรากฏออกมาจากสติปัญญาของเราหรือจากความเข้าใจของเราเอง จินตนาการของเราหรือความคิดของเราเอง แต่เราได้ยินความรู้นี้จากผู้สร้างของโลกนี้ พร้อมกันกับสิ่งนี้เราบอกท่านถึงสิ่งที่เราได้มีประสบการณ์แล้วในทางปฏิบัติจริงและสิ่งที่เราได้รับเข้าไปในสำนักของเราเอง ถ้าสิ่งนี้เป็นประเด็นของเพียงสำนักของเราเอง สิ่งนี้ก็จะเพียงทำงานกับเราเท่านั้น แต่เราได้ยินสิ่งนี้จากพระเจ้า มีประสบการณ์ในสิ่งนี้กับสำนักของเราและกำลังซึมซับสิ่งนี้อยู่ อะไรก็ตามที่เราซึมซับ สิ่งนี้อยู่ในสำนักของเราและประสบการณ์ของเราอย่างแน่นอนเพราะเพียงเมื่อตอนที่สิ่งนี้ได้รับการพิจารณาว่าเป็นของเราเอง เราไปถึงสิ่งนี้ผ่านผู้เดียวนั้น ดังนั้นอะไรคือสิ่งสร้างของพระเจ้า ใครคือพระเจ้า ไม่ใช่ประเด็นของความคิดของเราเอง ถ้าหากว่าเป็นความคิดของเราเอง สิ่งนั้นก็จะเกิดขึ้นในจิตใจของเรา นี่คือนความคิดของฉันและเหตุนี้เองฉันจึงได้รับประเด็นหลักที่มีค่าควรแก่การซึมซับ สิ่งหลักคือการมีโยคะแต่ก่อนโยคะเราจำเป็นต้องมีความรู้ ทำไมจึงเป็นที่กล่าวว่าความรู้เป็นสิ่งที่ต้องการเป็นอันดับแรกก่อนโยคะ ก่อนอื่นใด จงคิด แล้วเข้าใจและแล้วมีโยคะมีค่ากล่าวเสมอว่าจำเป็นต้องมีความเข้าใจเป็นอันดับแรก มิฉะนั้นการกระทำของเราจะผิด เหตุนี้เองความรู้ จึงมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ความรู้คือสภาพที่สูงที่เราจำเป็นต้องการสติปัญญาที่จะเข้าใจสิ่งนั้น เพราะพระเจ้า ผู้สูงสุดคือสิ่งใดกำลังสอนพวกเราอยู่

2. ความรู้ของพระเจ้านี้เป็นไปสำหรับการแตกออกในด้านหนึ่งและสำหรับการเชื่อมโยงในอีกด้านหนึ่ง เราต้องเชื่อมโยงตัวของเราเองกับพระเจ้า โดยการมีความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์นี้ เราจะก้าวหน้าสูงขึ้นไปในบันไดของความรู้เพราะดวง

วิญญาณในเวลานี้อยู่ภายใต้อิทธิพลของบ่วงกรรม ในตอนเริ่มแรกดวงวิญญาณเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมใดๆ ต่อมาดวงวิญญาณได้เข้ามาในบ่วงแห่งกรรม และขณะนี้อีกครั้งหนึ่งพวกเขาต้องกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมของพวกเขา เวลานี้จะต้องไม่มีบ่วงของกรรมใดๆของพวกเรา และวิธีที่เรากระทำนั้นต้องอยู่ในมือของเราเอง นั่นคือ เราต้องควบคุมการกระทำของเราเองเพราะเพียงเมื่อตอนที่เราจะไม่ถูกผูกไว้ด้วยบ่วงกรรมใดๆ นี่เรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิตร มิฉะนั้นโดยการอยู่ในบ่วงของกรรมและการเข้ามาในวงจรจะไม่สามารถมีการหลุดพ้นในชีวิตรสำหรับตลอดเวลาได้ เวลานี้พลังทั้งหมดได้หมดไปจากดวงวิญญาณทั้งหลายและกำลังมีการกระทำโดยปราศจากการควบคุมของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณต้องกระทำและดวงวิญญาณต้องได้รับพลัง ดวงวิญญาณต้องเข้ามาสู่เวทีที่พวกเขาไม่มีบ่วงกรรมใดๆ มิฉะนั้นมนุษย์จะติดกับโดยผลของความสุขและความทุกข์เพราะการกระทำของพวกเขาจะดึงพวกเขา ดวงวิญญาณพัฒนาพลังที่จะทำให้ตนเองเป็นอิสระจากบ่วงกรรมใดๆ นี่คือผลลัพธ์ ทุกสิ่งจะกลับมาง่ายดายโดยการชิมชับบ้างสิ่งต่างๆเหล่านี้ นี่คือนิยามของคลาสนี้ เราไม่ต้องศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ต่างๆและได้รับปริญญา แต่เราต้องใช้ความรู้ของพระเจ้าที่จะสร้างชีวิตของเรา สำหรับสิ่งนี้ เราจำเป็นต้องรับพลังจากพระเจ้า อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือ ลูกสาวและลูกชายของคัมเดน (แม้ว่าที่เดิมเต็มทุกความปรารถนา) หรือจากกัณฑ์ บาบาส ลูกต้องเต็มเต็มความปรารถนาของทุกคน และชี้หนทางที่แท้จริงแก่พี่น้องหญิงชายของลูก
- คำถาม:** ลูกๆ ได้รับความรับผิดชอบอะไรจากพ่อ
- คำตอบ:** ลูกๆ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มา เพื่อให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นหน้าที่ของลูกคือ การให้สาสน์นี้แก่ทุกคน จงมาเป็นผู้ช่วยของพ่อ และทำให้แต่ละบ้านกลายเป็นสวรรค์ จงทำงานรับใช้เพื่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ อยู่อย่างปราศจากความหลงทะนงและไม่มีตัวตนเช่นเดียวกับพ่อ และช่วยเหลือทุกคน ความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกๆ คือ การปลดปล่อยทั้งโลกออกจากกรงเล็บของราวัน ศัตรู
- เพลง:** แม่ ไอ้แม่ ท่านคือ ผู้สร้างโชคสำหรับทุกคน...

โอมชานติ มีการร้องเพลงยกย่องผู้เป็นแม่ในบาร์ตเท่านั้น จากกัณฑ์คือ ผู้สร้างโชคที่แท้จริง ดังนั้นเธอจึงได้รับชื่อว่า คัมเดน นั่นคือ ผู้ที่เต็มเต็มทุกความปรารถนา เธอได้รับมรดกนี้จากใคร ทั้งจากกัณฑ์และจากกัณฑ์ได้มรดกนี้จากชีพ บาบาส ลูกมีศรัทธาว่า ลูกคือ ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่อาจถูกมองเห็นได้ แต่สามารถเป็นที่เข้าใจได้ มีดวงวิญญาณ และมนุษย์ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย แต่ร่างกายที่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาเหล่านี้สูญสลาย จะมีนิมิตของดวง วิญญาณ มีคำกล่าวที่ว่าเวกานันดา (ดวงวิญญาณหนึ่งที่ยิ่งใหญ่) มีนิมิตของดวงวิญญาณ แต่เขาก็ไม่เข้าใจสิ่งนั้น ลูก เข้าใจว่าหากลูกมีนิมิตดวงวิญญาณของตนเอง ก็เหมือนกับการมีนิมิตพ่อของลูก ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร พ่อของทุกดวง วิญญาณก็เป็นเช่นนั้น ไม่มีความแตกต่างใด เป็นที่เข้าใจได้ด้วยสติปัญญา: นี่คือพ่อและเหล่านี้คือ ลูกๆ ทุกดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เป็น เป็นไปไม่ได้ที่จะเห็นดวงวิญญาณของตนเองหรือของพ่อด้วยดวงตาเหล่านี้ ท่านคือ พระเจ้า ผู้สูงสุด ดวง วิญญาณสูงสุด ผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด ในหนทางบักติ พวกเขามีนิมิตเมื่อทำพิธีกรรมบักติอย่างจริงจัง ไม่ใช่ว่าดวง วิญญาณนั้นเข้ามาในร่างกายนั้นในขณะนั้น ไม่เลย ดวงวิญญาณนั้นได้จากไปและใช้อีกชาติเกิดหนึ่ง ในหนทางบักติ ไม่ ว่าผู้คนกราบไหว้บูชาใครก็ตามด้วยความรู้สึกเช่นไร พวกเขาจะได้รับนิมิตของผู้เป็น พวกเขาสังเกตลักษณะที่นับไม่ ถ้วน นั่นถูกเรียกว่าการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา ด้วยการมีศรัทธาในสิ่งเหล่านั้น พวกเขาได้รับผลรางวัลเพียงเล็กน้อยของ ความสุขชั่วคราว เรื่องราวของลูกคือ ความสุขอันไร้ขีดจำกัดที่พิเศษสุด ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ ไม่มีใครสามารถไปสู่สวรรค์ด้วยการทำบักติ เมื่อหนทางบักติมาถึงจุดจบเท่านั้น นั่นคือ เมื่อโลกได้กาลลง ยุคทอง โลก ใหม่จะมาถึงจากยุคเหล็กได้ผ่านไป สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ชันยาสชี้พูดว่า ผู้เป็น ผู้นี้ได้หลอมเข้าไปในแสง แต่ก็ได้ไม่เป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกได้รับปัญญาของพระเจ้าที่ลูกเรียกว่า ศรีมัท คำพูดนั้นดีมาก ศรีศรีพระเจ้าพูด ท่านคือผู้ เดียวที่ทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นั่นคือ ท่านเปลี่ยนเราจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ด้วยการทำตามศรี มัทที่เราประกาศสิทธิในอาณาจักรโลก มีคำยกย่องที่ยิ่งใหญ่ของลูกประจำของศรีศรี 108 มีลูกประจำของเพชรพลอยทั้ง 8 ด้วย ชันยาสชี้ยังได้พร่ำสวดด้วยการใช้ลูกประจำนั้นด้วย พวกเขาทำถุงผ้าที่เรียกว่า ‘ปากวู’ (เกมูก) และสอดมือ เข้าไปในถุงและหมุนลูกปิดของสร้อยประจำที่อยู่ในถุง บาบาสพูดว่า จงจดจำพ่ออยู่เสมอ และพวกเขาก็เข้าใจไปว่านั่น หมายถึงการที่ต้องหมุนลูกปิดของสร้อยประจำ ลูกๆ รู้ว่าพ่อจากเหนือโลกเวลานี้ได้มาแล้ว และได้ทำให้ลูกเป็นของท่าน ผ่านบราห์มา มีประชาบิดา(พ่อของปวงประชา) และประชาบิดา(แม่ของปวงประชา) จากกัณฑ์ลูกเรียกว่า แม่ของปวง ประชา และลักษมีก็ถูกเรียกว่าจักรพรรดินีของโลก ไม่ว่าลูกจะพูดว่าแม่ของชาวโลกหรือจากกัณฑ์บาบาก็เป็นสิ่งเดียวกัน ลูก คือ ลูกๆ ดังนั้นนี่จึงเป็นครอบครัว ลูกๆ คือ ผู้ที่เต็มเต็มความปรารถนาของทุกคนด้วยเช่นกัน ลูกคือ บุตรชายและบุตรสาว ของจากกัณฑ์ บาบาส ลูกควรจะมีคามซาบซึ้งในสติปัญญาว่า ลูกกำลังชี้หนทางให้แก่พี่น้องหญิงชาย สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง มีค ความยากลำบากมากมายในหนทางบักติ มีผู้คนมากมายที่ทำหะระโยคะและปราณายามะ (การฝึกหายใจ) พวกเขาไปอาบ ในแม่น้ำ พวกเขาไปสู่ความยุ่งยากมากมาย เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกได้อยู่อย่างเหนื่อยล้า มีการอธิบายให้แก่บราห์มินเท่านั้น ผู้ ที่เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขากับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนว่าเป็นเช่นไร คำว่า “ชีพบาบา” นั้น เหมาะสม ลูกจะไม่พูดว่า “รูตราบาบา” ลูกพูดว่า “ชีพบาบา” เท่านั้น สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง มีชื่ออื่นๆ มากมาย แต่ชื่อที่ลูก ต้องคือ ชีพบาบา ชีพหมายถึงจุด รูตราไม่ได้หมายถึงจุด ถึงแม้พวกเขาพูดว่า “ชีพบาบา” พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด มีชีพบา บาและลูกๆ ชาลีแกรม เวลานั้นลูกๆ มีความรับผิดชอบอยู่บนศีรษะ คานธีเคยคิดว่าบาร์ตต้องได้รับการปลดปล่อยจากชาว ต่างชาติ นั่นคือประเด็นที่มีขีดจำกัด เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกๆ รับผิดชอบ โดยเฉพาะบาร์ตและทั้งโลกจะต้องได้รับการ

ปลดปล่อยจากศัตรู มายา ราวัน ศัตรูนั้นเป็นเหตุของความทุกข์อย่างมากมายแก่โลก ดังนั้นในเวลานี้ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือศัตรู คานธีได้ทำให้ชาวต่างชาติทั้งหมดออกจากบาร์ต ราวันยังเป็นชาวต่างชาติที่ยิ่งใหญ่ด้วย ราวันได้เข้าไปในยุคทองแดง แต่กระนั้นก็ไม่มีการรู้ตัวในเรื่องนี้ ราวันมาขโมยอาณาจักรไปทั้งหมด เขาคือชาวต่างชาติที่เก่าแก่ที่สุด ผู้ที่ทำให้บาร์ตล้มละลายอย่างยิ่ง ด้วยการทำตามการกำหนดของราวัน บาร์ตได้คงโกอย่างยิ่ง ศัตรูนี้ต้องถูกไล่ออกไปให้พ้นจากที่นี่ ลูกได้รับศรัทธาอันเป็นวิธีการไล่เขาไปให้พ้น ลูกต้องมาเป็นผู้ช่วยของพ่อ หากลูกเป็นของพ่อ และทำตามการกำหนดของผู้อื่น ลูกก็จะล้มลง ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ มีการร้องเพลง หากลูกมีความกล้าหาญ พ่อจะให้ความช่วยเหลือ ลูกคือ ผู้ช่วยของพระเจ้า คุณตา (พระเจ้า) มาช่วยลูกๆ พวกเขาคงจำผู้เดียวนั้น และพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ผู้ที่ช่วยเหลือลูกเรียกว่าผู้รับใช้ บาบาสราศความหลงทะนงอย่างยิ่ง! ท่านไม่มีตัวตน ท่านสอนลูกถึงวิธีการที่จะอยู่อย่างปราศจากความหลงทะนง และปราศจากกิเลส ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง นั่นคือ การเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ลูกให้การรับประกันว่า ลูกจะไม่ข้องแวะกับกิเลส นั่นคือ ศัตรูที่เก่าแก่ที่สุด ลูกต้องชนะศัตรูนั้น บางคนยังเขียน และพูดว่า บาบาส เราได้พ่ายแพ้ในขณะที่ผู้อื่นไม่แม้จะบอกบาบา พวกเขาได้ประณามชื่อของตนเอง และของสัทกูรด้วย และยังนำการสูญเสียมาให้ตนเอง ลูกรู้ว่า ลูกคือหลานสาวและหลานชายของชีพบบา และเป็นลูกของประชาบิดาบรรห์มา บรรห์มาประกาศสิทธิในมรดกจากชีพบบา และลูกๆ ก็ยังประกาศสิทธินั้นจากท่านด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบาเมื่อวงจรที่แล้ว ดวงวิญญาณคือผู้ที่เข้าใจ ดวงวิญญาณคือผู้ที่จากร่างหนึ่ง และไปใช้อีกร่างหนึ่ง ได้มีการตั้งชื่อแก่ร่างกาย ชีพบบาเพียงแค่มิร่างมาใช้เพื่อให้ความรู้แก่ลูก พระเจ้าชีวาพูดผ่านปากของบรรห์มา ลูกไม่ต้องเข้าไปสู่รายละเอียดของสิ่งใดมากมายนัก เช่น อะไรได้เกิดขึ้นกับดวงวิญญาณเมื่อเขาจากร่างหรือเขามาอย่างไร ไม่มีประโยชน์ที่จะเข้าไปสู่ประเด็นเหล่านั้น นั่นเป็นเพียงนิมิต ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นก็เป็นเพียงนิมิตเท่านั้น หนทางไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อนลูกเปิดแล้วในเวลานี้ หลายคนมาและไป ไม่มีเรื่องของความรู้หรือโยคะในสิ่งนั้น พวกเขาถวายบังคม ดวงวิญญาณมาและรับอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงการสนทนากัน บาบามีความรักมากมายต่อลูกๆ ลูกพูดว่า: บัพาดา เราได้มาหาท่าน มีชีวาและประชาบิดาบรรห์มา บรรห์มาผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าปู่ทวด ต้นไม้ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ใหญ่โตมาก ลูกไม่สามารถเรียกผู้นี้ว่าชีพบบา นี่คือนั่นต้นไม้พันธุ์ของมนุษย์เป็นเรื่องของโลกที่มีตัวตน ในหมู่ชนทุกรุ่น ผู้ที่เป็นคนแรกนี้เป็นคนหลัก นี่คือ ละครอันยิ่งใหญ่ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจอย่างถูกต้องถึงแม้ว่ายังมีบางคนที่ไม่เข้าใจ อย่างน้อยที่สุดพวกเขาควรเข้าใจว่าชีพบบาคือพ่อของทุกคน มรดกกำลังจะได้รับมาจากปู่ ผู้นี้ได้รับมรดกจากท่านด้วยเช่นกัน อัจชะ จงลืมนบรรห์มา อะไรเกิดขึ้นหลังจากการหมั้นหมาย นั่นคือจะไม่มีการจดจำคนกลางหลังจากนั้น ผู้นี้คือ คนกลาง ท่านทำให้ลูกหมั้นหมาย บาบาสพูดว่า โอ ลูกๆ ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณจดจำท่าน บาบาสได้โปรดมาทำให้เราบริสุทธิ์ บาบาสพูดว่า จงจดจำพ่อ แล้วลูกจะกลับมารับบริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ ไม่มีวิธีการอื่นใด พ่อจะส่งลูกจากดินแดนแห่งความเจ็บไปสู่วรรค นี่คือ บ้านของพ่อแม่ นั่นคือ บ้านของฝ่ายสามี ไม่ใช่กฎที่จะสวมใส่เครื่องประดับในบ้านของพ่อแม่ แต่ทุกวันนี้ นั่นได้กลายเป็นแฟชั่น เวลาที่ลูกรู้ว่าเมื่อลูกไปยังบ้านของฝ่ายสามี ลูกจะสวมเครื่องประดับทั้งหมดนั้น ก่อนที่จะแต่งงาน ได้มีการเอาทุกสิ่งไปจากกุมารี เธอสวมเสื้อผ้าเก่า ลูกรู้ว่าบาบากำลังตกแต่งประดับประดาลูกเพื่อส่งลูกไปยังบ้านฝ่ายสามีของลูก เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดที่ลูกจะคงอยู่อย่างป็นนิรันดร์ในบ้านของสามี อย่างไรก็ตาม สำหรับสิ่งนั้น แนนอนว่าลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องกลับมารับบริสุทธิ์ ขณะอยู่กับครอบครัว ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว นี่คือ ชาติเกิดสุดท้ายของลูก พ่ออธิบาย ก่อนหน้านั้น เป็นบัคดีที่สาโทประธานและไม่มีสิ่งใดเจือปน และเวลานี้บัคดีนั้นได้ทาโมประธาน ในบอมเบย์พวกเขากราบไหว้บูชาและใช้จ่ายหลายแสนรูปีกับสิ่งนั้น พวกเขาสร้างเทวรูป เลี้ยงดูแล้วก็นำไปจมน้ำ จากนั้นจะทำลายเทวรูปเหล่านั้น เวลาที่ลูกพบว่า สิ่งต่างๆทั้งหมดนั้นมหัศจรรย์ แต่ลูกก็สามารถอธิบายได้ว่าชนบทรหมนิยมประเพณีนั้นเป็นอะไร เขาให้กำเนิดเทวี กราบไหว้บูชา เลี้ยงดู จัดพิธีเฉลิมฉลอง จากนั้นก็นำเทวรูปไปจมน้ำ นี่เป็นสิ่งมหัศจรรย์! พวกเขาแสดงให้เห็นการแต่งงานของตุลชี (สมุนไพรรักษาโรคพิษประเภทกระเพรา) กับกฤษณะ พวกเขาฉลองพิธีแต่งงานนั้นด้วยความตระการตาอย่างยิ่ง เมื่อชาวต่างชาติได้ยินเรื่องราวเหล่านั้นก็คิดว่าบางทีอาจจะมึสิ่งเช่นนั้นเกิดขึ้น พวกเขาได้แต่งเรื่องราวไว้มากมาย ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของการพนัน แต่พวกเขาก็ยังพูดว่าพันดาวาสดิพันกัน และดรพดีก็ถูกวางไว้เป็นเดิมพัน พวกเขาได้เขียนเรื่องราวมากมายเหลือเกิน ประเด็นของราชาโยคะได้หายไปอย่างสิ้นเชิงด้วยเรื่องที่แต่งขึ้นมาทั้งหมดนั้น เวลาที่พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อ! สิ่งนี้ง่ายดายเป็นอย่างยิ่ง ควรจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า ลูกกำลังจะไปสู่วรรคถึง 21 ชาติเกิด นั่นคือ ไปสู่มหาสมุทรน้ำนม นี่คือน มหาสมุทรยาพิช ลูกกำลังจะออกจากมหาสมุทรยาพิช และไปสู่มหาสมุทรน้ำนม เรื่องราวของลูกเป็นประเด็นใหม่ ผู้คนที่ได้ยินสิ่งนี้จะประหลาดใจ ลูกเข้าใจว่า ลูกจะมีความสุขอย่างมากในสวรรค์อย่างแท้จริง ลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่มีใครเอาอาณาจักรของลูกไปได้ ในเวลาที่มีการแบ่งแยกมากมายอย่างยิ่ง พวกเขาเฝ้าแต่รบรากัน ลูกต้องอธิบาย ศัตรูที่แท้จริงของพวกท่านคือ ราวัน ทุกวงจรพวกท่านได้รับชัยชนะเหนือราวัน พวกท่านคือ ผู้พิชิตมายาและ

ชนะทั้งโลก นี่คือ เกมแห่งชัยชนะและการฟ่ายแพ้ ลูกรู้ว่า ลูกจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน ลูกจะสอบตกไม่ได้ การทำลายล้างอยู่ใกล้แค่เอื้อม แม่น้ำเลือดจะไหลนอง ผู้คนมากมายจะตายโดยไม่มีสาเหตุ สิ่งนี้คือ นรก โลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่คดโกง ทุกคนร้องเพลงว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อพูดว่า เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณคือ ดวงดาว พ่อก็เป็นดวงดาวด้วย พ่อถูกผูกไว้ในพันธะของละครด้วยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถได้รับการปลดปล่อยออกจากละครได้ มีความจำเป็นอะไรที่พ่อมายังโลกเก่านี้ พ่อเป็นผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด แต่ละคนเล่นบทบาทของตนเองในละครนี้ ไม่มีเรื่องของความวิตกกังวล ที่นี่ ลูกอยู่อย่างไรกังวลด้วยการอยู่ในความซาบซึ้ง ลูกอยู่อย่างเรียบง่ายมาก พ่อไม่ได้ให้ความยุ่งยากแก่ลูก เพียงแต่อยู่ในการจดจ่อยะลิกถึง และคลี่คลายใจผู้อื่นให้จดจำบาบา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้มาเพื่อให้ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกต้องเชื่อเชียวทุกบ้าน ลูกต้องทำให้มากเท่านี้ ลูกๆ มีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ จงมองดูที่มายา เธอได้ทำลายสัจจะทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง บาร์ตได้อยู่อย่างไรความสุขจริงๆ มายาเป็นต้นเหตุแห่งความทุกข์ของลูกๆ เวลาที่ลูกต้องช่วยพ่อ และเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ลูกรู้ว่ามียอดดอกไม้หลายประเภทในสกุลบราห์มินของลูก หากลูกทำงานรับใช้ ลูกจะได้รับสถานภาพ ไม่เช่นนั้นลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ มีลูกจำนวนมากที่ไม่ว่างเว้นอยู่กับงานรับใช้ ลูกสาวจำนวนมากไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ พวกเขาถูกทุบตีอย่างมาก จำเป็นต้องมีความกล้าหาญสำหรับสิ่งนี้ ลูกไม่ควรจะมีความกลัว ลูกจำเป็นต้องเด็ดเดี่ยว ลูกต้องเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดด้วย ความผูกพันยึดมั่นก็ไม่ค่อยเลย เป็นสิ่งที่รุนแรงเหลือเกิน หากใครบางคนมาจากครอบครัวที่มั่งคั่ง ก่อนอื่นบาบาจะตัดสำนึกที่เป็นร่างของเธอด้วยการขอให้เธอกวาดพื้นหรือล้างจาน บาบาจะทดสอบพวกเธอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจ่อยะลิกถึง:

1. ตามศรัทธาแล้ว ลูกต้องมาเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพ่อ อย่าได้ทำตามการกำหนดของจิตใจตนเองหรือของผู้อื่น จงเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น มีความกล้าหาญ และไม่ว่างเว้นอยู่กับงานรับใช้
2. ในเวลาปัจจุบัน เราอยู่ในบ้านของพ่อแม่ ดังนั้นเราไม่สามารถทำตามแพชชั่นชนิดใดๆที่นี่ได้ จงตกแต่งตนเองด้วยเพชรพลอยของความรู้ อยู่อย่างบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญผู้ที่เปลี่ยนแปลงความทุกข์ให้เป็นความสุขและการประณามเป็นการยกย่อง ดวงวิญญาณบุญคือผู้ที่ไม่มีวันเป็นเหตุของความทุกข์หรือรับความทุกข์จากผู้อื่น แทนที่จะเป็นเช่นนั้นเขา รับความทุกข์ในรูปของความสุขและพิจารณาว่าการประณามเป็นคำยกย่อง ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้ นั้นเป็นดวงวิญญาณบุญ จงทำให้บทเรียนนี้มั่นคงของการมองดูดวงวิญญาณผู้ที่ดูถูกดูหมิ่นลูกหรือเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ลูกด้วยรูปที่เต็มไปด้วยความเมตตาของลูกอย่างสม่ำเสมอและด้วยสายตาของความเมตตา ไม่ใช่ด้วยสายตาของการวิพากษ์วิจารณ์ ผู้ นั้นอาจดูถูกดูหมิ่นลูก แต่จงเพียงมอบดอกไม้ให้แก่เขาและแล้ว ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณบุญ

คติพจน์: ผู้ที่หลอมรวมบัพดาตาในดวงตาของพวกเขาคือแสงของโลก ดวงตาของโลก

*** โอม ซานติ ***

นับบนที่นึ่งที่สูงส่งอย่างเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ เป็นดวงวิญญาณที่พอใจและไร้กังวล

วันนี้บัพดาตาได้เห็นเพชรพลอยแห่งความพอใจจากทุกหนแห่ง ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่อยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือความพอใจ ความพอใจเป็นสมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ความพอใจเป็นบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ของชีวิตบราห์มิน ด้วยบุคลิกภาพนี้ ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษได้อย่างง่ายดาย หากไม่มีบุคลิกภาพของความพอใจ ลูกจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ปัจจุบันบุคลิกภาพสองประเภทได้รับการยกย่อง หนึ่งคือบุคลิกภาพของร่างกายและอีกคนหนึ่งคือบุคลิกภาพของตำแหน่ง ในชีวิตบราห์มินบุคลิกภาพของความพอใจปรากฏให้เห็นบนใบหน้าและในการแสดงออกของดวงวิญญาณบราห์มินที่มีความยิ่งใหญ่ของความพอใจในชีวิตบราห์มินของเขาและบุคลิกภาพของตำแหน่งบนสภาพที่สูงส่งที่สามารถมองเห็นได้ พื้นฐานของความพอใจคือการเติมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดที่ได้รับจากพ่อ กล่าวคือ ดวงวิญญาณมีความพอใจ เหตุของความไม่พอใจคือขาดการบรรลุผล เหตุของความพอใจคือการได้มาซึ่งการบรรลุผลทุกประการ เหตุนี้เองบัพดาตาจึงให้มรดกอย่างเต็มที่แก่ลูกบราห์มินทุกคนทันทีที่ลูกเกิดมาเป็นบราห์มิน หรือบาบาให้น้อยแก่บางคนและให้คนอื่นมากกว่าหรือไม่? บัพดาตาบอกลูกๆทุกคนเสมอว่า จงจดจำพ่อและมรดก มรดกคือการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด พลังทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ คุณธรรมทั้งหมดรวมอยู่ในนี้และความรู้ก็รวมอยู่ในนี้ด้วย: พลังทั้งหมด คุณธรรมทั้งหมด และความรู้ที่เติมเปี่ยมสมบูรณ์ ไม่ใช่แค่ความรู้ แต่เป็นความรู้ที่เติมเปี่ยมสมบูรณ์ ไม่ใช่แค่พลังและคุณธรรมเท่านั้น แต่เป็นพลังและคุณธรรมทั้งหมดด้วย มรดกนั้นเต็มไปด้วยทุกสิ่ง กล่าวคือ มันสมบูรณ์; ไม่มีอะไรขาดหายไป ลูกบราห์มินทุกคนได้รับมรดกเต็มจำนวนไม่ใช่ครึ่งหนึ่ง ไม่ใช่ที่ว่าลูกได้รับคุณธรรมสองประการจากคุณธรรมทั้งหมด และคนอื่นได้รับคุณธรรมอีกสองประการ มรดกที่เติมเปี่ยมสมบูรณ์หมายถึงความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ในเมื่อแต่ละคนได้รับมรดกอย่างเต็มที่และสมบูรณ์ ที่ใดมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ที่นั่นย่อมมีความพอใจ บัพดาตาเห็นบุคลิกภาพของความพอใจของบราห์มินทั้งหลายและเห็นว่าแต่ละคนมีการพัฒนาบุคลิกภาพนี้มาน้อยเพียงใด ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความไม่พอใจในชีวิตบราห์มิน สิ่งนี้เรียกว่าการประสบความสำเร็จของชีวิตบราห์มินผ่านบุคลิกภาพนี้ ความสุขของชีวิตบราห์มินอยู่ในบุคลิกภาพนี้ นี่คือการมีชีวิตแห่งความสุขและชีวิตที่เปลืองเปลือง

ความหมายของทาปาเซียนั้นคือบุคลิกภาพของความพอใจนั้นสามารถเห็นได้จากดวงตา ใบหน้า การแสดงออก และกิจกรรมของลูก บาบากำลังสร้างลูกประจำแห่งเพชรพลอยแห่งความพอใจเช่นนั้น ลูกประจำจะถูกสร้างขึ้นมากแค่ไหน? เพชรพลอยแห่งความพอใจหมายถึงเพชรพลอยที่ไร้ตำหนิ สิ่งบ่งบอกของความพอใจคือดวงวิญญาณที่พอใจจะสัมผัสสว่าตนเองพอใจ และคนอื่นจะพอใจกับดวงวิญญาณนั้น ในสภาพของความพอใจ หัวใจจะไม่มีคำถาม หนึ่งคือหัวใจที่พอใจ (ปราศนันท์) และอีกหนึ่งคือหัวใจที่ตั้งคำถาม(prashna) prashna แปลว่าคำถาม คนที่มีหัวใจที่พอใจจะอยู่อย่างพอใจเพราะการเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างเต็มที่เปี่ยมเกี่ยวกับละครจึงไม่มีคำถาม ไม่ว่าคำถามใดที่เกิดขึ้นในตัวลูกเกี่ยวกับตนเองหรือผู้อื่น ตัวลูกเองจะได้รับคำตอบก่อน ก่อนหน้านั้นก็เคยบอกลูกด้วยเช่นกันว่า อย่าได้ถามว่า "อะไร" หรือ "ทำไม" แต่ให้ใส่ใจ ไม่ใช่คำถามว่า "อะไร" หรือ "ทำไม" แต่ให้ใส่ใจฟูลสต๊อป ในหนึ่งวินาทีที่มีการขยายตัว ในหนึ่งวินาทีที่มีสาระ คนที่พอใจในระดับนั้นจะอยู่อย่างไร้กังวลอยู่เสมอ ดังนั้นให้ตรวจสอบว่า: ฉันเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจหรือไม่ มีสิ่งบ่งชี้เหล่านี้ในตัวฉันหรือไม่? บัพดาตาให้สัญญาว่าทุกคนว่า 'เพชรพลอยแห่งความพอใจ' ดังนั้นบัพดาตาจึงถามว่า: โอ้ เพชรพลอยแห่งความพอใจ ลูกพอใจหรือไม่? ลูกพอใจในตนเองเสมอ นั่นคือกับความพยายามของลูก กับความพยายามในการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารด้วยเปอร์เซ็นต์ของความพยายามและสภาพของลูกหรือไม่? โอเค คำถามที่สอง: ลูกพอใจกับจิตใจ คำพูด และการกระทำของลูกเสมอ นั่นคือ กับงานรับใช้ที่เกิดขึ้นผ่านความสัมพันธ์และสายใยหรือไม่? ในทั้งสามประเภท ไม่ใช่แค่ในงานรับใช้ประเภทเดียว แต่ลูกพอใจกับงานรับใช้ทั้งสามประเภทที่ลูกทำอยู่เสมอหรือไม่? ลูกตรวจสอบว่าลูกพอใจแค่ไหนหรือไม่? โอเค คำถามที่สาม: ลูกพอใจกับตนเองและกับผู้อื่นเสมอเมื่อสร้างสายใยหรือความสัมพันธ์กับทุกดวงวิญญาณหรือไม่? นั่นก็เพราะว่าในช่วงระหว่างปีทาปาเซีย นี่เป็นผลแห่งความสำเร็จของทาปาเซียที่ลูกต้องได้รับ ให้มีความพอใจกับตนเอง กับงานรับใช้ และกับผู้อื่น - กับทุกสิ่ง ลูกมีโยคะเป็นเวลาสี่ชั่วโมง นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกจะมีถึงแปดชั่วโมงจากสี่ชั่วโมง นั่นก็ดีเช่นกัน กลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จด้วยโยคะ โยคะเป็นวิธีการ แต่ลูกประสบความสำเร็จอะไรด้วยวิธีนี้? การเชื่อมโยงโยคะของลูกคือวิธีการ และการบรรลุผลจากการมีโยคะคือความสำเร็จ เช่นเดียว

กับที่ลูกมีเป้าหมายที่จะมีโยคะแปดชั่วโมง ในทำนองเดียวกัน จงรักษาเป้าหมายที่ชัดเจนและสูงส่งเพื่อให้บรรลุผลของความพอใจทั้งสามประเภทนี้ ลูกบางคนคิดว่าตนเองพอใจเนื่องจากความเฉลียวฉลาดของตนเอง อย่าพอใจในลักษณะนั้น หนึ่งคือเมื่อหัวใจของลูกยอมรับและอีกหนึ่งคือเมื่อหัวของลูกยอมรับ ลูกพอใจในตนเอง เมื่อหัวของลูกคิดว่า "เรามีความกังวลอะไรไหม? เราไร้กังวล" การพิจารณาตนเองด้วยหัวของลูกว่ามีความพอใจนั้นไม่ใช่ความพอใจ ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้อง สัมผัสสิ่งบ่งบอกของความพอใจในตนเอง ให้หัวใจของลูกพอใจอยู่เสมอ ให้มีบุคลิกภาพนั้น หากลูกพิจารณาว่าตนเองมีบุคลิกภาพเช่นนั้นแต่คนอื่นไม่คิดว่าลูกมีบุคลิกภาพเช่นนั้น แสดงว่าลูกแค่ทำให้ตนเองพอใจ ดังนั้นไม่ควรมีความพอใจเช่นนั้น แต่ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจจากประสบการณ์ที่ถูกต้อง ความพอใจหมายความว่าหัวใจและหัวของลูกจะพักอยู่เสมอ ทั้งหัวและหัวใจจะอยู่ในสภาพของความสะดักสบายและความสุข จะไม่กระสับกระส่าย พวกเขาจะมีความสุขและสบายใจ เพชรพลอยแห่งความพอใจเช่นนั้นเปล่งประกายราวกับเพชรพลอยบนหน้าผากของพ่ออยู่เสมอ ตรวจสอบตนเอง ความพอใจทำให้ลูกได้รับพรจากพ่อและจากคนอื่นๆ ทั้งหมด ดวงวิญญาณที่พอใจในบางครั้งจะสัมผัสว่าตนเองโยยบินไปในวิมานแห่งพรของพ่อและของคนอื่นๆ ทั้งหมด พรเหล่านี้เป็นพาหนะที่โยยบินสำหรับดวงวิญญาณเช่นนั้น พวกเขาจะสัมผัสว่าตนเองโยยบินในพาหนะที่โยยบินอยู่เสมอ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่ร้องขอพร แต่พรจะมาหาพวกเขาโดยอัตโนมัติ การเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจเช่นนั้นหมายถึงการเป็นทาปาสวี่ ซึ่งเป็นตัวแทนความสำเร็จ ไม่ใช่ความสำเร็จที่อยู่ชั่วคราว มันเป็นความสำเร็จที่คงอยู่ตลอดไปและเป็นทางจิตวิญญาณ บาบ๋าเห็นเพชรพลอยแห่งความพอใจเช่นนั้น ให้แต่ละคนถามตนเองว่า นั่นเป็นใคร?

ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ดีมากสำหรับปีทาปาเซีย ลูกแต่ละคนต่างก็ทำตามความสามารถของตนเองและมีความกระตือรือร้นในอนาคตเช่นกัน ความกระตือรือร้นนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก เวลานี้เปิดเผยการบรรลุผลที่ลูกได้รับจากการทำทาปาเซียในชีวิตของลูกและในความสัมพันธ์และสายใยกับผู้อื่นทั้งหมด ลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้ในตัวลูกเอง แต่ลูกต้องไม่เพียงแค่อึดใจประสบการณ์ของลูกไว้ในจิตใจและสติปัญญาของลูกเท่านั้น ปล่อยให้พวกเขาเข้ามาในพฤติกรรมและบนใบหน้าของลูก นำพวกเขาเข้ามาไว้ในความสัมพันธ์และสายใยของลูก แล้วเมื่อนั้นพวกเขาจะถูกเปิดเผยในตัวลูกก่อน จากนั้นพวกเขาจะถูกเปิดเผยในความสัมพันธ์ของลูก และจากนั้นพวกเขาจะถูกเปิดเผยบนเวทีของโลก และแล้วจะมีการติกลงแห่งการเปิดเผย อนุสรณ์ของลูกในคัมภีร์กล่าวว่า ช่างก้าเปิดตาที่สามของเขาและการทำลายล้างเกิดขึ้น ช่างก้าหมายถึงสภาพที่ปราศจากร่าง, รูปทาปาสวี่ สิ่งนี้หมายถึงการทำให้งูแห่งกิเลสเป็นพวงมาลัยที่คล้องคอของลูกและสัมผัสกับสภาพที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอและนั่งบนที่นั่งที่สูงส่ง ตาที่สามหมายถึงตาแห่งการกลับมาสมบูรณ์พร้อม ตาแห่งการกลับมาเพียบพร้อม เมื่อลูกทาปาสวี่อยู่ในสภาพที่เพียบพร้อมและมีความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโลก ธรรมชาตินี้จะรำรำไปกับความปั่นป่วนโดยสิ้นเชิง มันจะรำรำของการสร้างภัยพิบัติ ลูกจะไม่สั่นคลอนและมันจะสร้างความปั่นป่วน ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? ใครจะทำความสะอาดทั้งโลก? ดวงวิญญาณมนุษย์จะทำสิ่งนั้นหรือ? ดังนั้นความปั่นป่วนของอากาศนี้โลกนี้ และน้ำในมหาสมุทรจะชำระล้างและทำความสะอาดทุกสิ่ง ลูกต้องสร้างสภาพที่สมบูรณ์เช่นนั้นด้วยทาปาเซียนี้ ธรรมชาติจะยอมรับคำสั่งของลูกผ่านความคิดของลูก เมื่อคณะที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ - จิตใจ สติปัญญา และชั้นสการ์ - ยอมรับคำสั่งของลูกก่อน ถ้าประสาทสัมผัสที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอของลูกไม่ยอมรับคำสั่งของลูก ธรรมชาติจะยอมรับคำสั่งของลูกได้อย่างไร? ให้มีทาปาเซียอันทรงพลังในสภาพที่สูงเช่นนั้นที่ทุกคนมีความคิดเดียวกันในเวลาเดียวกัน ความคิดของหนึ่งวินาที - 'การเปลี่ยนแปลง' - และธรรมชาติควรจะปรากฏขึ้น ลูกดวงวิญญาณบราห์มินของโลกมีโยคะเพื่อความสงบโลกในเวลาเดียวกัน; ทุกคนมีความคิดเดียวของการจดจำระลึกถึงในเวลาเดียวกัน ด้วยวิธีนี้ด้วยความคิดของทุกคนธรรมชาติจะเริ่มต้นการรำรำของความปั่นป่วน เหตุนี้เองลูกบอกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงโลกผ่านการเปลี่ยนแปลงตนเอง โลกเก่านั้นจะเปลี่ยนแปลงและกลับมาใหม่ได้อย่างไร? โดยผ่านความคิดอันทรงพลังของลูกทุกคนเมื่อทุกคนมีความคิดเดียวกันร่วมกัน การเปลี่ยนแปลงก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? สิ่งนี้เรียกว่าทาปาเซีย อัจจะ

บัปตาดายินดีเสมอที่ได้เห็นลูกดับเบิลพอร์เนออร์ นี่ไม่ได้หมายความว่าท่านไม่ยินดีที่เห็นชาวบาร์ต ตอนนี้ถึงคิวของดับเบิลพอร์เนออร์แล้ว พ่อพอใจกับบาร์ตเสมอ และเหตุนี้เองท่านจึงมาในบาร์ตและทำให้ลูกทุกคนเป็นชาวบาร์ต ดังนั้น ณ เวลานี้ ลูกทุกคนเป็นชาวต่างชาติหรือลูกเป็นชาวบาร์ต? ในการเป็นชาวบาร์ตลูกก็เป็นชาวมธูบันด้วย ลูกชอบที่จะเป็นชาวมธูบัน เวลานี้จงเสร็จสิ้นงานรับใช้อย่างรวดเร็วเพื่อให้ลูกสามารถกลายเป็นชาวมธูบัน เมื่อลูกส่งสาส์นไปทั่วโลกเสร็จสิ้นอย่างรวดเร็วและมาที่นี่ แล้วลูกจะไม่ถูกส่งไป เมื่อถึงเวลานั้นสถานที่นี้ก็จะพร้อมเช่นกัน ดุสิ ผืนแผ่นดินที่กว้างใหญ่มาก(Peace Park) จะมีการจัดเตรียมการล่วงหน้า และหลังจากนั้นจะไม่มี ความยากลำบากสำหรับลูก อย่างไรก็ตาม เมื่อ

ถึงเวลานั้น ลูกจะนอนแม้กระทั่งบนกระเป๋าดินทางของลูก ลูกจะไม่ได้รับเตียง นั่นจะเป็นเวลาที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เวลานั้นจะแตกต่างจากเวลานี้ เวลานี้ให้สาส์นผ่านงานรับใช้ที่ลูกทำเป็นเหมือนกันในจิตใจ คำพูดและการกระทำของลูก และแล้วเมื่อนั้นความเร็วของงานรับใช้ก็จะรวดเร็ว มีพลังในจิตใจ เต็มไปด้วยความรู้ในคำพูด และ"เต็มไปด้วยความรัก" ในความสัมพันธ์และสายใย นั่นคือในการกระทำของลูก ให้ทั้งสามสิ่งนี้ได้รับประสบการณ์พร้อมๆ กัน สิ่งนี้เรียกว่าการ ทำงานรับใช้ด้วยความรวดเร็ว อัจชะ ลูกสบายดีไหมในร่างกายและจิตใจของลูก? ลูกมาจากที่ห่างไกล และดังนั้น บัพดาดา จึงมีความสุขที่ได้เห็นลูกๆ ที่มีความสุขซึ่งมาจากที่ห่างไกล อย่างไรก็ตามแม้ว่าลูกจะมาที่นี่จากที่ห่างไกล ลูกก็ยังสบายดี เพราะลูกมาโดยเครื่องบิน อัจชะ

บัพดาตามอบความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษให้กับผู้ที่มาเป็นครั้งแรกในวงจรนี้ ใครที่เคยมาก่อนแล้วและมา อีก ยกมือขึ้น! อย่างไรก็ตาม ลูกมีความกล้าหาญที่ดี ลูกกลับไปหาเงินสำหรับค่าตัวแล้วกลับมา นี่ก็เป็นวิธีที่จะมีการจดจำ ระลึกถึงเช่นกันว่า “เราต้องไป เราต้องไป!” เมื่อลูกมาที่นี่ลูกคิดว่าจะต้องกลับไปยังต่างประเทศ แต่ทันทีที่ลูกจากไป ลูกก็ คิดที่จะกลับมาที่นี่ เมื่อลูกมาถึงที่นี่ ลูกคิดที่จะกลับไป เวลาจะมาถึงเมื่อรัฐบาลนั้นจะคิดว่าดวงวิญญาณบรรพบุรุษเหล่านี้ เป็นความสวยงามของอาบูน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่พอใจที่ยิ่งใหญ่ในทั้ง 4 ทิศ ถึงดวงวิญญาณผู้สูงส่งที่มีหัวใจที่พอใจอยู่เสมอ ถึงผู้ที่อยู่อย่างไร้กังวล ถึง ดวงวิญญาณที่เป็นผู้รับใช้และทำงานรับใช้ด้วยความรวดเร็วในงานรับใช้ทั้งสามประเภทในเวลาเดียวกัน ถึงดวงวิญญาณ ทาปาสวีที่นั่งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่สูงส่ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตของบัพดาดา

อะแนคบัพดาดาพบกลุ่ม:

ลูกทุกคนพิจารณาว่าตนเองเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่? งานพิเศษของหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์คืออะไร? (ทุกคนต่างก็เสนอความคิดเห็นของตนเอง) คุณสมบัติพิเศษทั้งหมดที่ลูกพูดถึงนำมาใช้ในการลงมือปฏิบัติจริงหรือไม่? นอกจากลูกบรรพบุรุษแล้ว มีใครอีกบ้างไหมที่สามารถเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ได้? ดังนั้น จงพูดด้วยความซาบซึ้งทางจิต เช่นที่พ่อบริสุทธิ์อยู่เสมอและ ท่านนำพลังทั้งหมดมาใช้ในการกระทำการตลอดเวลา ในท่านองเดียวกัน ลูกผู้เป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ก็นำพลังทั้งหมดมาใช้ ในรูปปฏิบัติจริง และลูกยังคงอยู่อย่างบริสุทธิ์อยู่เสมอ ลูกเป็นเช่นนั้นและลูกจะเป็นเช่นนั้นตลอดไป ลูกจดจำรูปกาลเวลา ทั้งสามด้านได้ใช่ไหม? บัพดาดาจิตใจที่ได้เห็นบทบาทของลูกๆ ที่เคยเล่นมาก่อนหลายครั้งแล้ว เหตุนี้เองลูกจึงไม่คิดว่ามัน ยากใช่ไหม? คำว่า 'ยาก' ไม่สามารถเข้ามาสู่ความฝันของผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจได้ คำว่า 'ยาก' มีอยู่ในพจนานุกรมของบ รพบุรุษหรือไม่? มันไม่มีอยู่ในตัวพิมพ์เล็กใช่ไหม? ลูกเต็มไปด้วยความรู้เรื่องมายาด้วยใช่ไหม? เมื่อลูกเต็มเปี่ยมลูกก็ไม่สามารถพลาดพลั้งล้มเหลวได้? อะไรคือสาเหตุของความล้มเหลว? เมื่อลูกรู้ล่วงหน้าแล้วทำไมลูกถึงล้มเหลว? ถ้ามีคณรู้ ล่วงหน้าแล้วล้มเหลว ลูกจะเรียกคนนั้นว่าอะไร? เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้น เหตุผลที่ลูกล้มเหลวคือลูกรู้สึก (มีความรู้สึก) เกี่ยวกับบางสิ่งหรือสิ่งอื่น ลูกมีความรู้สึกเป็นไข้หวัด ลูกรู้หรือไม่ว่าไข้หวัดทำอะไร? มันทำให้ลูกอ่อนแอ เมื่อลูกเป็น ไข้หวัดใหญ่ บางสิ่งอาจเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ลูกทำให้มันใหญ่ได้ ดังนั้น จงกลับมาเต็มเปี่ยม! ลูกต้องไม่พลาดพลั้งล้ม เหลว ลูกต้องสอบผ่าน ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น จงผ่านมันไปได้ แล้วลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ดังนั้นลูก ต้องสอบผ่าน (เอาชนะ) ลูกต้องสอบผ่าน (pass) และต้องอยู่อย่าง paas (ใกล้ชิด) เมื่อลูกพูดด้วยความซาบซึ้งว่าไม่มีใคร รักบัพดาดามากเท่ากับลูกแล้ว ในเมื่อลูกมีความรัก ลูกต้องการที่จะอยู่ใกล้หรืออยู่ไกล? ดังนั้นลูกต้องอยู่ใกล้และสอบ ผ่าน ลูกที่มาจากสหราชอาณาจักร (UK) จะเต็มเต็มความหวังทั้งหมดของบัพดาดาใช่ไหม? ความปรารถนาอันบริสุทธิ์ อันดับหนึ่งของพ่อคืออะไร? บาบากำลังถามผู้ที่มาจากสหราชอาณาจักรโดยเฉพาะ ลูกต้องนำไมค์ที่ใหญ่มาที่สามารถเป็น เครื่องมือเพื่อเปิดเผยพ่อและเข้ามาใกล้ชิดพ่อ เวลานั้นไมค์ควรจะถูกนำออกมาจากสหราชอาณาจักร อเมริกา และประเทศ อื่นๆอย่างแน่นอน แต่หนึ่งคือผู้ที่ให้ความร่วมมือ และคนอื่นๆคือผู้ที่ใกล้ชิดและให้ความร่วมมือ ดังนั้นเตรียมไมค์เช่นนั้น โดยทั่วไปมีการเติบโตที่ดีในงานรับใช้และจะยังคงเติบโตต่อไป อัจชะ ลูกๆจากรัสเซียยังเด็ก แต่พวกเขาโชคดี ลูกมีความ รักต่อพ่อมากแค่ไหน? นี่เป็นสิ่งที่ดี บัพดาดามีความสุขกับความกล้าหาญของลูกๆ ตอนนี้ลูกล้มไปแล้วถึงความลำบาก ตรากตรำอย่างไร อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ได้รับพรโดยการทำบุญและงานด้านการกุศลด้วยทุกความคิดคำพูดและการกระทำของลูก มีความคิดที่มุ่งมั่นนี้ด้วยตัวของลูกเอง – ตลอดทั้งวัน ด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกจะ เป็นดวงวิญญาณบุญและเฝ้าแต่ทำบุญต่อไป ผลของการทำบุญทันทีคือพรจากทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นจง

สะสมพรจากทุกความคิดและคำพูดของคุณ ให้ความขอบคุณของความร่วมมือปรากฏออกมาจากหัวใจของ
ผู้ที่มีความสัมพันธ์และมีสายใยกับลูก เพียงดวงวิญญาณเช่นนั้นเท่านั้นที่จะได้รับรางวัล

คติพจน์:

จงอยู่ในความเป็นมิตรกับพ่อผู้เดียวอยู่เสมอและทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางของคุณ นี่คือความยิ่งใหญ่

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รากฐานของความรู้คือศรัทธา ทำความเพียรพยายามด้วยศรัทธาในสติปัญญาของลูก แล้วลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทาง
- คำถาม:** ลูกควรจะเข้าใจอย่างลึกซึ้งและมีศรัทธาในหนึ่งประเด็นใด?
- คำตอบ:** บัญชีกรรมของทุกดวงวิญญาณกำลังจะถูกสะสาง และทุกคนจะกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานเหมือนกับฝูงยุง หลังจากนั้นเพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องเข้าใจประเด็นนี้อย่างลึกซึ้งและมีศรัทธาในสิ่งนี้
- คำถาม:** ลูกๆ ประเภทใดที่พ่อพอใจที่จะได้เห็น?
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่สังเวทตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อ ผู้ที่ไม่ถูกเขย่าด้วยมายา นั่นคือผู้ที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนเหมือนหนูมาน พ่พอใจที่จะได้เห็นลูกๆ เช่นนั้น
- เพลง:** จงอดกลั้นเถิด โอ้จิตใจเอ๋ย! วันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินอะไร? เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถพูดสิ่งนี้ ชันยาสซีไม่สามารถพูดเช่นนี้ได้ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่อยู่เหนือโลกเท่านั้นพูดสิ่งนี้กับลูกๆ เพราะจิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ท่านบอกดวงวิญญาณให้มีความอดกลั้น ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกทั้งโลกให้มีความอดกลั้น วันเวลาแห่งความสุขและความสงบของลูกกำลังจะมาถึง นี่คือการอดกลั้นของความทุกข์ หลังจากสิ่งนี้ดินแดนแห่งความสุขก็ต้องมา เพียงพ่อเท่านั้นที่จะก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข พ่อให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆ แต่ศรัทธาเป็นสิ่งที่ต้องการอันดับแรก บราห์มินผู้ที่เป็นทายาทที่เกิดจากปากมีศรัทธาใน ไม่เช่นนั้นแล้วจะสามารถมีบราห์มินมากมายได้อย่างไร? ความหมายของ “บราห์มากุมารและกุมารี” คือพวกเขาเป็นบุตรสาวและบุตรชาย มีจำนวนมากมายที่ถูกเรียกว่าเป็นบราห์มากุมารและกุมารี ดังนั้นแน่นอนที่ต้องมีประสาธิตาบราห์มา ลูกทั้งหมดมีแม่และพ่อเดียวเท่านั้น ในขณะที่ผู้อื่นมีพ่อและแม่ที่แยกกัน ที่นี้ลูกทั้งหมดมีแม่และพ่อเดียว นี่เป็นสิ่งใหม่ ลูกไม่เคยเป็นบราห์มินมาก่อนหน้านี้ แต่ลูกได้กลายเป็นบราห์มินในเวลานี้ บราห์มินเหล่านั้นถือกำเนิดจากบาป ในขณะที่ลูกคือทายาทที่เกิดจากปาก ในทุกประเด็นก่อนอื่นต้องมีศรัทธาในผู้ที่กำลังอธิบายแก่เรา พระเจ้าคือผู้เดียวที่อธิบาย เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและสงครามเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า มียาดาวาส, ชาวยุโรป ผู้ที่ได้คิดค้นลูกกระเบิด ฯลฯ ได้มีการจดจำกันว่าชิปนาถู้ออกมาจากท้องของพวกเขาและทำลายวงศ์สกุลของพวกเขา แน่แน่นอนที่พวกเขาจะทำลายวงศ์สกุลของพวกเขา ในความเป็นจริงทั้งหมดเป็นของสกุลเดียว พวกเขาเฝ้าแต่บอกกันและกันว่า: เราจะนำมาซึ่งการทำลายล้าง แน่แน่นอนที่มีการบันทึกสิ่งนี้ไว้ด้วย ดังนั้นเวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกๆ จงอดกลั้น! โลกเก่านี้จะจบสิ้นในไม่ช้า เพียงเมื่อยุคเหล็กจบสิ้นเท่านั้นและแล้วจึงเป็นยุคทอง แน่แน่นอนที่การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น ได้มีการจดจำกันด้วยเช่นกันว่า การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา และการทำลายล้างเกิดขึ้นผ่านชางก้า การก่อตั้งเกิดขึ้นก่อนและแล้วการทำลายล้างจึงเกิดขึ้น เมื่อการก่อตั้งได้เสร็จสิ้น เวลานี้การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้น นี่คือการหนทางที่พิเศษที่สุดซึ่งไม่มีใครเข้าใจ ไม่เคยมีใครได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นผู้คนจึงคิดว่าบราห์มากุมารีเป็นเหมือนกับส่วนที่เหลือของหนทางและลัทธิทั้งหลาย ผู้ที่นำเสนอเหล่านั้นไม่สามารถถูกประณามได้ พวกเขาได้นำอุปสรรคมาในวิธีการเดียวกันกับบวงจรถ้าก่อนหน้านั้นด้วย นี่คือการไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรา ชีวารู้จักในนามว่ารูตรา ท่านคือผู้เดียวที่สอนราชาโยคะ ซึ่งเป็นที่รู้จักในนามราชาโยคะโบราณที่ง่ายดาย พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำว่า “โบราณ” นี่เป็นประเด็นของการบรรจบพบกัน “บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์” หมายถึง ยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในตอนเริ่มต้นยุคทองเคยมีเพียงศาสนาเดียว นั่นคือชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่ลูกคือชุมชนที่สูงส่ง แต่ไม่มีเรื่องของสงคราม ฯลฯ นั่นเป็นความผิดพลาดด้วย ลูกๆ พี่น้องกันจะสามารถบรรจกันได้อย่างไร? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดผ่านบราห์มา ในความเป็นจริงมี 4 ศาสนาหลักและ 4 คัมภีร์ศาสนาหลัก ในบรรดาสิ่งเหล่านี้ศาสนาแรกคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และคัมภีร์ของศาสนาคือกิตะ ซึ่งเป็นเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด นี่เป็นคัมภีร์หลักของบาร์ดที่ซึ่งทำให้เกิดการก่อตั้ง ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นั่นคือศาสนาของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ นั่นต้องเคยเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นการพบปะ (กุมภ-เมลา) ลูกเข้าใจว่า กุมภ-เมลานี้คือการพบปะกันระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด เป็นการพบปะที่สวยงามและให้คุณประโยชน์ ยุคเหล็กต้องเปลี่ยนไปสู่ยุคทอง และเหตุนี้เองยุคนี้จึงรู้ได้ว่าเป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์ เมื่อยุคทองเปลี่ยนไปสู่ยุคเงินและเมื่อยุคเงินเปลี่ยนไปสู่ยุคทองแดง องค์กาลลดลงไป การสูญเสียกำลังเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้เดียวที่นำคุณประโยชน์

มาให้นั้นเป็นสิ่งที่ต้องการ เมื่อมีการสูญเสียอย่างสมบูรณ์พอมานำคุณประโยชน์ให้แก่ทุกคน ลูกต้องใช้สติปัญญาของคุณ
แน่นอนที่พ่อกับแม่จะมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อนำคุณประโยชน์ พ่อคือผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและ
ความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ไม่ใช่ทุกคนจะปรากฏตัวในเวลาของยุคทองแดง และไม่ใช่ทุกคนจะอยู่ในยุคทองและยุคเงิน
ดังนั้นพ่อกับแม่ในเวลาสุดท้ายเท่านั้น เมื่อทุกดวงวิญญาณลงมาแล้ว พ่อกับแม่ให้ความอดกลั้นแก่ลูก ลูกๆพูดว่า: บาบามี
ความทุกข์มากมายในโลกเท่านั้น ดังนั้นจงพาเราออกไปอย่างรวดเร็วเถิด พ่อพูดว่า: ไม่ ลูกๆ! ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่
สามารถเปลี่ยนจากเลวทรามต่ำช้าเป็นสูงส่งได้ทันที ลูกต้องพัฒนาศรัทธาในสติปัญญาของคุณและแล้วทำความเพียร
พยายาม นี่เป็นความจริงที่การหลุดพ้นในชีวิตได้รับภายในหนึ่งวินาที ทันทีที่ลูกกลายเป็นเด็กนั้นหมายถึงลูกได้รับสิทธิ์
ต่อมรดก อย่างไรก็ตามสถานภาพยังคงตามลำดับกันไป และเพื่อที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องทำความเพียร
พยายามและศึกษา ไม่ใช่ว่าสภาพที่อยู่เหนืออวกรรมจะได้อะไรมาในทันที สำหรับลูกและแล้วจะต้องจากร่างของคุณ นั่นไม่ใช่
กฎ ลูกต้องบรรยายอย่างดีมากกับมายา ลูกรู้ว่าสงครามอาจจะดำเนินไปเป็นเวลา 8 10 หรือแม้กระทั่ง 15 ปี สงครามของคุณ
เป็นไปกับมายา และพ่อกับแม่จะอยู่ที่นี้ตราบเท่าที่สงครามของคุณยังคงดำเนินต่อไป ผลลัพธ์ของผู้ที่เอาชนะมายาและมากเท่าที่
แต่ละคนจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนืออวกรรมของเขาก็จะมีการเปิดเผยในเวลาสุดท้าย พ่อพูดว่า: มากเท่าที่เป็นไปได้ จง
จดจำบ้านของคุณ ดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือดินแดนเหนือเสียง เวลานั้นลูกๆ มีความสุขในสติปัญญาของคุณ ลูกเข้าใจว่า
ละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ลูกเข้าใจสามโลกด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น บาบามีศึกษาคัมภีร์
 ฯลฯ มากมายเช่นกัน แต่สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของท่าน ท่านเคยศึกษาคัมภีร์ต่างๆ แต่ไม่ได้อยู่ใน
สติปัญญาของท่านว่าเราคือผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด ดินแดนที่อยู่ไกลโพ้น เป็นเวลาที่เรามาเพื่อจะรู้จักบาปของเรา ผู้
ที่เรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ทุกคนจดจำท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรด
มา! ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ นี่เป็นเหมือนกับเขาวงกต ไม่ว่าที่ใดที่ผู้คนไปพวกเขาจะพบกำแพงและไม่สามารถไปถึง
จุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ เมื่อพวกเขาเหนื่อย พวกเขาจะร้อง: ใครบางคน ช่วยชี้หนทางแก่เราเถิด! ไม่ว่าพวกเขา
จะศึกษาพระเวทและคัมภีร์มากเพียงใดก็ตามหรือการจาริกแสวงบุญมากเพียงใดก็ตาม พวกเขาจะไม่เข้าใจว่าพวกเขา
กำลังจะไปไหน พวกเขาเพียงแต่พูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งได้หลอมรวมไปกับแสง พ่ออธิบาย: ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้
เมื่อเป็นเวลาของการละเล่นกำลังจะจบ นักแสดงทั้งหมดจะขึ้นมามาบนเวที นี่คือการแสดง พวกเขาเรียงแถวในเครื่องแต่งกายของ
พวกเขา พวกเขาได้เปิดเผยหน้าตาของเขาและถอดเครื่องแต่งกายของเขาออกและกลับบ้าน และแล้วพวกเขาก็แสดงซ้ำ
บทบาทเดียวกันนั้น นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่า: ฉัน
ดวงวิญญาณ จะละเล่นนี้และใช้อีกครั้งหนึ่ง ทุกคนกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด 84 ชาติเกิด การละเล่นนี้กำลังจะ
จบลงในเวลานี้ ทุกคนได้ไปถึงสภาพของการเสื่อมโทรม สิ่งนี้จะซ้ำรอยอีกครั้ง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะ
ซ้ำรอยอีกครั้ง ลูกเข้าใจว่าบทบาทของลูกจะจบลงในเวลานี้และลูกจะกลับบ้าน คำสั่งของพ่อมีความสำคัญไม่น้อยเลย พ่อ
ผู้ชำระให้บริสุทธิ์หนึ่งท่านและอธิบาย ลูกๆ พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ตายตายอย่างมาก ไม่ว่ากำลังนั่งหรือเคลื่อนไหว
ไปมาให้หัวใจของคุณอยู่อย่างรู้ตัวว่าคุณคือนักแสดงและเวลานี้ลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของคุณแล้ว เวลานั้นพ่อกับแม่เพื่อให้
เราสวยงาม เพื่อเปลี่ยนเราจากมนุษย์ให้เป็นเทพ เรากำลังทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ เราเปลี่ยนจากผู้ไม่บริสุทธิ์เป็นผู้
บริสุทธิ์มานับครั้งไม่ถ้วนมาก่อนและจะเฝ้าแต่ทำเช่นนั้น ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ซ้ำรอย ผู้คนของศาสนาเทพจะมา
ก่อน เวลานั้นกำลังมีการเพาะต้นอ่อน เราแผ่ตัว พิธีเฉลิมฉลอง ฯลฯ ใดที่เราจะสามารถมีได้? ภายใน เรามีความรู้และมี
ประสบการณ์ของความสุข ศาสนาเทพของเรา นั่นคือใบของต้นไม้นี้เวลานี้ได้กลับมาเลวทรามต่ำช้า พวกเขาได้กลับมาเลว
ทรามต่ำช้าในศาสนา(ธรรมะ) และการกระทำ(กรรม) ธรรมะและกรรมของชาวบาร์ตันเคยสูงส่ง มายาไม่เคยทำให้พวกเข
เขาทำบาปที่นั่น นั่นเป็นโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ที่ราวันไม่มีชีวิตอยู่ การกระทำของพวกเขาเป็นกลาง ต่อมาใน
อาณาจักรของราวัน การกระทำก็เริ่มกลับมาเป็นบาป ที่นั่นไม่สามารถมีการกระทำที่เป็นบาป ไม่มีผู้ใดสามารถเลวทราม
ต่ำช้า ลูกๆ กลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะและด้วยการทำตามศรัทธา ไม่มีผู้ใดสามารถกลายเป็นนายของโลกด้วย
พลังวัตถุ ลูกเข้าใจว่าหากพวกเขามารวมกัน พวกเขาสามารถกลายเป็นนายของโลกได้ แต่นั่นไม่ใช่บทบาทในละคร พวกเขาได้แสดงแล้ว 2 ตัวกำลังต่อสู้กันและถึงได้เอาชนะไประหว่างพวกเขา ลูกเคยได้ยินมิติของลักษณะที่มีเนยอยู่ในปาก เขา
ได้รับเนยของอาณาจักรของโลก การบรรจบเป็นไประหว่างยาดาวาสและมาราวาส ลูกเห็นสิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ หาก
พวกเขาอ่านในหนังสือพิมพ์ว่ามีความรุนแรงอย่างมากต่อใครบางคน ผู้อื่นก็จะไปและฆ่าใครบางคนในที่นี้ ในตอนเริ่ม
มีศาสนาเดียวเท่านั้นในบาร์ตัน อาณาจักรของศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดเกิดขึ้นได้อย่างไร? ชาวคริสต์เคยมีพลังและเหตุนี้
เองพวกเขาก็ได้ปกครอง ในความเป็นจริงเวลานี้ราวันครอบครองทั้งโลก นี่คือการประเด็นที่แผ่ตัว สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้มี
การบันทึกไว้ในคัมภีร์ พ่ออธิบายว่า: กิเลสเหล่านี้คือศัตรูของคุณถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกจึงได้รับความทุกข์จากสิ่งเหล่านี้
นั้นตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ ด้วยเหตุนี้ชั้นยาสจึงพูดว่าความสุขเป็นเหมือนมูลา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้

ว่ามีความสุขที่สม่เสมอในสวรรค์ ชาวบาร์ตรู้สิ่งนี้ เหตุนี้เองเมื่อใครบางคนตายพวกเขาจึงพูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์แล้ว มีคำยกย่องสวรรค์อย่างมากมาย และดังนั้นอย่างแน่นอนนี่ต้องเป็นการละเล่น อย่างไรก็ตามหากลูกบอกใครบางคนว่าเขาเป็นชาวนรก นั่นจะทำให้เขาไม่พอใจ เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! พวกเขาพูดด้วยปากว่าใครบางคนได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ซึ่งหมายถึงเขาต้องไปจากนรก อย่างไรก็ตามเหตุใดลูกจึงปลุกเรียกพวกเขาและป้อนสิ่งต่างๆของนรกให้พวกเขาเล่า? เพราะหากพวกเขาอยู่ในสวรรค์พวกเขาจะมีสิ่งของครอบครองทั้งหมดที่พวกเขาต้องการ! สิ่งนี้หมายถึงลูกไม่ได้มีศรัทธา ลูกๆ บางคนได้เคยเห็นว่ามีอะไรในสวรรค์ จมมองดูสิ่งต่างๆ ที่ผู้คนทำในนรก! ลูกชายจะไม่ลังเลที่จะฆ่าพ่อของเขา หากภรรยาตกหลุมรักกับใครคนอื่น เธอก็จะไม่ลังเลที่จะฆ่าสามีของเธอ ในอีกด้านหนึ่งมีเพลงที่พวกเขาร้องเกี่ยวกับบาร์ตว่า “เกิดอะไรขึ้นกับผู้คนของทุกวันนี้” และแล้วในอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็ร้องเพลงว่า “บาร์ตของเราดีที่สุดเหมือนทองคำ” บาร์ตเคยดีที่สุดแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ บาร์ตเวลานี้ยากจนข้นแค้น ไม่มีความปลอดภัย เราเคยเป็นของชุมชนปีศาจและเวลานี้บาบากำลังคลั่งใจให้เราสร้างความเพียรพยายามที่จะเป็นของชุมชนพระเจ้า นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ในยุคการบรรจบพบกันของทุกวงจร เราประกาศสิทธิในมรดกของเราอีกครั้ง พ่อมาเพื่อที่จะให้มรดกแก่ลูก แต่มายาสาปแช่งลูกเธอเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก! พ่อพูดว่า: มายา เธอเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก! เธอทำให้คนดีๆตกต่ำลงมา ในกองทัพบก พวกเขาไม่หวาดกลัวความตายหรือการฆ่า ถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะบาดเจ็บ พวกเขาจะกลับไปสู่สนามรบ นั่นเป็นธุรกิจอย่างมืออาชีพของพวกเข พวกเขาแม้กระทั่งได้รับรางวัล ลูกได้รับพลังจากชีพบาบาและเอาชนะมายา พ่อยังเป็นนักกฎหมายด้วยเช่นกันเพราะท่านปลดปล่อยลูกจากมายา ลูกคือกองทัพบกที่ดี ผู้เป็นแม่ได้ถูกวางไว้เบื้องหน้า “ขอการเวตต่อผู้เป็นแม่” ใครพูดเช่นนี้? พ่อได้พูดเช่นนี้เพราะลูกอยู่ที่ศตต่อท่าน บาบามีความสุขเมื่อใครบางคนมั่นคงอย่างมากและไม่สั่นคลอน ได้มีตัวอย่างขององค์: ราวน์ไม่สามารถทำให้เขาสั่นคลอนได้ สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาสุดท้ายนี้ และลูกจะไปถึงสภาพนั้นในเวลาสุดท้าย ในเวลานั้นลูกจะได้รับประสบการณ์ของความสุขมากมาย จนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น จนกว่าโลกจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นเหล่าเทพจะไม่สามารถมาที่นี่ได้แน่นอนที่กองฟางจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องสะสมบุญชื่กรรมและกลับไปสู่บ้านที่แสนหวานเหมือนฝูงยุง ยุงนับล้านๆ ได้ตาย เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่ารวันไป เมื่อรวมไป ทุกคนต้องกลับบ้านและเมื่อนั้นลูกจะได้ไปสู่โลกใหม่ จะมีผู้คนน้อยนิดอย่างมากในเวลานั้น ประเด็นเหล่านี้ได้รับการทำความเข้าใจและลูกต้องมีศรัทธาในประเด็นเหล่านั้น เพียงบาบาเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้แก่ลูกอย่าง

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่กำลังนั่งหรือเคลื่อนไหวไปมา จงคิดว่าตนเองเป็นนักแสดง จดจำในหัวใจของลูกว่าเวลานี้ลูกได้เสร็จสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้วและต้องกลับบ้าน จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

2. จงมีศรัทธาในสติปัญญาและทำความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากหนามให้กลายเป็นดอกไม้ จงเป็นผู้ที่มีชัยชนะในการสู้รบของลูกกับมายา และกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม จดจำบ้านของลูกให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

พร: ขอให้ลูกมีความรักและละวางเหมือนพ่อและทำให้ทุกงานเบาด้วยสภาพของความเบาสบายของลูก การมีประสบการณ์กับพลังอันละเอียดอ่อนทั้งสามของจิตใจ สติปัญญาและสัญสการ์ที่เบาสบายของลูกคือการละวางและมีความรักเหมือนพ่อ เป็นไปตามเวลาที่บรรยากาศภายนอกที่ตาไม่ประจักษ์ และทัศนคติของดวงวิญญาณมนุษย์จะหนักหน่วง มากเท่าที่บรรยากาศภายนอกนั้นหนักหน่วง ความคิด การกระทำ และความสัมพันธ์ของลูกจะเฝ้าแต่เบาสบายมากตามนั้น และเนื่องจากความเบาสบายนี้ งานทั้งหมดของลูกจะเฝ้าแต่เบาสบาย ลูกจะไม่ได้รับอิทธิพลจากธุรกิจใดๆ นี่คือสภาพของการอยู่อย่างตัดเทียมกับพ่อ

คติพจน์: รักษาความซบซึ้งทางจิต "Wah re me!" (ความอัศจรรย์ของตัวเอง!) และจิตใจและร่างกายของลูกจะเฝ้าแต่ร่ายรำอย่างเป็นธรรมชาติ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทั้งวันทั้งคืนให้ใส่ใจเกี่ยวกับลูกจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนได้อย่างไร พ่ออวดลูกและลูกอวดพ่อ ใช้สติปัญญาของลูกสำหรับสิ่งนี้เท่านั้น
- คำถาม:** ลูกควรจะให้ความใส่ใจกับอะไร เพื่อที่ความรู้จะไม่สูญเปล่าไปแม้เพียงน้อยนิด?
- คำตอบ:** จัปซีพชรก่อนให้สมบัติของความรู้: ผู้นี้เป็นของสกุลบราห์มินของเราหรือไม่? พยายามที่จะให้สมบัติของความรู้แก่ผู้ที่เลื่อมใสซึ่งพบาบาหรือเหล่าเทพ ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจความรู้นี้ เพียงผู้ที่กำลังจะเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินเท่านั้นที่จะเข้าใจ ลูกต้องพยายามบอกทุกคนอย่างน้อยที่สุดหนึ่งสิ่ง: พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทั้งหมด ท่านพูดว่า: อยู่อย่างปราศจากร่างและจดจำพ่อและเรือของลูกจะข้ามฟาก
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา.....

โอมชานติ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายนแก่ลูกๆ พ่อทั้งสองนั้นปรากฏอยู่ที่นั่น ไม่ว่าจะเป็นพ่อหนึ่งอธิบายนหรือพ่อนี้ เป็นพ่อผู้หนึ่งท่านและอธิบายน เมื่อลูกนั่งอยู่การจดจำระลึกถึงบาบาในความสงบ นั้นก็รู้ได้ว่าเป็นความสงบที่แท้จริง นี่คือการสงบที่แท้จริง ซึ่งให้ผลในทันที สิ่งอื่นนั้นหลอกลวง ลูกไม่มีสำนักในศาสนาดั้งเดิมของตนเอง ดวงวิญญาณไม่รู้เกี่ยวกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของเขา และดังนั้นใครอื่นเล่าจะสามารถให้ความสงบและพลังได้? พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานความสงบ ดังนั้น พ่อพูดว่า: ลูกๆ อยู่อย่างปราศจากร่างและนั่งคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกนั้นไม่สูญสลาย นั่งในศาสนาดั้งเดิมของตนเอง ไม่มีใครอื่นนั่งเช่นนี้ อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณจะละร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างถัดไป มีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้น ค่ายกย่องของท่านนั้นยิ่งใหญ่มาก ท่านคือพ่อ ท่านไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากลูกสามารถพิสูจน์สิ่งเดียวนี้และแล้วก็ยังเป็นชัยชนะของลูก สิ่งนี้จะพิสูจน์ด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือใคร ลูกให้ประเด็นมากมาย ชาวซิกข์เองพูดว่าสัตกูรนั้นคือผู้ที่เปี่ยมอมตะ และท่านคือภาพลักษณ์แห่งความเป็นอมตะ มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่า: ท่านคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดด้วยเช่นกัน ท่านมาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วย ลูกควรจะได้ไตร่ตรองประเด็นเช่นนั้นเสมอ เป็นเพราะทุกคนได้ลืมนั่นไปแล้วทุกคนจึงได้อยู่อย่างตกต่ำ พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ดังนั้นไม่มีใครอื่นสามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า ผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าเช่นกัน มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ที่นี้เป็นโลกของมนุษย์ผู้ที่ใช้ชาติเกิด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้เข้ามาใช้ชาติเกิด และแล้วจะสามารถพูดได้อย่างไรว่าพระเจ้าอยู่ในสุนัขและแมว ฯลฯ? ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันว่าลูกจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนได้อย่างไร ทั้งวันทั้งคืนลูกควรจะได้ใส่ใจว่าลูกจะสามารถชี้หนทางแก่ทุกคนได้อย่างไร เพียงผู้เดียวเท่านั้นทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์ แล้วพระเจ้าแห่งกิตะก็จะได้รับการพิสูจน์ด้วยเช่นกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่จะได้รับชัยชนะ แต่นั่นจะเป็นเพียงเมื่อลูกทำความเพียรพยายามเท่านั้น มีคนที่ข้าง คนที่ม้าและคนเดินเท้า ลูกๆ เวลานี้เข้าใจว่าเพียงบาร์ตเท่านั้นที่จะได้รับมรดกจากพ่อ และมรดกนั้นได้ถูกแย่งชิงไป เวลานี้พ่อให้สิ่งนั้นกลับคืนแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ศาสนาทั้งหมดเหล่านี้ซึ่งคงอยู่ในเวลานี้จะถูกทำลายและแล้วจะเป็นยุคทอง หลังจากเสียงร่ำร้องของความทุกข์จะเป็นชัยชนะ ผู้คนเรียกหาราม(พระเจ้า) ในเวลาของความทุกข์ พวกเขาพูดว่า: ให้ทานในนามของราม(พระเจ้า) เกิด มีโศลก (วลี) กับสิ่งนี้ ชาวซิกข์นั้นเป็นที่รู้จักกันอย่างดีมากด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดถึงบัลลังก์อมตะ อะไรคือบัลลังก์ของลูกๆ? ลูกๆ ดวงวิญญาณ ในเวลานี้คือภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะ ความตายไม่มีวันมาหาลูกได้ ร่างกายนี้จะจบสิ้น พวกเขาคิดว่าบัลลังก์อมตะอยู่ในอมฤตสาร อย่างไรก็ตามเป็นธาตุบราห์มซึ่งเป็นบัลลังก์อมตะ พวกเราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น มีการร้องเป็นเพลงด้วยเช่นกันว่า: บาบาทิ้งบัลลังก์ของท่านแล้วลงมาที่นี่ นั่นเป็นบัลลังก์ของความสงบของทุกคน ในขณะที่บัลลังก์ของอาณาจักรไม่ได้เป็นไปสำหรับทุกคน บัลลังก์ของบาบาเป็นบัลลังก์ของเรา เรามาจากที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา มิเช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีเรื่องการจากท้องฟ้ามา ลูกๆ ควรจะใช้สติปัญญาของลูกสำหรับสิ่งนี้: เราจะสามารถให้คำแนะนำของพ่ออย่างไรและกับใคร? พ่ออวดลูกและลูกอวดพ่อ ใครคือบาบาของเรา? ทรัพย์สินสมบัติของท่านคืออะไรและสมบัติของท่านที่เราจะกลายเป็นนายคืออะไร? สิ่งนี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก คำแนะนำของพ่อคือสิ่งหลัก ความสับสนทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งนี้ การละเล่นทั้งหมดเกี่ยวเนื่องกับความผิดเดียวกันนี้ เป็นราวันที่ทำให้ลูกทำความผิดนี้ ในยุคทองลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเราคือดวงวิญญาณ

อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถพูดได้ว่าเรารู้จัก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่เลย มีเพียงแต่ความสุขที่นั่นเท่านั้น ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้จบสิ้นไปแล้ว และหนทางของความรู้ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว ลูกจะได้รับมรดกและดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพระเจ้าที่นั่น ลูกได้รับมรดกแล้วจริงแล้วจริงแล้ว ละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยวิธีการเช่นนั้น ไม่มีใครได้รู้จักพ่อ เวลานี้พ่อได้แนะนำตัวท่านเองกับลูก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรมีการไตร่ตรองด้วยสติปัญญาของลูกทั้งวันทั้งคืน นี่คือนิยามสำหรับสติปัญญา: ลูกจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อกับทุกคนได้อย่างไร? เพียงการอวตารอีกครั้งหนึ่งของพ่อเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ ลูกเข้าใจอย่างแน่นอนว่าท่านจะมาในการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นยุคทองเพื่อที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ คัมภีร์หลักคือกิตะ เพียงด้วยกิตะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเช่นเพชร คัมภีร์อื่นๆ ทั้งหมดเป็นลูกๆ ของกิตะ ไม่มีใครสามารถได้รับมรดกจากสิ่งเหล่านั้น กิตะคือเพชรพลอยของทั้งหมดที่สูงที่สุด ศรีมัทนั้นโด่งดัง ศรีหมายถึงสูงสุดเหนือสิ่งใด มีลูกประจำของรูตราศรีศรี 108 นี่คือนิยามของชีพบบา ลูกเข้าใจว่าผู้เดียวนี้คือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทุกคนเรียกหาท่าน: บาบา บาบา พวกเขาคือสิ่งสร้างที่บาบาสร้างขึ้น ไม่มีที่ใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ บาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้ให้ความยุ่งยากใดมากมายแก่ลูกๆ ลูกได้ตกลงไปเพียงด้วยการล้มบาบา ลูกต้องตระหนักรู้จักท่าน เวลานี้ลูกมาจากความมืดที่สุดเข้าไปสู่แสงสว่างอย่างที่สุด ลูกต้องรำลึกการรำลึกของความรู้ มีรำลึกการรำลึกการรำลึกของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีนัยสำคัญใดในสิ่งเหล่านั้น ผู้คนพูดว่าไวยาสคือพระเจ้า แต่ไวยาสอ้างถึงพ่อผู้พูดกิตะ ลูกสามารถพิสูจน์สิ่งนี้แก่ใครก็ตาม: มีชีพบบาเดียวเท่านั้น และเราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่านเท่านั้น ใครจะสามารถให้มรดกแห่งสวรรค์แก่บาร์ต? ไม่มีใครอื่นนอกจากพ่อสามารถก่อตั้งสวรรค์ การปลดปล่อยทุกคนเป็นงานของพ่อเดียว พระสันตปาปาพูดว่า: ควรจะเป็นหนึ่งเดียว แต่สิ่งนั้นจะเป็นไปได้อย่างไร? เวลานี้เราทั้งหมดเป็นของพ่อผู้เดียว ดังนั้นเราเป็นพี่น้องหญิงชายอย่างไร? สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกัน การมีความเป็นหนึ่งเดียวหมายถึงความเป็นพ่อ(Fatherhood) ดังนั้นที่นี้ทั้งหมดคือพี่น้อง ทั้งโลกพูดว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้โปรดเมตตาแก่เราเถิด! ดังนั้นแน่นอนที่มีใครบางคนที่ไม่มีความเมตตา พวกเขาไม่เข้าใจว่าใครที่ไร้ความเมตตา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นมีความเมตตา ราวกับผู้ที่ทุกคนเผ่านั้นไม่มีความเมตตา แต่เขาไม่ได้ถูกเผา หากศัตรูตาย ก็ไม่จำเป็นต้องเผาพวกเขาแล้วแล้วแล้ว ไม่มีใครในพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเฝ้าแต่ทำอะไร ก่อนหน้านั้นลูกก็อยู่ในความมืดที่สุด ลูกไม่ได้อยู่ในความมืดอีกต่อไป ดังนั้นจะสามารถอธิบายให้แก่ผู้คนว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้บาร์ตนั้นกลายเป็นดินแดนแห่งความสุขได้อย่างไร? ต้องมีการให้คำแนะนำของบาบา ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ด้วย แม้ว่าจะไม่ใช่ทุกคนที่จะเข้าใจ ผู้ที่กำลังจะเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินจะเข้าใจ บาบาพูดว่า: พยายามให้ความรู้แก่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาของพ่อ อย่าได้สูญเสียสมบัติของความรู้นี้ ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาต่อเหล่าเทพต้องเป็นของสกุลเทพ พ่อผู้เดียวนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ทุกคนจดจำท่าน นี่คือนิยาม มรดกนั้นต้องประกาศสิทธิจากพ่อ ผู้ที่ได้กระทำดีและได้จากไปได้รับการกราบไหว้บูชาในยุคเหล็กไม่มีใครสามารถทำกรรมดี เพราะที่นี้มีคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจเท่านั้น ความสุขที่นี้อยู่ที่ใด? พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก แต่สิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นเมื่อลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา ท่านคือพ่อ ครู และสัตกูรู ท่านไม่มีพ่อหรือครู ก่อนอื่นใดท่านเป็นทั้งแม่ และพ่อ และแล้วท่านก็เป็นครู และแล้วเพื่อที่จะประทานครุเคราะห์จากการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านจึงกลายเป็นกูรู นี่คือนิยามมหัศจรรย์! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านคือ พ่อ ครู และสัตกูรู ลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ท่านคือผู้เดียวที่ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่บาร์ต หลังจากนรกต้องเป็นสวรรค์ เปลวไฟของการทำลายล้างได้ถูกเตรียมขึ้นมาแล้วเพื่อทำลายล้างนรก ในเวลาของโฮลี พวกเขาสวมหน้ากากและล้อเลียนกันและกันด้วยการถามว่า: สวามีจิ อะไรกำลังจะปรากฏขึ้นจากท้องของผู้นี้?แน่นอนได้มีการเห็นวาทะคิดค้นของวิทยาศาสตร์เหล่านี้มากมายได้ปรากฏออกมาจากสติปัญญาของชาวยุโรป ยาดาวาส ลูกต้องพยายามและอธิบายเพียงหนึ่งสิ่ง: ผู้เดียวที่ประทานครุเคราะห์จากการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียว พ่อเท่านั้นที่มาในบาร์ต นี่คือนิยามของการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขาพูดว่าบาร์ตเคยเป็นแผ่นดินโบราณ แต่พวกเขาไม่เข้าใจ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าสิ่งที่โบราณจะกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ลูกเคยศึกษาราชโยคะและเวลานี้ลูกกำลังศึกษาสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบาบาได้ให้ความรู้แก่เราแล้วจริงแล้วจริงแล้ว ชีวายุได้รับชื่อมากมาย มีวัดของบาบูลนาถด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่เปลี่ยนจากหนามให้กลายเป็นดอกไม้ถูกเรียกว่าบาบูลนาถ มีชื่อมากมายเช่นนั้น ลูกสามารถอธิบายความหมายของชื่อเหล่านั้น ดังนั้นก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อ ผู้เดียวที่ทุกคนได้ลิ้มไปแล้ว หากพวกเขาเข้าใจพ่อก่อน และแล้วสติปัญญาของพวกเขาจะสามารถมีโยคะได้ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกกำลังจะไปจากดินแดนแห่งการหลุดพ้นไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต นี่คือนิยามที่ไม่บริสุทธิ์ของบ่วงพันธะ บาบาพูดว่า: กลับมาปราศจากร่าง! กลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ! เพียงด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่เรือของลูกจะข้ามฟาก เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ คำสั่งของพ่อคือ: จดจำพ่อเพราะบาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยโยคะนี้ และแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เราต้องกลับบ้าน กลับไปอย่างรวดเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นได้

อย่างรวดเร็ว หากต้องการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องจดจำบาบา เราคือลูกๆของพ่อเดียว เวลานี้พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ กฎะนะไม่ได้พูดเช่นนี้ กฎะนะอยู่ที่ใด? นี่คือพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ทำการก่อตั้งผ่าน ประชาบิดาบรรพมา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องมาที่นี่ นี่คือโลกที่มีตัวตนที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธิ์ได้อยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในภาพต้นไม้บรรพมาถูกแสดงว่ากำลังยืนอยู่ในจุดยอดสุดและข้างล่าง ท่านกำลังทำทาปาเซียด้วย รูปลักษณะของท่านได้มองเห็นได้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้นี้ได้กลายเป็นเทวดานางฟ้า ในเวลานี้ศรีภรรยาของคุณนั้นน่าเกลียด ไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะเป็นที่เข้าใจจนกว่าลูกจะอธิบายสิ่งแรก เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม มายาทำให้ลูกลืมจดจำพ่ออย่างรวดเร็วมาก บางคนเขียนด้วยความศรัทธาว่า: แน่แน่นอนที่เราจะประกาศสิทธิใน สถานภาพของนารายณ์ แต่พวกเขาก็ยังคงลืม มายามีพลังอย่างมาก ไม่ว่ามายาจะนำพายุมากเพียงใดก็ตาม ลูกก็ต้องไม่ สั่นคลอน นั่นคือสภาพสุดท้าย มายาจะต่อสู้กับลูกอย่างเต็มพลังอย่างมาก เธอจะทำให้ผู้ที่ เป็นเช่นแพะล้มลงในทันที ลูก ต้องไม่หวาดกลัว หมอยาสมุนไพรรักษาโรคนั้นก็ประทุขึ้นก่อนที่จะจบสิ้น พายุมากมายของมายาจะมา เมื่อลูกกลับมา มันคงอย่างมาก ความกดดันของมายาจะลดลง เธอจะเข้าใจว่าผู้นี้จะไม่สั่นคลอน บาบาผู้เดียวเท่านั้นที่มาแล้วเปลี่ยนลูก จากผู้มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง นี่คือความรู้ที่น่าสนุกสนานอย่างมาก ราชาโยคะโบราณของ บารัตนั้นได้รับการจดจำ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อ ผูกพันที่จะอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของตนเอง ร่ายรำในการร่ายรำของความรู้ และทำให้ผู้อื่นนั้นร่ายรำ

2. อย่าได้สั่นคลอนด้วยพายุของมายา อย่าได้หวาดกลัว กลับมามั่นคงและจบสิ้นความกดดันใดๆจากมายา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจและมอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกกับพ่อและเล่นเกมของการรับ ใช้ดวงวิญญาณ

ขณะทำงานใดๆ ก็ตาม ตระหนักอยู่เสมอว่าพ่อผู้ทรงอำนาจคือมิตรร่วมทางของลูกและเป็นนายผู้ทรง อำนาจ และแล้วลูกจะไม่มีประเภทของความหนักหน่วงใดๆ เมื่อลูกคิดว่าบางสิ่งเป็นความรับผิดชอบของ ลูก มือของลูกก็จะรู้สึกหนัก เหตุนี้เอง ในชีวิตบรรพมาเมื่อลูกยกมอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกให้ กับพ่อจนรับใช้ที่ลูกทำจะได้รับประสบการณ์ว่าเป็นเช่นเกม ไม่ว่าจิตใจของลูกจะมีงานใหญ่แค่ไหนหรือ ต้องใส่ใจมากเพียงใด ด้วยการได้รับพรจากนายผู้ทรงอำนาจลูกจะไม่รู้เหนื่อย

คติพจน์: บรรดาผู้ที่ลืมนึกถึงรูปร่างกายของพวกเขาด้วยมุรลีของมุรลีฮาร์และแกว่งไกวอยู่ในการแกว่งไกวของ ความสุขคือโกปและโกปี่ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป จงฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่างครั่งแล้ว ครั่งเล่า การฝึกฝนนี้จะทำให้ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายา และทำให้โยคะของลูกมีการเชื่อมต่ออย่างสม่ำเสมอ

คำถาม: ประเด็นใดของศรัทธาควรจะมีมั่นคงอย่างมากจนกระทั่งโยคะของลูกไม่ขาดตอน

คำตอบ: เราเคยบริสุทธิ์ในยุคทองและยุคเงิน และเราได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ในช่วงยุคทองแดงและยุคเหล็ก เราต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งในเวลานี้ หากศรัทธาที่มั่นคง โยคะของลูกจะไม่ขาดตอน มายาจะไม่ทำให้ลูกฟ่ายแพ้

เพลง: ฝนแห่งความรู้สำหรับผู้ที่อยู่กับผู้ที่เป็นที่รัก

โอมซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้เข้าใจความหมายของเพลงนี้แล้ว ไม่ใช่เป็นเรื่องของฝนทางกายภาพ: ที่ใช้กับมหาสมุทร และแม่น้ำ ในขณะที่ นี่คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อท่านมาและประพรมน้ำฝนแห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดไป ใครจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้เล่า ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นประชาธิปไตย บราห์มา กุมารหรือกุมารี ลูกๆ เข้าใจว่าชีวิตคือ พ่อของลูก และท่านคือ ปู่ของ บราห์มา กุมาร และกุมารีทุกคน และท่านไม่มีตัวตน ในเมื่อลูกมีศรัทธาว่าลูกคือประชาธิปไตย บราห์มา กุมาร และกุมารี ลูกก็ไม่ควรลืมสิ่งนี้ ลูกๆ ทุกคนอยู่กับผู้เป็นที่รัก ไม่ใช่แค่ลูกๆ เท่านั้น แต่พวกเขาทุกคนฟังมูร์ลี การประพรมความรู้ขึ้นเพื่อลูกๆ เท่านั้น ความรู้ทำให้ความมืดมิดถูกขจัดออกไป ลูกเข้าใจว่าลูกเคยอยู่ในความมืดสนิท และในเวลานี้ลูกได้รับแสงสว่างแล้ว ลูกจะมารับรู้ทุกสิ่ง ลูกรู้จักชีวิตประวัติของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ไม่รู้จักชีวิตประวัติของชีพบบา ยกมือขึ้น ทุกคนรู้จักเรื่องราวชีวิตของพระเจ้า ไม่ใช่แค่เพียงชาติเกิดนี้เท่านั้น ลูกรู้ว่ามิกี้ชาติเกิดในชีประวัติของชีพบบา ลูกรู้ใหม่ว่าชีพบบามีบทบาทใดในละครนี้ ลูกรู้จักท่านและชีประวัติของท่านจากตอนเริ่ม ตอนกลาง จนกระทั่งถึงตอนจบ แน่แน่นอนว่าพ่อต้องตอบแทนศรัทธาของผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สัญลักษณ์เหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในรูปที่มีชีวิตในเวลานี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานนิมิต ลูกเข้าใจว่า ความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และความปรารถนาของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกได้จบสิ้นไปแล้วตอนนี้ ขณะนี้ลูกได้กลายมาเป็นลูกๆ ดังนั้น แน่แน่นอนว่า ลูกได้รับมรดก พ่อคนใดก็ตามยอมให้มรดกแก่ลูกๆ ของเขา นี่คือ กฎ ขณะนี้ใบหน้าของลูกหันเข้าไปหาการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้จักโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตละเอียดอ่อน และอาณาเขตที่มีตัวตน และนักแสดงหลักของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ท่านคือ ผู้สร้าง แล้วเป็นผู้กำกับ และคารันคาราวินฮาร์ ท่านให้การชี้นำและยังสอนด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก นี่คือการกระทำ และพ่อยังพอใจผู้อื่นให้แสดงการกระทำด้วย เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกเคยแสดงการกระทำที่ผิดๆ ภายใต้อิทธิพลของมายา นี่คือการละเล่นของชัยชนะและการฟ่ายแพ้ มายาทำให้ลูกทำการกระทำที่ผิดๆ คนที่ทำให้ลูกแสดงการกระทำที่ผิดๆ จะถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร พระเจ้าพูดว่า พ่อคือผู้เดียวเท่านั้นที่สอนวิธีแสดงการกระทำที่แท้จริงแก่ทุกคน เวลานี้คือเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกคนต้องถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากสุสาน ทุกคนถูกฝังอยู่ในสุสาน พ่อมาและปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น ความตายอยู่แค่เอื้อมเท่านั้น ชีพบบากำลังอธิบายทุกสิ่งแก่พวกเราผ่านร่างกายของบราห์มา เวลานี้ลูกรู้จักชีประวัติของทุกคน รวมทั้งของชีพบบาด้วย ดังนั้น ลูกจึงสูงส่ง ผู้ที่ไม่รู้สิ่งใดจะคารวะอยู่เบื้องหน้าผู้ที่พราวดคัมภีร์ ลูกไม่ต้องไค้งค่านับ เป็นสิ่งที่ย่ายดายอย่างมาก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ดินแดนของความสงบ จากนั้นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ขณะนี้เราคือ ประชาบิดา บราห์มา กุมารและกุมารี ลูกคือ หลานของชีพบบา ด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบบา เราจะได้รับมรดกของความสุข ลูกๆ มีศรัทธาที่ว่า เราเคยบริสุทธิ์ เราได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ และเราต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง หากไม่มีศรัทธาที่มั่นคง ลูกไม่สามารถมีโยคะได้ และลูกจะไม่สามารถมีสถานภาพที่ดี ชีวิตที่บริสุทธิ์นั้นดี มีความนับถืออย่างมากสำหรับกุมารี เพราะลูกๆ กุมารีทำงานรับใช้อย่างมากมายในเวลานี้ ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์ของเวลานี้ได้รับการกราบไหว้บูชาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา โลกนี้สกปรกอย่างมาก มีเรื่องราวของคิซึก (ตัวผู้ร้ายในมหาภารตะ) ผู้คนมาด้วยความคิดที่สกปรกอย่างมาก และพวกเขาก็ถูกเรียกว่าเป็น คิซึก เหตุนี้เองบาริพูดว่า จงระมัดระวังอย่างมาก! นี่คือ โลกของหนามที่สกปรกอย่างมาก ลูกควรจะมีสุขน้อมอย่างมากมาย เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เราเคยเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข จากนั้นเราได้วนไปรอบวงจร ลูกควรมีศรัทธาที่มั่นคง ลูกต้องปลุกฝังนิสัยของการอยู่อย่างปราศจากร่างให้กับตนเอง มิฉะนั้นแล้ว

มายาจะกินลูก โยคะของลูกจะขาดตอน และบาปของลูกจะไม่ถูกปลดปล่อย ลูกควรทำความเพียรพยายามมากมายอย่างมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะกลับมามีพละนาถมัยดีอยู่เสมอด้วยการจดจำบาบาเท่านั้น กลับมาปราศจากร่างให้มากเท่าที่เป็นไปได้ และจดจำพ่อ พ่อของพวกเรา ดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังสอนเราอยู่ ท่านสอนเราจนกระทั่งเราเข้าใจ และยังให้โชคของอาณาจักรแก่เราด้วย ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตนเองด้วยพลังโยคะ ราชาปกครองอาณาจักร และกองทัพของเขาก็ต่อสู้เพื่ออาณาจักรของเขา ขณะที่ลูกกำลังทำความพยายามเพื่อตนเองไม่ใช่เพื่อพ่อ บาบาสอนว่า พ่อไม่ได้แม่ปกครองอาณาจักร พ่อแสดงวิธีการแก่ลูกที่จะรับสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกทุกคนอยู่ในวัยเกษียณ นี่เป็นเวลาแห่งความตายสำหรับทุกคน ไม่มีเรื่องของความอ่อนวัยหรือแก่ชรา อย่าได้คิดว่าเด็กที่เยาว์วัยนั้นจะได้รับมรดกจากพ่อของเขา โลกนี้จะไม่คงอยู่นานนักสำหรับพวกเขาที่จะได้รับมรดก ผู้คนอยู่ในความมืดมิด พวกเขาปรารถนาในการหารายได้มากมาย เพราะพวกเขาคิดว่าหลานของเขาจะได้ใช้เงินทองเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม จะไม่มีผู้ใดสมปรารถนาในสิ่งนี้ ทุกสิ่งจะกลายเป็นฝุ่น โลกนี้จะถูกทำลาย ทุกสิ่งจะถูกทำลายด้วยระเบิดเพียงลูกเดียวที่ลูกทิ้งลงมา จะไม่มีผู้ใดทำให้ใครปลอดภัยได้ เหมือนทองคำฯ ขณะนี้ได้วางเปล่าอย่างสิ้นเชิง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะกลับมาเติมเปี่ยมอีกครั้งในโลกใหม่ ทุกสิ่งในโลกใหม่จะใหม่ วงจรละครนั้นขณะนี้กำลังจะจบสิ้น และจะเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่ง การรู้แจ้งได้มาถึงแล้วในขณะนี้ มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่า เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ปรากฏขึ้น ความมืดของความไม่รู้จะถูกขจัดทิ้งไป แต่ไม่ใช่เรื่องของพระอาทิตย์นั้น ผู้คนถวายน้ำแก่พระอาทิตย์ ถึงแม้ว่าเป็นพระอาทิตย์ที่สามารถทำให้น้ำไปทั่วทั้งโลก พวกเขาก็ยังถวายน้ำแก่พระอาทิตย์ เป็นความน่าพิศวงของความเลื่อมใสศรัทธา และพวกเขาก็พูดว่า ขอคารวะแด่สุริยเทพ ขอคารวะแด่จันทร์ราตรี สิ่งเหล่านั้นเป็นเทพได้อย่างไรเล่า ผู้คนที่นี่ เปลี่ยนจากปีศาจเป็นเทพ สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นเทพ สิ่งเหล่านั้นคือพระอาทิตย์ พระจันทร์และดวงดาว ผู้คนชักธงที่มีสัญลักษณ์ของพระอาทิตย์ในญี่ปุ่นพวกเขาพูดถึงสุริยวงศ์แต่ในความเป็นจริงทุกคนเป็นของราชวงศ์พระอาทิตย์แห่งความรู้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่มีความรู้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระอาทิตย์นั้น พวกเขาได้สร้างสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ที่นี้ แต่ทั้งที่เป็นเช่นนั้น แล้วอะไรเป็นผลลัพธ์ของสิ่งนั้นเล่า ไม่มีอะไรเลย! แน่่อนว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ผู้ที่รู้คิดเข้าใจว่าพวกเขาจะทำลายตนเองด้วยวิทยาศาสตร์นั้น ของพวกเขาคือ วิทยาศาสตร์(Science) และของลูกคือความเงียบสงบ(Silence) พวกเขาทำให้เกิดการทำลายล้างผ่านทางวิทยาศาสตร์ และลูกก่อตั้งสวรรค์ผ่านความเงียบสงบ นี่คือนรก และเรือของทุกคนได้จมลงไป ด้านหนึ่งนั้นมีกองทัพเหล่านั้น และในด้านนี้ลูกคือ กองทัพที่มีพลังโยคะ ลูกกำชับให้พวกเขา ลูกมีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่มาก ดังนั้นลูกควรจะเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย ขณะนี้ลูกเข้าใจละครแล้ว ขณะนี้คือเวลาของการบรรจบพบกัน พ่อได้มาเพื่อพาเรือของเราข้ามฟาก ลูกเข้าใจว่าเมื่ออาณาจักรได้ถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ การทำลายล้างจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การซ่อมแซมจะเกิดขึ้นในระหว่างนั้น สงครามมากมายกำลังเกิดขึ้น นี่คือนรกที่กำลังเกิดขึ้น นี่คือนรกที่กำลังเกิดขึ้น ลูกเข้าใจว่าบาบาจะส่งเราไปยังโลกที่สวยงาม เราต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าๆเหล่านั้นและสวมเครื่องแต่งกายใหม่ พ่อรับประกันว่า พ่อพาทุกคนกลับมาบ้านจนแล้วจนเล่า เหตุนี้เอง ชื่อของพ่อคือ ความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อยังเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่มีความเมตตา ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังทำความพยายามเพื่อไปสู่สวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา บาบาสอนว่าหากลูกจดจำพ่อ พ่อจะส่งลูกไปยังสวรรค์ แต่พร้อมกันกับสิ่งนั้น ลูกต้องหาเลี้ยงชีพตนเองด้วย ไม่มีใครอยู่ได้โดยปราศจากการกระทำ เป็นไปไม่ได้ที่จะละทิ้งการกระทำ การอาบน้ำฯ ก็เป็นการกระทำด้วย ทุกคนจะได้รับความรู้ที่สมบูรณ์ในเวลาสุดท้าย พวกเขาเข้าใจว่าเมื่อพวกเขาพูดว่าชีพบบากำลังสอนพวกเขาอยู่ นั่นลูกต้อง พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพูด พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้น เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่พูดว่า จงถามทุกคนว่าพวกเขามีความสัมพันธ์ใดกับชีวาที่ไม่มีตัวตน ทุกคนคือ พี่น้อง ดังนั้น แน่่อนที่พี่น้องต้องมีพ่อ! ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะมาจากที่ใดเล่า ผู้คนร้องเพลงว่า ท่านคือ แม่และพ่อของเรา นี่คือนิยามของพ่อ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้เดียวที่สอนลูก จากนั้นลูกก็กลายเป็นนายของโลก แม้แต่ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกก็ต้องอยู่ในการจดจำชีพบบา ลูกเห็นร่างกายด้วยดวงตาเหล่านั้นเท่านั้น แต่ลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาว่า ชีพบบาคือ ผู้เดียวที่กำลังสอนเรา ราชาโยคะนี้ และฝนแห่งความรู้ นั้นสำหรับผู้ที่อยู่กับพ่อ นี่เป็นงานของพ่อที่จะชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเข้าใจว่าลูกคือ หลานของชีพบบา และเป็นลูกๆ ของบราห์มา และพ่อของ บราห์มาคือ ชีวา มรดกได้รับมาจากชีพบบา และท่านคือผู้เดียวที่ต้องได้รับการจดจำ ขณะนี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนของวิษณุ ลูกกำลังถอนสมอเรือออกจากที่นี่ เรือของศุภรากำลังหยุดนิ่ง ในขณะที่เรือของลูกได้เคลื่อนไปแล้ว ลูกจะตรงกลับบ้าน ลูกต้องละทิ้งเสื้อผ้าเก่าไว้เบื้องหลัง ขณะนี้การละเล่นกำลังจะจบบริบูรณ์ ลูกต้องทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าและกลับบ้าน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าแสดงการกระทำที่ผิด ความตายอยู่แค่เอื้อม นี่เป็นเวลาของการสะสาง ดังนั้นลูกต้องปลุกทุกคนจากสุสาน ทำงานรับใช้ของการกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์

2. อย่าได้มีความปรารถนาใดๆในโลกที่สกปรกนี้ จงมาเป็นผู้ช่วยที่สมบูรณ์ของพ่อ เพื่อกู้เรือที่จมของทุกคน

พร: **พร:** ขอให้ลูกเพิ่มทรัพย์ที่มีค่าของลูกทั้งหมดโดยการทำการทดลองกับโยคะและกลายเป็นทาปาสวี่ที่มีความสำเร็จ

ทำการทดลองกับโยคะโดยการใช้ทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับมาแล้วจากพ่อ การทำการทดลองของลูกคือมีการใช้จ่ายของทรัพย์ที่มีค่าที่น้อยกว่าและได้รับการบรรลุผลที่มากกว่า ตัวอย่างเช่น เวลาและความคิดเป็นทรัพย์ที่มีค่าที่สูงส่ง ดังนั้นใช้ความคิดน้อยกว่าแต่ขอให้มีการบรรลุผลที่มากกว่า คนธรรมดาได้รับความสำเร็จหลังจากคิดเกี่ยวกับบางสิ่งเป็นเวลา 2-4 นาที แต่ลูกทำงานนั้นใน 1 หรือ 2 วินาที เมื่อลูกมีผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่กว่า โดยการใช้เวลาน้อยกว่า ความคิดที่น้อยกว่า ลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นทาปาสวี่ที่มีความสำเร็จ ผู้ทำการทดลองกับโยคะ

คติพจน์: โดยการรักษาสันสการดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูกไว้ในสำนึกรู้ของลูก ลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน

***** โอม ชานติ *****

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวารีจ

"โปรดนำเราไปจากโลกแห่งหนามสุ่มเงาของดอกไม้" สามารถร้องเพลงนี้แก่พระเจ้าเท่านั้น เมื่อผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาจดจำพระเจ้า: พระเจ้า โปรดนำเราออกไปจากโลกแห่งหนามนี้สุ่มเงาของดอกไม้ สิ่งนี้แสดงว่ามีโลกเช่นนี้ อย่างแน่นอน มนุษย์ทั้งหมดรู้ว่าโลกขณะนี้เต็มไปด้วยหนามและเพราะด้วยสิ่งนี้ผู้คนรู้สึกไม่มีความสุขและไร้ความสงบ และจดจำโลกแห่งดอกไม้ ดังนั้น อย่างแน่นอนจะต้องเคยมีโลกเช่นนี้ อย่างแน่นอน สันสการของโลกเช่นนี้อยู่ในดวงวิญญาณทั้งหลาย เรารู้ว่าความทุกข์และความไม่สงบเป็นปัญหาทั้งหมดของบ่วงกรรมของเรา จากราชกิจขาทาน มนุษย์ทั้งหมดถูกผูกไว้อย่างสมบูรณ์ในลักษณะนี้ เหตุนี้เองพระเจ้าท่านเองพูดว่า: โลกนี้คือยุคเหล็กและประกอบขึ้นด้วยบ่วงกรรมทั้งหมด โลกอนาคตเคยเป็นยุคทองและ โลกนั้นเรียกได้ว่าเป็นโลกของดอกไม้ โลกนั้นปราศจากบ่วงกรรม เป็นอาณาจักรของเหล่าเทพผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตร่างกาย โลกนี้ไม่ได้คงอยู่ในขณะนี้ เมื่อเราพูดถึงการหลุดพ้นในชีวิตร่างกาย สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าเราเป็นอิสระจากร่างกายของเรา พวกเขาไม่ได้มีการตระหนักรู้ใดๆของร่างกายของพวกเขา แต่ขณะที่อยู่ในร่างกายของพวกเขา พวกเขาไม่ได้มีความสุขใดๆ สิ่งนี้หมายความว่าไม่มีสิ่งใดที่เป็นบ่วงกรรม ณ ที่นั่น ขณะที่ถือกำเนิดหรือออกจากร่างกายของพวกเขา พวกเขามีความสุขจากการเริ่มต้น ตลอดตอนกลาง ถึงตอนจบ ดังนั้นการหลุดพ้นในชีวิตร่างกายหมายถึงการอยู่เหนือบ่วงกรรมขณะที่มีชีวิตร่างกาย ในปัจจุบันทั้งโลกถูกผูกไว้ในกิเลสทั้ง 5 สิ่งนี้หมายถึงกิเลสทั้ง 5 มีอยู่ทุกหนแห่งและผู้คนไม่มีพลังเพียงพอที่จะเอาชนะวิญญาณปีศาจร้ายทั้ง 5 เหล่านี้ เป็นในเวลานี้ที่พระเจ้าท่านเองมาและปลดปล่อยเราจากกิเลสทั้ง 5 เหล่านี้ และสามารถทำให้เราได้รับรางวัลของสถานภาพเทพในอนาคต อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกจะไปจากสกุลบราห์มินสู่สกุลที่สูงส่งของวิษณุ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นไวชณพาที่แท้จริง จงอย่าได้รับประทานสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ เช่นหัวหอมมาลา
- คำถาม:** การสอบใดที่ลูกๆ ไม่ควรจะหวาดกลัวหรือสับสน?
- คำตอบ:** หากขณะที่ก้าวไป บางสิ่งเกิดขึ้นกับร่องเท้าแก่นี้(ร่างกาย) ถ้ามีความยากลำบากใดหรือลูกล้มป่วย ลูกต้องไม่หวาดกลัวหรือสับสน แต่ลูกควรจะมีสุขมากยิ่งขึ้น เพราะลูกเข้าใจว่านี่เป็นความทุกข์ทรมานของกรรม บัญชีกรรมเก่ากำลังได้รับการสะสาง หากลูกไม่สามารถสะสางบัญชีเหล่านั้นด้วยพลังโยคะ บัญชีเหล่านั้นจะสะสางด้วยความทุกข์ทรมานของกรรม หากมีการจบสิ้นบัญชีเหล่านั้นอย่างรวดเร็วก็จะดี
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุด...

โอม ชานติ พระเจ้าชีวาที่ไม่มีตัวตนพูด ท่านมีเพียงชื่อเดียวเท่านั้น “คำพูดของพระเจ้าชีวา” ลูกต้องพูดเช่นนั้นเพื่อที่จะอธิบายและเพื่อที่จะปลุกฝังศรัทธาที่มั่นคง พ่อต้องพูดว่า “พ่อเป็นเช่นที่พ่อเป็น” ชื่อของพ่อไม่มีวันเปลี่ยน เหล่าเทพในยุคทองนั้นแน่นอนที่ กลับมาใช้ชาติเกิด พ่ออธิบายแก่ลูกด้วยร่างกายนี้ ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต พ่อแผ่ตัวและดาด้าก็แผ่ตัวด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เข้ามาในร่างของบราห์มา ลูกๆ นั้นแผ่ตัวเช่นกัน ลูกทั้งหมดพูดว่า “เราคือลูกๆ ของชีพบบาและเราต้องประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน” เราต้องทำตามศรัทธาของท่าน เรามีศรัทธาว่าท่านคือ พ่อสูงสุด, ครู และสัตกูรูของเรา คำพูดเหล่านั้นหวานขึ้นอย่างมาก! เราคือนักเรียนของชีพบบาที่ไม่มีตัวตน ท่านสอนราชาโยคะแก่เรา พระเจ้าพูด: โอ้ลูกๆ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ผู้ว่าราชการจะไม่พูดเช่นนั้นว่า: โอ้ลูกๆ แม้กระทั่งชานยาสชีกีจะไม่สามารถพูดเช่นนั้น นี่เป็นหน้าที่ของพ่อเท่านั้นที่พูดว่า “ลูกๆ” ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีตัวตน และลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกคือประชาธิปไตยบราห์มากูมารและบราห์มากูมารี ผู้คนจะอยู่อย่างสับสนหากลูกไม่ใช่ชื่อว่าประชาธิปไตย พวกเขาคิดว่า บราห์มาเป็นเทพ เป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และเขาประหลาดใจว่าท่านจะสามารถอยู่ที่นี้ได้อย่างไร พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อพรหมเทพ, ขอคารวะต่อเทพชางก้า แต่แล้วพวกเขาก็เรียกบุคคลเหล่านั้นว่ากูรูด้วยเช่นกัน กูรูบราห์มา กูรูวิษณุ แต่วิษณุและชางก้าไม่ใช่กูรู พวกเขาคิดว่าชางก้าได้พูดเรื่องราวกับปารวตีและดังนั้นเขาจึงเป็นกูรู วิษณุไม่ใช่กูรูด้วยเช่นกัน ในยุคทองลักษมีและนารายณ์ ไม่ได้กลายเป็นกูรู พวกเขาได้ทำให้กฤษณะเป็นกูรูที่ยิ่งใหญ่ เป็นพระเจ้าแห่งกิตะด้วย อย่างไรก็ตามพระเจ้ามีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกๆ ต้องพิสูจน์ประเด็นนี้ ลูกคือกองทัพที่แผ่ตัว ลูกเอาชนะราวัน นั่นคือลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายา และดังนั้นเป็นผู้เอาชนะโลก ทรัพย์สมบัติไม่เรียกว่าเป็นมายา เงินทองเรียกว่าเป็นทรัพย์สมบัติ ดังนั้นพ่ออธิบาย: ลูกๆ เวลาในความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า คำพูดเหล่านั้นเป็นคำพูดเดียวกันที่เคยพูดเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว แทนที่จะเป็นคำว่า “พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพูด” พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะที่มีตัวตน พ่อพูดว่า: ความรู้ที่ลูกได้รับในเวลานี้เป็นไปสำหรับการได้รับในอนาคตของลูก เมื่อลูกได้รับผลรางวัลแล้วก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ ความรู้นี้เป็นไปเพื่อเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ นั่นไม่มีความจำเป็นสำหรับใครที่จะมีกูรูใดในโลกที่บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นกูรู ผู้คนเรียกหา: โอ้ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา ดังนั้นลูกควรจะอธิบายว่า ท่านคือกูรูสูงสุด งามได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมด ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะมาเมื่อผู้คนอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ ที่นั่นเป็นมหาสมุทรแห่งน้ำนม, มหาสมุทรแห่งความสุข แม่น้ำของยาพิษไม่ได้คงอยู่ที่นั่น หากวิษณุอาศัยอยู่ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม และแล้วแน่นอนที่ลูกของเขาจะอยู่ที่นั่นกับเขา เวลาที่ลูกเป็นของสกุลบราห์มินและในอนาคตลูกจะเป็นของสกุลวิษณุ ลูกคือไวชณพาที่แท้จริง ผู้คนไม่ถวายสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์เช่นหัวหอมแก่เหล่าเทพ ลูกจะกลายเป็นเทพเช่นนั้นอีกครั้ง ดังนั้นลูกต้องละทิ้งสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด นี่คือนัยแห่งการบรรจบพบกัน ได้มีการอธิบายว่าลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่อยู่ในยุคการบรรจบกัน ที่เหลือทั้งหมดอยู่เป็นยุคเหล็ก จนกว่าลูกได้กลายเป็นบราห์มิน ลูกจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาในการบรรจบพบกันของวงจร พวกเขาไม่เข้าใจว่านี่คือการบรรจบพบกัน โลกกำลังถูกเปลี่ยนแปลงใช้ใหม่ ผู้คนแม้กระทั่งพูดถึงสิ่งนี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าโลกเปลี่ยนอย่างไร พวกเขาเพียงแค่พูดด้วยปาก ลูกเข้าใจอย่างดีมากว่าเพียงโดยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ลูกต้องจดจำพ่อ พร้อมกันกับร่างกายจึงมีความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด บาบาส่งพวกเรามาที่นี่โดยที่ไม่มีร่างกาย เราต้องกลับไปในวิธีการเดียวกัน ลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก นี่คือการพยายามที่แผ่ตัว จงจดจำพ่อและมรดก ลูกลิ้มสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ด้วยการลิ้มบาบลูกก็ถูกมายาตบตี มี

เกมเกี่ยวกับตะเกียงอาลาติน อัลล่าห์ (พระเจ้า) ได้ก่อตั้งศาสนาแรกและได้ก่อตั้งดินแดนสุขาวดี ท่านตบมือและได้รับ
สวรรค์มา ใครกำลังก่อตั้งศาสนานี้? พระเจ้าได้ก่อตั้งศาสนาอันดับหนึ่ง มีการเล่นของหะดัมโดยด้วย มายามาหาลูกเมื่อลูก
ไม่ได้เอาลูกปิดใส่ไว้ในปาก นี่คือสภาพของลูกเช่นกัน ลูกลืมพ่อและจดจำผู้คนอื่นทั้งหมด เวลาที่ลูกๆเข้าใจว่าลูกกำลังจะ
กลับไปสู่ดินแดนของความสงบและแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนของความสุข จงทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะลืมดินแดนของ
ความทุกข์ ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้น ไม่ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาว่าลูกคือเศรษฐีหรือลูกเป็นเช่นนี้ ลูกได้มาอย่างตัวเปล่า
ปราศจากร่าง นี่คือการเก่า รองเท้าเก่าได้ให้ความทุกข์มากมายแก่ลูก ยิ่งโรคภัยมากมายเพียงใดลูกควรจะมีความสุขมาก
ขึ้นตามนั้น ลูกควรจะรำไร นี่เป็นความทุกข์ทรมานของกรรม บัญชีกรรมต้องได้รับการสะสาง อย่าได้หวาดกลัวสิ่งนี้ ลูก
ควรจะเข้าใจว่าในเมื่อเราไม่สามารถที่จะปลดปล่อยบาปของเราด้วยพลังโยคะ เราต้องสะสางบาปเหล่านั้นด้วยความทุกข์
ทรมานของกรรม ไม่มีสิ่งใดที่ต้องสับสน ร่างกายนี้เก่าเป็นการดีหากจะจบสิ้นไปอย่างรวดเร็ว บัทธิ (Bhatti) 7 วันของลูก
โด่งดังอย่างมากด้วย จงเข้าใจทุกสิ่งอย่างชัดเจนเป็นเวลา 7 วันและเข้าถึงสิ่งนั้นในสติปัญญา และแล้วลูกก็สามารถไปที่
ใดก็ตาม ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับมูรลี นั่นก็เพียงพอแล้ว จงจดจำพ่อและเฝ้าแต่ดวงจวจร จงกลายเป็นสวาดาร์ช่นจักรดาร์
ภายใน 7 วัน ผู้คนได้สวดมนต์เป็นเวลา 7 วัน 7 วันนั้นโด่งดัง พวกเขาได้ให้ 7 วันสำหรับการอ่านคัมภีร์ด้วย บัทธิ
(Bhatti)ดำเนินไปเป็นเวลา 7 วันด้วย ไม่ควรจะเป็นว่าลูกขอให้ใครก็ตามที่มาให้มาเป็นเวลา 7 วัน ลูกควรจะจับชีพจร
ด้วยเช่นกัน บางคนกลัวเมื่อพวกเขาได้ยินหลักสูตร 7 วัน พวกเขาคิดว่า: อะไรจะเกิดขึ้นหากเราไม่สามารถทำได้? และ
ดังนั้นพวกเขาจึงจากไป ดังนั้นจงมองดูที่ผู้นั้น ควรจับชีพจรของทุกคน ก่อนอื่นให้ตรวจสอบว่าพวกเขามาได้สำหรับกี่วัน
หากลูกบอกพวกเขาเกี่ยวกับ 7 วันในที่นี้ พวกเขาจะตกใจ บางคนไม่สามารถให้เวลา 7 วันได้ ศัลยแพทย์และหมอยา
สมุนไพรบางคนก็เพียงแต่จับชีพจรและวินิจฉัยว่าลูกมีโรคภัยใด นี่คือศัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียสายของความรู้ด้วย ลูกๆก็คือ
ศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ นี่คือโพบุชาลัยของความรู้อันรวดเร็ว ลูกพูดว่าบุคคลจะสามารถหลุดพ้นในชีวิตรใน 1 วินาที บางคนจะ
ถามว่า: ในเมื่อการหลุดพ้นในชีวิตรสามารถทำได้เพียงใน 1 วินาที เหตุใดท่านจึงขอร้องเราเป็นเวลา 7 วันเล่า? จงเพียง
บอกสิ่งที่เป็นของ 1 วินาที พวกเขาจะรู้สึกหวาดกลัวและพูดว่าพวกเขาจะไม่สามารถอยู่ได้ เหตุนี้เองก่อนอื่นลูกควรจับ
ชีพจรของเขา สิ่งเดียวกันนั้นใช้ไม่ได้กับทุกคน ลูกๆมากมายเป็นเหตุให้ท่านรับใช้เสียหาย จงจับชีพจรเมื่อพวกเขานั้น
กำลังกรอกแบบฟอร์มและถามพวกเขาว่า: ท่านสามารถมาได้เป็นเวลานานเพียงใด? ลูกต้องถามสิ่งนี้ อัจชะ มีพระเจ้า
เดียวสำหรับทุกคนใช่ไหม? เขามีความสัมพันธ์ใดกับพ่อสูงสุด? ก่อนอื่นใดลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ ท่านคือพ่อและเราคือลูกๆ
ของท่าน ท่านให้มรดก ท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นลูกควรจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ เวลาที่นอนรกร บารัตเคยเป็นสวรรค์
เป็นนายของโลก นี่เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ แต่มายาก็แย่งชิงอาณาจักรนั้นไป เวลาที่ลูกต้องเอาชนะมายาและเอา
อาณาจักรคืนอีกครั้งหนึ่ง การทำลายล้างโลกเก่ายุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์อยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นแน่นอนโลกที่บริสุทธิ์ต้องม
ีการก่อตั้งขึ้น ควรให้มีสัญญาณเล็กๆ แต่แล้วเมื่อพวกเขาก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้น หากไม่ใช่วันนี้พวกเข
าจะมาวันพรุ่งนี้ พวกเขาจะไปที่ไหน? มีเพียงร้านเดียวเท่านั้นที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีเพียง
ร้านเดียวของชีพบบา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น การหลุดพ้นในชีวิตรได้รับเพียงใน 1 วินาที ดูซิว่าร้านเป็น
อย่างไร! ลูกคือนักขายของ(salesman)ร้านเช่นนั้น หากนักขายนั้นดี เขาก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีด้วย การรู้จัก
เป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อที่จะขายของได้ ใครบางคนที่ไม่รู้จักจะทำงานรับใช้อะไรได้เล่า? ก่อนอื่นปลุกฝังศรัทธาในพวกเขา
และแล้วพูดเกี่ยวกับ 7 วัน โอ! พ่อได้มาเพื่อให้มรดก! บารัตเคยเป็นดินแดนของความสงบ แต่เวลานี้ได้กลายเป็นดินแดน
ของความทุกข์ และแล้วจะกลายเป็นดินแดนแห่งความสุขได้อย่างไร? ใครสร้างสิ่งนั้นขึ้น? ก่อนอื่นใดลูกต้องชี้หนทาง
พวกเราดวงวิญญาณ คือผู้อาศัยในดินแดนของความสงบและเราได้ลงมาเล่นบทบาทของเรา เวลาที่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูก
ต้องกลับบ้าน ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกเผาไป ปีกสำหรับบินของลูกที่ได้หักลง ปีกนั้นกำลังได้รับการซ่อมแซม
แล้วลูกจะไปหาพ่อ พ่อคือผู้เดียวผู้ที่มาและเปลี่ยนเราจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชร สิ่งนี้เป็นรายได้ที่ยิ่งใหญ่มาก
ด้วยการจดจำพ่อลูกจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากโรคภัยถึง 21 ชาติเกิด ด้วยการจดจำจวจรลูกจะมีพละนาถดีและมั่งคั่งเสมอ
ลูกไม่ได้เป็นสองสิ่งนั้นในเวลานี้ พวกเขาก็ต่างลำดับกันไป มายาจะกินผู้ที่อ่อนแออย่างรวดเร็วมาก และแล้วเมื่อลูกก้าวหน้า
ไป ลูกก็จะคิดได้ ผู้ปกครองทั้งหลายจะมาในเวลาสุดท้ายและชานยาสซิกก็จะมาด้วย ลูกสาวและผู้เป็นแม่เองที่ได้ยิงธนูไว้
วัดที่ถูกต้องได้มีการสร้างขึ้น ที่นี้ มีวัดให้แก่กุมารีที่ไม่แต่งงาน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของ “กิงกุมารี” ผู้ที่อยู่ใน
ครอบครัวและกลายเป็นบราห์มากุมารีเรียกว่าเป็นกิงกุมารี กุมารีก็คือกุมารี! วัดที่สมบูรณ์ได้ถูกสร้างเป็นอนุสรณ์ของลูก
ในวงจรที่แล้ว ลูกก็ได้ทำงานรับใช้ในวิธีนี้ ลูกควรจะมีสุขอย่างมากที่การสอบของลูกนั้นยิ่งใหญ่พอ พระเจ้าคือผู้
เดียวที่กำลังสอนลูก (กลุ่มที่มาจากเดลีได้รำลึบบาบา) ลูกๆ ทั้งหมดกำลังจะกลับไปด้วยความสดชื่น อย่างไรก็ตามนั้น
ก็ตามลำดับกันไป ผู้ที่เข้าใจเป็นอย่างดีจะอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างดีมากด้วย ลูกๆ เข้าใจว่าบาบานั้นแฝงตัวและดาด้าก็แฝงตัว
ด้วยเช่นกัน ลูกก็แฝงตัวด้วย ไม่มีผู้ใดเข้าใจสิ่งนี้ พรหมณ์เองก็ไม่เข้าใจด้วย ลูกสามารถอธิบายว่า: พวกท่านถือกำเนิด

ด้วยกิเลส ขณะที่เรากำลังท้อแท้ที่เกิดจากปาก พวกท่านไม่บริสุทธิ์และเรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ เราคือลูกๆของพ่อของปวงประชา และดังนั้นอย่างแน่นอนที่เราเป็นของโลกใหม่ เหล่าเทพของยุคทองเป็นของโลกใหม่หรือพราหมณ์เหล่านี้เป็นของโลกใหม่? บราห์มินคือจุก จุก(สกุลบราห์มิน)สูงกว่าหรือ ศีรษะ (สกุลเทพ) นั้นสูงกว่า? พวกเขาได้ทำให้ชีพบบาหายไปจากภาพนั้น ลูกๆรู้ว่าพ่อคือนายของสวนดอกไม้ ราวน์ไม่ได้เรียกว่าเป็นนายของสวนดอกไม้ ราวน์นั้นสร้างหนามในขณะที่บบาสสร้างดอกไม้ นี่คือป่าของชาวกันหนามทั้งหมด พวกเขาเฝ้าแต่ให้ความทุกข์แก่กันและกัน พ่ออธิบาย: อย่าได้ให้ความทุกข์แก่ผู้ใด หากลูกพูดด้วยความโกรธ จะมีการลงโทษ 100 เท่า ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาป สำหรับสิ่งนั้นจะได้รับการลงโทษที่รุนแรง หากหลังจากที่ได้ให้การประกันว่าลูกจะกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ลูกกลับทำให้งานรับใช้เสียหาย ก็จะมีการลงโทษที่รุนแรงอย่างมาก หากลูกทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆหลังจากเป็นลูกของบบาแล้ว ลูกจะได้รับการลงโทษ 100 เท่า ดังนั้นหากลูกมีความกล้าหาญให้ทำตามศรัทธา จงกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา อย่าได้มีสำนึกที่ว่า โอเค หากเราจะกลายเป็นปวงประชา ก็ไม่เป็นไร ไม่เลย นี่คือมัลลียที่ยิ่งใหญ่ ยังมีระยะทางอีกมาก ลูกไม่ควรจะท้อแท้สิ้นหวัง ลูกอาจจะล้มลง แต่ร่มไม้จะวางในเวลาต่อไป อย่าได้ปล่อยให้ตนเองท้อแท้ นี่คือน้ำเต้าเดียวเท่านั้นที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในการหลุดพ้นในชีวิตจากชีพบบาภายใน 1 วินาที อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เป็นนักขายที่ดีในร้านของชีพบบา จับชีพจรของแต่ละคนก่อนให้ความรู้
2. อย่าได้พูดคำพูดที่ทำให้ความเสียหายภายใต้อิทธิพลของความโกรธ หลังจากที่ได้รับประกันที่จะเป็นผู้ช่วยของพ่อแล้ว อย่าได้ทำการกระทำใดที่ทำให้งานรับใช้เสียหาย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นรูปของประสบการณ์และเอาชนะอุปสรรคทั้งหมดด้วยการพิจารณาว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเกมด้วยการตระหนักรู้ของ "ไม่มีอะไรใหม่!"
เป็นสิ่งที่กำหนดไว้ในละครจากตอนเริ่มต้นถึงตอนจบสำหรับอุปสรรคที่จะมา แต่อุปสรรคเหล่านั้นทำให้ลูกมีประสบการณ์ในการทำให้สิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ สำหรับดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์อุปสรรคเป็นเกม ตัวอย่างเช่นในฟุตบอล ลูกบอลมาที่ลูก ลูกเตะลูกบอลนั้นไปและลูกเพลิดเพลินกับการเล่นเกมนั้น เกมของอุปสรรคนี้ดำเนินไปในลักษณะเดียวกัน ไม่มีสิ่งใดใหม่ ละครแสดงเกมเหล่านี้แก่เรา และ แสดงถึงความสำเร็จที่สมบูรณ์ให้แก่เราด้วยเช่นกัน

คติพจน์: มองดูคุณธรรมของทุกคนและกระจายกลิ่นหอมของคุณสมบัติพิเศษสู่โลกนี้ และโลกนี้จะกลับมาเต็มไปด้วยความสุข

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้มีความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกกำลังได้รับการประพรหมด้วยฝนแห่งความรู้จากพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ และด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลับมาริสุทธี และกลับไปสู่บ้านที่ยิ่งใหญ่ของลูก
- คำถาม:** ศรัทธาของลูกๆ จะแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้นได้อย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานอะไร?
- คำตอบ:** เมื่อความปั่นป่วนเพิ่มพูนขึ้นในโลกและต้นไม้ที่สูงส่งของลูกเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง หัวใจของลูกจะออกมาจากโลกเก่าได้มากเพียงนั้นและศรัทธาของลูกจะแข็งแกร่งมากขึ้นตามนั้น งานรับใช้จะเกิดขึ้นในอัตราเร็วมาก หากลูกเฝ้าแต่ให้ความใส่ใจกับคุณธรรม ความกระตือรือร้นในสติปัญญาของลูกจะเพิ่มพูน และลูกจะอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด

โอมชานติ ไม่ได้มีความจำเป็นที่จะบอกลูกๆ ทุกวันให้จดจำชีพบาบา ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือลูกๆ ของชีพบาบา ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบอกลูก ชีพบาบา กำลังสอนเราผ่านผู้นี้ นี่คือฝนแห่งความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเวลานี้มีฝนแห่งความรู้เหนือพวกเขา พ่อประพรหมฝนแห่งความรู้เหนือลูกๆ ผู้ที่มาเป็นบราห์มินเท่านั้น พ่อมาเผชิญหน้ากับลูกๆ และเวลานี้ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เผชิญหน้ากับพ่อ บาบามาเพิ่มพูนความซาบซึ้งของลูกครั้งแล้วครั้งเล่าในการนั่งอยู่เบื้องหน้ากับท่าน และแล้วมายาทำให้ความซาบซึ้งนั้นลดลง เธอลดความซาบซึ้งของบางคนลงเล็กน้อยและลดของผู้อื่นหมดสิ้น ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้มาสู่มหาสมุทรเพื่อที่จะรับความสดชื่น นั่นคือ เพื่อเข้าถึงประเด็นของมูร์ลีและทำตามคำชี้แนะ เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน ฝนของมหาสมุทรของความรู้นี้ปรากฏขึ้นครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ผู้คนก็ร้องเพลงสรรเสริญ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ลูกจะไม่เรียกหาในลักษณะนี้ในยุคทองที่นั่นลูกจะได้บริสุทธิ์แล้ว ด้วยฝนแห่งความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ พร้อมกันกับความรู้ มีการวางแผน การวางแผนในสิ่งใด? สติปัญญามีการวางแผนในโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกๆ เข้าใจด้วยสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ และลูกต้องละทิ้งโลกเก่า ผู้คนได้ใช้คำว่า ‘การวางแผน’ สำหรับสิ่งนี้ เมื่อบาบาสร้างบ้านใหม่ โยคะสติปัญญาถูกนำออกจากบ้านเก่าและผูกพันอยู่กับบ้านใหม่ ลูกรู้สึกภายในว่าสิ่งเก่านั้นควรจะถูกสั่นเพื่อที่ลูกจะสามารถไปสู่สิ่งใหม่ ลูกๆ รู้สึกอยู่ภายในด้วยเช่นกันว่าควรจะมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้นโดยเร็ว นี่เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้อย่างเร็ว แล้วอยู่อย่างเป็นสุข ก่อนอื่นใด เราจะกลับบ้านกับเจ้าบ่าว นี่คือบ้านของพ่อแม่ เป็นบ้านเล็กๆ บ้านนั้นคือบ้านที่ยิ่งใหญ่ของพ่อที่ยิ่งใหญ่ ลูกรูว่านั้นคือบ้านของดวงวิญญาณทั้งหมด สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้น ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ก่อนหน้านั้นเคยมีความมืดและเวลานี้มีความสว่าง ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนจะรับรู้สิ่งนี้ได้ ทุกคนนั้นจะกลับบ้านอย่างแน่นอน ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้านของลูก ลูกกำลังจะกลับมามีค่าด้วยการทำตามศรัทธา ลูกต้องกลับมามีค่าควรเพื่อที่จะไปสู่สวรรค์ อันดับแรก จดจำพ่อเพื่อที่บาบาของลูกจะได้รับการปลดปล่อยไปและอันดับที่สอง คงกวงจักร วงจรโลกหมุนไปอย่างไร? ระยะเวลาของวงจรเป็นเท่าใด? ใครมาในเวลาใด? พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายทั้งหมดนี้ เมื่อพวกเขาพูดว่ามนุษย์ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด นั้นหมายความว่าทุกคนใช้ชาติเกิดมากมายเช่นนั้นหรือ? เวลานี้ลูกเข้าใจว่ามีเพียง 84 ชาติเกิดเท่านั้นและมีการคิดคำนวณนี้ ไม่ใช่ทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณกลับมาเกิดนับแต่ตอนเริ่มต้น ในเวลาสุดท้าย จะมีแม้กระทั่งผู้ใช้เวลาเพียงหนึ่งหรือสองชาติเกิดเท่านั้น ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นใช้ 84 ชาติเกิด: ตัวอย่างเช่น ลักชมีและนารายณ์ ผู้คนไปยังวัดลักชมีนารายณ์ แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขากำลังจะได้การมองแวบเดียวของเทวาเทวี พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าอาณาจักรของลักชมีนารายณ์นั้นก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร และพวกเขาไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา ดังนั้นการกราบไหว้บูชานั้นจะมีประโยชน์ใด? เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าเป็นศรัทธาที่มงาย พวกเขาทำการทรมานตน ทาปาเซีย และไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ด้วย โดยการคิดว่าพวกเขาจะพบหนทางที่จะพบกับพระเจ้า แต่ไม่มีใครสามารถพบพระเจ้าด้วยวิธีการใดเหล่านั้น บ้างมาที่นี่และไปที่วัดจากัดอัมบาเพื่อได้เห็นแวบเดียว และดังนั้นบาบาเข้าใจว่าไม่มีสิ่งใดเข้าไปในสติปัญญาของเขา ความปรารถนาทั้งหมดของลูกเวลานี้กำลังได้รับการเติมเต็ม บทบาทของจากัดอัมบาถูกเล่นในเวลาได้อย่างถูกต้องแน่นอน บทบาทของจากัดอัมบาสูงมาก อันดับแรกเป็นลักชมีและแล้วนารายณ์ นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกและบัญชีกรรมกำลังได้รับการสะสางที่นี่ ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากการสะสางกรรมทั้งหมดและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในความเป็นจริง ลูกๆ ควรจะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น หากลูกจดจำมนุษย์ เวลาของลูกจะสูญเปล่า เป็นไปไม่ได้ที่ใครก็ตามจะจดจำบาบาได้ตลอดเวลา ไม่มีอะไรเช่นนั้นที่สามารถเป็นที่จดจำได้ตลอดเวลา แม้แต่ภรรยาที่ไม่สามารถจดจำสามีของเธอได้ตลอดเวลา

แน่นอน เมื่อเธอกำลังเตรียมอาหารหรือกำลังดูแลลูกๆ เธอนั้นไม่ได้จดจำสามีของเธอ อย่างไรก็ตาม ที่นี้ลูกต้องฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่สภาพของลูกจะเป็นเช่นที่ ในเวลาสุดท้ายลูกเพียงจดจำผู้เดียวเท่านั้น นี่คือการสอบที่สำคัญ มีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่ของเพชรพลอยทั้งแปด เมื่อผู้คนประสบกับเคราะห์ร้าย พวกเขาสวมแหวนของเพชรพลอยทั้งแปด ในเวลาสุดท้าย ควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น สำหรับสิ่งนั้น สายใยสติปัญญาของลูกต้องกระจ่างชัดอย่างแท้จริงและไม่ควรจดจำใครอื่นเพราะเพียงเท่านั้นลูกจะสามารถมาเป็นลูกปัดของลูกประจำ มีค่ายกย่องเพชรพลอยทั้งเก้าอย่างมาก ดังนั้น ในเวลานี้ ขอให้มีการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงที่มั่นคง ในขณะนี้ แทบจะไม่มีใครจดจำบาบาแม้เพียงสองหรือสามชั่วโมง เมื่อความปั่นป่วนในโลกเพิ่มขึ้น ศรัทธาของลูกจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้นและหัวใจของลูกจะถูกนำออกไปจากโลกเก่า หลายต่อหลายคนจะตาย สติปัญญาพูดว่า มายาเป็นศัตรูเก่าแก่มาก ไม่มีสถานที่ใดที่ไม่มีศัตรู เวลาที่ลูกกำลังเปลี่ยนจากสภปรกให้มาสะอาด ลูกมีความเข้าใจว่าลูกไม่สามารถรับประทานอาหารที่ทำจากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ มีคำกล่าวด้วยว่า: อาหารเป็นเช่นไรจิตใจเป็นเช่นนั้น จะมีการสะสมบาปขึ้นในผู้ที่ซื้อสิ่งที่ไม่ดี สำหรับผู้ที่ตระเตรียมสิ่งนั้นและสำหรับผู้ที่รับประทานสิ่งนั้นด้วย พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก ลูกๆ กลับไปหลังจากได้รับความสดชื่นที่นี้ วงจรโลกควรจะหมุนวนรอบในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวันและลูกควรจะจดจำบ้านของลูกด้วย เมื่อลูกกลับไปจากที่นี่ไปยังบ้านทางโลกของลูก สภาพของลูกถูกระทบเพราะลูกคบเพื่อนเช่นนั้น แม้ขณะที่นั่งที่นี่ โยคะสติปัญญาของบางคนล้มลุกคลุกคลานไปภายนอกและเหตุนี้พวกเขาจึงไม่สามารถมีคุณธรรมได้อย่างสมบูรณ์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ: ลูกคือดวงวิญญาณและลูกกำลังทำการกระทำผ่านร่างกาย ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังรับศรัทธาจากบาบาและกำลังรับโชคอาณาจักรของลูกอีกครั้ง ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขเพียงใด! ได้มีการจดจำว่า: ถามลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าของโกปปีเกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส เมื่อสภาพของลูกสูงขึ้น เมื่อการขยายตัวดำเนินต่อไป พรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้นและศรัทธาของลูกจะแข็งแกร่งมากขึ้น เมื่อลูกเอาแต่ใส่ใจกับคุณธรรมของลูก ความกระตือรือร้นในสติปัญญาของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปงานรับใช้จะเคลื่อนไปในอัตราที่เร็วมาก ลูกต้องสร้างวิธีการเช่นนั้นที่ใครบางคนจะถูกยิงโดยลูกธนู สิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อ ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ด้วยความรู้เท่านั้นที่มนุษย์จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อคนเดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงแต่เอาหนึ่งประเด็นที่ว่าความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถดำเนินไปด้วยแนวคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นผ่านความรู้ของเรา ลูกยังได้พูดด้วยว่าเปลวไฟของการทำลายล้างจะปรากฏขึ้นจากไฟบูชาญแห่งความรู้ของรูद्रา ดังนั้น พวกเขาถูกต้อง! อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าพวกเขาไม่เข้าใจ จะมีอะไรอื่นอีกเล่านอกเหนือจากการทำลายล้าง? การทำลายล้างได้เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย พระเจ้าพูด: ทั้งหมดนี้จะถูกส่งไว้ในไฟบูชาญแห่งความรู้ของรูद्रา ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าความรู้ของลูกเป็นเช่นนั้นและเหตุนี้เองพวกเขาจึงต่อต้านลูก พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก เรายังพูดด้วยว่าผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายได้พบกับพระเจ้าแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้คนยังต้องเพียรพยายามอย่างมากที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ วงจรที่แล้วด้วยลูกๆ ได้เปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ด้วยความช่วยเหลือของพ่อและดังนั้นการทำลายล้างนรกต้องเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน เมื่อนรกถูกทำลายเท่านั้นจึงจะสามารถมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้น ลูกสามารถอธิบายด้วยเช่นกันว่าบาร์ตเคยบริสุทธิ์อย่างแท้จริง ผู้คนของทุกศาสนาจะเห็นด้วยอย่างแน่นอนว่าเคยมีสวรรค์ ‘ไบรอัน’ หมายถึงสิ่งซึ่งเก่าแก่ที่สุด และดังนั้นต้องเคยเป็นสวรรค์ สิ่งนี้เก่าต้องกลับมาใหม่ด้วย สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ แน่หนอนที่เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพแต่ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป พวกเขา กำลังทำการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมอีกครั้งด้วยความช่วยเหลือของใคร? ของผู้เดียวที่เป็นบาบุจี (พ่อ) ที่ไม่มีตัวตนของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกแสนจะธรรมดาอย่างมาก! พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจนด้วย ลูกนั้นยากจน ลูกมีอะไร? ลูกส่งเวทย์ทุกสิ่งเพื่อบาร์ตแล้ว สงครามกับบราวันของลูกนั้นยิ่งใหญ่มาก! ลูกคือกองทัพศักดิ์ มีการร้องเพลงด้วยว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ยกย่องผู้ที่บริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาอ้างอิงถึงแม่คนใด? พวกเขาคิดว่าเป็นแม่ปฐพี แต่นั่นอ้างอิงถึงผู้ที่มิชีวิตอยู่บนผืนโลก มีจำกัดอัมบา และดังนั้นมีลูกๆ ของเธอด้วย วัดติลาลาคืออนุสรณ์ที่ลูกสร้างขึ้น มีกุมารีและกึ่งกุมารีเช่นกันผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นแม่ด้วย ลูกพูดว่า: บาบา เราคือบราห์มากุมารและกุมารี ดังนั้นเรียก เราว่าลูกๆ ของท่าน ไม่ใช่ เป็นแม่ เราคือกุมารี เหล่านี้ลึกลับซึ่งต้องทำความเข้าใจ แต่ผู้คนไม่สามารถที่จะรับได้สำนักของชาติเกิดที่ผ่านมานั้นถูกปลุกฝังไว้และไม่ได้สลายไป ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบา กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกและกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณ พ่อได้เข้ามาในร่างนี้ บาบาและทำการกระทำที่สูงส่งทางจิต ท่านสอนเพื่อที่จะชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ ชีพบาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กำลังสอนเรา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านคือพ่อและเป็นครูด้วย คำแรกที่ปรากฏขึ้นมานั้นควรเป็น ‘ผู้ชำระให้บริสุทธิ์’ ผู้คนจดจำท่านและพูดว่า: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดมา! มาและสอนราชาโยคะแก่พวกเราอีกครั้งหนึ่งเกิด! พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า:

พ่อกำลังสอนความรู้ที่ง่ายตายแก่ลูกอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของตำราฯ ในสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้คนได้พูดถึงชื่อต่างๆ เหล่านี้เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกเพื่อให้ลูกมีค่า ลูกได้รับประเด็นใหม่ๆ ทุกวัน กิตะและคัมภีร์กรันทาลา ไม่ได้มีการต่อเติมหรือการแก้ไขใดๆ ทั้งสองพูดอย่างเดียวกันอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามที่นี้มีการเสริมเพิ่มเติมและบางสิ่งมีการแก้ไขด้วย ลูกได้รับประเด็นใหม่ๆ ทุกวัน ความรู้นี้น่าอัศจรรย์อย่างมาก! ความรู้นี้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ใดๆ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดพระเจ้าพูด: ลืมทุกคนพร้อมกันกับร่างกายของลูกเองและจดจำผู้เดียวเท่านั้น! พ่อจะพาลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน พ่อคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อได้มาเพื่อพาลูกๆ ทั้งหมดกลับบ้าน ดังนั้นลูกควรมีความสุข ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน จงฉลาดเร็วๆ และรับมรดกของลูกจากบาบา สงครามจะไม่เริ่มจนกว่าจะถึงเวลานั้น พ่อพูดว่า: พ่อไม่สามารถทำอะไรได้ การซ่อมโรงจะเกิดขึ้นก่อน แต่กระนั้นผู้ปกครองยังไม่มา ลูกสามารถอธิบายเกี่ยวกับราชสถาน(ดินแดนของพระราช)ด้วยเช่นกัน ถามพวกเขา: ท่านรู้ไหมว่าทำไมคำว่าราชสถานนี้จึงถูกนำมาใช้? เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบารัต ราชสถาน(ดินแดนของพระราช)นั้นต้องมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง และดังนั้นจึงมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ เรารู้อะไร แต่เมื่อสิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกเท่านั้นที่ปรอทของความสูงจะขึ้นสูงในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างวัดให้กับเทพเหล่านั้น เคยมีความมั่งคั่งอย่างมากในบารัต เรากำลังทำให้บารัตเป็นดินแดนของราชาที่สูงส่งอีกครั้ง จงมาและทำความเข้าใจเรื่องเหล่านี้ ขอให้มีความกระตือรือร้นที่จะอธิบายสิ่งนี้ นี่เป็นการสัมมนาด้วย บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกควรทำงานรับใช้อย่างไร กุมารี ผู้เป็นแม่และบราเตอร์ทั้งหลายรับฟังอยู่ด้วยกัน พระเจ้าผู้เดียว ไม่ใช่ภคินี คือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นลูกสามารถอธิบายเกี่ยวกับราชสถาน แน่ละเคยมีราชสถาน ดินแดนของพระราชและวัดได้ถูกสร้างขึ้นให้กับพระราช เรากำลังสร้างสิ่งนั้นอีกครั้ง พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ลูกต้องพยายามทำสิ่งนี้ด้วย และแล้วในครั้งวงจร ที่ลูกไม่จำเป็นต้องร้องไห้ ด้วยการทำตามศรัทธาของรามลูกกำลังเอาชนะแล้ว ถ้าพวกเขาฟังคำพูดนั้น พวกเขาจะได้รับสัมผัสและผู้ที่ถูกยิงโดยธนูจะมาเพื่อทำความเข้าใจ บาบาได้จัดสัมมนาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ขึ้นทุกวัน นี่คือการสัมมนาระหว่างดวงวิญญาณ และ ดวงวิญญาณ สูงสุด..อาชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเป็นอิสระจากความทุกข์ทรมานของกรรม อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว อย่าได้สูญเสียเวลาด้วยการจดจำมนุษย์ จงทำให้สายใยสติปัญญาของลูกชัดเจนอย่างมาก
2. รับประทานอาหารที่บริสุทธิ์มาก อาหารเป็นเช่นไร จิตใจเป็นเช่นนั้น ดังนั้น อย่าได้รับประทานอาหารที่เตรียมโดยผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องทำให้สติปัญญาของลูกสะอาด

พร: ขอให้ลูกมั่งคั่งอย่างสม่าเสมอด้วยความเห็นอกเห็นใจทางจิตวิญญาณและทำให้ทุกคนพอใจกับสิ่งนี้ ในโลกปัจจุบันนี้มีมากมายที่มีทรัพย์สมบัติ แต่ทรัพย์สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่เป็นที่ต้องการคือ*ความเห็นอกเห็นใจ* ไม่ว่าร่ำรวยหรือยากจนผู้คนของทุกวันนี้ไม่ได้มี*ความเห็นอกเห็นใจ* ลูกมีทรัพย์สมบัติของ*ความเห็นอกเห็นใจ* และดังนั้น ไม่เป็นไรถ้าลูกไม่ได้ให้สิ่งใดแก่ผู้อื่นเพราะลูกสามารถทำให้ทุกคนพอใจกับ*ความเห็นอกเห็นใจ* *ความเห็นอกเห็นใจ*ทางจิตวิญญาณของลูกเป็นสายใยทางจิตวิญญาณของลูก ด้วย*ความเห็นอกเห็นใจ*ทางจิตวิญญาณนี้ ลูกสามารถทำให้ทุกคนสนใจในแง่ของร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของพวกเขา

คติพจน์: ทำให้ความกล้าหาญเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกในทุกงานและลูกจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หลังจากที่ถูกกลายเป็นบราห์มิน อย่าได้มีพฤติกรรมใดที่จะทำให้ชื่อของพ่อนั้นถูกประณาม ขณะที่ทำธุรกิจใดๆ เพียงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธา
- คำถาม:** คำพูดใดที่ไม่ควรออกมาจากปากของนักเรียนของพระเจ้า?
- คำตอบ:** “เราไม่มีเวลาที่จะศึกษาเล่าเรียน” คำพูดนี้ไม่ควรจะออกมาจากปากของลูก พ่อไม่ได้วางความยากลำบากใดๆ ไว้บนศีรษะของลูกเลย ท่านเพียงแต่พูดว่า: ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อและศึกษาเล่าเรียนเป็นเวลา 1 หรือ 1/2 ชั่วโมง
- คำถาม:** อะไรคือแผนการของมนุษย์? และอะไรคือแผนการของพ่อ?
- คำตอบ:** แผนการของมนุษย์คือการรวมทุกคนและกลายเป็นหนึ่ง มนุษย์ปรารถนาสิ่งหนึ่ง แต่แผนการของพ่อคือการเปลี่ยนดินแดนของความห่อหุ้มให้กลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ดังนั้นเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของสัจจะ แน่นนอนที่ลูกต้องกลับมาเติมไปด้วยสัจจะ
- เพลง:** อะไรได้เกิดขึ้นกับมนุษย์ในทุกวันนี้...?

โอมซานติ ลูกๆ ก็พูดด้วยเช่นกันว่า “โอม ซานติ” ดวงวิญญาณสามารถพูดว่า “โอม ซานติ” ด้วยร่างกายของพวกเขา ศาสนาดั้งเดิมของฉัน ดวงวิญญาณ คือความสงบ ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ พ่อมาและพูด “โอม ซานติ” ด้วยเช่นกัน สถานที่ซึ่งลูกๆ คงอยู่อย่างสงบคือสถานที่ที่พ่ออาศัยอยู่ด้วยเช่นกัน นั่นคือดินแดนแห่งความสงบของเราและเป็นบ้านของเรา ไม่มีนักปราชญ์หรือบัณฑิตใดในโลกภายนอกรู้สิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นเช่นเดียวกันกับดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครมีความรู้ของดวงวิญญาณ พวกเขาไม่รู้ว่าดวงวิญญาณ คืออะไร ดวงวิญญาณนับพันๆ ล้านนั้นเป็นเหมือนกับดวงดาว บทบาทที่ไม่สูญสลายถูกกำหนดไว้ในแต่ละดวงวิญญาณและจะปรากฏขึ้นมาในเวลาของตนเอง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งนี้ พ่อไม่สามารถอธิบายแก่มนุษย์โดยที่ไม่ได้เข้าไปในร่างกายมนุษย์และกลายเป็นมนุษย์ พ่อเองนั้นก็ต้องการร่างกายด้วยเช่นกัน ร่างกายถูกนำมาใช้เมื่อต้องมีการสร้างสิ่งสร้าง สิ่งสร้างเกิดขึ้นด้วยประชาธิปไตยบราห์มา ชีวภาพที่ไม่มีตัวตนคือผู้สร้าง ท่านอธิบายแก่บราห์มา कुमार และกุมารีผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ไม่ได้อธิบายให้กับศูทร นี่คือการระบอบบราห์มินของเราในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นเราเคยอยู่ในวรรณะศูทรและก่อนนั้นเราเคยเป็นของวรรณะพ่อค้าและนักรบ ผู้คนของโลกไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ แน่นนอนที่บราห์มินกลายเป็นเทพผู้ที่ภายหลังกลายเป็นนักรบ พ่อค้าและศูทร บราห์มินคือจุก ก่อนหน้านั้นบราห์มินเคยไว้วางใจเหมือนกับกบเท้าไว้ ลูกเล่นเกมตีลังกา พ่อไม่ได้เล่นเกมนั้น ลูกเข้ามาสู่วงจรของวรรณะเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! ชื่อที่แท้จริงของลูกคือสวามิหารณ์จักรดารี แต่ผู้คนได้เขียนสิ่งต่างๆ ทุกรูปแบบไว้ในคัมภีร์ ลูกเข้าใจว่าเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นสวามิหารณ์จักรดารี อย่างไรก็ตามสัญลักษณ์ของเครื่องประดับเหล่านี้ได้มีการให้ไว้กับเหล่าเทพเพราะพวกเขานั้นเพียบพร้อม สัญลักษณ์นั้นเหมาะสมกับพวกเขาเท่านั้น ด้วยการเข้าถึงความรู้ที่ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกอีกครั้ง เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วยตัวเอง นี่คือไฟบุษยัญของความรู้ของรูดรา แน่นนอนที่บราห์มินเป็นที่ต้องการสำหรับยักยะ ศูทรไม่สามารถสร้างยักยะ รูดราซึ่งบาบ่าได้สร้างไฟบุษยัญนี้และดังนั้นบราห์มินเป็นที่ต้องการอย่างแน่นนอน พ่อพูดว่า: พ่อพูดกับลูกๆ บราห์มินเท่านั้น นี่คือไฟบุษยัญที่ใหญ่โตมากทันทีที่พ่อมา ท่านก็สร้างไฟบุษยัญขึ้น สิ่งนี้เรียกว่าเป็นไฟบุษยัญที่ได้มีการส่งเวทย์มา นั่นคือเป็นไฟบุษยัญเพื่อก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเอง ที่ใด? ในบารัต บาบ่าได้สร้างอำนาจในการปกครองตนเองของยุคทอง ดังนั้นลูกสามารถเรียกสิ่งนี้ว่า ชีวญาณยักยะ หรือรูดราญาณยักยะ วัดโสมนาลนั้นก็เป็นของท่านด้วย ผู้เดียวนั้นได้รับชื่อมากมาย สิ่งนี้เรียกว่ายักยะ ไม่ได้เรียกว่าเป็นโรงเรียน พ่อได้สร้างรูดราญาณยักยะ ยักยะ(ไฟบุษยัญ)ไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นโรงเรียน ยักยะนั้นถูกสร้างขึ้นโดยบราห์มิน ผู้ประทาน โบลานาล(เจ้าผู้ไร้เดียงสา)คือผู้เดียวผู้ที่ให้ท่านแก่บราห์มิน ท่านนั้นมีชื่อว่าชีวา เจ้าผู้ไร้เดียงสา นายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านด้วยตัวเอง บัพดาดาได้นำลูกๆ มาเลี้ยงดู ผู้นี้คือแม่อาวูโส อย่างไรก็ตามมามานั้นลูกกำหนดไว้ให้ดูแลผู้เป็นแม่ เธอเป็นฉลาดที่สุด บทบาทของเธอคือบทบาทหลัก เธอคือจกัธอัมบา เทวีแห่งความรู้ มหาลักษมีไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นเทวีแห่งความรู้ คำว่า ‘ลักษมี’ หมายถึงเทวีแห่งทรัพย์สมบัติ พวกเขาพูดว่า “ผู้นั้นผู้นี้มีลักษมีไว้ในบ้านของพวกเขา” นั่นคือพวกเขามีทรัพย์สมบัติมากมาย พวกเขาต้องการลักษมีเฉพาะเรื่องทรัพย์สมบัติ ในเวลาสิ้นสุดของทุก 12 เดือน พวกเขาปลูกเรียกลักษมี จากจกัธอัมบาเติมเต็มความปรารถนาของทุกคน ลูกๆ เข้าใจว่าจกัธอัมบาคือลูกสาวของประชาธิปไตยบราห์มา ชื่อของเธอคือสร้อยสวดี เพียงชื่อ

เดี๋ยวนั้นก็เพียงพอ มีแม่และลูกๆ ลูกกำลังรับฟังความรู้จากชีพบบา พ่อได้มาและนำผู้นี้มาเลี้ยงดูและให้ชื่อเขาว่าบราห์มา ท่านยังพูดอีกว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งเหล่านี้เขียนไว้ในคัมภีร์ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้จากหนาม ตอนที่ลูกเป็นศูทร ลูกก็คือหนาม เวลาที่ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน, ดอกไม้ พ่อเปลี่ยนบราห์มินเป็นดอกไม้ ท่านคือนายของสวนและลูกทั้งหมดคือคนสวนที่ต่างลำดับกันไป ผู้ที่เป็นคนสวนที่ดีจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับพวกเขาเอง พวกเขาเฝ้าแต่เพาะหวานต้นอ่อน ทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นความรู้ทางจิต พระเจ้าคือผู้ที่ให้ความรู้ เป็นมนุษย์ที่พูดคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ ความรู้ทางจิตนี้ได้ให้ไว้โดยจิตวิญญาณสูงสุดแก่จิตวิญญาณทั้งหลาย ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน พวกเขาเพียงแค่บอกเรื่องเล่า นี่คือโลกของความหลอกลวงที่ซึ่งทุกสิ่งนั้นหลอกลวง ในตอนเริ่มต้น ไม่มีเครื่องประดับปลอมๆใด แต่เวลานี้ได้กลายเป็นสิ่งที่ปลอม เวลานี้ได้มีเครื่องประดับปลอมๆมากมายอย่างมาก ไม่มีใครสามารถสะสมเครื่องประดับที่แท้จริงไว้ได้ อาณาจักรของราวันเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง ดินแดนแห่งสัจจะคืออาณาจักรที่ก่อตั้งขึ้นโดยราม(พระเจ้า) นี่คือไฟบุษยัญที่สร้างขึ้นโดยชีพบบา นี่เป็นโรงเรียน ไฟบุษยัญ และบ้าน ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเหนือโลกและประชาธิปไตยบราห์มาด้วยตัวเอง มรดกจะสามารถได้รับมาได้อย่างไร หากลูกไม่ได้กลายเป็นบราห์มิน? บราห์มินที่แท้จริงนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อดูแลยักษ์ ผู้ที่ซ่องแวงในกิเลสจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นบราห์มิน ผลลัพธ์นั้นจะเป็นเช่นไรหากท่านหนึ่งนั้นอยู่ในเรือของราวันและอีกข้างหนึ่งอยู่ในเรือของราม? ลูกก็จะถูกแยกออกเป็น 2 ส่วน และด้วยการทำการกระทำเช่นนั้น ลูกจะประณามชื่อเสียงของพ่อ ลูกเรียกตนเองว่าเป็นลูกๆของประชาธิปไตยบราห์มาแต่ลูกทำการกระทำที่เป็นศูทร! พ่อพูดว่า: แนนอน ดำเนินธุรกิจลาของลูกต่อไป แต่หากลูกทำทุกสิ่งตามศรัทธา นั่นก็จะเป็นความรับผิดชอบของบาบา ลูกได้มาที่นี่เพื่อรับการชี้แนะของพระเจ้า คำแนะนำเหล่านั้นเป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่ลูกทำตามศรัทธาเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้ให้หนทางที่สูงที่สุด ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังได้รับการชี้แนะที่สูงส่งเพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกแม่กระทั้งพูดว่า: เราจะกลายเป็นผู้ปกครองแห่งสุริยวงศ์ ยักษ์นี้เป็นไปเพื่อกลายเป็นผู้ปกครอง ไม่ใช่ปวงประชา ลูกกลายเป็นราชา และราชินี และดังนั้นปวงประชาจะถูกสร้างขึ้นด้วย เช่นที่มามาและبابาได้ทำความเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นนี้ ดังนั้นลูกๆก็ควรจะเป็นเช่นเดียวกัน ลูกๆควรจะมีสุขแบบเดียวกันนั้นในการเป็นบราห์มา कुमारและกุมารี หลานของชีพบบา ชีวาไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นประชาธิปไตย ท่านคือผู้สร้าง ในขณะที่เหล่าเทพคือผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ พ่อคือผู้ที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ร่างกายของลูกนั้นกำลังได้รับการทำให้มีกำลังวังชาใหม่เช่นหนุ่มสาวเหมือนกันกับต้นกล้วย ท่านทำให้ลูกๆดวงวิญญาณผู้ที่เคยอยู่อย่างน่าเกลียดให้กลับมาสวยงามและบริสุทธิ์ ร่างกายนั้นจะไม่หลงเหลืออยู่เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองกองฟางที่ซึ่งทุกคนจะถูกทำลายในนั้นจึงถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ เหล่านี้คือสิ่งที่ไม่มีความจำเป็น นี่คือการเผาไหม้ที่ไม่มีขีดจำกัด มีภาษามากมายเท่ากันกับการมีชื่อต่างๆ มีเกาะมากมายแต่ทั้งโลกนี้ก็คือเกาะ(ลังกา) อาณาจักรของราวันครอบคลุมทั่วทั้งโลก ลูกได้ยินในเพลงด้วยเช่นกันว่า: สภาพของมนุษย์ได้กลายเป็นเช่นไร? ที่นั่นพวกเขาไม่ได้ฝึกตนเอง มีคำกล่าวว่ารามเป็นเช่นไร ปวงประชาของเขาก็เป็นเช่นนั้น ผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงที่สุด ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย การสร้างความทุกข์แก่ใครก็ตามถือเป็นบาป จะสามารถมีราวันและหนุมานเหล่านั้นได้อย่างไร? ลูกสามารถบอกผู้คนถึงสิ่งหลักแรก: ในเมื่อพวกท่าน เรียกท่านว่า ‘พระเจ้าผู้เป็นพ่อ’ ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งได้อย่างไร? ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีความเป็นพ่อ (Fatherhood) ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเป็นพ่อได้ เวลาที่ลูกๆต้องอธิบายว่า ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกเคยหารายได้ที่ผิดๆ เวลาที่เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของสัจจะลูกต้องหารายได้ที่แท้จริง คัมภีร์ที่พวกเขาถ่ายทอดนั้น ก็เป็นไปเพื่อหารายได้ด้วย ชีพบบาไม่ได้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือสัจจะและผู้มีชีวิต เวลาที่ลูกๆเข้าใจว่าลูกกำลังหารายได้ที่แท้จริงจากبابาเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะ เมื่อดินแดนของความหลอกลวงถูกทำลาย ทุกสิ่งก็จะถูกทำลายไปพร้อมกันกับร่างกาย ลูกทั้งหมดจะเห็นว่าสงครามเกิดขึ้นอย่างไร พวกเขาคิดว่าทุกคนควรจะมารวมกัน แต่พวกเขานั้นได้กลับมาแบ่งแยก มนุษย์ปรารถนาสิ่งหนึ่งและพระเจ้าปรารถนาซึ่งสิ่งอื่น แผนการทั้งหมดของพวกเขาเป็นไปเพื่อการทำลายล้าง อะไรคือแผนการของพระเจ้า? เวลาที่ลูกรู้สิ่งนั้น พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนดินแดนของความหลอกลวงให้กลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ด้วยพ่อที่เต็มไปด้วยสัจจะ ลูกจะกลับมามีสัจจะและด้วยราวันลูกจะอยู่อย่างหลอกลวง พ่อคือผู้ที่ให้ความรู้ที่แท้จริง ลูกๆบราห์มินจะกลับไปด้วยมือที่เต็มเปี่ยมของลูก ในขณะที่มือของศูทรนั้นยังคงอยู่อย่างว่างเปล่า ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เวลาที่พ่อเพียงแค่พูดว่า: อยู่ในครอบครัวของลูก กลายเป็นเช่นดอกบัวและจดจำพ่อ เหตุใดลูกจึงลืมนี่จะจดจำبابาเล่า? ลูกลืมนพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์! นี่คือนวัตกรรม ลูกต้องมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณที่นี้ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เขาละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพราะลูกกำลังจะกลับบ้าน ทั้งสำนึกที่เป็นร่าง นี่คือการกระทำเก่าที่ผู้ฟังของ 84 ชาติเกิด เมื่อใช้เสื้อผ้าเป็นระยะเวลาหนึ่ง ก็จะเก่าขาดไป ลูกต้องทิ้งร่างกายเก่านี้ เวลานี้จึงลง

มาจากกองไฟของตัณหาและหนึ่งบนกองไฟของความรู้ มีลูกๆมากมายที่ไม่สามารถที่จะละเว้นจากกิเลสได้ พ่อพูดว่า: ตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีโรคภัยมากมายเนื่องจากกิเลสเหล่านี้ เวลานี้จงเอาชนะกิเลสเหล่านี้ อย่าได้ข้องแวะในกิเลสของตัณหาและกลับมาริสุทธิ์ นี่คือการที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจะต้องกลับมาริสุทธิ์! ทุกคนที่นี้เกิดด้วยกิเลส กิเลสไม่ได้มีอยู่ในยุคทองและยุคเงิน หากสิ่งเหล่านั้นมีอยู่ที่นั่น เหตุใดที่นั่นจึงเรียกว่าสวรรค์และที่นี้ลูกเรียกว่าเป็นนรก? พ่อพูดว่า: ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์โดยอยู่ในคัมภีร์ ที่นี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ในเวลานี้เรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ พ่อพูดว่า: ลืมทั้งหมดที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมา ไม่มีแก่นสารสาระใดในนั้น สภาพของการไต่เต้าของลูกเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น หลังจากนั้นก็จะเป็สภาพของการตกต่ำ ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงใด ลูกก็ต้องลงมาและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ นี่คือนโลกที่สกปรก ลูกๆเข้าใจว่าบารัตของเราเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก เริ่มแรกมีเพียงแค่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวเท่านั้น แต่สิ่งนั้นไม่ได้มีอยู่อีกต่อไป ศาสนานั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง บาบามาและทำการก่อตั้งอีกครั้งด้วยบราห์มา ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรอีกครั้ง หลังจากที่ลูกได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรแล้ว ความรู้นี้จะหายไป เพียงผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ได้รับความรู้นี้เพื่อจะกลับมาริสุทธิ์ ดังนั้นเหตุใดความรู้นี้จะยังอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์เล่า? ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่า เป็นเวลาที่ปีนับตั้งแต่เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ลูกพูดว่า: บาบา เราได้มาอีกครั้งหนึ่งหลังจาก 5,000 ปีเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร นั่น ดวงวิญญาณนี้ เป็นลูกของพ่อ มีตัวอย่างของผู้ที่ได้เรียกตนเองว่าเป็นควาย: เขาเฝ้าเลี้ยงมันกับตนเองและเหตุนี้เองจึงเกิดศรัทธาที่ว่าเขาเป็นควายและเชื่อว่าเขาไม่สามารถที่จะออกไปทางหน้าต่างได้เนื่องจากมีเขา! ตัวอย่างนี้ใช้ได้กับลูกด้วย ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือลูกๆของبابา ไม่ได้เป็นไปด้วยการพูดว่า “ฉันคือจตุรพัก (Chaturbhuj)” (สัญลักษณ์ของวิษณุที่มีสี่มือ)และลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้น ไม่เลย ผู้ที่สามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน นี่คือนความรู้ที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ ผู้ที่สร้างสมได้เป็นอย่างดีและ دلใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันคือ ผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง นักเรียนไม่สามารถพูดว่า พวกเขาไม่มีเวลาศึกษาเล่าเรียน ในกรณีนั้นลูกสามารถไปและนั่งอยู่ที่บ้าน มรดกจะไม่สามารถได้รับมาได้โดยไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แต่กระนั้นลูกก็พูดว่าลูกไม่มีเวลา! หากหลังจากเป็นของพ่อ ลูกหย่าขาดจากท่าน ท่านก็จะพูดว่าลูกเป็นคนโง่งมมาก ลูกไม่มีเวลาแม้ 1 ชั่วโมงหรือ1/2 ชั่วโมงเลยหรือ? นั่งในเวลาเช้าตรู่และจดจำบอและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อย่างน้อยควรให้ประโยชน์แก่ตนเอง หากไม่ได้ให้แก่ผู้อื่น! ยิ่งลูกนั้นมีความเมตตาเพียงใด และยิ่งลูกนำคุณประโยชน์มาให้กับตนเองและให้กับผู้อื่นได้มากเพียงใด ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น นี่คือนรายได้ที่ยิ่งใหญ่มาก ผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา ผู้ที่ร่ำรวยก็จะยากจนที่นั่นและผู้ที่ยากจนก็จะมั่งคั่ง ผู้เป็นแม่นั้นร้องไห้มากที่สุด ลูกต้องทำให้พวกเขารู้ว่า อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอ มีความสงบในมฤตุนัน ดังนั้นลูกสามารถหารายได้อย่างใหญ่หลวง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หารายได้ที่แท้จริงเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ทั้งความหยิ่งยะโสของรองเท้าเก่า(ร่างกาย)ที่พุงนี้
2. มีความเมตตาและนำคุณประโยชน์มาให้กับตนเองและผู้อื่น ตื่นแต่เช้าตรู่ จดจำพ่อและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ที่สูงส่งผู้ที่เปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ให้มีพลัง ด้วยความปรารถนาดีของลูก หงส์ที่สูงส่งคือผู้ที่กินบางสิ่งที่เป็นลบออกไปและซึมซับความเป็นบวก ขณะเห็นหรือได้ยิน อย่างมองหรือฟัง ความเป็นลบหมายถึงสิ่งที่สูญเปล่า ดังนั้นอย่าได้ฟัง กระทำหรือพูดสิ่งที่ไร้สูญเปล่า เปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่ไร้สาระให้มีพลัง สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องมีความปรารถนาดีสำหรับทุกดวงวิญญาณ ด้วยความปรารถนาดี แม้บางสิ่งที่ไม่ดีก็กลับมาถูกต้อง ดังนั้น ไม่สำคัญหรอก ว่าใครคนนั้นจะเป็นอย่างไร เพียงแต่ให้ความปรารถนาดี ความปรารถนาดีจะเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นน้ำและสิ่งใดที่ไร้สาระจะถูกเปลี่ยนให้เป็นบางสิ่งที่มีพลัง

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส จงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นรูปของ
ความสงบ

***** โอม ชานติ *****

ก้าวออกมาจากสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและกลายเป็นผู้ที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด

วันนี้ ลูกๆทุกคนได้มาที่บ้านอันแสนหวานที่มฐบันเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร มฐบันเป็นบ้านอันแสนหวานของโลกที่มีตัวตนซึ่งมีการชุมนุมทางจิตของพ่อกับลูก ๆ นี่คือเมลา (ชุมนุม) สำหรับการพบปะ ดังนั้นลูกๆทุกคนจึงได้มาในชุมนุมนี้เพื่อร่วมพบปะกัน ชุมนุมเหล่านี้สำหรับการพบปะระหว่างพ่อกับลูกๆเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น และเกิดขึ้นในมฐบันเท่านั้น เหตุนี้เองลูกทั้งหลายจึงวิ่งมาที่นี่และมาถึงมฐบัน มฐบันทำให้ลูกมีการพบปะกับบัพดาในรูปแบบที่มีตัวตน พร้อมกันนั้นโดยการมีการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดายของลูก มันทำให้ลูกสามารถมีการพบปะที่อะแนค เพราะดินแดนของมฐบันได้รับพรของการให้ประสบการณ์ของการพบปะทางจิตวิญญาณและการพบปะในรูปแบบที่มีตัวตน เนื่องจากเป็นดินแดนที่ได้รับพรนี้ลูกจึงมีประสบการณ์ของการพบปะได้อย่างง่ายดาย ไม่มีที่ไหนเลยที่จะมีการพบปะระหว่างมหาสมุทรแห่งความรู้และแม่น้ำแห่งความรู้ นี่เป็นสถานที่เดียวสำหรับการพบปะระหว่างมหาสมุทรกับแม่น้ำ ลูกเชื่อไหมว่าลูกมายังดินแดนอันยิ่งใหญ่เช่นนี้ที่ได้รับพร?

ในปีทาปาเซียนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูก ๆ ที่ร่วมเฉลิมฉลองการพบปะเป็นครั้งแรกในวงจรนี้ซึ่งได้รับโอกาสทอง ลูกโชคดีแค่ไหน! ในช่วงตอนต้นของปีทาปาเซีย ลูกใหม่ได้รับพลังพิเศษ พลังพิเศษที่ได้รับในตอนต้นนี้จะกลายเป็นความร่วมมือในอนาคตเพื่อทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า ด้วยเหตุนี้ละครจึงให้ความร่วมมือกับลูกใหม่เช่นกันเพื่อให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้า ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถพ่ายแพ้และพูดว่า "เรามาที่หลัง" ไม่เลย ปีทาปาเซียก็ได้รับพรเช่นกัน ลูกได้รับสิทธิและโอกาสก้าวสู่ดินแดนแห่งพรในปีทาปาเซีย โชคพิเศษนี้ไม่เล็กน้อยเลย ลูกใหม่ได้รับพรสามประการเป็นพิเศษ: พรของปีทาปาเซีย พรของดินแดนมฐบัน และพรของความพยายามของลูก ดังนั้นลูกโชคดีแค่ไหน! เก็บความซาบซึ้งของโชคที่ไม่มีวันสูญสลายนี้ไว้กับลูก ให้ความซาบซึ้งนี้ไม่เพียงแต่อยู่กับลูกในขณะที่ลูกอยู่ที่นั่นเท่านั้น แต่ให้พ่อที่ไม่มีวันสูญสลาย ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ไม่สูญสลาย และโชคของลูกที่ไม่สูญสลายอยู่กับลูกเช่นกัน ให้โชคที่ไม่สูญสลายอยู่กับลูกตลอดไป เป็นเพียงเรื่องของความใส่ใจในวิธีที่ง่ายดาย ไม่ใช่ความใส่ใจด้วยความตึงเครียด ให้มีความใส่ใจอย่างง่ายดาย และอะไรที่ยาก? ลูกตระหนักจึก 'บาบาของฉัน' และลูกยอมรับท่านด้วย ลูกรู้จักท่าน ลูกยอมรับท่าน ลูกมีประสบการณ์กับท่าน และลูกได้รับสิทธิ แล้วอะไรที่ยาก? เพียงแค่มีประสบการณ์อยู่เรื่อยๆว่า 'เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือบาบาของฉัน' นี่คือการเติมไปด้วยความรู้

ความรู้ทั้งหมดนี้ ตั้งแต่ตอนต้น ตลอดจนตอนกลาง จนถึงตอนจบ หลอมรวมอยู่ในคำว่า 'บาบา' เพราะบาบาคือเมล็ดต้นไม้มันทั้งหมดหลอมรวมอยู่ใน เมล็ดใช้ไหม? เป็นไปได้ที่จะล้มการขยายตัว แต่ก็ไมยากที่จะจดจำสาระในคำว่า 'บาบา' มันง่ายเสมอใช่ไหม? บางครั้งก็ไม่ยากและบางครั้งก็ง่าย บาบาเป็นของลูกเสมอหรือท่านเป็นของลูกเพียงบางครั้งเท่านั้น? ในเมื่อบาบาเป็นของลูกเสมอ การจดจำระลึกถึงก็ควรเป็นเรื่องที่ง่ายดายเช่นกัน มันไม่ใช่สิ่งที่ยาก พระเจ้าพูดว่า "ลูกเป็นของฉัน" และลูกพูดว่า "ท่านเป็นของฉัน" แล้วอะไรที่ยาก? เหตุนี้เองลูกใหม่จึงก้าวไปข้างหน้าได้มากยิ่งขึ้น จนถึงตอนนี้ยังมีโอกาสสำหรับลูกที่จะก้าวไปข้างหน้าเรื่อยๆ ในขณะนี้ แตรสำหรับความสมบูรณ์พร้อมสุดทายยังไม่ถูกเป่า ดังนั้นจงโอบรับต่อไปและทำให้ผู้อื่นโอบรับ วิธีกระทำเช่นนี้คือการหยุดสิ่งที่ไร้ประโยชน์ เฝ้าแต่สะสมในบัญชีออมทรัพย์ของลูกอยู่เรื่อยๆ เพราะเป็นเวลา 63 ชาติเกิดที่ลูกไม่ได้เก็บออม แต่ลูกสูญเสีย บัญชีทั้งหมดของลูกลดลงโดยการสูญเสียของลูก ลูกสูญเสียสมบัติแห่งลมหายใจ ลูกสูญเสียสมบัติแห่งความคิด ลูกสูญเสียสมบัติแห่งเวลาเช่นกัน สมบัติแห่งคุณธรรม สมบัติแห่งพลัง และลูกยังสูญเสียสมบัติแห่งความรู้อีกด้วย ดังนั้นหลายๆบัญชีจึงว่างเปล่า! เวลาที่ลูกต้องสะสมในบัญชีเหล่านี้ทั้งหมด เวลาที่จะสะสมสิ่งเหล่านี้คือเวลานี้ และพ่อก็แสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายในการสะสมให้กับลูกเช่นกัน สมบัติที่สูญสลายหมดลงและลดลงเมื่อลูกใช้มัน ในขณะที่ยิ่งลูกใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดเหล่านี้เพื่อตัวลูกเองและเพื่อผู้อื่นด้วยทัศนคติที่บริสุทธิ์ของลูกมากเท่าไร สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นและสะสมได้มากขึ้นเท่านั้น ที่นี้การใช้สมบัติที่มีค่าเป็นวิธีในการสะสม ที่นี้การรักษาสมบัติที่มีค่าไว้เป็นวิธีในการสะสม ที่นี้การใช้สิ่งเหล่านี้เป็นวิธีสะสม และดังนั้นจึงมีความแตกต่างกัน ใช้เวลาของลูกสำหรับงานที่เป็นสิริมงคลแก่ตนเองหรือผู้อื่นและจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ใช้ความรู้ในทำนองเดียวกัน ยิ่งลูกใช้คุณธรรมและพลังมากเท่าไร มันก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น อย่าคิดเหมือนกับคนอื่น พวกเขาเก็บทุกสิ่งไว้ในล็อกเกอร์และคิดว่าพวกเขาสะสมไว้มากแล้ว ในทำนองเดียวกัน ลูกจะคิดว่าลูกมีความรู้มากมายในสติปัญญาของ

ลูกเช่นกัน ที่ลูกมีคุณธรรมและพลังมากมายด้วยเช่นกัน อย่าเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในล็อก! จงใช้สิ่งเหล่านี้! ลูกเข้าใจวิธีการใช้สำหรับการสะสมหรือไม่? คือการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ ใช้สิ่งเหล่านี้สำหรับตัวลูกเอง ไม่อย่างนั้นลูกจะสูญเสีย ลูกบางคนบอกว่าพวกเขามีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในพวกเขา อย่างไรก็ตาม อะไรคือสิ่งบ่งบอกว่าสิ่งเหล่านี้หลอมรวมอยู่ในตัวลูก? การหลอมรวมในตัวลูกหมายความว่าลูกได้สะสมไว้ สิ่งบ่งบอกของสิ่งนี้คือมีประโยชน์สำหรับตัวลูกเอง และสำหรับผู้อื่นในเวลาจำเป็น หากไม่ได้ใช้สิ่งเหล่านี้แต่ลูกยังคงบอกว่าลูกได้สะสมไว้มากมายแล้วนั้นไม่ใช่วิธีสะสมที่ถูกต้องแม่นยำ ดังนั้น หากวิธีการที่ลูกใช้ไม่ถูกต้อง ลูกจะไม่สามารถบรรลุผลลัพธ์ของการกลับมาสมบูรณ์พร้อมตรงเวลาได้ ลูกจะถูกหลอกลวง ลูกจะไม่ประสบความสำเร็จ

ใช้คุณธรรมและพลังและสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นใช้วิธีของการประหยัดและวิธีของการสะสม และแล้วบัญชีของการสูญเสียจะถูกเปลี่ยนไปและนำไปใช้ในทางที่มีค่าโดยอัตโนมัติ บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีระบบของการการบริจาครทรัพย์สมบัติทางกายภาพและนำไปใช้อย่างคุ้มค่าตามจำนวนที่ตนมี ดังนั้นมันจึงยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้กระทั่งในความเลื่อมใสศรัทธา เพื่อที่จะใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า พวกเขาจึงเพิ่มความจริงจังและความกระตือรือร้น ดังนั้น ในปีที่ปาเซีย อย่าเพียงแค่ตรวจสอบว่าลูกสูญเสียไปเท่าไร การสูญเสียบางสิ่งไปก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่ให้ตรวจสอบด้วยว่าลูกได้ใช้ไปในทางที่มีค่ามากแค่ไหน สมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับการบอกและคุณธรรมเป็นของขวัญจากพ่อด้วย "นี่คือคุณธรรมของฉัน นี่คือพลังของฉัน" อย่าทำความผิดนี้แม้ในความฝันของลูก สิ่งเหล่านี้เป็นของขวัญจากพ่อของขวัญจากพระเจ้า การพิจารณาของขวัญจากพระเจ้าว่าเป็นของลูกถือเป็นบาปอย่างยิ่ง ลูกหลายคนมักคิดและพูดอยู่บ่อยๆด้วยภาษาที่ธรรมดาคือ "คุณธรรมของฉันนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้" หรือ "ฉันมีพลังนี้ สติปัญญาของฉันดีมาก แต่ไม่ได้ถูกนำมาใช้" 'ของฉัน' มาจากไหน? การพูดว่า 'ของฉัน' คือการทำให้มันสกปรก แม้กระทั่งในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขายังคงให้คำสอนนี้ต่อเนื่องมาเป็นเวลา 63 ปีเกิดว่า: อย่าพูดคำว่า 'ของฉัน' ให้พูดว่า 'ของท่าน' อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ยอมรับในลักษณะนั้น บนหนทางของความรู้เช่นกัน การพูดว่า 'ของท่าน' แต่พิจารณาว่ามันเป็น 'ของฉัน' คือการคดโกงและมันจะไม่ได้ผลที่นี้ ดังนั้นการพิจารณาว่า 'ปราสาท' อันศักดิ์สิทธิ์จากพระเจ้าเป็นของลูกหมายถึงการมีความหยิ่งยโสและไม่เคารพ อย่าได้ลืมนึกว่า 'บาบา บาบา' บาบาให้พลัง บาบาให้สติปัญญา นี่คือนิยามของบาบา นี่คือนิยามของบาบา ทุกสิ่งเป็นของบาบา อย่าคิดว่านี่คือนิยามของฉัน ฉันสร้างศูนย์ ดังนั้นฉันจึงมีสิทธิ์ คำว่า 'ของฉัน' มาจากไหน? มันเป็นของลูกหรือ? ลูกเก็บมัดไว้อย่างระมัดระวังหรือไม่? ลูกหลายคนแสดงความซาบซึ้งเช่นนี้: ฉันได้สร้างอาคารสำหรับศูนย์ ฉันจึงมีสิทธิ์ในศูนย์ อย่างไรก็ตาม ลูกสร้างศูนย์ของใคร? มันคือศูนย์ของบาบาใช่ไหม? ถ้าลูกได้อุทิศศูนย์ให้กับบาบาแล้ว ศูนย์จะเป็นของลูกได้อย่างไร? จะมี 'ของฉัน' ได้อย่างไร? เมื่อสติปัญญาของลูกเปลี่ยนไป ลูกพูดว่า "นี่คือของฉัน" ด้วยการพูดว่า 'ของฉัน ของฉัน' ลูกทำให้มันสกปรก ลูกต้องการที่จะกลับมาสกปรกอีกครั้งหรือ? ลูกจดจำคำสัญญาแรกที่ลูกได้ให้ไว้กับพ่อสำหรับชีวิตบราห์มินของลูกเมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินได้หรือไม่? คนใหม่ได้ทำสัญญาไว้หรือไม่ หรือว่าแค่คนเก่าเท่านั้น? ลูกคนใหม่ที่เข้ามาในตอนนั้นก็เข้ามาเหมือนคนเก่าด้วยใช่ไหม? ลูกมาหลังจากกรอกแบบฟอร์มเกี่ยวกับการมีศรัทธาในสติปัญญาแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้น คำสัญญาแรกของทุกคนคือ: จิตใจ ร่างกาย สติปัญญา และทรัพย์สมบัติเป็นของท่าน ลูกทุกคนได้ให้คำมั่นสัญญานี้หรือไม่?

หากลูกกำลังจะทำสัญญาตอนนี้ ยกมือขึ้น! บรรดาผู้ที่คิดว่า "บางสิ่งจะต้องเก็บสำรองเอาไว้สำหรับอนาคต แล้วเราจะให้ทุกสิ่งกับพ่อได้อย่างไร? เราต้องเก็บบางสิ่งสำรองเอาไว้" ผู้ที่คิดว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ควรทำ ยกมือขึ้น! ลูกได้เก็บบางสิ่งสำรองไว้หรือไม่? จงระวัง! หลังจากนั้นอย่ามาพูดว่า "แล้วใครเห็นเรา?" "ใครจะไปเห็นฉันในฝูงชนมากมายเช่นนี้"? บาบาที่มีวิสัยทัศน์มาก ลูกไม่สามารถซ่อนตัวจากสิ่งนี้ได้ ดังนั้น ถ้าลูกต้องการที่จะเก็บไว้เล็กน้อยหลังจากพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วก็ให้เก็บไว้ พินดาปคิดอย่างไร? ลูกควรเก็บไว้สักเล็กน้อยไหม? คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อย่างระมัดระวัง ผู้ที่ปรารถนาจะเก็บไว้สักเล็กน้อย ยกมือขึ้นตอนนี้! ลูกจะปลอดภัย มิฉะนั้น ภายหลังลูกจะถูกนำมาแสดงให้เห็นครั้งนี้ การขมขื่น และการพ่ายแพ้ของลูก อย่าให้มีจิตสำนึกใดๆ ของ "ของฉัน" เมื่อลูกพูดว่า บัพ (พ่อ) บาป (pap) ก็จบลง เมื่อลูกไม่พูดว่าบัพ บาป (pap) ได้เกิดขึ้น เมื่อลูกได้รับอิทธิพลจากบาป สติปัญญาของลูกจะไม่ทำงาน ไม่ว่าจะเป็นคนพยายามอธิบายให้ลูกฟังมากแค่ไหน ลูกก็พูดว่า "ไม่, นี่คือนิยามที่ถูกต้อง สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น สิ่งนี้ต้องทำ" แม้แต่พ่อก็ยังรู้สึกเมตตาเพราะลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบาปในขณะนั้น เมื่อพ่ออุกกลิม บาปก็ได้เกิดขึ้น เนื่องจากลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบาป ลูกจึงไม่เข้าใจสิ่งที่ลูกกำลังทำและพูด จงอยู่อย่างมีจิตสำนึกด้วยความรู้อยู่เสมอ อย่าตกอยู่ภายใต้อำนาจของบาปใดๆ ในระหว่างนั้น คลื่นของมายาก็เข้ามา ลูกคนใหม่ต้องดูแลตัวเองให้ปลอดภัยจากสิ่งนี้ อย่าติดกับอยู่ในจิตสำนึกของ 'ของฉัน ของฉัน' เมื่อดวงวิญญาณแก่ขึ้นเล็กน้อย พวกเขามีมายามากมายด้วยจิตสำนึกของ 'ของฉัน ของฉัน' 'ความคิดของฉัน'

อย่างไรก็ตาม ในเมื่อแม้แต่สติปัญญาก็ไม่ใช้ของลูก แล้วความคิดของลูกมาจากไหน? ดังนั้นลูกเข้าใจใหม่ว่าวิธีการสะสมคืออะไร? ใช้มันสำหรับงาน ใช้ในทางที่มีค่า ใช้ชั้นสการของพระเจ้าของลูกในทางที่มีค่าและชั้นสการที่ไร้ประโยชน์จะหายไป เมื่อลูกไม่ได้ใช้ชั้นสการของพระเจ้าของลูกสำหรับงาน ชั้นสการนั้นก็จะยังคงอยู่ในล็อกเกอร์ของลูกและชั้นสการเก่าจะยังคงทำงานต่อไป หลายคนมีนิสัยชอบเก็บทุกอย่างไว้ในธนาคารหรือในตู้ พวกเขามีเสื้อผ้าที่สวยงาม มีเงิน และสิ่งของมากมาย แต่พวกเขาก็จะใช้แต่ของเก่าเท่านั้น พวกเขารักของเก่าของพวกเขา และดังนั้นสิ่งของในตู้ก็ยังคงอยู่ในตู้ และพวกเขาก็ออกไปข้างนอกโดยใช้ของเก่า อย่าใช้ชั้นสการเก่าของลูกต่อไปและปล่อยให้ชั้นสการของพระเจ้ายังคงอยู่ในล็อกเกอร์ของสติปัญญาของลูก ใช้ชั้นสการนั้นสำหรับงาน ใช้ในทางที่มีค่า ดังนั้นให้บันทึกข่าวว่าลูกใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่ามากมายแค่ไหน การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าหมายถึงการใช้สิ่งนั้นและมันก็เพิ่มขึ้น ใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่าด้วยจิตใจ ด้วยคำพูด ในความสัมพันธ์และด้วยการติดต่อ ด้วยการกระทำ กับมิตรที่สูงส่ง และด้วยทัศนคติที่ทรงพลังอย่างยิ่ง อย่าเพียงแต่คิดว่า "ทัศนคติของฉันดีมากเสมอ" แล้วพวกเขาได้ใช้ไปในทางที่มีค่ามากมายแค่ไหน? "ชั้นสการของฉันคือชั้นสการที่สงบอยู่แล้ว" แล้วได้นำไปใช้ในทางที่มีค่ามากเท่าไร? ลูกใช้พวกเขาหรือไม่? ด้วยการนำวิธีการเหล่านี้มาใช้สำหรับงาน ลูกจะสัมผัสถึงความสำเร็จของการกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้อย่างง่ายดาย การใช้บางสิ่งในทางที่มีค่าคือกุญแจสู่ความสำเร็จ ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? อย่าเพียงแต่มีความสุขกับตัวเอง: "ฉันดีมากและมีคุณธรรมมาก ฉันสามารถให้คำบรรยายได้ดีมาก ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ดีมาก และโยคะของฉันก็ดีมาก" ถ้าถึงขนาดนั้นก็ใช้สิ่งเหล่านั้นได้เลย! ใช้ในทางที่มีค่า ใช้สำหรับงานและเพิ่มมันขึ้น มันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆโดยไม่ต้องใช้ความพยายามใด ๆ และจากนั้นลูกจะใช้อย่างสบายเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะไม่ต้องเพียรพยายามที่นั่น

นี่คือชุมนุมที่ไม่มีขีดจำกัด (โอม ชานติ บาวัน เต็มแล้ว บางคนจึงต้องนั่งอยู่ในห้อง Meditation Hall และ History Hall ห้องโถงมีขนาดเล็กเกินไป มีการสรรเสริญอนุสรณ์ของลูกที่กล่าวถึงในคัมภีร์: ประการแรกนำลูกเทลงในแก้ว จากนั้นก็ใส่ลงในหม้อ แล้วก็ลงสระ จากนั้นก็ไหลลงสู่แม่น้ำจากสระ สุดท้ายมันหายไปไหน? สุ่มหาสมุทร ดังนั้นชุมนุมนี้จึงเกิดขึ้นครั้งแรกในห้อง History Hall จากนั้นในห้อง Meditation Hall และขณะนี้ได้เกิดขึ้นที่โอม ชานติ บาวัน เวลานี้มันจะเกิดขึ้นที่ไหน? อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้หมายความว่าลูกจะไม่สามารถสัมผัสประสบการณ์ของการพบปะแบบอะแควได้หากไม่มีการพบปะในรูปที่มีตัวตน การฝึกฝนของการพบปะในรูปแบบอะแควต้องเพิ่มขึ้นตามเวลาและลูกต้องเพิ่มสิ่งนี้ ดาดีมีเมตตาและมีเมตตาเป็นพิเศษสำหรับคนใหม่ อย่างไรก็ตาม เพิ่มประสบการณ์ของอะแคว ที่จะเป็นประโยชน์กับลูกในเวลาที่ถูกต้อง ดูสิ เวลานี้บัพตาดายังคงเล่นบทบาทของการพบปะที่มีตัวตนสำหรับลูกใหม่ แต่จะดำเนินต่อไปจนถึงเมื่อไร? แล้วลูกทุกคนมีความสุขและพอใจไหม? ลูกพอใจที่จะอยู่ข้างนอกด้วยหรือไม่? นี่เป็นบทบาทส่วนหนึ่งของละคร ด้วยเช่นกัน ในเมื่อลูกบอกว่าอาบู่ทั้งหมดจะเป็นของลูก แล้วสิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างไร? ดังนั้นประการแรกเลย อย่างน้อยก็วางเท้าของลูกไว้ที่นั่น! จากนั้นสถานที่ที่เรียกว่าธรรมศาลาก็จะกลายเป็นของลูก ดูสิ แม้แต่ในต่างประเทศก็เริ่มมีขึ้นแล้ว มีการใช้โบสถ์ไม่มากนัก และดังนั้นพวกเขาจึงเสนอให้บราห์มาภุมาริใช้ ดังนั้นผู้คนจึงเสนอสถานที่ขนาดใหญ่ที่พวกเขามีแต่ไม่สามารถใช้ได้เพื่อให้ลูกได้ใช้ ดังนั้นเท้าของบราห์มินจึงถูกวางไว้ทุกหนแห่ง มีนัยสำคัญในสิ่งนี้เช่นกัน ดังนั้นบราห์มินจึงเล่นบทบาทในละครในการวางเท้าของพวกเขาไว้ที่นั่น แล้วลูกจะทำอย่างไรเมื่ออาบู่ทั้งหมดกลายเป็นของลูก? พวกเขาจะเสนอให้ลูกโดยกล่าวว่า "ดูแลมัน" พวกเขาจะพูดว่า "ดูแลเราและดูแลอาศรมด้วย" ดังนั้นไม่ว่าบทบาทใดที่ลูกได้รับในเวลาใด ๆ ให้เล่นบทบาทนั้นด้วยความสุข อังชะ

ถึงดวงวิญญาณชาตริกซ์ในทุกหนทุกแห่งที่เฉลิมฉลองการพบปะและซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเฉลิมฉลองการพบปะในรูปที่ละเอียดอ่อนและรูปที่มีตัวตน ถึงดวงวิญญาณที่ใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดในทางที่มีค่า และกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ถึงดวงวิญญาณที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดที่มีจิตสำนึกของ 'บาบาของฉัน' อยู่เสมอ และไม่มีร่องรอยของจิตสำนึกที่มีขีดจำกัดของ 'ของฉัน' ถึงลูกที่ประสบความสำเร็จของการกลับมาสมบูรณ์อยู่เสมอ ด้วยการใช่วิธีการอย่างถูกต้อง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพตาดา

บัพตาดาพูดกับดาดี: ควรมีฉากใหม่ๆ อยู่เสมอใช่ไหม? นี่ก็เป็นฉากใหม่ในละครเช่นกันและมันจะซ้ำรอย ลูกเคยคิดใหม่ว่าห้องโถงนี้จะเล็กลงด้วย? ลูกคงไม่ชอบที่จะมีฉากเดียวกันตลอดเวลา ลูกต้องการที่จะเห็นฉากใหม่ๆ บางครั้ง นี่ก็เป็นความมั่งคั่งทางจิตวิญญาณด้วยใช่หรือไม่? ความคิดของดวงวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการเติมเต็ม และนี่คือสาเหตุที่ฉากนี้เกิดขึ้น ลูกได้รับอนุญาตจากที่นี่ "ลูกอาจจะมา!" แล้วใครจะทำอะไรได้? ตอนนี้คนใหม่จะเพิ่มขึ้นและคนเก่าเวลานี้ก็แก่แล้ว ลูกมาพร้อมกับความกระตือรือร้น และดังนั้นลูกจึงเชื้ตัวเองตามนั้นและนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี มันต้องใหญ่

มันจะไม่เล็กลงอีกต่อไป เนื่องจากมีฉายาว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก เมื่อเทียบกับโลกแล้ว สิ่งนี้ไม่มีความหมายอะไร จะมีการขยายตัวและวิธีการก็จะใหม่ด้วยเช่นกัน จะมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไป เวลานี้ทัศนคติจะกลับมามีพลัง เมื่อทัศนคติของคุณกลับมามีพลังโดยการมีทาปาเซีย แล้ว ทัศนคติของของดวงวิญญาณทั้งหลายจะเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติด้วยทัศนคติของคุณ อัจชะ ลูกทุกคนไม่เหนื่อยล้ากับการทำงานรับใช้ใช่หรือไม่? ลูกมาที่นี่ด้วยความสุข จงมีความสุขอยู่เสมอ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกสะสมสต็อกของพรของคุณโดยการทำความดีที่สูงส่งและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีชีวิตที่ให้นิรมิต รับพรและให้พรในสิ่งใดก็ตามที่คุณทำ ด้วยการกระทำที่สูงส่งลูกจะได้รับพรจากทุกคนโดยอัตโนมัติ มันปรากฏออกมาจากปากของทุกคนว่า : คนนี้ดีมาก ว้าว! การกระทำของคุณจะกลายเป็นอนุสรณ์ ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไรก็ตาม จงมีความสุข และให้ความสุข รับพรและให้พร เนื่องจากลูกรับและให้พรในยุคนั้นพบกัน ผู้คนจะยังคงรับพรจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของคุณต่อไป และลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีชีวิตที่ให้นิรมิตในเวลาปัจจุบันด้วย

คติพจน์: รักษาความจริงใจและความกระตือรือร้นไว้อย่างสม่ำเสมอ และความเกียจคร้านจะจบสิ้นลง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการเรียนสำหรับการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่นี้คือ พ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัจกูรูที่แท้จริง ศรัทธาของลูกในสิ่งนี้ต้องมั่นคง
- คำถาม:** สิ่งใดที่ลูกๆ ไม่ควรจะมีคามวิตกกังวลแม้เพียงเล็กน้อยและเพราะเหตุใด
- คำตอบ:** หากขณะที่กำลังทำตามหนทางนี้ บางคนหัวใจวายและจากร่างของเขาไป ลูกไม่ควรจะกังวลเพราะลูกรู้ว่า แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ลูกควรจะมีความสุข เพราะลูกรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นได้เอาสันสการ์ของ ความรู้และโยคะไปกับเขาด้วย และดังนั้น ในเวลานี้เขาจะรับใช้บาร์ตาได้ดียิ่งกว่า ไม่มีเรื่องของความวิตกกังวล นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร
- เพลง:** ท่านคือแม่ และท่านคือพ่อ

โอม ซานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าพ่อเรียกลูกว่า ลูกๆ และบัพดาตาน้อยอยู่รวมกัน ก่อนอื่นเป็นบัพดาตา และแล้วมาหา ลูกๆ สิ่งนี้เป็นสิ่งสร้างใหม่ พ่อกำลังสอนราชาโยคะ ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่เราเช่นที่ท่านเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ต่อมาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้ทำหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่งซึ่งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ และเรียกว่ากิตะ อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้ ไม่ใช่เรื่องของกิตะ พวกเขาได้ทำคัมภีร์นั้นในภายหลัง และเรียกสิ่งนั้นว่าศรัมัททคัตกิตา คัมภีร์ของราชาโยคะที่ง่ายตาย ไม่สามารถมีประโยชน์ใดจากการอ่านคัมภีร์ของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและลูกไม่สามารถได้รับมรดกเพียงแต่การจดจำซึ่งพบา ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกเพียงในเวลานี้เท่านั้น ในยุคบรรจบพบกัน พ่อคือผู้ให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดและท่านควรจะให้สิ่งนี้ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อสอนราชาโยคะ มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งที่ผู้เดิวนั้นสอนและสิ่งที่นักปราชญ์และนักบุญอื่นๆ สอนกัน พวกเขามีกิตะอยู่ในสติปัญญา พวกเขาเชื่อว่ากฤษณะได้พูดกิตะและไวสาได้เขียนสิ่งนั้นลงไป อย่างไรก็ตาม กฤษณะไม่ได้พูดกิตะ เพราะนั่นไม่ใช่เวลาของเขา และดังนั้นรูปแบบของกฤษณะก็ไม่สามารถคงอยู่ในเวลานั้นได้ พ่ออธิบายและทำให้ทุกสิ่งชัดเจน ท่านพูดว่า เวลานี้ จงตัดสินใจด้วยตนเอง! ชื่อของท่านโด่งดัง ผู้เดิวนั้นที่บอกว่าจะที่สามารถเปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาให้เป็นนารายณ์ได้ ลูกๆ รู้ว่าเรากำลังนั่งอยู่ในโรงเรียนนี้และไฟบูชายัญของความรู้ของรูद्रาเพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้เป็นนารายณ์ ชื่อว่า “ชีฟ บาบา” นั้นดี มีทั้งพ่อและดาต้าอย่างแน่นอน ลูกมาที่นี้ด้วยศรัทธา พ่ออธิบายสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดผ่าน บราห์มาและยังกล่าวอีกด้วยว่า พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิ (ผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม) ไม่ใช่ว่าลูกกลายเป็นตริโลกนาถ (นายของสามโลก) ไม่เลย ลูกกลายเป็นนายของบ้านของชีวาเท่านั้น และนั่นไม่ได้ถูกเรียกว่าโลก โลกเป็นเพียงสถานที่ที่มนุษย์อาศัยอยู่ และนี่คือโลกมนุษย์ โลกที่มีชีวิต ขณะที่นั่นคือ โลกที่ไม่มีตัวตน ลูกเพียงได้รับความรู้ของสามโลก แต่ท่านไม่ได้ทำให้ลูกกลายเป็นนายของสามโลก ลูกได้รับความรู้ของสามโลก และเหตุนี้เองลูกถูกเรียกว่าเป็นตริโลกดาร์ชิ (ผู้ที่เห็นทั้งสามโลก) แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นนายของสามโลก วิษณุก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นนายของสามโลกเช่นกัน เพราะเขาไม่แม้กระทั่งมีความรู้ของสามโลก ลักษมีและนารายณ์คือผู้เป็นราเด์และกฤษณะผู้ที่อยู่ในวัยเด็กไม่ได้มีความรู้ของสามโลก ลูกต้องกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ และได้รับความรู้ พวกเขาพูดว่ากฤษณะเคยเป็นนายของสามโลก แต่นั่นไม่ใช่เลย นายของสามโลกจะเป็นผู้ที่ปกครองในสามโลก เขากลายเป็นนายของไวคุณท์(สวรค์)เท่านั้น ยุคทองถูกเรียกว่าไวคุณท์ ยุคเงินไม่สามารถถูกเรียกว่าไวคุณท์ พ่อ (ชีฟ) ไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกรนี้ได้ ชีฟบาบาเป็นเพียงนายของธาตุบราห์ม ธาตุสูงสุดเท่านั้น ท่านเป็นเพียงนายของบราห์มันด์เท่านั้นที่เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในรูปไข่ บราห์มา วิษณุ และชางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้น ลูกจะเรียกพวกเขาว่าเป็นนายของสถานที่นั้น ในขณะที่ลูกเป็นนายของไวคุณท์ ประเด็นหนึ่งคืออาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และอีกประเด็นหนึ่งคือโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกเท่านั้นที่สามารถกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ดาที่สามของลูกถูกเปิด พวกเขาได้แสดงดาที่สามอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก เหตุนี้เอง พวกเขาจึงพูดว่า “ตริเนตร” (ผู้มีสามตา) พวกเขาได้แสดงเทพพร้อมกับสัญลักษณ์นี้ แต่เมื่อลูกอยู่ในสภาพเหนือปวงกรรมเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสามตา สิ่งนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ เหล่าเทพไม่ได้เป่าหอยสังข์แห่งความรู้ พวกเขาได้แสดงหอยสังข์ที่เป็นวัตถุ นั่นเป็นสัญลักษณ์ของปาก ลูกเป่าหอยสังข์ของความรู้ผ่านสิ่งนั้น ลูกกำลังศึกษาความรู้เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ศึกษาความรู้ในมหาวิทยาลัยใหญ่ นี่คือนามหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกคือ นักเรียนของมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตเช่นนั้น และพร้อมกับสิ่งนั้น ลูกยังรู้อีกด้วยว่า บาบาของเราคือ พ่อ ครู และสัจกูรูของเราด้วย ท่านเป็นทุกสิ่ง แม่และพ่อให้ความสุขแก่ลูกในทุก

สถานการณ์ เหตุนี้เอง จึงมีคำกล่าวว่า ท่านคือแม่ และท่านคือพ่อ ผู้เดียวนั้นคือ หัวน้ำตาล(Saccharine)ที่หวานอย่างมาก ไม่มีใครจะอ่อนหวานได้เท่ากับเหล่าเทพอีกแล้ว ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตเคยมีความสุขอย่างมาก สุขภาพดีและมั่งคั่งตลอดกาล บาร์ตเคยบริสุทธิ์อย่างแท้จริง มีคำกล่าวอีกด้วยว่า บาร์ตที่ปราศจากกิเลส อย่างไรก็ตาม ลูกไม่สามารถพูดเช่นนี้ได้อีกต่อไป เวลานี้ลูกจะพูดว่าบาร์ตมีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายและทำให้ทุกสิ่งง่ายดายอย่างมาก ลูกรู้จักพ่อและมรดก บาบ่าทำให้ลูกอ่อนหวานอย่างมาก ลูกรู้สึกด้วยเช่นกันว่าลูกต้องศึกษาเล่าเรียน และสอนผู้อื่นตามศรัทธา นี่คือธุรกิจของลูก เดียวเท่านั้น เพราะนอกเหนือจากสิ่งนี้แล้วก็จะมีความทุกข์ทรมานอย่างมากสำหรับการกระทำของหลายชาติเกิดของลูก หากใครบางคนล้มป่วยและหัวใจวายในวันถัดไป และแล้วเพียงแต่คิดว่านั่นเป็นชะตากรรมในละคร ดวงวิญญาณนั้นอาจต้องเล่นบทบาทที่แตกต่างไปในเวลานี้ ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของความทุกข์ ละครถูกกำหนดไว้แล้ว เขาต้องเล่นอีกบทบาทหนึ่ง มีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวลอีกเล่า เขาจะรับใช้บาร์ตได้ดียิ่งขึ้น เพราะเขาได้สำนึกถึงการให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น เช่นนั้นไปด้วย ดังนั้น ลูกควรจะมีความสุข ได้มีการอธิบายไว้ว่าแม้ว่าแม่ของลูกตาย ลูกก็ควรที่จะทานฮาลาล! ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างมากในสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเราคือนักแสดง แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกต้องทั้งร่างหนึ่งและเล่นอีกบทบาทหนึ่ง ไม่ว่าสำนึกใดก็ตามที่ลูกนำไปจากที่นี่ ลูกจะรับใช้ที่นั่นในวิธีการที่แฝงตัวสำนึกคงอยู่ในดวงวิญญาณ ความเคารพได้ให้แก่ลูกๆ ที่สำคัญที่สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี ลูกๆ เท่านั้นคือผู้ที่ทำงานรับใช้และนำคุณประโยชน์มาให้กับบาร์ต ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นเหตุของความสูญเสีย พวกเขาทำให้บาร์ตไม่บริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น เมื่อชั้นยาสดิขึ้นหนึ่งกำลังจะจากร่างของเขา เขาจะนั่งลงในความเชื่อที่ว่าเขาจะจากร่างนั้นไป และหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม ในกรณีนั้น เขาไม่สามารถนำคุณประโยชน์มาให้ใครได้ เพราะเขาไม่ได้เป็นลูกของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกคือลูกๆ ของผู้ให้คุณประโยชน์ ดังนั้นลูกจึงไม่ได้สร้างการสูญเสียให้กับใคร ลูกควรจะไปเพื่อให้คุณประโยชน์ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อได้บัญญัติกฎขึ้นมาว่า เราไม่ต้องการสิ่งสร้างนี้ที่ลูกสร้างขึ้นมาจากการข้องแวะกับกิเลส สิ่งนั้นหาไม่ประฐาน ครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้เป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่กันโดยใช้ดาบของตัณหาและ วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าของราวันเป็นเหตุแห่งความทุกข์แก่ลูก ดังนั้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ไม่มีสถานที่ใด เช่น “ลังกาทองคำ” ฯลฯ พวกเขาเพียงแค่แต่งเรื่องราวเหล่านั้นขึ้นมา พ่อพูดว่า นี่คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด โลกมนุษย์ทั้งหมดในเวลานี้ถูกผูกไว้ด้วยโซ่ตรวนของราวัน พวกเขาได้แสดงรูปภาพที่ดีในนิตยสาร ทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน ทุกคนอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ ไม่มีกระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์ ไม่มีโรงแรมโอศิกา (เป็นอิสระจากความทุกข์) ทั้งหมดคือโรงแรมของความทุกข์ พวกเขามีการกระทำที่สกปรกอย่างมาก! ลูกๆ รู้ว่าใครที่สะอาดและใครที่สกปรก เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ ลูกๆ เข้าใจว่าบทบาทที่บันทึกไว้ในดวงวิญญาณยาวนานเพียงใด ประเด็นเหล่านี้นำอสังขารอย่างมาก ดวงวิญญาณที่เล็กนี้เต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิด พวกเขาจึงพูดอีกด้วยว่า เราไม่บริสุทธิ์และหาไม่ประฐาน เวลานี้เป็นตอนจบ จะมีการนองเลือดโดยไร้สาเหตุ ผู้คนจำนวนมากตายด้วยระเบิดเพียงลูกเดียว ลูกรู้ว่านี่คือโลกเก่าและโลกเก่านี้จะไม่คงอยู่ นี่คือโลกเก่าและเหล่านี้คือร่างเก่า และเวลานี้เราต้องไปสู่โลกใหม่และใช้ร่างใหม่ เหตุนี้เอง เราจึงทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกๆ เหล่านี้ทั้งหมดเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างแนนอน ด้วยการทำตามศรัทธาของศรี ศรี เรากำลังจะกลายเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ ลูกจะไม่เรียกร้องประธานาธิบดีว่าเป็นประธานาธิบดี นั่นเป็นไปได้ พระเจ้าจะอวตารลงมาในกอนกรวดก่อนหินได้อย่างไรเล่า มีการจดจำกันว่าท่านได้พูดไว้ว่า พ่อจะมาเมื่อมนุษย์ไร้ศีลธรรมอย่างถึงที่สุด พ่อต้องมาในตอนจบของยุคเหล็กเมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ พ่อของลูก บาบ่าถามว่า ลูกสามารถจดจำบาบ่าได้ไหม ลูกตอบว่า บาบ่า เราลืมท่านครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะเหตุใดเล่า ลูกไม่เคยลืมพ่อทางโลกของลูกเลย อย่างไรก็ตาม นี่คือประเด็นใหม่อย่างแท้จริง พ่อไม่มีตัวตน เป็นจุด ลูกยังไม่ได้พัฒนาการฝึกฝนนี้ พวกเขาพูดว่า เราไม่เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อน และเราก็ไม่เคยจดจำท่านในวิธีการนั้น แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่มีความรู้นี้ เพราะสิ่งนั้นได้หายไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่ามีคำกล่าวว่ารूपรวมของวิษณุได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เพื่อแสดงสัญลักษณ์ของชีวิตครอบครัวยุคใหม่ พวกเขาจึงแสดงให้เห็นรูปคู่: บราห์มาและสรัสวตี ชางก้าและปารวตี ลักษมีและนารายณ์ ผู้เดียวเท่านั้นที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็มีที่สองและที่สาม เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ จงลิ้มร่างกายของลูก และศาสนาทางร่างทั้งหมด และคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นั่น ดวงวิญญาณ คือ ลูกของพ่อ นั่นไม่ใช่ชั้นยาสดิ จงจดจำพ่อและลิ้มศาสนาของร่างกาย นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก เวลานี้เรากำลังนั่งอยู่กับพ่อ บาบ่านั่งที่นั่นและอธิบายผ่านบราห์มา บัพและดาตาอยู่รวมกัน เช่นที่พวกเขาได้แสดงฝ่าฝ่าที่เกิดมาด้วยกัน ดังนั้น นี่คือนิทรรศการร่วมกันของทั้งสองด้วย มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า ความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง หากในเวลาของความตาย สติปัญญาของลูกร่อนเร่ไปบางที่ ลูกต้องถือกำเนิดที่นั่น หากในเวลาของความตายลูกเห็นใบหน้าสามิของลูก สติปัญญาของลูกก็ไปที่นั่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ในจิตสำนึกของลูกในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกนั้นจะมีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวง หากในเวลานั้น พวกเขามีสำนึก

ว่าพวกเขาต้องการจะกลายเป็นเด็กเหมือนกฤษณะและแล้วอย่าได้ถามเลย! พวกเขาจะถือกำเนิดเป็นเด็กที่สวยงามอย่างมาก เวลานี้ ลูกเพียงต้องรักษาความซำซึ่งเดียวเท่านั้นสำหรับช่วงเวลาสุดท้าย ลูกกำลังทำอะไรในเวลานี้ ลูกรู้ว่าลูกนั้นกำลังจดจำชีพบาบา ทุกคนได้มีมัน ผู้ที่มีมงกุฎทางนกงูคือราได้และกฤษณะ เพราะจะมีเจ้าชายและเจ้าหญิง แต่เมื่อใดเล่าในยุคทองหรือในยุคเงิน สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงตามที่ลูกทำความเพียรพยายามมากตามนั้น ลูกพูดว่า เราจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาตเกิด หากมาฆ่าและบาบาประกาศสิทธิ์นั้น เหตุใดเราจะไม่ทำตามพวกท่านเล่า ลูกต้องเข้าถึงความรู้ด้วยตนเอง แล้วทำให้ผู้อื่นเข้าถึงสิ่งนั้น ลูกต้องทำงานรับใช้มากเท่านั้น และแล้วลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในผลรางวัลถึง 21 ชาตเกิด ผู้ที่ไม่ได้ทำความเพียรพยายามที่ดีในโรงเรียนก็ได้รับคะแนนน้อย ลูกได้รับชัยชนะเหนือมายา กิเลสทั้งห้า สงครามของลูกคือ สงครามที่ไม่รุนแรง หากพวกเขาไม่ได้แสดงรามาพร้อมกับสัญลักษณ์ของเขา ลูกจะสามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างผู้คนของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ได้อย่างไร พ่อพูดว่า ลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงใด ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางมากตามนั้น ลูกไม่ควรที่จะมีแม้กระทั่งความคิดใดๆเกี่ยวกับร่างกายของลูก ลูกต้องลืมทุกสิ่ง พ่อพูดว่า ลูกมาอย่างปราศจากร่างและต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง ลูกเป็นจุดที่จุดแสงเล็กที่กำลังรับฟังผ่านหูและกำลังพูดผ่านปากนั้น ฉัน ดวงวิญญาณทั้งร่างหนึ่งและเข้าไปสู่อีกร่างหนึ่ง เวลานี้ เราดวงวิญญาณกำลังจะกลับบ้าน บาบาตกแต่งเราอย่างดีมากที่เราจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ลูกรู้ว่าด้วยการจดจำชีพบาบา เราจะเป็นเหมือนกับพวกเขา และสิ่งนี้ได้ถูกอ้างอิงไว้ในกิตะว่า จงจดจำพ่อและมรดกและลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมา ลูกยังเข้าใจด้วยเช่นกันว่า แท้จริงแล้ว เราประกาศสิทธิ์ในมรดกจากบาบาผ่านบราห์มา วงจรแล้ววงจรเล่า ได้มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า การก่อตั้งศาสนาเทพได้เกิดขึ้นผ่านบราห์มา จากการสอบตก ลูกจะไปสู่ยุคเงินที่เป็นศาสนานักรบ มีการก่อตั้ง 3 ศาสนาผ่านบราห์มา ได้แก่ บราห์มิน เทพ และนักรบ ในยุคทองไม่มีศาสนาอื่นใด ที่เหลือนั้นมาในภายหลัง ดังนั้น เราจึงไม่มีสายใยใดกับพวกเขา ผู้คนของบารัตได้ลืมนึกว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่นั่นก็เป็นส่วนหนึ่งของละคร และนั่นได้ถูกสร้างขึ้นมาในลักษณะเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องทำธุรกิจของการศึกษาเล่าเรียนและการสอนผู้อื่นบนพื้นฐานของศรัทธา อยู่อย่างมั่นคงในชะตากรรมของละคร อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด

2. ในเวลาสุดท้าย ไม่ควรจะจดจำใครนอกจากพ่อ ดังนั้น จงฝึกฝนที่จะลืมแม้กระทั่งร่างกาย ลูกต้องกลับมาปราศจากร่าง

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นไวชนาฟที่สมบูรณ์ และเป็นทาปาสวี่ที่ประสบความสำเร็จ ผู้ที่ไม่จะต้องสิ่งเลวร้ายใดๆด้วยจิตใจหรือสติปัญญาของลูก

ผู้ที่มีบุคลิกภาพและความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์ ไม่สามารถจะต้องสิ่งเลวร้ายใดๆ ด้วยจิตใจหรือสติปัญญาของเขาได้ เช่นเดียวกับในชีวิตบราห์มิน แรงดิ่งดูตทางร่างกายหรือการสัมผัสทางร่างกายใดๆ ก็เป็นความไม่บริสุทธิ์ เช่นเดียวกัน ปลอ่ยให้จิตหรือสติปัญญาของลูกถูกดึงดูดหรือสัมผัสโดยกิเลสใดๆ แม้แต่ในความคิด ก็เป็นความไม่บริสุทธิ์เช่นเดียวกัน ดังนั้นอย่าจะต้องสิ่งเลวร้ายใดๆ แม้แต่กับความคิดของลูก สิ่งนี้บ่งบอกถึงไวชนาฟที่สมบูรณ์และทาปาสวี่ที่ประสบความสำเร็จ

คติพจน์: จบสิ้นปัญหาของจิตใจและทำให้ปัจจุบันและอนาคตของลูกสดใส

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในผลรางวัลที่สมบูรณ์ถึง 21 ชาติเกิด สักเวตนเองอย่างสมบูรณ์แก่พ่อไม่ใช่เพียงแค่ครั้งเดียว การสักเวตนเองหมายถึงการเป็นของพ่อ
- คำถาม:** ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะเข้าใจประเด็นที่ลึกซึ้งได้?
- คำตอบ:** นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดที่ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว อะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วอยู่ในละคร เวลานี้ละครกำลังจะสิ้นสุดลง เราจะกลับบ้านและแล้วบทบาทของเราจะเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง สติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นจำเป็นที่จะเข้าใจประเด็นที่ลึกซึ้งนี้ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นให้ความรู้ของสิ่งสร้างที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** สิ่งที่ทำให้ผู้คนนั้นร้องไห้ในความทุกข์ในขณะที่สิ่งนั้นทำให้ลูกๆ มีความสุขคืออะไร?
- คำตอบ:** ผู้ไม่รู้ร้องไห้แม้กระทั่งความเจ็บป่วยเพียงน้อยนิด ในขณะที่ลูกๆ กลับมามีความสุขเพราะลูกเข้าใจว่าเป็นบัญญัติกรรมเก่าที่ได้รับการสะสาง
- เพลง:** ลูกได้ใช้กลางคืนในการหลับนอนและกลางวันในการรับประทาน.....

โอมซานติ ในความเป็นจริงไม่มีความจำเป็นต้องพูดคำว่า “โอมซานติ” แต่บางสิ่งหรือสิ่งอื่นต้องมีการอธิบายให้กับลูกๆ ต้องมีการให้คำแนะนำ วันเวลาเหล่านี้มีผู้คนมากมายที่เฝ้าแต่พร่ำพูด “โอมซานติ โอมซานติ” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายนั้น โอมซานติ คือศาสนาดั้งเดิมของตัวเอง ดวงวิญญาณ คือความสงบ สิ่งนี้ถูกต้อง แต่แล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่า: โอม ซิวอัม (นั่น ดวงวิญญาณ คือชีวา) สิ่งนั้นผิด ในความเป็นจริงไม่มีความจำเป็นสำหรับเพลงเหล่านั้นๆ มีสิ่งต่างๆ มากมายในโลกทุกวันนี้ที่ฟังแล้วสบายหู ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยในสิ่งใดนั้นที่ทำให้ฟังสบายหู เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกๆ พัฒนารสชาติสำหรับเพียงสิ่งเดียวในจิตใจของลูก พอนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัวและอธิบาย: ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายและเวลานี้กลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะถึงจุดจบและรุ่งอรุณกำลังมาถึง ได้มีการให้ความสำคัญอย่างมากมายแก่รุ่งอรุณ ลูกควรจะจดจำพ่อในเวลารุ่งอรุณ ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายในเวลารุ่งอรุณ พวกเขาหมั่นลูกปิดของลูกประจำด้วยเช่นกัน ระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธานี้ได้ดำเนินไป พ่อพูดว่า: ลูกๆ ละครนี้กำลังจะมาถึงจุดจบและเวลานี้วงจรจะซ้ำรอย จะไม่มีความจำเป็นสำหรับความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ผู้คนพูดว่าใครบางคนพบพระเจ้าหลังจากที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ทุกคนจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์ เมื่อผู้คนมีความยากลำบากหรือโรคภัยใดพวกเขาก็จดจำพระเจ้า เพียงผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นที่จดจำพระเจ้า ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ไม่เช่นนั้นมันก็จะกลายเป็นลัทธิของความเลื่อมใสศรัทธาด้วย ก่อนอื่นก็มีความเลื่อมใสศรัทธาและแล้วก็ความรู้และแล้วก็เป็นการวางเฉย หลังจากความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นกลางวันอีกครั้งหนึ่ง โลกใหม่นั้นลูกเรียกว่าเป็นกลางวัน คำว่าความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และการวางเฉยนั้นถูกต้อง วางเฉยในสิ่งใด? วางเฉยในโลกเก่าและความสัมพันธ์เก่าๆ ผู้คนปรารถนาที่จะไปหาบาบา ไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น หลังจากการทำความเลื่อมใสศรัทธาเราจะพบกับพระเจ้าอย่างแน่นอน เพียงผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นจะพบกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เป็นงานของพระเจ้าที่จะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่จำเป็นต้องทำสิ่งใดนอกจากตระหนักรู้จักพ่อ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ลูกเรียกว่าเป็นต้นไม้กลับหัว เป็นสิ่งที่ตายตายอย่างมากที่จะเข้าใจว่าต้นไม้งอกมาจากเมล็ดอย่างไร เวลานี้ลูกเข้าใจว่าการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้นเช่นพระเวท คัมภีร์ กรันท์ ฯลฯ และการทรมานตนและทาปาเซีย ฯลฯ นั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั้นไม่ใช่หนทางที่แท้จริงที่จะพบปะกับพระเจ้า เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ชี้ถึงหนทางที่แท้จริงคือไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกเข้าใจว่าละครนี้กำลังจะเสร็จสิ้น ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วคือละคร สติปัญญาที่กว้างไกลไม่มีขีดจำกัดเป็นสิ่งจำเป็นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ เพียงผู้เป็นนายที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ท่านลูกเรียกว่าเป็นผู้สร้าง พระเจ้าแห่งความรู้ (ญานเนสว่า) ญานเนสว่าหมายถึงพระเจ้าผู้มีความรู้ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความรู้ทางจิต ความรู้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกได้กลายเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ อย่างแน่นอนที่พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นพระเจ้านั้นเป็นครูด้วย ลูกคือนักเรียนพร้อมกับกันกับเป็นลูก ลูกๆ ได้รับมรดกจากปู่ สิ่งนี้เป็นประเด็นที่ง่ายตายอย่างมาก หากลูกไม่มีคำพ่อของเขาก็โยนเขาออกไป ผู้ที่เป็นผู้ช่วยในธุรกิจ ฯลฯ ก็ได้รับส่วนแบ่งของตนด้วย ลูกๆ เองมีสิทธิ์ต่อสมบัติของปู่ด้วยเช่นกัน ท่านนั้นไม่มีตัวตน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากปู่ของลูก ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ บราห์มา วิษณุและชางกา ไม่

ได้ถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาคือเทพ พวกเขานั้นไม่ได้เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีผู้เดียวเท่านั้นที่ทำเช่นนั้นและผู้คนจดจำผู้เดียวนั้น เพราะผู้คนไม่รู้จักพ่อ พวกเขาจึงพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกคน หากผู้คนได้นิमित พวกเขาก็คิดว่าเป็นหนุมานที่ได้ให้นิमितแก่พวกเขา พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากลูกมีศรัทธาในสิ่งใดลูกก็จะได้รับนิमित อย่างไรก็ตามที่นี้เป็นเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนลูกๆ ลูกสามารถเห็นว่าท่านสอนอย่างไร: ท่านสอนในวิธีการที่ธรรมดาในทำนองเดียวกันกับที่ครูอื่นๆ สอน นักกฎหมายจะทำให้บางคนเป็นนักกฎหมายเช่นเดียวกันกับเขา ลูกเข้าใจว่าใครได้ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ และเหล่าเทพแห่งสุริยวงศ์ผู้ที่อยู่ในบาร์ตมาจากที่ใด ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย ในเวลานี้เป็นการบรรจบพบกัน ลูกกำลังอยู่ในการบรรจบพบกัน ไม่มีใครอื่นอยู่ในการบรรจบพบกัน การพบปะของการบรรจบพบกันนั้นสวยงามอย่างมาก! ลูกๆ ได้มาเพื่อพบปะกับพ่อของลูก การพบปะนี้มีคุณประโยชน์อย่างมาก ไม่มีการได้มาผ่านกุ่มภมล์เหล่าๆ อื่นใด การบรรจบกันนั้นกล่าวได้ว่าเป็นการพบปะที่แท้จริงของกุ่มภมล์ มีคำกล่าวที่ว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกห่างจากกันเป็นเวลายาวนาน และภายหลังนั้น การพบปะที่สวยงามได้เกิดขึ้น เวลานี้สวยงามอย่างมาก เวลาของการบรรจบกันนั้นมีคุณประโยชน์อย่างมากเพราะเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคน พ่อมาและสอนทุกคน ท่านนั้นไม่มีตัวตน เป็นดวงดาว แต่สัญลักษณ์รูปไข่ได้มีการเก็บไว้เพื่อที่จะใช้อธิบาย พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดเพียงด้วยการใช้จุด ลูกสามารถอธิบายว่าแต่ละดวงวิญญาณเป็นดวงดาวและพ่อก็เป็นดวงดาวด้วย ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก็เป็นเช่นนั้น ไม่มีความแตกต่าง ลูกดวงวิญญาณนั้นตามลำดับกันไป มีความรู้มากมายอย่างมากในสติปัญญาของบางคน ในขณะที่มีความรู้เพียงเล็กน้อยในสติปัญญาของผู้อื่น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิดอย่างไร แต่ละคนต้องทุกข์ทรมานกับปัญหกรรมของตนเอง เมื่อใครบางคนล้มป่วย นั่นก็หมายถึงเขากำลังสะสมปัญหาของเขาเอง อย่าได้มีความคิดที่ว่า: เราเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและเหตุใดเราจึงทุกข์ทรมาน? พ่อได้อธิบายแล้วว่าสิ่งเหล่านี้เป็นบาปของชาติเกิดนับไม่ถ้วน แม้ว่าใครบางคนอาจจะเป็นกุ่มภมล์ และกุ่มภมล์ก็ไม่ได้ทำบาปใดในเวลานี้แต่ปัญหกรรมของชาติเกิดนับไม่ถ้วนก็ต้องถูกสะสม บาบาได้อธิบายแล้วว่าหากลูกไม่ได้พูดถึงบาปที่ได้ทำไปในระหว่างชาติเกิดนี้ สิ่งเหล่านั้นก็ยังเฝ้าแต่เพิ่มพูน หากลูกบอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นก็จะไม่เพิ่มพูนขึ้น บาร์ตเคยบริสุทธิ์ที่สุด เวลานั้นบาร์ตไม่บริสุทธิ์ที่สุด ดังนั้นพวกเขาจำเป็นต้องทำความพยายามอย่างมากมายด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากมายก็เข้าใจว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในอันดับสูง หากปัญหกรรมใดก็ตามยังหลงเหลืออยู่ จะต้องเป็นการทุกข์ทรมาน ความทุกข์ทรมานนี้สามารถได้รับการสะสมในความสุข หากบางสิ่งเกิดขึ้นแก่ผู้คนที่โง่เขลา เขาก็เริ่มร้องไห้ ที่นี้ลูกสะสมในความสุข เราเคยบริสุทธิ์และภายหลังเราได้กลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ที่สุด เราเคยได้รับเครื่องแต่งกายเหล่านี้เพื่อเล่นบทบาทของเรา เวลานั้นได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ที่สุด ลูกต้องทำความพยายามอย่างมากมาย ลูกไม่ควรจะประหลาดใจกับโรคภัยของใครบางคน เพียงแต่มองดูว่าชื่อของกฤษณะได้รับการจดจำว่าเป็น “ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม” อย่างไร แต่กระนั้นผู้ที่ได้สร้างรูปภาพก็ไม่ได้เข้าใจ บางครั้งพวกเขาก็แสดงราเดว่าผิวขาวและกฤษณะว่ามีผิวสีน้ำเงินเข้ม พวกเขาเข้าใจว่าเราได้เป็นกุ่มภมล์และดังนั้นพวกเขาจึงให้ความเคารพแก่เธอ พวกเขาอัสจรรยใจว่าเธอจะน่าเกลียดได้อย่างไร ลูกเข้าใจทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพในเวลานี้ได้คิดว่าตนเองนั้นเป็นฮินดู ลูกยกระดับวงศ์สกุลของลูกบนพื้นฐานของศรัทธา ลูกต้องชำระทั้งวงศ์สกุลให้บริสุทธิ์ ลูกต้องกักขังให้กับพวกเขาและยกระดับพวกเขา ดังนั้นลูกคือหน่วยกักขัง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาลูกไปจากการตกต่ำสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านคือผู้เดียวที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้สร้างผู้กำกับและนักแสดงหลักด้วยเช่นกัน ท่านเป็นนักแสดงอย่างไร? พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจึงเป็นนักแสดงหลัก ใช่ไหม? บราห์มา วิษณุ และชางกันนั้นไม่ถูกเรียกว่าคารันการวันฮา เวลานั้นลูกสามารถพูดจากประสบการณ์ว่าบาบาผู้ที่ลูกเรียกว่าคารันการวันฮา กำลังเล่นบทบาทของท่านในเวลานี้ ท่านจะเล่นบทบาทของท่านในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่มีใครรู้จักท่าน ผู้คนเริ่มที่จะตกลงมาหลังจากที่พวกเขากลับมา 14 องศา องศาที่ลดลงที่ละน้อย องศาตกลงไปที่ละน้อยในทุกๆ ชาติเกิด เราต้องใช้ 8 ชาติเกิดในยุคทอง ตามละคร องศาตกลงในทุกชาติเกิด เวลานั้นคือเวลาของการไต่เต้า เมื่อเราได้ไต่เต้าขึ้นไปอย่างสมบูรณ์ เราก็จะตกลงมาที่ละน้อยที่ละน้อยอีกครั้ง ลูกๆ รู้ว่าในเวลานี้อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ทุกอย่างเป็นที่ต้องการในอาณาจักร ผู้ที่ทำตามศรัทธาอย่างดีก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง แต่แม้กระทั่งพวกเขาก็จำเป็นต้องร้องขอคำแนะนำเมื่อลูกได้ให้ปัญหิตีสมบุรณะของลูกแก่บาบาเท่านั้นที่บาบาจะสามารถแนะนำลูกได้ อย่าได้คิดว่าบาบานั้นรู้ทุกสิ่ง ท่านรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก แต่ท่านจะไม่นั่งและรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจแต่ละคน ท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ บาบาพูดว่า: พ่อรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ และเหตุนี้เองพ่อจึงสามารถบอกลูก: นี่คือการที่ลูกตกลงมาและแล้วนี่คือวิธีการที่ไต่ขึ้นไป นี่คือนิทานของบาร์ต ทุกคนทำความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดควรได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ก่อน พวกเขาเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและพวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด พวก

เขา คือ ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาตามลำดับกันไป ลูกอาจมีชีวิตที่ดีในเวลานี้ แต่ยังคงมีบาปของชาติเกิดที่ผ่านมา เพียงด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปนั้นจะถูกตัดทิ้งไปได้ การจดจำนั้นยาก บาบาวุฒิกับลูก: หากลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ร่างกายของลูกจะกลับมามีปราศจากโรคภัย ลูกได้รับมรดกของความสงบ ความสุข ความบริสุทธิ์จากบาป เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงลูกได้รับรางวัลที่ปราศจากโรคภัยและมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวด้วยเช่นกัน ด้วยความรู้ลูกกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของการเป็นตริกาลดาร์ชิ มีผู้คนมากมายที่มีพลังอิทธิฤทธิ์ แม้ขณะที่นั่งที่นี้ พวกเขา ก็เห็นรัฐสภาของลอนดอน อย่างไรก็ตามไม่มีประโยชน์ในพลังอิทธิฤทธิ์เช่นนั้น บางคนได้สัมผัสด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ด้วยดวงตาทั้งสองแต่ด้วยเทพนิมิต ในเวลานี้ทุกคนนั้นน่าเกลียด ลูกสังเวทตนเอง นั่นคือ ลูกเป็นของพ่อ บาบาเองก็สังเวทตนเองอย่างสมบูรณ์ด้วย ผู้ที่สังเวทตนเองครั้งเดียวก็ได้รับครั้งเดียวเท่านั้น บาบาเองก็สังเวทตนเอง ท่านสังเวททุกสิ่งที่ท่านมี ผู้ที่สังเวทตนเองทุกคนได้รับการได้มาซึ่งการบรรลุผลถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีเรื่องของการฆ่าตัวตายในสิ่งนี้ บางคนผู้ที่ฆ่าตัวตายนั้นเป็นที่รู้กันว่าเป็นคนบาปอย่างมาก หากดวงวิญญาณฆ่าร่างกายของตนเอง นั่นก็ไม่ได้ ผู้คนอาจเชื่อก็คือใครบางคนอื่น แต่สิ่งนี้หมายถึงการเชื่อก็คือตนเอง เหตุนี้เองผู้ที่ฆ่าตัวตายเป็นที่รู้กันว่าบาปอย่างมาก พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมากแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกเข้าใจว่าพ่อมาวงจรแล้ววงจรเล่าในยุคแห่งการบรรจบพบกัน มายังกุ่มกุ่มเหล่านี้ นี่คือแม่และพ่อเดียวกัน ลูกๆ พูดว่า: บาบา, ท่านคือทุกอย่างของเรา บาบาเองก็พูดว่า: โอ ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นของพ่อ ลูกๆ รู้ว่าชีพบบาบามาอย่างที่ท่านเคยมาเมื่อวงจรที่แล้ว ท่านกำลังประดับประดาผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าบาปานั้นเต็มไปด้วยความรู้ และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้ท่านกำลังให้ความรู้ทั้งหมดแก่เรา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ที่นี้ไม่มีสิ่งใดของคัมภีร์ ที่นี้ลูกต้องลิ้มทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ในเมื่อลูกเป็นของพ่อผู้เดียว ลูกต้องลิ้มทุกสิ่งอื่น ลูกต้องตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกสิ่งอื่น และเชื่อมสติปัญญากับผู้เดียว มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: เราจะเชื่อมโยงตนเองกับท่านเท่านั้น บาบา, เราจะสังเวทตนเองอย่างสมบูรณ์ พ่อด้วยเช่นกันก็พูดว่า: พ่อก็สังเวทตนเองแก่ลูก ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของอาณาจักรของทั้งโลก พ่อไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ผู้คนอาจพูดว่าพวกเขากำลังทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว แต่พวกเขาก็ยังคงได้รับผลของสิ่งนั้น พ่อทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ เมื่อดวงวิญญาณพูดว่าพวกเขาทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน พวกเขาเรียนรู้สิ่งนั้นจากที่ใด? ลูกรู้ว่าเพียงบาปเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ท่านมาในการบรรจบกันของวงจรเท่านั้น และเวลานี้ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว พ่อเองพูดว่า พ่อไม่เห็นแก่ตัวตน พ่อจะสามารถให้มรดกนี้แก่ลูกได้อย่างไร? พ่อจะสามารถบอกความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกได้อย่างไร? ไม่มีเรื่องของการงัดบังตาใจในสิ่งนี้ ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา ดังนั้นพ่อต้องมา พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ท่านบอกเราถึงคำยกย่องของบาร์ต บาร์ตเคยยิ่งใหญ่มากและบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เวลานี้กำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง พ่อรักลูกๆ อย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำคุณประโยชน์ให้แก่วงศ์สกุลบนฐานของศรัทธา ทำให้ทั้งวงศ์สกุลของลูกบริสุทธิ์ ให้บัญญัติที่แท้จริงของลูกแก่พ่อ
2. ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงทำให้ร่างกายของลูกไม่มีโรคภัย สังเวทตนเองแก่พ่ออย่างสมบูรณ์ ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกสิ่งอื่น และเชื่อมโยงกับผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกทำงานรับใช้เป็นเช่นเครื่องมือด้วยสำนึกของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นและลูกจะกลับมาอิสระจากความผูกพันยึดมั่น
จิตใจและสติปัญญาของลูกๆ ผู้ที่คงไว้ซึ่งความตระหนักรู้ถึงการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นกลับมา มีสมาธิอย่างง่ายดาย พวกเขาทำงานรับใช้อย่างเป็นเครื่องมือ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งนั้น สิ่งซึ่งบอกของความผูกพันยึดมั่นคือสติปัญญาของลูกไปสู่อะไรก็ตามที่ลูกมีความผูกพันยึดมั่นด้วยและจิตใจของลูกจะวิ่งไปที่นั่นด้วย ดังนั้น จงยกมอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกให้กับพ่อและดูแลทุกสิ่งในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์และเป็นเครื่องมือ และลูกจะกลับมาอิสระจากความผูกพันยึดมั่น

คติพจน์: อุปสรรคทำให้ดวงวิญญาณแข็งแกร่ง ดังนั้นจงอย่ากลัวอุปสรรค

***** โอม ขานดี *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับลูกทั้งหมด เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้น จดจำพ่อและบ้าน ให้กลับมามีชีวิตและจบสิ้นบัญชีทั้งหมดของลูก
- คำถาม:** ความอดกลั้นอะไรที่พ่อได้ให้แก่ลูกๆ?
- คำตอบ:** ลูกๆ จะมีอุปสรรคมากมายหลากหลายในโอบุชชยแห่งความรู้ของรูตรานี้ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีความอดกลั้น เมื่ออิทธิพลของลูกกระจายออกไป, ผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วนจะมาและพวกเขาจะกัมมัสสะลงเบื้องหน้าลูก และแล้วพันธะของผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะจะจบสิ้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใด, พันธะของลูกจะแตกขาดลงมากตามนั้น และลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเหมือนพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ สมณานัน โบลานถ (พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา) ใช้กับชีวาเสมอ เวลานี้ลูกได้เข้าใจอย่างชัดเจนแล้วถึงความแตกต่างระหว่างชีวาและชางก้า ชีวาอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ไม่มีตัวตนที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ขณะที่ชางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ชางก้าจะเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นอาศัยอยู่ในสถานที่สูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วในชั้นถัดลงมาเป็นเทพทั้งสาม ท่านคือพ่อ, ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ในขณะที่ชางก้ามีรูปที่ละเอียดอ่อน ชีวาคือพระเจ้าที่ไร้เดียงสา, มหาสมุทรแห่งความรู้ ชางก้าไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบบา, พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาได้มาเพื่อเติมเต็มอารมณ์ของลูก ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ ความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างนั้นง่ายดายเป็นอย่างมาก แต่กระนั้นแม้แต่ฤๅษีและมุนีที่ยิ่งใหญ่ยังไม่ได้รู้สิ่งที่ง่ายดายเป็นเหล่านี้ เมื่อผู้ที่เคยราโจกนี (มีความบริสุทธิ์ในระดับปานกลาง) ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่ทาโมกนี (ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์) จะสามารถเข้าใจได้อย่างไร? เวลานี้ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว และท่านกำลังบอกลูกถึงเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะ ลูกๆ มีศรัทธาว่าบาบาของเรา, ชีพบบากำลังบอกเราถึงเรื่องราวที่แท้จริงของการเป็นอมตะ ไม่ควรที่จะมีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังบอกเรื่องราวนี้แก่เรา พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาคือชีพบบา พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีร่างของพ่อเอง พ่อไม่มีตัวตนและผู้คนกราบไหว้บูชาพ่อในรูปที่ไม่มีตัวตนของพ่อ พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวา พ่ออยู่เหนือการเกิดและการตาย ท่านคือพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้เดียวที่จะมาและจะเติมเต็มอารมณ์ให้กับทุกคนอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าท่านเติมเต็มอารมณ์ของลูกอย่างไร ท่านเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย นี่คือการรู้ที่มหาสมุทรแห่งความรู้มาเพื่อให้แก่ลูก มีกิตะเดียวเท่านั้นและไม่มีบทกลอนใดเป็นภาษาสันสกฤต ผู้หญิงที่ไร้เดียงสาจะรู้อะไรเกี่ยวกับภาษาสันสกฤต? บาบาที่ไร้เดียงสาพาพวกเขาเท่านั้น ผู้หญิงเคยแต่อยู่ที่บ้านและไม่ว่างเว้นอยู่กับงานบ้าน แต่เวลานี้ได้กลายเป็นแพชั่นสำหรับพวกเขาที่จะทำงาน เวลานี้บาบาได้มาเพื่อสอนลูกถึงการศึกษาที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่ไม่เคยศึกษาสิ่งใดคือผู้ที่ได้รับโอบุชชยของการศึกษาเล่าเรียนของความรู้เป็นอันดับแรก ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาหรือเป็นศิลา และรามได้มาเพื่อปลดปล่อยดวงวิญญาณทั้งหมดจากลังกาของราวัน นั่นคือปลดปล่อยดวงวิญญาณทั้งหมดจากความทุกข์ และลูกจะกลับบ้านไปกับพ่อ แล้วลูกจะไปที่ไหนใดเล่า? ทุกคนได้จดจำบ้าน, ด้วยการพูดว่า: พวกเราต้องการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ ลูกๆ เข้าใจว่าไม่สามารถมีใครได้รับการหลุดพ้นในช่วงระหว่างกลางของละคร ทุกคนต้องกลับมาทาโมประธาน รากฐานหลักนั้นมอดไหม้ไป ศาสนาเองก็ได้หายไป และมีเพียงบางส่วนของสัญลักษณ์หลงเหลืออยู่ หากสัญลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์หายไป ด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถพบอนุสรณ์ของพวกเขาได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าเหล่าเทพเคยปกครองและสัญลักษณ์ของพวกเขายังคงหลงเหลืออยู่ ลูกๆ ต้องอธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกเข้าใจว่าในวัยเด็กของพวกเขาลักษมีและนารายณ์เคยเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง, ราเดและกฤษณะ และภายหลังพวกเขาได้เป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี พวกเขาได้เป็นนายของยุคทอง เท้าของเหล่าเทพไม่สามารถแตะโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ศรีกฤษณะคือเจ้าชายแห่งสวรรค์ เขาไม่สามารถพูดความรู้ของกิตะได้ ดังนั้นจึงเป็นความผิดพลาดที่ใหญ่หลวงมาก! กฤษณะไม่สามารถที่จะเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้ เขาคือมนุษย์ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม ในความเป็นจริง, เทพบราห์มา ฤษณะและชางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในขณะที่นี้มีมนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถที่จะถูกเรียกว่าเป็นผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เขาพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพบราห์มาและฤษณะเทพ” นั่นคือศาสนาเทพ พวกเขาพูดถึงเทวลักษมีและเทวานารายณ์ มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกๆ เข้าใจว่าดั้งเดิมแล้วลูกเคยเป็นของศาสนาเทพ ศาสนานั้นเคยให้ความสุขอย่างมากมาย ไม่สามารถมีใครถามว่า: เหตุใดเราจึงไม่อยู่ที่

นั่น? ลูกเข้าใจว่าดั้งเดิมแล้วเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และศาสนาอื่นๆ ได้มาภายหลังตามลำดับกันไป ลูกๆ สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นี่คือการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่คงอยู่ตลอดไป และดังนั้นยุคทองต้องมาอีกครั้ง สิ่งนี้เกิดขึ้นในบาร์ตเท่านั้นเพราะบาร์ตคือแผ่นดินที่คงอยู่ตลอดไปและไม่มีวันถูกทำลาย ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การเกิดของพ่อเกิดขึ้นที่นี่ การเกิดของท่านนั้นสูงส่ง, ไม่เหมือนการเกิดของมนุษย์ พ่อได้มาเพื่อพาลูกไป ดังนั้นเพียงจดจำพ่อและบ้าน และลูกจะเข้าไปสู่อิสรภาพในอาณาจักรนั้น นี่คือการรื้อถอน(ดินแดนแห่งราชา)ที่เป็นปีศาจ และพ่อพาลูกไปสู่ราชสถานที่สูงส่ง ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆเลยแก่ลูก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและมรดก นี่คือการพราวด์ที่เจียบบสบ ลูกไม่จำเป็นต้องพูดอะไรด้วยปากของลูก ลูกไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใดซ้ำๆ ในลักษณะที่ละเอียดอ่อนอยู่ในใจ เพียงแต่จดจำพ่อในความสงบขณะนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกๆ ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะก็ได้ยินสิ่งเหล่านี้ขณะอยู่ที่บ้าน พวกเขาไม่มีอิสรภาพที่จะมาที่นี่ ดังนั้น ไซ, ให้อยู่ที่บ้านและพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ให้พูดว่า: ฉันได้รับคำแนะนำในความฝันที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ความตายเพียงอยู่เบื้องหน้า เวลานี้ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ เมื่อผู้คนถึงวัยปลดเกษียณ พวกเขาไม่มีความคิดใดเกี่ยวกับกิเลส พ่อพูดว่า: เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับทั้งโลก ทุกคนต้องกลับบ้านและดังนั้นให้จดจำบ้าน และแล้วลูกต้องกลับไปสู่บาร์ต ใบหน้าของลูกจะหันไปสู่มารดา ลูกๆ ไม่ได้มีความยากลำบากใดๆ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก แม้แต่ขณะที่เตรียมอาหารอยู่ที่บ้าน ให้ทำสิ่งนั้นในการจดจำระลึกถึงชีพบบา โดยทั่วไปแล้วเมื่อใครบางคนอยู่ที่บ้านทำอาหาร เธอจะจดจำสามีของเธอ พ่อพูดว่า: ผู้นี้คือสามีเหนือสามีทั้งหมด ให้จดจำผู้เดียวผู้ที่ลูกได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากท่าน อัจชะ หากลูกคนใดไม่มีอิสรภาพที่จะมาที่นี่ ให้อยู่ที่บ้าน และเพียงจดจำพ่อและมรดก ลูกต้องหาวิธีการที่จะทำให้ตนเองเป็นอิสระ ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกเต็มๆ ของลูกจากพ่อ ลูกจะค่อยๆ กลับมาเป็นอิสระ ไซ, แนนอนที่จะมีอุปสรรคในไฟบุษยัญของความรู้ของรูตรา สุดท้ายเมื่ออิทธิพลของลูกกระจายออกไป ผู้คนจะมาก้มหัวให้กับลูก อย่างไรก็ตามมีอุปสรรคครบถ้วนด้วยเช่นกัน จงมีความอดกลั้น! อย่าได้ไม่อดกลั้น! ขณะนั่งอยู่ที่บ้าน, ให้อธิบายหนึ่งสิ่งให้กับสามีและเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก ให้บอกพวกเขาถึงคำสอนของพ่อ: จดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดก! ไม่สามารถเป็นกษัตริย์ที่พูดสิ่งเหล่านี้ เป็นพ่อที่จะต้องได้รับการจดจำ ให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาเพื่อที่ทุกคนจะรู้ว่าบาบาของเราคือชีพบบา เวลานี้ลูกๆ สามารถมีการจดจำระลึกถึงที่ดีมาก พันธะของความก้าวร้าวรุนแรง ฯลฯ จะคงอยู่ในระยะเวลานั้นเท่านั้น เมื่อลูกก้าวต่อไป, สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะจบสิ้น โรคภัยบางประเภทเหยียวยาได้ในทันที ในขณะที่บางประเภทใช้เวลา 1-2 ปี ดังนั้นที่นี่ มีคำตอบเดียวเท่านั้น: ฝ่าฝืนจดจำพ่อแล้วพันธะของลูกจะจบสิ้น เหตุนี้เองลูกต้องมีความอดกลั้นในทุกสถานการณ์ พ่อพูดว่า: ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใดบาปของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น และสติปัญญาของลูกจะตัดขาดจากบ่วงพันธะมากตามนั้น มีพันธะของบาปด้วยเช่นกันและตัณหาจะคือบาปอันดับหนึ่ง เวลานี้ลูกกำลังจะเป็นผู้เอาชนะบาป ด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกสามารถเป็นผู้เอาชนะบาปเมื่อปัญหทั้งหมดของลูกได้รับการสะสาง ปัญหของความทุกข์จะเริ่มดับ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับผู้ที่อยู่ในธุรกิจเพราะพวกเขาเข้าใจว่าปัญหาก็ต้องจบสิ้นและปัญหาก็จะเริ่มดับ ฝ่าฝืนมีการจดจำระลึกถึงและผลกำไรของลูกจะเพิ่มขึ้น หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะสามารถสะสมได้อย่างไร? นี่เป็นธุรกิจด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้สร้างความยากลำบากใดๆ แก่ลูกเลย ลูกไม่ต้องออกไปข้างนอกเสาะแสวงหาในที่ใด ลูกเคยเสาะแสวงหาไปทั่วมาซาดแล้วซาดแล้ว เวลานี้พ่อที่แท้จริงกำลังอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก เพียงพระเจ้าเท่านั้นสามารถบอกสัจจะแก่ลูก ทุกสิ่งอื่นนั้นไม่จริง เพียงแต่มองดูความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บาบาอธิบายและสิ่งที่มนุษย์อธิบาย! นี่คือการละเล่นและสิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าด้วยการทำตามศรัทธา ลูกจะบรรลุถึงการหลุดพ้น มิเช่นนั้นลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนี้ ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับการไปสู่สวรรค์ ไม่มีบาปใดที่นั่น ในขณะที่มีบาปและเหตุนี้เองจึงมีการลงโทษของความทุกข์ทรมาน ดังนั้นผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาจะเรียกว่าอะไร? ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า! ถึงแม้ว่าพวกเขาจะรู้ว่าบาบากำลังทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า หากเขาไม่ทำตามคำชี้แนะของท่าน นั่นหมายถึง พวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาเข้าใจว่าเขาต้องทำตามคำสอนของชีพบบา หากดวงวิญญาณยังไม่ทำตาม, จะพูดอะไรได้? ศรัทธาได้ให้ไว้เพื่อยกระดับลูก สัตถุคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อหนึ่งที่นี่เบื้องหน้าลูกและอธิบายแก่ลูก ท่านได้อธิบายแก่ลูกแล้วทุกวงจร คัมภีร์ ฯลฯ เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีคัมภีร์จำนวนนับไม่ถ้วน ผู้คนให้เคารพอย่างมากมายต่อคัมภีร์ เช่นที่พวกเขาได้นำคัมภีร์ไปทั่วเมือง ดังนั้นพวกเขาจึงนำเอารูปปั้นไปทั่วเมืองด้วยเช่นกัน เวลานี้บาบาพูดว่า: ให้ลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เพียงแต่เป็นจุด เพียงแต่ใส่จุดกับทุกสิ่ง อย่าได้รับฟังสิ่งใดเลย อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย, อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย, อย่าได้พูดสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้รับฟังสิ่งใดนอกจากสิ่งต่างๆ ที่พ่อบอกลูก ให้อยู่อย่างปราศจากร่างและลืมทุกสิ่งอื่น เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังรับฟังผ่านร่างของลูก พ่อมาและอธิบายให้กับลูกผ่านบราห์มาและแสดงหนทางสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ลูก ไม่ว่าลูกจะเคยลองใช้วิธีการที่แตกต่างกันมากเพียงใดมาก่อนก็ตาม ดวงวิญญาณไม่สามารถบรรลุถึงการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาใช้ระยะเวลาของวงจรให้ยาวขึ้น หากอยู่ในโชคของพวกเขา, พวกเขาจะได้ยินสิ่งต่างๆ เหล่านี้ หากไม่อยู่

ในโชคของเขาและแล้วพวกเขาจะไม่สามารถมาได้ ที่นี้เป็นเรื่องของโชค พ่ออธิบายง่ายตายอย่างมาก แต่กระนั้นบางคนพูดว่า: เราไม่สามารถพูดถึงสิ่งเหล่านี้ได้ แต่นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก! เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก! ในภาษาสันสกฤต พวกเขาได้กล่าวถึง “มานมานะบาฟ” ซึ่งพบบาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด กฎณะไม่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อ บราห์มาคือพ่อของปวงประชา ใครยิ่งใหญ่กว่า: พ่อของดวงวิญญาณหรือพ่อของปวงประชา? ด้วยการจดจำที่เนียรบารา ลูกจะได้รับผลรางวัลมรดกแห่งสวรรค์ เมื่อเวลาผ่านไป, ผู้คนมากมายจะมาหาลูก พวกเขาจะสามารถไปที่ใดอื่นได้? ดังนั้นพวกเขาจะมาที่นี่ เมื่อผู้คนมากมายไปยังสถานที่เฉพาะใดผู้หนึ่งที่เห็นพวกเขาจะไปที่นี่ด้วยเช่นกัน ในบรรดาลูกจะมีการขยายตัวด้วย ไม่ว่าอุปสรรคจะมากมายเพียงใดก็ตาม, ลูกต้องไปอยู่เหนือความขัดแย้งนั้นและก่อตั้งอาณาจักรของตัวเอง เวลาที่กำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรของราม อาณาจักรของรามคือโลกใหม่ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังใช้ร่างกาย, จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกเพื่อการทำให้บารัตเป็นสวรรค์บนพื้นฐานของศรัทธา สิ่งแรกที่จะถามดวงวิญญาณคือ: อะไรคือความสัมพันธ์ของเธอกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? อะไรคือความสัมพันธ์ของเธอกับประชาบิดาบราห์มา? นั่นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และแล้วยังมีต้นไม้อาพันพันธุ์ทั้งหมดที่แตกต่างกันไป ทั้งหมดนั้นต้องเริ่มต้นมาจากหนึ่ง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้สร้างโลกผ่านประชาบิดาบราห์มา นั่นคือท่านได้เปลี่ยนดวงวิญญาณจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ โลกไม่เข้าใจสิ่งใด: พวกเขาพูดว่า: เราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วเราได้มาเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาได้พูดสิ่งนี้, อ้างถึงพระเจ้า หากพระเจ้าได้เป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาแล้ว ใครจะทำให้ลูกดวงวิญญาณมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเล่า? ให้ถามคำถามนี้กับพวกเขา ความหมายของ “ฮัมโซ” ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว “ฮัมโซ” หมายถึง: เราเคยเป็นศุภรและเวลานี้เรากำลังจะเป็นเทพ ลูกสามารถจดจำจริง, ได้หรือไม่? เคยมีคำกล่าวว่า: *พ่ออวดลูกชายและแล้วลูกชายอวดพ่อ* อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นนักธุรกิจที่ชาญฉลาด ให้จบสิ้นบัญชีเก่าทั้งหมดและเริ่มบัญชีใหม่ในความสุข ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง และตัดพันธะของบาป ให้อดกลืนและอย่าได้เร่งรีบ

2. ขณะที่กำลังเตรียมอาหารอยู่ที่บ้าน, และขณะที่ทำทุกการกระทำ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ให้เต็มเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่พ่อให้ลูกและให้ทานสิ่งเหล่านั้นแก่ผู้อื่น

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่และในฐานะที่เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง มองเห็นเกมใดๆของมายาว่าเป็นความบันเทิง

ไม่ว่ามายาจะแสดงให้ลูกเห็นสีสันมากมายเพียงไร จงเฝ้าดูเกมของมายาด้วยการตระหนักรู้ที่ว่า : ฉันเป็นเจ้าของมายา มายาเป็นสิ่งที่สร้างและฉันเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่” อย่าได้พ่ายแพ้ในเกม เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และเฝ้าดูเกมอย่างเป็นความบันเทิงและแล้วลูกจะประกาศสิทธิในอันดับแรก สำหรับดวงวิญญาณเช่นนี้ ปัญหาใดๆจากมายาจะไม่ดูเหมือนกับเป็นปัญหา จะไม่มีคำถามใดๆ เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางอย่างสม่ำเสมอและอยู่อย่างตระหนักรู้ในความเป็นมิตรที่มั่นคงของพ่อและลูกจะกลับมามีชัยชนะ

คติพจน์: ทำให้จิตใจของลูกเยือกเย็น สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความเมตตาและปากของลูกหวานชื่น

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่ควรจะติดกับในรูปและนามของผู้มีร่างกายใดๆ อยู่อย่างปราศจากร่างและจดจำ พ่อ, และช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้นและลูกจะอยู่อย่าง เป็นอิสระจากโรคภัย
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของลูกๆ ที่รู้คิด?
- คำตอบ:** 1 ลูกๆ ที่รู้คิดจะเข้าถึงความรู้ด้วยตนเองก่อนและแล้วสามารถทำให้ผู้อื่นสร้างสมความรู้ด้วย ดังนั้นเมฆนั้น จะเต็มเต็มตนเองและแล้วก็ไปและประพรมให้กับผู้อื่น พวกเขาจะไม่หาในเวลาของการศึกษาเล่าเรียน เป็นความรับผิดชอบของครูที่จะนำแต่เพียงผู้ที่ตนเองได้กลับมาสดชื่นใหม่และแล้วไปประพรมแก่ผู้อื่นมาที่ นี่
- 2 เพียงผู้ที่อยู่ในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำเท่านั้น ผู้ที่ช่วยสร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยพลังและผู้ที่ไม่ สร้างอุปสรรค คือผู้ที่ควรจะมาที่นี้ ที่นี้ควรจะมีการอยู่ในความสงบโดยรอบ ไม่ควรจะมีเสียงดังรูปแบบ ใดๆ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา....

โอมชานติ ได้มีการอธิบายความหมายของคำว่า โอมชานติ แล้ว พ่อพูดว่า: ดวงวิญญาณ และ ดวงวิญญาณสูงสุดคือตัว แห่งความสงบ พ่อเป็นเช่นไร ลูกเป็นเช่นนั้น ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ: ถึงอย่างไรลูกก็เป็นตัวแห่งความสงบ ลูกไม่ได้รับความสงบจากภายนอก นี่คืออาณาจักรของราวัน ในเวลานี้ ลูกต้องจดจำพ่อของลูกเท่านั้น พ่อกำลังนั่งอยู่ในผู้นี้; และ ดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำที่พ่อให้ลูก บาบาก็ได้ดักลูกไว้ด้วยรูปและนามของใคร รูปและนามของผู้นี้เป็นภายนอก; ลูกไม่ควรจะติดกับในรูปของเขา ทั้งโลกดักทุกคนไว้ในรูปและนาม บาบาส่งว่า: สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมีรูปและนาม; อย่าได้ จดจำสิ่งเหล่านั้น จดจำพ่อของลูกและช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้นและลูกจะคงอยู่อย่าง เป็นอิสระจากโรคภัย ลักษณะและ นารายณ์เคยเป็นเหมือนลูกแต่พวกเขานั้นได้รับการตกแต่ง ไม่ใช่ว่าพวกเขามีความสูงถึงเพดาน มนุษย์คือมนุษย์ ดังนั้น พ่อพูดว่า: อย่าได้จดจำผู้มีร่างกายใดๆ, ลีมาร่างกายของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องทิ้งร่างเหล่านั้น อีกสิ่ง หนึ่งคืออย่าได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวัง! มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก มีภาระที่ใหญ่หลวงและโดยที่ไม่ได้มีการ จดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวภาระนั้นก็ไม่สามารถลดลงไปได้ พ่อได้อธิบายแล้วว่าผู้ที่ได้กลับมาบริสุทธิ์และสูงส่งที่สุดคือผู้ ที่ต่อมาได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด ไม่มีเรื่องของการประหลาดใจในสิ่งนี้ ลูกต้องมองดูตนเองและจดจำพ่ออย่างมาก จดจำพ่อมากเพียงใดก็ตามที่ลูกสามารถทำได้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! ลูกต้องจดจำพ่อผู้เป็นที่รักเช่นนั้นขณะที่ เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ท่านคือผู้เดียวที่ลูกเคยเรียกหาท่าน: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! แต่ไม่มีใครมีความรัก ที่ ลึกล้ำ แท้จริง ต่อท่าน ความรักของพวกเขาตรงไปหาสามีและลูกๆ ของพวกเขาเหล่า พวกเขาเพียงแต่เคยพูดว่า โอ ผู้ ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อพูดว่า: ลูกๆ, พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร ไฟบุษายัญของความรู้ของรูตรา นั้นได้รับการจดจำ ลักษณะคือเจ้าของยุคทอง เขาไม่สามารถมาในรูป, นาม, สถานที่หรือเวลาอื่นใดได้ เนรูก็จะมา ในรูปและตำแหน่งเดียวกันนั้นด้วยเช่นกันหลังจากหนึ่งวงจร ท่านเองเดียวกัน, ศรีลักษณะก็จะมาในยุคทอง รูปลักษณะ ของเขาจะไม่เปลี่ยน ชื่อของยุคนี้คือรูตราญาณยุคนี้ ไฟบุษายัญซึ่งมีการส่งเวทย์มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการ ปกครองตนเอง การส่งเวทย์ตนเองเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรหมายถึงการเป็นของท่าน เวลานี้ลูกนั้นเป็นของพ่อ ลูกควรจดจำผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องตัดสายใยของลูกกับสิ่งที่มีขีดจำกัดและมีการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด พ่อ นั้น ยิ่งใหญ่มาก ลูกเข้าใจว่าพ่อได้ให้อะไรเมื่อท่านมา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกซึ่งไม่สามารถมี ใครอื่นให้ได้ มนุษย์เฝ้าแต่ทุบตีและแทงกันและกัน สิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น ลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาอีกครั้ง พ่อ พูดว่า: พ่อมาในการบรรจบกันของทุกวงจรเมื่อต้องมีการสร้างโลกใหม่ขึ้น ผู้คนถามถึงโลกใหม่, อาณาจักรใหม่ของราม ที่นั่น มีความสุขและความมั่งคั่ง; มีทุกสิ่ง ที่นั่นไม่มีใครต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้ง ในคัมภีร์, พวกเขาได้ทำให้ยุคทองและ ยุคเงินกลายเป็นนรก นั่นเป็นความผิด พวกเขาพูดเท็จและพ่อนั้นพูดสัจจะ พ่อพูดว่า: ลูกเรียกพ่อว่าผู้เป็นสัจจะ พ่อมา และบอกลูกถึงเรื่องราวที่แท้จริง อาณาจักรของใครที่เคยคงอยู่ในบาร์ตเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว? ลูกๆ เข้าใจว่าเมื่อ 5000 ปีที่ แล้วเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์อย่างแน่นอน มีคำกล่าวว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์, บาร์ตเคยเป็นดินแดน สุขาวดี เป็นปัญหที่ตรงไปตรงมา พวกเขาถามว่า: เหตุใดท่านจึงได้ทำให้ช่วงเวลาของวงจรรยาวนานเท่านั้น? โอ! เพียงแต่ คิดคำนวณสิ่งนั้น พระคริสต์ได้อยู่ที่นี้เป็นระยะเวลานานเท่านั้น มีสี่ยุคเท่านั้น ครั้งหนึ่งของวงจรเป็นกลางวันและครั้งหนึ่ง

ของวงจรเป็นกลางคืน จำเป็นต้องมีใครบางคนที่สามารถอธิบายอย่างดีมาก ฟออธิบาย: ดัชนีการค่านั้นคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นผู้คนของบาร์ที่ร้องสรรเสริญเหล่าเทพ,ด้วยการพูดว่าพวกเขานั้นเป็นผู้ที่มีคุณธรรม เต็ม 16 องศาสมบูรณ์ ดังนั้น,ราชนี 16,108 มาจากที่ใด?ไม่มีคัมภีร์ศาสนาใดที่นั่น คัมภีร์ศาสนาคือสิ่งซึ่งผู้ก่อตั้งศาสนาได้พูดไว้ มีการเขียนคัมภีร์ขึ้นในนามของผู้ก่อตั้งศาสนานั้น เวลานั้นลูกๆกำลังจะไปสู่โลกใหม่,สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเก่าและทาโมประธาน เหตุนี้เองฟอพูดว่า: นาโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งเก่าๆเหล่านั้นทั้งหมด,จดจำฟอผู้เดียวเท่านั้นและบาปของลูกจะถูกเผาไป หากใครบางคนไม่ระมัดระวัง บาบาก็จะคิดว่า: โชคของผู้นั้นเป็นเช่นนั้น! เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก ลูกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้หรือ? เอาสายใยทั้งหมดของความผูกพันยึดมั่นออกจากทุกหนแห่งและจดจำฟอผู้เดียว,และแล้วลูกจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆถึง 21 ชาติเกิด และลูกจะไม่ใช่ผู้ที่พิกลพิการหรือหมดพลังอำนาจ ที่นั่นเป็นที่เข้าใจได้ว่าเมื่อช่วงชีวิตจบสิ้นลง,ลูกก็จากร่างหนึ่งและใช้ร่างถัดไป มีตัวอย่างของงู มีการตัวอย่างเช่นที่เกี่ยวกับสัตว์ด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอน,ที่สัตว์เหล่านั้นต้องมีความเข้าใจบางอย่าง สัตว์นั้นมีความฉลาดมากยิ่งกว่ามนุษย์ของทุกวันนี้ ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงเปลี่ยนแปลงแมลงอย่างไรรันก็ได้นำมาใช้กับที่นี้ด้วย มองดูว่าแมลงที่ส่งเสียงได้นำแมลงต่างๆไปอย่างไรวันเวลาของความทุกข์ของลูกนั้นกำลังจะมาถึงในขณะนี้ ลูกสาวพูดว่า: เราปรารถนาที่จะกลับมาบริสุทธิ์และเหตุนี้เองเราจึงถูกทรมานอย่างมาก ใช่ ลูกๆ ลูกต้องอดทนกับบางสิ่ง มีคำกล่าวว่า: ได้มีการทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสา เพียงเมื่อมีการทำร้ายเท่านั้นที่โหดร้ายจะกลับมาเต็มเปี่ยม อุปสรรคมากมายจะถูกสร้างขึ้นในรูตราญาณยักษ์ มีการทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสา สิ่งนี้ได้รับการจดจำในคัมภีร์ ลูกสาวพูดว่า: บาบามาได้พบท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เราได้รับมรดกแห่งสวรรค์และกลายเป็นจักรพรรดินี บาบามาพูดว่า: ใช่ ลูกสาวทั้งหลาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามให้มากเท่านั้น ลูกต้องจดจำชีพบาบา,ไม่ใช่ผู้ที่ท่าน(บราห์มา)ไม่ใช่กูรู หูของบราห์มาก็กำลังรับฟังอยู่ด้วยเช่นกัน บาบาคือ ฟอ ครู และสัตว์กูรู ของลูก ลูกเรียนรู้จากผู้เดียวนั้นและสอนผู้อื่น ฟอของทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ท่านคือผู้เดียวที่สอนพวกเรา เหตุนี้เองเราต้องจดจำฟอที่ไม่มีขีดจำกัด บราห์มาและวิษณุไม่สามารถถูกเรียกว่าสามีเหนือสามีทั้งหมด เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นสามีเหนือสามีทั้งหมด ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ยึดจับท่านไว้เล่า?ลูกทั้งหมดนั้นก่อนอื่นจะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตน,บ้านของพ่อแม่ของลูกและแล้วลูกก็จะไปสู่บ้านของฝ่ายสามีของลูก ก่อนอื่น,เราทั้งหมดต้องมาอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาและคารวะท่านและแล้วเราจะไปสู่ยุคทอง เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากที่มีราคาเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น บาบามองดูลูกๆทั้งหมดเพื่อดูว่ามีใครสัปหงกบ้าง หากลูกสัปหงกหรือหาวและแล้วโยคะของสติปัญญาของลูกก็ได้สิ้นสุดลง เนื่องจากโยคะของสติปัญญาล้มลุกคลุกคลานออกไปภายนอกนั้นก็ทำลายบรรยากาศ ดังนั้น,บาบาจึงพูดเสมอว่าให้นำเมฆที่ได้สดชื่นใหม่ผู้ที่จะไปและประพรมผู้อื่นมาที่นี้ ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะทำอะไรอื่นเล่าเมื่อพวกเขามาที่นี้? เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่นำเขามา ผู้ใดเป็นครูที่รู้จักผู้ที่เติมเต็มตนเองแล้วก็ไปประพรม?ลูกต้องนำบุคคลเช่นนั้นมาที่นี้ มีคุณประโยชน์ใดในการนำผู้อื่นมา? ลูกต้องรับฟังและเข้าถึงสิ่งเหล่านี้และทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย ลูกต้องทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกได้รับประทานจากคลังสมบัติที่มีค่าความเจ็บปวดและความทุกข์ของลูกจะจบสิ้น ผู้ที่อยู่ในโยคะอย่างถูกต้องคือผู้ที่ควรจะมาที่นี้ ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะทำลายบรรยากาศ ในเวลานี้ลูกต้องระมัดระวังมากยิ่งขึ้น ไม่ควรจะมีเรื่องของการแม้กระทั่งถ่ายภาพ ฯลฯ มากเพียงใดก็ตามที่ลูกสามารถทำได้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงฟอและให้ท่านของโยคะ ควรจะมีการรักษาความเจ็บสงบในทุกแห่ง โรงพยาบาลนั้นอยู่ในบริเวณที่เจ็บสงบเสมอที่ซึ่งไม่มีเสียงดังเพราะผู้ป่วยต้องการความเจ็บสงบ ลูกได้รับคำแนะนำให้คงอยู่ในความเจ็บสงบนั้น การจดจำฟอคือความเจ็บสงบที่แท้จริงแต่ที่เหลือเป็นของปลอม ผู้คนพูดว่า “อยู่ในความเจ็บสงบ (dead silence) เป็นเวลาสองนาทีก่อน” แต่ในสองนาทีก่อน สติปัญญาล้มลุกคลุกคลานไปทุกหนแห่ง ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่สามารถรักษาความเจ็บสงบที่แท้จริงนั้นไว้ ลูกอยู่อย่างละวาง “นั่นคือดวงวิญญาณ” หมายถึงการอยู่ในศาสนาของตนเอง การพยายามที่จะอยู่ในความเจ็บสงบหลังจากทำให้ตัวเองสับสนนั้นไม่ใช่ความเจ็บสงบที่แท้จริง “จงอยู่อย่างปราศจากร่างและคงอยู่ในความเจ็บสงบเป็นเวลาสามนาทีก่อน!” ไม่มีใครมีพลังที่จะพูดเช่นนั้น เหล่านี้คือคำพูดที่ยิ่งใหญ่ของฟอ: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก; จดจำฟอและบาปของลูกของทุกชาติเกิดจะถูกตัดทิ้ง ไม่เช่นนั้นลูกจะทำลายสถานภาพของลูกและจะมีประสบการณ์ของการลงโทษด้วยเช่นกัน มีคุณประโยชน์มากมายในการทำตามคำแนะนำของชีพบาบา จดจำฟออยู่เสมอ ไม่ว่ามากเพียงใดก็ตามที่ลูกสามารถทำได้,จดจำฟอที่แสนหวานที่สุด นักเรียนควรที่จะมีความใส่ใจอย่างมากที่จะรักษาเกียรติของครูของเขา หากนักเรียนมากมายสอบไม่ผ่าน ครูก็จะไม่ได้รับรางวัล ที่นี้ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตา ลูกทั้งหมดต้องมีพรและความเมตตาสำหรับตนเอง นักเรียนมีความเมตตาต่อตนเอง พวกเขาทำความเพียรพยายาม นี่เป็นการศึกษาเล่าเรียนด้วย ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาปและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่าที่ลูกนั้นอยู่ในโยคะ ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยอยู่เสมอ มานมานะบาฟ! กฤษณะไม่สามารถพูดเช่นนั้น ฟอที่ไม่มีตัวตนพูดว่า: อยู่อย่างปราศจากร่าง! นี่คือการครอบครองของพระเจ้าที่ไม่มีขีดจำกัด มีแม่,ฟอ,พี่น้องหญิงชายเท่านั้นเอง! ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด! ในความสัมพันธ์อื่นๆ มีลุง,ป้า,น้า,อา ฯลฯ แต่ที่นี้มีความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชาย

เท่านั้น ไม่ได้เป็นเช่นนี้ในเวลาอื่นใด เป็นเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้น ในเมื่อเรากำลังรับมรดกของเราจากแม่และพ่อ เรากำลังได้รับความสุขมากมาย ในอาณาจักรของราวัน, มีความทุกข์มากมาย ในอาณาจักรของราม, มีความสุขมากมาย ที่เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ไม่ว่าลูกจะทำความเพียรพยายามมากเพียงใดในเวลานี้ก็ตาม, สิ่งนั้นจะเป็นคำแนะนำสำหรับทุกวงจร การได้มานั้นยิ่งใหญ่มาก ทรัพย์สมบัติทั้งหมดของผู้ที่เป็นอภิมาศเรษฐีกำลังจะกลายเป็นฝุ่น เพียงแต่มองดูถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อสงครามเล็กๆได้เริ่มต้น! อย่างไรก็ตาม, เรื่องราวนี้เป็นของลูกๆ โดยการรับฟังเรื่องราวที่แท้จริง, ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ ไม่มีใครที่ไม่มีศรัทธาจะสามารถแม้กระทั่งมาที่นี้ได้ ลูกๆไม่ควรจะอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง ลูกต้องรับมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ, เช่นที่มามาและบาบาได้รับ..อ๊ะชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างละวางจากร่างกายและฝึกฝนที่จะทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาของตนเอง จดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดมากเท่าที่ลูกสามารถทำได้ ขจัดสายใยทั้งหมดของความผูกพันยึดมั่นจากทุกสิ่ง
2. ให้ความใส่ใจอย่างสมบูรณ์ต่อการศึกษาเล่าเรียนและมีพรและความเมตตาต่อตนเอง ตัดโยคะของสติปัญญาออกไปจากสิ่งที่มีขีดจำกัดและเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ส่งเวทย์ตนเองอย่างสมบูรณ์ด้วยการเป็นของพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณโยคีและญาณิ์ที่ง่ายดายโดยการจบสิ้นความอ่อนแอทั้งหลายของลูก ด้วยความเป็นมิตรแห่งสัจจะที่มั่นคงสม่ำเสมอ
ความอ่อนแอใดๆเข้ามาเมื่อลูกก้าวห่างออกไปจากสัจจะและช่องแฉอยู่ในความเป็นมิตรอื่น เหตุนี้เองพวกเขาพูดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาว่า : อยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะอย่างสม่ำเสมอ ความเป็นมิตรของสัจจะหมายถึงการอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริงอย่างสม่ำเสมอ การมีความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริงนั้นง่ายดายสำหรับลูกๆ เพราะลูกมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับท่าน ดังนั้นอยู่ในความเป็นมิตรแห่งสัจจะอย่างสม่ำเสมอและกลายเป็นดวงวิญญาณโยคีและญาณิ์ที่ง่ายดายผู้ที่จบสิ้นความอ่อนแอทั้งหมด

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ สละทิ้งความอยากความปรารถนาที่จะได้ยินคำสรรเสริญใดๆ

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่ประมาณค่าไม่ได้ของมาเตสวารีจิ

สภาพของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต

สภาพของทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเป็นของสิ่งนั่นเอง เมื่อเราใช้คำว่า “หลุดพ้น” สิ่งนี้หมายถึงการหลุดพ้นจากการเล่นบทบาทในร่างกาย นี่หมายถึงดวงวิญญาณไม่มีบทบาทที่จะเล่นในร่างกายบนโลกนี้อีกต่อไป เมื่อดวงวิญญาณไม่มีบทบาทเช่นมนุษย์นั้นหมายความว่าดวงวิญญาณอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนซึ่งเป็นโลกที่อยู่เหนือความสุขและความทุกข์ นี่เรียกว่าสภาพของการหลุดพ้น ที่ไม่ใช่สถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงกรรมใดๆ นั่นคือขณะที่เป็นผู้แสดงในร่างกายและยังคงละวางจากบ่วงพันธะของกรรมใดๆ นั้นอยู่ในสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต สภาพที่สูงสุดเหนือสิ่งใด นั่นคือรางวัลของเทพของเราโดยการทำความเพียรพยายามในชาติเกิดนี้ เราได้รับรางวัลของเทพของยุคทอง นั่นคือสถานภาพที่สูงของเรา แต่เราจะสามารถพูดถึงดวงวิญญาณผู้ที่ไม่ได้กำลังเล่นบทบาทที่พวกเขามีสถานภาพได้อย่างไร เมื่อดวงวิญญาณไม่มีบทบาทบนเวที ดวงวิญญาณไม่มีสถานภาพของการหลุดพ้น มนุษย์ทั้งหมดไม่ได้กำลังไปสู่ยุคทอง เพราะขุมหมของมนุษย์นั้นเล็กมาก ณ ที่นั้น ผู้ที่มีโยคะกับพระเจ้าและกลับมาคารมมาที่ท จะได้รับสถานภาพของเทพของการหลุดพ้นในชีวิตของยุคทอง ที่เหลือจะมีประสบการณ์การถูกลงโทษจากดารามราชและกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงกรรม พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อยและกลับมาบริสุทธิ์และไปยังดินแดนของ

การหลุดพ้น พวกเขายู่ในการหลุดพ้นแต่พวกเขาไม่มีสถานภาพใดในดินแดนของการหลุดพ้น สภาพนั้นที่ได้รับโดย
อัทโนมัติตามเวลาโดยปราศจากการที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามสำหรับสิ่งนั้น ความปรารถนาที่มนุษย์มีจากยุค
ทองแดงถึงตอนจบของยุคเหล็กในการไม่เข้ามาในวงจรของการเกิดและการตายนั้นได้รับการเติมเต็มในขณะนี้ สิ่งนี้
หมายความว่าทุกดวงวิญญาณต้องผ่านดินแดนของการหลุดพ้นอย่างแน่นอน อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงเสียใจด้วยความรู้สึกที่จริงใจสำหรับบาปของคุณด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาป และปัญชักรรมในอดีตของคุณจะถูกสะสาง
- คำถาม:** ลูกคนใดที่สามารถทิ้งทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่วางเฉยต่อทุกอย่างภายในที่จะสามารถละทิ้งทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย ลูกไม่ควรมีความอยากใดๆ ในเรื่องการสวมใส่เสื้อผ้า การรับประทานอาหาร การทำบางสิ่งบางอย่าง ฯลฯ ลูกต้องละทิ้งทั้งโลก รวมทั้งร่างกายของตนเอง พ่อได้มาเพื่อวางสวรรค์ไว้บนฝ่ามือของคุณ ดังนั้น โยคะสติปัญญาของคุณควรจะถูกขจัดออกไปจากโลกเก่านี้
- เพลง:** แม่ โอมแม่ ท่านคือโชคของโลก!

โอม ชานติ ลูกๆ ได้ยื่นคำยกย่องแม่ของคุณแล้ว มีลูกๆ มากมาย เป็นที่เข้าใจได้ว่าหากมีพ่อ แนนอนว่าต้องมีแม่ด้วย แนนอนว่าต้องมีแม่สำหรับการสร้างสิ่งสร้าง ในบาร์ตมีคำยกย่องที่ดีมากสำหรับร้องให้ผู้เป็นแม่ มีเมลาที่ใหญ่โต สำหรับจากัดอัมบา(แม่ของโลก) เกิดขึ้นมา พวกเขากราบไหวบูชาแม่นั้นโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง พวกเขาคงกราบไหวบูชาพ่อด้วย ผู้นั้นคือแม่ของโลก และผู้นี้คือจากัดบิดา(พ่อของโลก) จากัดอัมบาอยู่ในรูปที่มีตัวตน และจากัดบิดาอยู่ในรูปที่มีตัวตนด้วย ลูกจะเรียกท่านทั้งสองว่าเป็นผู้สร้าง แต่พวกเขามีตัวตน ผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีตัวตนคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้มีการอธิบายความลับของแม่และพ่อ มีแม่เล็ก(small mother)และยังมีแม่ใหญ่(senior mother)ด้วย มีคำยกย่องของแม่เล็กถึงแม้ว่าเธอได้ถูกนำมาเลี้ยงดู แม่ผู้นี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงดูด้วย ดังนั้นผู้นี้(บราห์มาบาบา)ได้กลายเป็นแม่ใหญ่ อย่างไรก็ตามคำยกย่องทั้งหมดเป็นของแม่เล็ก ลูกรู้ว่า เราแต่ละคนต้องสะสางปัญชักรรมความทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำของเราเอง เพราะถึงแม้ว่าเราเคยเป็นผู้ชนะบาปแต่เราวันได้ทำให้เราเป็นผู้ที่กระทำบาป มียุคของผู้ที่กระทำบาป และยังมียุคของผู้ที่เอาชนะการกระทำบาป ครั้งแรกของวงจรคือ ยุคของผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป จากนั้นยุคของการกระทำที่เป็นบาปจึงเริ่มต้นและคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ลูกๆ กำลังมีชัยชนะเหนือการกระทำที่เป็นบาป และกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป ลูกเสียใจด้วยความรู้สึกที่จริงใจ และถูกปลดปล่อยจากบาปด้วยพลังโยคะ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะเสียใจได้อย่างจริงใจ พ่ออธิบาย “ลูกๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง และบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อยด้วยความเสียใจอย่างจริงใจ นั่นคือสนิมจะถูกขจัดทิ้ง มีภาระบาปหลายชาติเกิดบนศีรษะของคุณ ได้มีการอธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณที่เป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งและต่อมาได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปอันดับหนึ่ง ดวงวิญญาณนั้นต้องทำความพยายามอย่างมาก แนนอนว่าเขาต้องทำความพยายามอย่างมาก เพราะเขากลายเป็นครูของคุณเพื่อสอนลูก หากบางคนมีโรคภัยใดๆ ก็จะกล่าวได้ว่าสิ่งนั้นเป็นเพราะการกระทำของเขาเอง ลูกได้เคยแสดงการกระทำที่เป็นบาปมาหลายชาติเกิด เหตุนี้เอง ลูกจึงต้องทุกข์ทรมานจากการกระทำนั้น ดังนั้นลูกไม่ควรที่จะหวาดกลัว ลูกต้องสอบผ่านอย่างมีความสุขด้วยการผ่านความเจ็บป่วย เพราะเป็นปัญชักรรมของการกระทำของคุณเอง ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะสามารถมีความสุขได้อย่างจริงใจ ลูกๆ ต้องดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้จนกระทั่งลูกตาย ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกโอ ฯลฯ เพราะยังคงมีปัญชัของการกระทำที่เป็นบาป มีความสุขที่ปัญชักรรมของคุณทั้งหมดจบสิ้นลงที่นี้ หากปัญชัเหล่านั้นยังคงอยู่ ลูกจะไม่สามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เป็นเรื่องที่เสียเกียรติหากลูกได้รับสถานภาพหลังจากมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ มีความทุกข์ทรมานของความทุกข์ประเภทต่างๆมากมาย ที่นี้มีความสุขทุกรูปแบบอย่างไร้ขีดจำกัดแต่ที่นี้มีความสุขอันไร้ขีดจำกัด ชื่อที่แท้จริงนั้นคือ สวรรค์ ชาวคริสเตียนพูดถึงสวรรค์และพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ลูกๆ เกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านี้ทั้งหมด ชานยาสซีของหนทางสันโดษจะพูดว่าความสุขทั้งหมดนี้เป็นเหมือนกับมูลกกา เป็นเช่นนั้นจริงๆ ในโลกนี้ ไม่ว่าใครจะมีความสุขมากเพียงใดก็ตาม นั่นก็ยังเป็นความสุขชั่วคราว ไม่มีความสุขที่ถาวรคงอยู่ แม้ขณะที่ผู้คนนั่งอยู่บางแห่งก็พิบัตินานมากก็มาและมีหัวใจวาย ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง จากนั้นร่างกายก็กลายเป็นฝุ่นโดยอัตโนมัติ อย่างน้อยที่สุดร่างของสัตว์ก็ยังมีประโยชน์อยู่บ้าง ร่างของมนุษย์ไม่มีประโยชน์ใดเลย ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ที่หาไม่ประสถานไม่มีประโยชน์ใดเลย นั่นเป็นเช่นเปลือกหอย ร่างกายของเหล่าเทพเป็นเหมือนเพชร ดังนั้น ดูสิว่า เหล่าเทพได้รับการกราบไหวบูชามากมายเพียงใด! เวลานี้ลูกๆ มีความเข้าใจเรื่องนี้แล้ว ผู้นั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เป็นที่รักมากที่สุด และผู้ที่ลูกเคยจดจำท่านมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เพียงผู้ที่ได้กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่มีสิทธิ์ได้รับมรดกจากพ่อ บราห์มินที่แท้จริงควรจะเป็นบริสุทธิ์อย่างมาก นักปราชญ์ของกิตะที่แท้จริงต้องกลับ

มาบริสุทธ์ นักปราชญ์ของกิตะที่หกลองไม่ได้กลับมาบริสุทธ์ ได้มีการเขียนไว้ในกิตะว่าตนหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่ผู้ที่ถ่ายทอดกิตะไม่ได้คงความบริสุทธ์ไว้ภายใน กิตะคือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด และพอได้ทำให้เปลือกลอยกลายเป็นเพชรด้วยสิ่งนี้ ลูกเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งนี้ได้ เพราะผู้ที่ศึกษากิตะไม่อาจเข้าใจสิ่งนี้ได้ พวกเขาเพียงแค่ศึกษาสิ่งนั้นอย่างกับนกแก้ว ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นผู้เดียว ไม่มีคำ ยกย่องของใครอื่นใด ไม่มีแม้กระทั่งของบราห์มา วิษณุ หรือชงก้า ไม่ว่าลูกจะคารวะอยู่เบื้องหน้าพวกเขามากเพียงใดหรือไม่ลูกจะสังเวทตนเองให้กับพวกเขามากเพียงใด ลูกก็จะไม่ได้รับมรดก ผู้คนสังเวทตนเองที่คาสี รัฐบาลในเวลานี้ได้หยุดการกระทำนั้น เพราะผู้คนจำนวนมากได้ฆ่าตัวตายที่คาสีในนามของการสังเวท ที่นั่นพวกเขาตกลงไปในบ่อ บางคนสังเวทตนเองให้แก่เทพเจ้า บางคนก็สังเวทตนเองให้แก่ชีวา ไม่มีประโยชน์ใดในการสังเวทตนเองต่อเหล่าเทพ ผู้คนสังเวทตนเองแก่เจ้าแมกาลี พวกเขาได้ทำให้กาลีอัปลักษณ์ ผู้ที่เคยอยู่ในยุคทองเวลานี้ทั้งหมดได้กลายเป็นคนยุคเหล็ก มีอัมบา (แม่) เพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่สามารถเรียกพ่อว่า “อัมบา” ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ จากัดอัมบา สรัสวตี คือ ลูกสาวของบราห์มา แนนอนที่บราห์มาจะเป็นพ่อของปวงชน ท่านจะไม่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาเข้าใจด้วยเช่นกันว่าสรัสวตีคือลูกสาวของบราห์มา พวกเขาไม่ได้แสดงว่าใครเป็นภรรยาของ บราห์มา พ่ออธิบายว่า พ่อได้นำลูกสาวสรัสวตีมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา แม้กระทั่งลูกสาวก็เข้าใจว่าพ่อได้นำเธอมาเลี้ยงดู แม้แต่ บราห์มาก็ถูกนำมาเลี้ยงดู นี่คือการประเด็นที่ลึกล้ำอย่างมากซึ่งไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร พ่อหนึ่งท่านและอธิบายความลับที่ลึกล้ำของท่านเองให้แก่ลูก ดังนั้นแนนอนที่ท่านจะให้สิ่งนั้นแก่ลูกเป็นการส่วนตัว ท่านจะไม่ให้สิ่งเหล่านั้นผ่านการดลใจ พระเจ้าพูดว่า โอลูกๆ ดังนั้น แนนอนที่ท่านจะมาในรูปที่มีตัวตนเพื่อพูดเช่นนี้ พ่อที่ไม่มีตัวตนนั่งอยู่ที่นั่นและสอนผ่านผู้นี้ ไม่ใช่บราห์มาที่สอน บราห์มาไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกเช่นนี้ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าไม่ใช่พ่อทางโลกที่กำลังสอนเรา แต่เป็นพ่อเหนือโลก ผู้ที่เราประกาศสิทธิ์ในมรดกจากท่าน ผู้ที่กำลังสอนเราอยู่ สวรรค์ไม่ได้เรียกว่าเป็นพาร์โลก(parlok โลกที่อยู่เหนือขึ้นไป) นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ และนี่คือดินแดนแห่งความตายที่พวกเราดวงวิญญาณมีชีวิตอยู่ นี่ไม่ใช่พาร์โลก เราดวงวิญญาณเข้ามาสู่โลก(world)นี้ พาร์โลกคือ โลกของดวงวิญญาณ ลูกเคยปกครองในบาร์ตไม่ใช่ในพาร์โลก ลูกจะไม่พูดว่า ราชานของพาร์โลก ผู้คนพูดว่า ขอให้มีความสบายในโลกที่มีตัวตนและโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือ โลกวัตถุและแล้วพาร์โลกเป็นโลกของความสบาย บาร์ตนั้นเคยเป็นสุขชาติและจะกลายเป็นเช่นเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง นี่คือดินแดนของความตาย มนุษย์อาศัยอยู่ในโลก พวกเขาพูดว่าเราต้องการไปสู่สุขชาติ ในวัดดิลาลาพวกเขาได้ถูกแสดงอยู่ในการนั่งทาปาเชียบนพื้น และภาพสวรรค์ถูกทำไว้เหนือพวกเขา พวกเขาคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ไปสู่สวรรค์แล้ว อย่างไรก็ตาม สวรรค์อยู่ที่นั่น ไม่ได้อยู่ข้างบนที่นั่น โลกที่ไม่บริสุทธ์ในวันนี้จะกลับมาเป็นโลกที่บริสุทธ์ในวันพรุ่งนี้ เคยมีโลกที่บริสุทธ์ แต่สิ่งนั้นได้ผ่านไปแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า พาร์โลกเพราะสิ่งนั้นได้จากไปไกลมาก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก ดังนั้นสวรรค์ได้จากไปไกลมาก ตามละครลูกเริ่มที่จะทำตามหนทางบาป ดังนั้นสวรรค์จึงได้ไปไกลห่าง ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกสิ่งนี้ว่าพาร์โลก เวลานี้ลูกจะพูดว่า เราจะมาที่นี่มาสู่โลกใหม่และปกครองอาณาจักรที่เราได้รับมาเช่นเป็นโชคของเราอีกครั้ง แต่ละคนทำความพยายามเพื่อตนเอง ใครก็ตามที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะทำเช่นนั้น ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีจะกลายเป็น “นาวาบ”(เจ้า)แห่งสุขชาติ นั่นคือ ผู้เป็นนาย ลูกเปลี่ยนโลกนี้เป็นโลกทองคำ พวกเขาพูดว่า ดาวารก้า เมืองทองคำที่ทำด้วยทอง ได้หายไปอยู่ใต้มหาสมุทร สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่นที่ใครบางคนจะสามารถเอามันมาได้ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ที่เหล่าเทพเคยปกครอง ไม่มีสิ่งใดในปัจจุบัน ดังนั้นทุกสิ่งที่เป็นทองคำจะต้องถูกสร้างขึ้นใหม่ ไม่ใช่ว่าปราสาทราชวังทองคำจะเกิดขึ้นอีกครั้งด้วยการถูกทำให้โผล่ขึ้นมาได้ ลูกจะต้องสร้างทุกสิ่งขึ้นมา ลูกควรมีความซาบซึ้งว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง นี่คือนิเวศน์สำหรับการกลายเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิง และนั่นคือนิเวศน์สำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิงที่จะเข้าไปศึกษา ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อประกาศสิทธิ์ต่ออาณาจักร ผู้หนึ่งได้กลายเป็นเจ้าชายด้วยการถือกำเนิดกับราชาโดยการให้ทานหรือทำบุญในชาติเกิดที่ผ่านมา นิเวศน์นั้นดีเพียงใด! จะมีครูฝึกที่ดีมากที่นั่น ครูนั้นจะมีครูฝึกที่ดีมากด้วย ดังนั้นนิเวศน์สำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิงของยุคทองและยุคเงินนั้นจะต้องดีมากเพียงใดเล่า! พวกเขาจะไปนิเวศน์เพราะพวกเขาจะศึกษาภาษาใหม่ ขอให้มองดูนิเวศน์ของเจ้าชายและเจ้าหญิงในยุคทองและนิเวศน์ของเจ้าชายและเจ้าหญิงในยุคทองแดงผู้ที่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส และดูสิว่า นิเวศน์ที่ลูกๆ ทั้งหมดกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงนั้นช่างแสนธรรมดาเพียงใด! ลูกไม่มีแม้กระทั่งที่ดิน 3 ตารางฟุต ลูกรู้ว่าเจ้าชายและเจ้าหญิงที่นั่นจะไปนิเวศน์กันอย่างไร พวกเขาจะไม่ต้องเดินไปที่นั่น พวกเขาเพียงแต่ออกมาจากปราสาทและเครื่องบินก็จะมารับพวกเขาไป นิเวศน์ที่นั่นดีมาก จะมีสวนและปราสาทราชวังที่สวยงามที่นั่น ทุกสิ่งในสถานที่นั้นจะใหม่ สูงส่งที่สุด อันดับหนึ่ง แม้แต่วัตถุธาตุทั้ง 5 ก็สาโทปะธาน ใครจะรับใช้ลูกเล่า วัตถุธาตุทั้ง 5 เหล่านั้น จะผลิตสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อลูก ผลไม้ที่พิเศษเติบโตในบางแห่งจะถูกส่งไปให้แก่ราชาราชินีเป็นของขวัญ ที่นั่นพ่อของลูก ชีพบาบาอันสูงสุด แล้วลูกจะป้อนอะไรให้แก่ท่าน ท่านไม่ได้มีความปรารถนาต่อสิ่งใด ไม่ว่าท่านควรจะมีสิ่งนี้หรือรับประทานสิ่งนี้หรือทำสิ่งนั้น ฯลฯ ลูกๆไม่ควรจะมีความ

อยากปรารถนาต่อสิ่งเหล่านั้น หากลูกทำสิ่งทั้งหมดเหล่านั้นที่นี้ ลูกจะได้รับเพียงน้อยนิดที่นั่น เวลานี้ลูกต้องสละละทิ้งทั้งโลก ลูกต้องมีการละทิ้งและวางเฉยต่อทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก หากลูกมีการวางเฉย และทุกสิ่งก็จะถูกทิ้งโดยอัตโนมัติ บาบาพูดว่า “พ่อได้มาเพื่อมอบสวรรค์ไว้ในมือของลูก” ลูกรู้ว่าบาบาเป็นของลูก ดังนั้นแน่นอนว่าลูกต้องจดจำท่าน ดังเช่นเมื่อกุมาริถูกหมั่นหมายหรือแต่งงาน เธอจะไม่พูดว่าเธอไม่ได้จดจำเจ้าบ่าว เพราะนั่นได้กลายเป็นหุ้นส่วนชีวิตตลอดชีวิต พ่อและลูกๆ ได้สร้างความเป็นหุ้นส่วนด้วยวิธีนี้ อย่างไรก็ตามมาทำให้ลูกลืม พ่อพูดว่า จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตยังได้ถูกรวมไว้ในสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แล้วเหตุใดลูกจึงลืมเล่า ลูกต้องใช้สติปัญญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ลูกพูดสิ่งใดด้วยลิ้นของลูก ลูกต้องมีศรัทธา ลูกรู้ว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิและประกาศสิทธิ์ในมรดกเพื่อโลกที่บริสุทธิ นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ไม่ใช่การพูด เวลานี้เราเป็นของบาบา ซิพบาบา คือ ผู้เดียวผู้ที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธินั้นกลับมาบริสุทธิ ท่านพูดว่า จงจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้หมายถึง “มานมานะบาฟ” แต่พวกเขาได้เขียนไว้ว่าพระเจ้ากฤษณะพูด ผู้ชำระให้บริสุทธิคือ ผู้เดียวนี้เท่านั้น ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิคือ ผู้เดียว ลูกต้องจดจำผู้เดียวนี้เท่านั้น พ่อพูดว่า เพราะลืมพ่อ ลูกจึงจดจำผู้อื่นมากมาย หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นราชาวิกรมมาจิต(ราชาผู้ที่เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป) ความแตกต่างระหว่างกษัตริย์วิกรมมาจิตและกษัตริย์วิกรม (ผู้ที่มีการกระทำที่เป็นบาป) ได้ถูกอธิบายแก่ลูกแล้ว ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากที่เคยเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกต้องลงมา ลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์พ่อค้า และกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ศูทร การเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์พ่อค้าหมายถึงการทำตามหนทางบาป ทั้งประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก มีเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้ ที่นั่นไม่มีเรื่องของความผูกพันยึดมั่น ลูกๆ อยู่อย่างมีความสุขมาก พวกเขาได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างดีโดยอัตโนมัติ สาวใช้และคนรับใช้อยู่เบื้องหน้าพวกเขาเสมอ ดังนั้น ขอให้มองดูโชคของลูก ลูกกำลังนั่งอยู่ในวิทยาลัยเช่นนั้นที่ซึ่งลูกจะกลายเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิงในอนาคต ลูกไม่รู้ถึงความแตกต่างระหว่างเจ้าชายและเจ้าหญิงยุคเหล็ก กับ เจ้าชายและเจ้าหญิงยุคทอง ระหว่างจักรพรรดิและจักรพรรดินี กับ ราชาและราชินีใช้ไหม หลายคนมีชื่อว่า ลักขมี นารายณ์ ราเดห์หรือกฤษณะ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาราเดห์และกฤษณะ หรือลักขมีและนารายณ์นั้นเล่า นั่นเป็นชื่อเดียวกัน ใช่ พวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกรู้ว่าความรู้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่มีพลังในโพนูชาญ การสวด การให้ทานหรือการทำบุญ ฯลฯ ตามละครแล้ว โลกต้องกลับมาเก่า มนุษย์ต้องกลับมาทาโมประธาน ทาโมประธานในทุกสิ่ง ทั้งความโกรธ ละโมบ... ทาโมประธานในทุกสิ่ง “เหตุใดผู้นี้จึงบุกรุกมายังแผ่นดินของฉัน ยิ่งเขาเลย!” พวกเขาต่อสู้กันอย่างมาก พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาเลยที่จะฆ่ากัน ลูกคิดว่า เมื่อไหร่ที่พ่อของฉันจะตายเพื่อที่ฉันจะสามารถได้มรดก โลกที่ทาโมประธานเช่นนั้นจะถูกทำลายอย่างแน่นอน จากนั้นโลกที่สาโทประธานก็จะมา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ จงทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกต้องสะสางปัญหกรรมของตนเอง สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและกลับบ้านด้วยเกียรตินิยม ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวต่อความทุกข์ทรมานของกรรมในอดีตแต่จงสะสางปัญหกรรมของลูกด้วยความสุข
2. จงอยู่ในความซาบซึ้งเสมอว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต นี่คือนิเวศน์สำหรับการกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกและกลายเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ด้วยสภาพที่ไม่สั่นคลอนของลูก ผู้ที่มีสภาพที่ไม่สั่นคลอนมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิอยู่ในพวกเขาด้วย ดังนั้นลูกแต่ละคนควรกลับมาไม่ไหวหวั่นด้วยเช่นกัน คุณธรรมพิเศษของผู้ที่มีสภาพที่ไม่สั่นคลอนคือคุณธรรมของการอยู่อย่างเต็มไปด้วยความเมตตา พวกเขาจะมีความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานสำหรับทุกดวงวิญญาณเสมอ สมญาพิเศษของพวกเขาคือผู้ให้คุณประโยชน์โลก พวกเขาจะไม่มีความรู้สึกของความไม่ชอบ ความขัดแย้ง ความอิจฉาริษยาหรือการวิพากษ์วิจารณ์สำหรับดวงวิญญาณใด พวกเขาจะมีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์

คติพจน์: พลังของความเจียมสงบเป็นวิธีการเดียวที่ด้วยสิ่งนี้จะดับไฟของความโกรธในผู้อื่น

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะประกาศสิทธิในติลัคของอำนาจในการปกครองตนเองถึง 21 ชาติเกิด จงลิ้ม
สำนึกของร่างกายรวมทั้งร่างของลูกเองและจดจำพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ประเด็นใดของปัญญาของลูกๆที่ยากจนที่ทำให้พ่อนั้นเป็นสุขและคำแนะนำใดที่ท่านให้กับลูกๆ เช่นนี้?
- คำตอบ:** ลูกๆที่ยากจนผู้ที่คิดว่าพวกเขาควรใช้สิ่งของในครอบครองที่ไร้ค่าทั้งหมดของเขอย่างมีค่าในงานรับใช้
ของบาบาและสะสมโชคของพวกเขาสำหรับนาคตเป็นเวลา 21 ชาติเกิด บาบานั้นมีความพึงพอใจอย่าง
มากที่เห็นปัญญาของลูกๆเหล่านั้น บาบามีให้คำแนะนำชั้นหนึ่งแก่พวกเขา: ลูกๆ กลายเป็นผู้ดูแลผล
ประโยชน์(trustee) อย่าได้คิดว่าสิ่งต่างๆเป็นของลูกเอง ดูแลลูกๆของลูก ดูแลทุกสิ่งอย่างเป็นผู้ดูแลผล
ประโยชน์ ปรับปรุงชีวิตของลูกด้วยความรู้และกลายเป็นราชาเหนือราชา
- เพลง:** ฉันได้มาจากการปลุกโชคของนั่นเอง...

โอม ซานติ ลูกๆได้ยิน 2 บรรทัดนั้นแล้ว ลูกๆนั้นเข้าใจแล้วว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อสร้างโชคของลูกเพื่อโลกใหม่ ในการที่จะ
สร้างโชคนั้น ผู้หนึ่งต้องทำความเพียรพยายาม ลูกๆเข้าใจว่าที่นี่เราได้รับศรัทธาที่เราได้รับมนตราที่ยิ่งใหญ่ของ “มานมานะ
บาฟ” มีคำพูดเหล่านี้ ใครให้มนตรานี้แก่ลูก? เป็นผู้สูงสุดเหนืออื่นใด ผู้เดียวที่เป็นมหาสมุทรผู้ที่ให้คำแนะนำ เพียงครั้ง
เดียวเท่านั้นที่เราได้รับคำแนะนำจากท่าน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ได้เกิดขึ้นไปแล้วในละครจะชำระหลังจาก 5000 ปี เรือของ
ลูกสามารถข้ามฟากด้วยเพียงมนตรายิ่งใหญ่เดียวนี้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้ศรัทธา ใครคือผู้
ชำระให้บริสุทธิ์? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์และพาพวกเขาไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ เพียงท่าน
เท่านั้นสามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังนั่งอยู่
เบื้องหน้าท่าน ลูกรู้ว่าท่านเป็นทุกสิ่งสำหรับลูก สูงสุดเหนือสิ่งใดคือผู้เดียวที่สร้างโชคของเรา ลูกมีศรัทธาว่าเราได้รับมน
ตราที่ยิ่งใหญ่นี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อ หนึ่งในนั้นไม่มีตัวตนและอีกหนึ่งนั้นมีตัวตน ลูกๆจดจำท่านและพ่อก็จดจำ
ลูกๆ ด้วย วงจรแล้ววงจรเล่า บาบาสอดคล้องกับลูกๆของท่านเท่านั้น พ่อพูดว่า: มีมนตราเดียวเท่านั้นสำหรับการหลุดพ้นจาก
บาปและความไม่บริสุทธิ์และมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ให้สิ่งนั้น เพียงศักดิ์กูเท่านั้นที่ให้มนตราที่แท้จริง ลูกรู้ว่าลูกได้มาที่นี่
เพื่อที่จะสร้างโชคของลูกเพื่อดินแดนแห่งความสุขของลูก ยุคทองนั้นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ในขณะที่ที่นี่คือดิน
แดนแห่งความทุกข์ ชีพบาบาได้ให้มนตราแก่ผู้ที่เปี่ยมบราห์มินผ่านปากของบราห์มาเท่านั้นและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่าน
ต้องเข้ามาสู่รูปที่มีตัวตน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะให้มนตราได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: วงจรแล้ววงจรเล่า พ่อให้มนตราที่ยิ่ง
ใหญ่นี้แก่ลูก: จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมดและลิ้มร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกาย
ทั้งหมด หากลูกคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย ความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายนั้นหมายถึงลุงป้าน้าอาและกูรูและนักบุญ
ทั้งหมดนั้นก็ได้รับการจดจำ ผู้หนึ่งพูดว่า: เมื่อลูกตาย ทั้งโลกก็ตายไปแล้วจากลูก พ่อเองก็พูดด้วยว่า: พ่อได้ให้มนตราแก่
ลูกๆดวงวิญญาณ: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและอยู่อย่างปราศจากร่าง ละทิ้งสำนึกของร่างกาย ที่นี้ทุกคนมีสำนึกที่
เป็นร่าง ในขณะที่ในยุคทอง ทุกคนนั้นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกรู้จักพ่อสูงสุด ในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ ลูกกลับ
มามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกรู้จักพระเจ้าด้วยเช่นกัน: ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าคือผู้ที่รู้จัก
พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและสิ่งสร้างของท่าน ไม่มีผู้ที่เชื่อในพระเจ้าในยุคทองหรือในยุคเหล็ก พวกเขาเคยอยู่ในยุค
แห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ลูกได้รับมรดกจากพ่อและแล้วลูกก็ไปและปกครองในยุคทอง เรื่องของผู้ที่เชื่อในพระเจ้า
และไม่เชื่อในพระเจ้าเกิดขึ้นที่นี้เท่านั้น สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น บราห์มินผู้ที่ก่อนหน้านี้เคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าได้
กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ในเวลาปัจจุบันทั้งโลกนั้นไม่เชื่อในพระเจ้า ไม่มีใครรู้จักพ่อหรือสิ่งสร้างของท่าน พวกเขา
เพียงแต่พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกๆ มีสายใยกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น ลูกได้รับศรัทธาจาก
ท่าน นั่นคือท่านปล่อยให้ลูกทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า: ลูกๆลิ้มสำนึกของร่างกายและรวมทั้งร่างของลูกเองและอย่า
ได้จดจำใครอื่น ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำนั้น พ่อของลูก สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นมนตราที่ยิ่งใหญ่ที่จะทำให้
ลูกสร้างโชคของลูก ลูกได้รับติลัคของอำนาจในการปกครองตนเองถึง 21 ชาติเกิด นั่นคือผลรางวัล ก็ตะเป็นไปเพื่อการ
เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ นั่นคือเพื่อการกลายเป็นเทพจากมนุษย์ธรรมดา ลูกๆรู้ว่าโลกนี้กำลังเปลี่ยนแปลง
ลูกกำลังสร้างโชคของลูกเพื่อโลกใหม่ นี่คือนดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เพียงแต่มองดูว่าผู้คนที่นี่มีโชคเพียงใด! ชื่อที่แท้
จริงคือดินแดนแห่งความทุกข์ ใครได้พูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกได้กลับมาเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณ

พูดว่า: นี่คือดินแดนของความทุกข์ อาณาเขตสูงสุดของเราคือสถานที่ซึ่งบาบาอาศัยอยู่ เวลานี้พอให้ความรู้และสร้างโชคของเรา ท่านให้มนตราที่ยิ่งใหญ่เดียว: จดจำพ่อ! ลูกอาจจะรับฟังผู้มีร่างกาย แต่จดจำฉัน, ผู้เดียวที่ปราศจากร่าง แนนอนที่ลูกจะต้องรับฟังท่านโดยผ่านผู้มีร่างกาย บราห์มา कुमारและกุมารีจะพูดผ่านปากของเขาและบอกผู้ไม่บริสุทธิ์ให้จดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วย ลูกต้องเผ่าภาระของบาปที่อยู่บนศีรษะของลูกด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากโรคร้าย ลูกๆกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าบาบาได้มาเพื่อสร้างโชคของลูกและท่านชี้หนทางที่ง่ายดายอย่างมากแก่ลูก พวกเขาพูดว่า: บาบ่า ฉันลืมนี่ที่จะจดจำท่าน ลูกควรที่จะละอายใจ! ลูกจดจำพ่อทางโลกผู้ที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่กับพ่อเหนือโลกนี้ที่ทำให้ลูกนั้นบริสุทธิ์ ผู้ที่บอกลูกให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอเพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป แต่ลูกพูดว่า: บาบ่า ฉันลืมนั่น! บาบ่าพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อให้ลูกมีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ลูกรู้ว่าบารัตคือชีวาลายา (วัดของชีวา) ที่พวกเราเคยปกครองและต่อมาภายหลังเราได้เริ่มกราบไหว้บูชาสัญลักษณ์ของเราเองในวัด เราลืมนี่ว่าเราเช่นกันได้เคยเป็นเทพ มาม่าและบาบาของลูกก็เคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกันและแล้วทั้งสองก็ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ความรู้นี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ประเด็นหลักที่มีการแสดงไว้ในต้นไม้ก็คือ: รากฐานนั้นคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป 5000 ปีที่แล้วได้กลายเป็นยุคทองและเวลานี้เป็นยุคเหล็ก หลังจากยุคเหล็ก ยุคทองก็จะมาอีกครั้ง อย่างแน่นอนผู้เดียวที่ได้ให้ศรัทธานั้นต้องมา แนนอนที่โลกต้องเปลี่ยน ลูกเฝ้าแต่ร่ำล้อง(ประกาศแก่ทุกคน)แต่ต้นไม้ไม่สามารถเติบโตได้รวดเร็ว อุปสรรคมากมายเกิดขึ้นในหนทาง พวกเขาดัดกับในรูปและนามที่หลากหลาย พ่อพูดว่า: อย่าได้ติดกับ ลูกอาจจะอยู่ในครัวเรือน จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ด้วย พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ก่อนหน้านั้นพระเจ้าแห่งกิตะได้เคยกล่าวเช่นนี้และกำลังพูดสิ่งนั้นอีกครั้ง พระเจ้าของกิตะต้องได้ทำให้ลูกมีชัยชนะเหนือตัณหาราคะอย่างแน่นอน หนึ่งนั้นคืออาณาจักรของราวันและอีกหนึ่งนั้นคืออาณาจักรของราม อาณาจักรของรามคือกลางวันและอาณาจักรของราวันคือกลางคืน พ่อพูดว่า: อาณาจักรของราวันนี้กำลังจะมาถึงจุดจบในเวลานี้ ทุกสิ่งได้มีการเตรียมไว้เพื่อสิ่งนี้ พ่อจะสอนลูกและแล้วพาลูกกลับบ้านและแล้วลูกก็จะต้องการอาณาจักร ลูกจะไม่ปกครองในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ใช่ไหม? ชีพบาบาไม่มีเท่าใดที่ท่านจะวางบนผืนดิน เหล่าเทพไม่สามารถวางแท่นในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพและลูกจะมาในบารัต แต่โลกจะเปลี่ยนจากนรกให้เป็นสวรรค์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่ง ลูกๆมากมายพูดว่า: บาบ่า พายุมากมายมา พ่อพูดว่า: ลูกลืมนี่พ่อ ลูกไม่ได้ทำตามศรัทธาของท่าน ลูกได้รับคำแนะนำที่สูงส่งที่สุดจากพ่อ: ลูกๆอย่าได้อยู่อย่างเลวทรามต่ำช้า มีผู้เดียวเท่านั้นที่สอนลูกและท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้แม้กระทั่งจดจำพาหนะของผู้นี้ มีคนขี่พาหนะและเจ้าของพาหนะ ไม่ใช่เป็นเรื่องของรถม้า ใครจะนั่งในนั้นและให้ความรู้หรือ? ทุกวันนี้ผู้คนเดินทางโดยเครื่องบิน วิทยาศาสตร์นั้นอยู่ในสภาพที่เต็มกำลังแรง ความโศกเศร้าและการตาของมายาก็อยู่ในสภาพที่เต็มกำลังแรงด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันพวกเขาได้ให้เกียรติอย่างมากมายแก่ทุกคน นายกรัฐมนตรีของประเทศหนึ่งประเทศใดอาจจะได้รับเกียรติมากมายและแล้ว 15 วันต่อมาใครบางคนเอาเกียรตินั้นไป แม้กระทั่งราชาก็มีปัญหานี้: พวกเขาคงอยู่ในความกลัวเสมอ ลูกได้รับความรู้ที่ง่ายดายอย่างมาก ลูกนั้นยากจนอย่างมากที่ลูกไม่มีแม้กระทั่งเปลือกหอย ลูกทำให้บาบาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และพูดว่า: บาบ่าทั้งหมดนี้เป็นของท่าน และบาบาก็พูดว่า: อัศจรรย์อยู่อย่างผู้ดูแลผลประโยชน์ด้วยเช่นกัน หากลูกยังคงคิดว่าทุกสิ่งเป็นของลูกนั้นไม่ใช่การมีปัญญา ลูกต้องทำตามศรัทธา ผู้ที่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์จะทำตามศรัทธา ลูกนั้นยากจนและดังนั้นลูกจึงคิดว่าลูกควรจะให้สิ่งของในครอบครองที่ไร้ค่าทั้งหมดของลูกแก่บาบา บาบ่าได้ให้คำแนะนำขึ้นหนึ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกต้องดูแลลูกๆ ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้ที่ด้วยความรู้นี้อนาคตของลูกเปลี่ยนแปลงและลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะให้คำแนะนำ จดจำพ่อ ลูกควรจะมีเมตตาที่จะปกป้องทุกคนจากการตกลงไปในหลุมพราง ลูกต้องเคลื่อนไหวไปด้วยกลยุทธ์อย่างมาก มีสุพนาค (Supnaka) และปัทนา (Putna)(ปีศาจซึ่งเป็นผู้หญิง) อจามิล (Ajamil) และดुरโยธัน (Duryodhan) ก็ใช้ได้กับเวลาปัจจุบันด้วย ฉากปัจจุบันนี้จะปรากฏขึ้นอีกครั้งหลังจาก 1 วงจร พ่อฉันมาเป็นการส่วนตัวเพื่อให้ความรู้ ท่านสามารถทำให้ลูกได้มาซึ่งสถานภาพของการเป็นเทพจากมนุษย์ ลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ก่อนหน้านั้นด้วยเคยมีสงครามที่ยิ่งใหญ่ สงครามนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งนี้ พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างถูกต้องและทำให้ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพของเทพจากมนุษย์ ธรรมดา ลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ ลูกจะไม่ได้รับมรดกจากบราห์มาหรือจากกัณโถมบาหรือจากบราห์มา กุมารี่อื่นใด พวกเขาเองก็ประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อด้วย พวกเขอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของจากัดปีตา (พ่อของชาวโลก) และประกาศสิทธิในมรดกของลูกผ่านท่าน ท่านบอกแต่ละคนเป็นการส่วนตัว: ลูกๆ จดจำพ่อ! ลูกขณะนี้ก็จะยังตรงไปยังลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆต้องประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ ถึงแม้เพื่อนฝูงหรือญาติมิตรตาย ก็ยังคงต้องมีการประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ ลูกต้องมีความสุขอย่างมากในสิ่งนี้ ในเมื่อลูกได้มาเพื่อสร้างโชคของลูก ลูกรู้ว่าบาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์อีกครั้งและดังนั้นลูกต้องสั่งสมกิริยามารยาทตามนั้น ลูกต้อง

ปกป้องตนเองจากกิเลส เรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์และปราศจากกิเลส ลูกได้เข้าใจละครและต้นไม้ ไม่มีความยากลำบากอื่นใด เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก กระนั้นลูกก็พูดว่า: บาบาสันลืมนาน วิญญาณปีศาจร้ายมา บาบาสวดว่า: ชับโล่วิญญาณปีศาจร้ายออกไป มองดูในกระจกหัวใจของลูก และดูว่าลูกได้กลับมามีค่าหรือไม่ เราได้กลับมาเป็นนารายณ์จากธรรมชาติ ฟอนี่ที่นั่นและอธิบาย: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกๆที่มีโชค ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นผู้ที่มิใช่คนหนึ่งร้อยเท่า ในปัจจุบันลูกไร้โชคอย่างมาก เพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่เคยมีโชคอย่างมาก พวกเขาเคยมั่งคั่งอย่างมาก เป็นเรื่องของบาร์ต พ่อพูดว่า: เวลานี้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเพราะลูกต้องมาหาพ่อและแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลานี้ละครกำลังจะจบสิ้นและเราจะกลับบ้านในเวลาใดก็ตาม ท่านได้แสดงวิธีการแก่ลูก: กลับมาเป็นอิสระจากบาปทั้งหมด แล้วลูกจะเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ เคยมีโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์และกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง โลกเก่าต้องเปลี่ยนไปและกลับมาใหม่ พวกเขาเชื่อว่าบาร์ตเคยเป็นแผ่นดินโบราณและเชื่อว่าเป็นสวรรค์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อได้สร้างสวรรค์ ท่านได้มาเมื่อใด? ท่านมาในเวลานี้เท่านั้น เป็นที่รู้ได้ว่าเป็นเวลาของการมาของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ ชุมชนของราวันนั้นใหญ่โตอย่างมากขณะที่ชุมชนของรามนั้นเล็กมาก การขยายตัวเฝ้าแต่เกิดขึ้นที่นั่น ลูกๆ จะเฝ้าแต่มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่ออีกครั้ง พวกเขาเฝ้าแต่อธิบายด้วยการใช้หนี้ทรศการและเครื่องฉายภาพ เวลานี้ลูกต้องทำงานรับใช้มากมาย บาบาสวดว่า: ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก นี่คือละคร อย่างไรก็ตาม สิ่งใดก็ตามที่ได้เกิดขึ้นจนกระทั่งถึงเวลานี้ก็จะกล่าวได้ว่าเป็นละครที่ถูกต้อง พ่อพูดว่า: แม้กระทั่งพ่อก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกๆ พ่อเองก็ต้องเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดูว่าพ่อได้จากอาณาเขตสูงสุดและท่านมาที่นี่เพื่อลูกๆอย่างไร หมอนั้นก็จะไม่วิ่งหนีไปจากโรคระบาดใดๆ หมอเหล่านั้นต้องมา ผู้คนร้องเพลง: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและชำระพวกเรากจากกิเลสทั้ง 5 นั่นคือปลดปล่อยเราจากสิ่งเหล่านั้น พาเราไปจากโลกของความทุกข์ไปสู่โลกแห่งความสุขเกิด พระเจ้าคือผู้ปลดปล่อย ท่านคือผู้ปลดปล่อยของทั้งหมด ท่านคือผู้นำทางที่พาพวกเรากลับบ้านและเรากำลังมาตามลำดับกันไป มีสุริยวงศ์ จันทรวงค์ และแล้วเมื่อยุคทองแดงเริ่มต้น ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ได้มีการร้องเพลงว่าเหล่าเทพได้เริ่มทำตามหนทางบาป พวกเขาได้แสดงรูปภาพของหนทางบาป เวลานี้ลูกเข้าใจในทางปฏิบัติว่าลูกเคยเป็นเทพ ประเด็นเหล่านี้ง่ายดายอย่างมากที่จะเข้าใจ พวกเขาควรเข้าถึงประเด็นเหล่านี้อย่างถูกต้องด้วยสติปัญญา เวลานี้ลูกๆ ได้มาเพื่อสร้างโชคของลูก ที่นี่พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว และผู้เป็นครูนั้นตามลำดับกันไป ที่นี่พระเจ้าได้บอกลูกถึงสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดผ่านปากของประชาธิปไตยบราห์มา บราห์มาจะได้ยินสิ่งนั้นก่อน พวกเขาได้แสดงบราห์มา วิษณุและชางก้าในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามวิษณุคือนายของยุคทองและบราห์มาคือนายของยุคแห่งการบรรจบพบกัน บราห์มาเป็นสิ่งที่ต้องการที่นี่ เพื่อที่ต่อมาบราห์มินจะสามารถกลายเป็นเทพ นี่คือไฟบูชาญูของความรู้อันสูงส่ง (ผู้ที่ไม่มีตัวตน) ไฟบูชาญูถูกสร้างมาก่อนหน้านั้นด้วย ทั้งโลกจะถูกส่งเวลงไปในยุคนี้ ทุกสิ่งจะจบสิ้น และแล้วลูกๆก็จะไปปกครองในโลกใหม่ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดวิญญาณปีศาจร้ายที่อยู่ในลูกออกไปและกลับมามีค่าที่จะเปลี่ยนจากมนุษยธรรมมาเป็นนารายณ์ ตรวจสอบในกระจกหัวใจของลูก และดูว่ามากเพียงใดที่ลูกกลับมามีค่า

2. คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และอยู่อย่างปราศจากร่าง และจดจำพ่อ ผีภพที่จะลืมนานของร่างกาย

พร: พร: ขอให้ลูกมีหัวใจที่เป็นสุขและสดชื่นแจ่มใสและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสด้วยความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์ของลูกอย่างสม่ำเสมอ

ดวงวิญญาณผู้ที่มีความสูงศักดิ์ นั่นคือ *ความจริงแท้* ของความบริสุทธิ์จะร้ายราในความสุขออย่างสม่ำเสมอ ความสุขของพวกเขาบางครั้งน้อยลงไป วันแล้ววันเล่าความสุขของพวกเขาเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นในทุกขณะ พวกเขาจะไม่เป็นภายในสิ่งหนึ่งและภายนอกเป็นบางสิ่งอื่น พวกเขามีสำจะในทัศนคติ สายตา คำพูด และพฤติกรรม ดวงวิญญาณที่*จริงแท้*และ*สูงศักดิ์*เช่นนี้จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอในหัวใจของพวกเขา และในดวงตาของพวกเขาและในรูปลักษณะของพวกเขา พวกเขามีหัวใจที่เป็นสุขและร่าเริงสดชื่นแจ่มใสตลอดไป

คติพจน์: พลังที่สูงส่งมากที่สุดในโลกคือพลังของความบริสุทธิ์

***** โอม ชานติ *****

สิ่งบ่งชี้ของสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม (คาร์มาทิต)

ลูกใกล้สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมเข้ามาเรื่อยๆ ใช่มั้ย? การกระทำกำลังเพิ่มขึ้น แต่การอยู่เหนือปวงกรรมหมายถึงการอยู่เหนือผลกระทบของปวงพันธะของการกระทำใดๆ จึงให้ประสบการณ์นี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ให้มีการละวาง เช่นที่ฉันดวงวิญญาณทำการกระทำผ่านร่างกายนี้ แล้วก็ละวางจากการกระทำนั้น ดังนั้นอย่าได้รับผลกระทบจากงานใดๆ ไม่ว่าผลของการกระทำใดๆ ก็ตามที่ลูกทำจะเป็นเช่นไร ให้มีการละวางในการได้รับผลของงานนั้น ผลของการกระทำหมายความว่า จะไม่ได้รับผลกระทบไม่ว่าผลลัพธ์นั้นจะเป็นเช่นไร แต่เพียงแค่นี้สัมผัสประสบการณ์ของการละวางอย่างแท้จริงต่อไป ให้เป็นราวกับว่าคนอื่นได้ทำให้ลูกทำสิ่งนั้นและลูกก็แค่ทำสิ่งนั้นลงไป บางคนทำให้ลูกทำสิ่งนั้น และลูกเป็นเพียงเครื่องมือเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกต้องละวางแม้ว่าจะเป็นเครื่องมือก็ตาม ลูกรู้สึกสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกเพิ่มขึ้นในลักษณะนี้หรือไม่?

สภาพของมาระดีมีความแตกต่างและเปี่ยมด้วยความรักอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับสภาพของผู้อื่นใช่มั้ย? เช่นที่พ่อบราห์มามีความชัดเจนอย่างมาก ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณเครื่องมือในรูปที่มีตัวตนก็มีความชัดเจนเช่นกันในรูปที่มีตัวตนของพวกเขาตามลำดับกันไป การอยู่เหนือปวงกรรมหรือคาร์มาทิตนั้นหมายถึง รักและวาง ผู้อื่นมีการกระทำและลูกก็มีการกระทำเช่นกัน แต่วิธีการดำเนินการกระทำเหล่านั้นของลูกแตกต่างออกไป มีความแตกต่างในสภาพ ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ลูกเพียงแค่อยู่ออย่างละวางจากสิ่งนั้น ลูกทำการกระทำ และหลังจากทำการกระทำเหล่านั้น ลูกรู้สึกราวกับว่าลูกไม่ได้ทำอะไรเลย ผู้เดียวที่ดลใจลูก ทำให้ลูกทำสิ่งนั้น ลูกจะสัมผัสกับสภาพเช่นนั้นต่อไปเรื่อยๆ ลูกจะรู้สึกเบาสบายขณะที่ทำการกระทำจะมีความเบาสบายในร่างกายและความเบาสบายในสภาพของจิตใจของลูก และผลของการกระทำนั้นจะไม่ถึงรังจิตใจของลูก ลูกมีสภาพเช่นนั้นหรือไม่? ยิ่งงานเพิ่มขึ้นมากเท่าไร ความเบาสบายของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น การกระทำจะไม่ถึงดูดลูกเข้าไปหาตัวมัน แต่ลูกจะทำการกระทำเหล่านั้นราวกับว่าผู้เป็นนายกำลังดลใจให้การกระทำนั้นเกิดขึ้น และเครื่องมือกำลังดำเนินการกระทำนั้นในฐานะที่เป็นเครื่องมือ

สิ่งบ่งชี้ของความเบาสบายในดวงวิญญาณคือพลังพิเศษของดวงวิญญาณ - จิตใจ สติปัญญาและชั้นสการ์ - จะยังคงอยู่อย่างเบาสบายในลักษณะเดียวกันเช่นกัน ความคิดของลูกจะทำให้ลูกมีประสบการณ์ถึงสภาพที่เบาสบายอย่างสมบูรณ์ พลังในการตัดสินใจของสติปัญญาจะทำงานราวกับว่าสติปัญญาไม่ได้ทำอะไรเลย และไม่มีชั้นสการ์ใดที่จะถึงดูดลูก จะเป็นราวกับว่าชั้นสการ์ของพ่อกำลังทำงานอยู่ ลูกจะได้สัมผัสกับความเบาสบายในพลังที่ละเอียดอ่อนทั้งสาม-จิตใจ-สติปัญญาและชั้นสการ์ มันจะปรากฏออกมาจากหัวใจและริมฝีปากของทุกคนโดยอัตโนมัติว่า: “พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น รักและละวาง” เพราะตามเวลา บรรยากาศภายนอกจะหนักหน่วงขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละวัน ยิ่งบรรยากาศภายนอกมีความหนักหน่วงมากขึ้นเท่าไร ความคิด การกระทำ และความสัมพันธ์ของดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักพิเศษจะกลับมาเบาสบายมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เพราะด้วยความเบาสบายนี้กิจกรรมทั้งหมดของลูกจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เบาสบายอย่างมาก เนื่องจากบรรยากาศมีความท้อแท้ไม่ประสาธ ผู้อื่นจะมีประสบการณ์ของความหนักหน่วงในหลายรูปแบบที่ต่างกันไป จะมีความหนักหน่วงในธรรมชาติและความหนักหน่วงในทัศนคติของดวงวิญญาณมนุษย์ สำหรับสิ่งนี้เช่นกันความเบาสบายของลูกจะทำให้ผู้อื่นเบาสบาย อ้อชะ ทุกสิ่งกำลังดำเนินไปด้วยดีใช่ไหม? ลูกไม่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรม แต่ลูกสามารถสร้างผลกระทบต่อกิจกรรมต่างๆ ได้ สิ่งใดก็ตามที่ลูกทำหรือได้ยิน สภาพของความเบาสบายของลูกจะสร้างผลกระทบต่องาน ความผันผวนปรวนแปรในกิจกรรมต่างๆ ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อลูก สภาพที่ไม่สั่นคลอนก็ทำให้งานนั้นไม่สั่นคลอนด้วยเช่นกัน งานที่เป็นไปไม่ได้ในทุกวิถีทางจะเป็นไปได้ได้อย่างง่ายดาย และจะยังคงเป็นเช่นนั้นต่อไป อ้อชะ

เพื่อที่จะนั่งบนบัลลังก์หัวใจและบัลลังก์ของโลกจงให้ความสุขและรับความสุข

วันนี้ผู้เป็นนายของโลกกำลังมองดูลูกๆ ของท่าน ผู้ที่เป็นลูกๆ (บาลัก) และผู้ที่เป็นนาย (มาลิก) ลูกทั้งหมดในปัจจุบันเป็นนายของตัวเองและในชาติเกิดอื่นๆ เช่นกันพวกเขาจะกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ ของพระเจ้ากลายเป็นนาย “ดวงวิญญาณบราห์มิน” หมายถึงดวงวิญญาณที่เป็นนาย ในปัจจุบันลูกเป็นนาย ลูกเป็นนายของอวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูก

ลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณที่เพิ่งพึ่ง ลูกคือผู้ที่มีสิทธิ กล่าวคือลูกเป็นนาย ลูกไม่ได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของอวัยวะทางร่างกายของลูก เหตุนี้เองลูกจึงเป็นลูกๆที่เป็นนาย ลูกมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งของพระเจ้าของการเป็นลูก และลูกก็มีประสบการณ์ของการเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองด้วยเช่นกัน ลูกมีความซาบซึ้งถึงสองเท่า สิ่งบ่งชี้ของความซาบซึ้งคือความสุขทางจิตที่ไม่สูญสลาย ลูกมีประสบการณ์อยู่เสมอว่าจากทั้งโลกลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคของความสุขอยู่เสมอหรือไม่? ว่า โชคที่สูงส่งของฉัน นั่นคือ โชคที่ดีที่สูงส่งของฉัน ลูกมีโชคของความสุขและลูกก็รับประทานอาหารบำรุงเลี้ยงแห่งความสุขอยู่เสมอและให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่นเช่นกัน พร้อมกันนั้นลูกจะแวงไกวในเชิงซาบซึ้งแห่งความสุขอยู่เสมอ ลูกให้ทานความสุขที่ยิ่งใหญ่แก่ผู้อื่นและสร้างโชคแห่งความสุขของพวกเขา ในทำนองเดียวกันลูกได้ทำให้ชีวิตของผู้อื่นมีค่าเช่นเพชรหรือไม่? หรือลูกยังคงทำสิ่งนั้นอยู่? ลูกทำให้เป็นเช่นนั้นแล้วหรือว่าตอนนี้ยังคงทำให้เป็นเช่นนั้นอยู่ ชีวิตบราห์มินหมายถึงการอยู่ในความสุข การรับประทานอาหารบำรุงเลี้ยงแห่งความสุข และการอยู่ในเชิงซาบซึ้งแห่งความสุข ลูกเป็นบราห์มินเช่นนั้นใช่หรือไม่? มีอะไรในชีวิตนอกจากความสุขไหม? ชีวิตของลูกเองคือความสุข หากลูกไม่มีความสุข, ลูกก็ไม่มีชีวิตบราห์มิน การอยู่อย่างมีความสุขคือการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า

วันนี้บรรดาได้เห็นบุญชื่อบุญของลูกทุกคนเพราะลูกทุกคนคือดวงวิญญาณบุญ ลูกกำลังสะสมบุญสำหรับชาติเกิดมากมายนับไม่ถ้วน ลูกได้สะสมบุญไว้ตลอดทั้งวันมากเพียงใด? ลูกสามารถตรวจสอบสิ่งนั้นได้ด้วยตัวเองใช่หรือไม่? หนึ่งในกิจการให้ทานหรือการบริจาคและอีกหนึ่งคือการทำบุญ บุญนั้นมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าการให้ทาน การกระทำที่เป็นบุญคือการทำงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นซึ่งไม่เห็นแก่ตัว การกระทำที่เป็นบุญนั้นไม่ใช่สิ่งที่โอ้อวด แต่เป็นสิ่งที่มาจากหัวใจของลูก การให้ทานอาจเป็นการโอ้อวดหรือมาจากใจของลูกก็ได้ การทำบุญคือการกระทำที่ลูกให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณในเวลาที่ต้องการ นั่นคือลูกเป็นประโยชน์สำหรับพวกเขา ดวงวิญญาณที่ทำบุญได้รับพรจากหัวใจจากดวงวิญญาณมากมาย พวกเขาไม่เพียงแต่พูดคำว่า "ขอบคุณ" ด้วยริมฝีปากของพวกเขาเท่านั้น แต่การได้มาซึ่งพรจากหัวใจของพวกเขาได้มีประสบการณ์ไว้ในลักษณะที่แฝงตัว ดวงวิญญาณบุญนั้นเปี่ยมล้นด้วยผลในทันทีที่พวกเขาได้รับจากพรของพระเจ้าและพรจากดวงวิญญาณทั้งหลาย สายตาและทัศนคติของดวงวิญญาณบุญทำให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ของพรประกายของความพึงพอใจและความพอใจนั้นปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของดวงวิญญาณบุญอยู่เสมอ เนื่องจากผลที่เขาได้รับมา ดวงวิญญาณบุญจึงอยู่เหนือความหยิ่งยโสหรืออยู่เหนือความรู้สึกของการถูกดูหมิ่น เพราะดวงวิญญาณนั้นคือจักรพรรดิผู้เปี่ยมล้น เขาเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลที่อยู่เหนือความหยิ่งยโสหรือความรู้สึกของการถูกดูหมิ่น ดวงวิญญาณบุญใช้พลังจากบุญของเขาในทุกความคิดในทุกขณะที่มีความปั่นป่วน และในทุกการกระทำอย่างมีคุณค่า สิ่งซึ่งบอกของบุญชื่อบุญที่มีการสะสมไว้นั้นคือสิ่งที่ไร้ประโยชน์สิ่งที่เป็นของเสียนั้นจะจบสิ้นลง ดวงวิญญาณบุญเช่นนั้นได้รับบัลลังก์ของอาณาจักรของโลก ดังนั้นจงตรวจสอบบุญชื่อบุญของลูก: ฉันกลายเป็นดวงวิญญาณบุญเช่นนั้นมากเพียงใด? หากลูกถูกถามว่า ลูกทั้งหมดนั้นเป็นดวงวิญญาณบุญหรือไม่? ลูกทั้งหมดจะตอบว่า "ฮาจิ" ใช่ไหม? ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณบุญ แต่ตามลำดับกันไป หรือลูกทั้งหมดเป็นอันดับหนึ่ง? ลูกตามลำดับกันไปใช่ไหม? มีกี่คนที่จะนั่งบนบัลลังก์ในยุคทองและยุคเงิน? ทุกคนจะนั่งบนบัลลังก์นั้นด้วยกันไหม? ดังนั้นลูกทุกคนตามลำดับกันไปใช่ไหม? เหตุใดจึงมีการสร้างอันดับขึ้น? และเหตุผลนั้นคืออะไร? บรรดาได้ตรวจสอบประเด็นพิเศษอย่างหนึ่งของลูกๆเป็นพิเศษ สิ่งนั้นได้กลายเป็นอุปสรรคต่อการกลายเป็นอันดับหนึ่งของลูก

เวลานี้ในช่วงปีทาปาเซีย ทุกคนมีเป้าหมายที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมหรือไม่ หรือจะตามลำดับกันไป? ลูกต้องการที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมใช่ไหม? ลูกทุกคนพูดคติพจน์หนึ่งและลูกก็เขียนสิ่งนั้นและแสดงสิ่งนั้นด้วย คติพจน์นั้นคือให้ความสุขและรับความสุข อย่าได้ให้ความทุกข์และอย่าได้รับความทุกข์ คติพจน์นี้มั่นคง แล้วผลลัพธ์ที่บาบาเห็นเป็นเช่นไร? ส่วนใหญ่ให้ความใส่ใจที่จะไม่ให้ความทุกข์ อย่างไรก็ตามเพียงครั้งเดียวของคติพจน์เท่านั้นที่โอเค ในแง่ของการทำให้เกิดความทุกข์ ลูกคิดว่าลูกไม่ได้ก่อให้เกิดความทุกข์ แต่เมื่อพูดถึงการรับความสุข ลูกพูดว่า "คนนั้นได้ให้ความทุกข์กับฉัน และด้วยเหตุนี้สิ่งนี้จึงเกิดขึ้น" "คนนั้นพูดอย่างนี้ คนนี้ทำอย่างนั้น และด้วยเหตุนี้เองที่สิ่งนี้เกิดขึ้น" ลูกมีการตัดสินด้วยวิธีนี้ใช่หรือไม่? ลูกกลายเป็นทนายความของตัวเองและนำเสนอคดีของลูกกับสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นลูกจึงให้ความใส่ใจกับคติพจน์ครั้งหนึ่งเป็นอย่างดี ลูกควรขีดเส้นใต้เกี่ยวกับสิ่งนี้ให้มากขึ้นกว่านี้ อย่างน้อยก็มีการให้ความใส่ใจต่อคติพจน์ครั้งหนึ่ง! อย่างไรก็ตามความใส่ใจที่ให้กับคติพจน์อีกครั้งหนึ่งเป็นเพียงในนามเท่านั้น คนนั้นได้ทำให้เกิดความทุกข์ แต่ทำไมลูกถึงรับล่ะ? ใครบอกให้ลูกรับความสุข? เป็นศรีมัทของพ่อที่จะต้องรับความสุขที่จะเติมอาณาจักรของลูกด้วยความทุกข์หรือไม่? ดังนั้นอย่าได้เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์และอย่าได้รับความทุกข์ แล้วเมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ แล้วเมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณทาปาสวี การเป็นทาปาสวีหมายถึงการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจงรับความสุข

ใจที่พวกเขาให้กับลูกในรูปของความสุข นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง แล้วเมื่อนั้นลูกจะถูกเรียกว่าทาปาสวี่ ให้คิดว่าการประณามนั้นเป็นการยกย่อง และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบุญ แม้จำกัต์อัมบาได้ให้บทเรียนนี้มันคงอยู่เสมอสำหรับลูกๆทุกคน มองดูดวงวิญญาณที่ดูหมิ่นลูกหรือให้ความทุกข์แก่ลูกด้วยสายตาของการเป็นตัวของความเมตตา อย่ามองดูพวกเขาด้วยสายตาของการประณาม พวกเขาอาจดูหมิ่นลูก แต่ลูกต้องให้ดอกไม้แก่พวกเขา แล้วลูกจึงจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณบุญ โอบกอดผู้ที่ดูหมิ่นลูกด้วยหัวใจของลูก อย่าได้โอบกอดพวกเขาอย่างผิวเผิน แต่ด้วยหัวใจของลูกด้วยจิตใจของลูก ดังนั้นนี่คือประเด็นที่กลายเป็นอุปสรรคในการที่ลูกจะสามารถสะสมในบุญชื่บุญของลูก ฉันต้องไม่เป็นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ ฉันต้องไม่ทำให้ความทุกข์เกิดขึ้น แต่ฉันก็ต้องไม่รับความทุกข์เช่นกัน ในเมื่อมันไม่มีอะไรที่ดีเลยแล้วเหตุใดลูกจึงรับชยะนั้นและสะสมไว้เล่า? เมื่อลูกรับความทุกข์ลูกก็สะสมชยะ อะไรจะปรากฏออกมาจากชยะ? เชื่อโรคในรูปของร่องรอยของบาป ลูกไม่ได้ทำบาปที่ใหญ่โต เวลานี้ร่องรอยของบาปก็ยังคงหลงเหลืออยู่ แต่ก็ไม่ควรมีแม้แต่ร่องรอย ลูกหลายคนพูดถึงสิ่งที่หวานขึ้นกับบาปอย่างมาก ทุกคนมีการสนทนากันใจถึงใจและพูดถึงสิ่งที่หวานขึ้นอย่างมาก คติพจน์หนึ่งกลับมามันคงสำหรับทุกคน “เราไม่ได้ต้องการให้มันเกิดขึ้น แต่มันก็เกิดขึ้น” หากลูกไม่ต้องการให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น แล้วใครหรือที่ต้องการให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นที่ลูกพูดว่ามันเกิดขึ้นแล้ว? มีดวงวิญญาณอื่นใดอีกไหม? “มันไม่ควรเกิดขึ้นแต่มันก็เกิดขึ้น” ใครเป็นคนพูดสิ่งนี้? เป็นดวงวิญญาณอื่นที่กำลังพูดสิ่งนี้หรือลูกกำลังพูดอยู่? ลูกจะไม่พิสูจน์ทาปาเซียของลูกด้วยสิ่งเหล่านี้ สิ่งใดก็ตามที่ไม่ควรเกิดขึ้น, สิ่งใดก็ตามที่ไม่ควรทำลงไป เพราะการที่สิ่งนั้นไม่เกิดขึ้นและไม่ได้ทำลงไปนั้นคือสิ่งชื่บอของดวงวิญญาณบุญ บัพาดาได้รับเรื่องราวเช่นนั้นจากลูกๆมากมายทุกวัน เมื่อพวกเขาพูดพวกเขาจะบอกเล่าเรื่องราวในลักษณะที่น่าสนใจจนคนฟังยังคงฟังต่อไปเรื่อยๆ ลูกบางคนมีนิสัยของการสร้างเรื่องราวที่ยืดยาวและคนอื่นๆก็บอกเล่าเรื่องราวสั้นๆ แต่ลูกเล่าเรื่องราวได้มากมาย วันนี้เป็นการจุ่มครั้งสุดท้ายของการพบปะในปีนี้ ลูกทั้งหมดมาเพื่อการจุ่มนั้นใช่ไหม? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน เมื่อพวกเขาได้จุ่มน้ำครั้งสุดท้ายพวกเขาจะมีความคิดอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน พวกเขาสังเวียบางสิ่งหรือพวกเขามีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวบางอย่าง พวกเขามีความคิดทั้งสองประเภท ในช่วงระหว่างปีทาปาเซีย ให้มีความคิดว่า “ตลอดทั้งวัน, ด้วยความคิดของฉัน ด้วยคำพูดของฉัน และด้วยการกระทำของฉัน, ฉันจะเป็นดวงวิญญาณบุญและทำบุญ” ลูกเพียงแค่นี้ได้รับการบอกเกี่ยวกับสิ่งชื่บอของบุญ ผลของบุญในทันทีนั้นก็คือได้รับพรจากทุกดวงวิญญาณและบุญลูกสะสมไว้ในทุกความคิด พระจะสะสมผ่านคำพูดของลูก และคำขอบคุณจากหัวใจของทุกคนควรปรากฏออกมาสำหรับความร่วมมือของลูกในความสัมพันธ์และสายใยของลูก สิ่งนี้เรียกว่าทาปาเซีย ทาปาเซียเช่นนั้นจะกลายเป็นรากฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกจะได้รับรางวัลด้วยผลลัพธ์เช่นนั้น ดังนั้นอย่าได้บอกเล่าเรื่องราวใดๆเกี่ยวกับสิ่งเกิดขึ้น อันที่จริงครุทุกคนควรได้รับรางวัลที่หนึ่ง พร้อมกันนั้นชาวมัธูบันก็ควรได้รับด้วยเช่นกัน ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น? คลื่นของมัธูบันและคลื่นของครุผู้เป็นเครื่องมือไปถึงผู้ที่อยู่ในครัวเรือนและนักเรียนของพระเจ้าได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นถึงอย่างไรลูกทุกคนก็จะประกาศสิทธิ์ในอันดับต้นๆอยู่แล้ว เวลานี้จะได้เห็นกันว่าจะมีชื่อของใครขึ้นมาสำหรับรางวัล จะเป็นชื่อของครุ ชื่อของชาวมัธูบัน หรือของนักเรียนของพระเจ้า ดับเบิลฟอเรเนออร์กักำลังเพียรพยายามอย่างจริงจังเช่นกัน บัพาดามีรางวัลมากมาย ใครก็ตามที่ปรารถนาจะได้รับรางวัลก็สามารถทำได้ รางวัลไม่มีการขาดหายไป คลังสมบัติที่มีค่านั้นเต็มเปี่ยม อัจชะ

ลูกทั้งหมดได้มาถึงที่ชุมนุมนี้แล้ว ลูกมีความสุขหรือมีความยากลำบากอะไรไหม? สายฝนก็ต้อนรับลูก เพราะธรรมชาติก็มีความรักต่อลูก ลูกไม่ได้กลัวใช่ไหม? ลูกได้รับบราห์มาโบเจ้นที่ดีใช่หรือไม่? ลูกถูกผลักไปทั่วเป็นเวลาถึง 63 ชาติเกิด และเวลานี้ลูกได้พบจุดหมายปลายทางแล้ว อย่างน้อยลูกก็มีพื้นที่สามตารางฟุต ได้มีการสร้างห้องประชุมขนาดใหญ่ขึ้น และดังนั้นลูกจึงเพิ่มความสวยงามของห้องประชุม ห้องประชุมลูกใช้ไปอย่างมีคุณค่า ไม่ได้มีความยากลำบากใดใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้หมายความว่าลูกจะเฝ้าแต่จัดประชุมกันเช่นนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกนั้นก็ต้องมาพร้อมกับสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดที่เป็นเด็กและเป็นนาย ถึงดวงวิญญาณบุญที่สะสมบุญในทุกอย่างก้าวอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่หนึ่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจอยู่เสมอและมีสิทธิในบัลลังก์ของโลก ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นนายที่เฝ้าแต่ให้ความสุขและรับความสุขอยู่เสมอ ถึงลูกๆ ผู้เป็นนายที่เป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่และอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและให้ความสุขแก่ทุกคน ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพาดา

บัพาดาพูดกับดาดี

บัพาดาได้เห็นว่าการะดีทุกคนทำงานรับใช้ได้ดีมากจากหัวใจของพวกเขาในการทำให้ทุกคนมีพลัง และดังนั้นจึงไม่มีค

วามจำเป็นที่บรรพดาจารย์จะชอบคุณลูก เพราะลูกนั้นได้สะสมไว้มากมายในบัญญัติของลูก ลูกได้สะสมในบัญญัติที่ใหญ่มาก บรรพดาจารย์นั้นพึงพอใจมากกว่าหลายล้านเท่าที่ได้เห็นความกล้าหาญ ความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูกๆ มหาวิระ ลูกได้รักษาความกล้าหาญและซุ่มนุมนั้นก็ยังคงผูกไว้ด้วยด้ายแห่งความรักอยู่เสมอ และดังนั้นจึงมีความสำเร็จ ซุ่มนุมนั้นมีความเข้มแข็งใช่ไหม? ลูกประจำเล็กๆก็มีความเข้มแข็ง ก่าโลนั้นก็พร้อมแล้ว ลูกประจำนั้นยังไม่พร้อม แต่ก่าโลนั้นพร้อมแล้ว ใช่หรือไม่? เหตุนี้เองแม้แต่ลูกประจำเล็กๆก็ได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกประจำใหญ่ๆนี้ยังต้องเตรียมอยู่ ที่จะถูกเตรียมไว้ด้วยเช่นกัน มันต้องถูกเตรียม ลูกได้รับการบอกว่าลูกปีดบางเม็ดนั้นพร้อมสำหรับลูกประจำใหญ่ มีช่องว่างเล็กน้อยสำหรับการทำให้ลูกประจำนั้นมาอยู่ร่วมกัน พวงมาลัยเล็กๆนั้นได้ถูกเตรียมขึ้นอย่างดีมาก เนื่องจากพวงมาลัยนี้ จึงมีความสำเร็จที่ง่ายดาย และความสำเร็จนั้นเป็นพวงมาลัยรอบคอกลูกปีดของลูกประจำอยู่เสมอ มีการแถมติดลักแห่งชัยชนะ บรรพดาจารย์พึงพอใจ ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า ลูกคือเครื่องมือ พ่อคือคาราวานฮา (ผู้ที่ดลใจ) ใครเป็นผู้ทำ? ลูกคือผู้ที่เป็นเครื่องมือผู้ทำสิ่งนั้น พ่อคือกระดูกสันหลัง เหตุนี้เองมันจึงเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกได้เติมเต็มความรับผิดชอบของความรักและการหล่อเลี้ยงอย่างดีมาก อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของการประสบความสำเร็จโดยการรับผลดีจากเมล็ดของความคิดที่ดี สำหรับดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการสำเร็จ ทุกความคิดของพวกเขาสำหรับตนเองและผู้อื่นจะเกิดผล พวกเขาได้รับความสำเร็จจากทุกการกระทำที่พวกเขาทำ คำพูดที่พวกเขาพูดนั้นกลายเป็นจริงในทางปฏิบัติ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นคำพูดที่แท้จริง ทุกความคิด คำพูด และการกระทำของดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการสำเร็จจะนำความสำเร็จมาให้พวกเขา พวกเขาจะไม่สูญเสียไปไร้ประโยชน์ ถ้าเมล็ดของความคิดนั้นดีมาก แต่ผลที่ออกมาจากเมล็ดนั้นไม่ดี แล้วแผ่นดินแห่งธรรมที่มุงม่นนั้นไม่ดีหรือมีบางสิ่งขาดหายไปในความเอาใจใส่กับสิ่งนั้น

คติพจน์: หากลูกต้องการที่จะเป็นอิสระจากคลื่นแห่งความทุกข์ ทำทุกการกระทำอย่างเป็นคาร์มาโยคี

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นอาทิตย์ที่ 3 ชั่วโมงการทำสมาธิโลก และพี่น้องราชาโยคีทาปาสวี่ทุกคนนั่งสมาธิพิเศษ ตั้งแต่เวลา 18.30–19.30 น. โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาของการมีโยคะ จงทำให้ตนเองมั่นคงในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน และในขณะเดินทางไปรอบโลก จงทำงานรับใช้ของการให้แสงสว่างและพลังแก่ทุกดวงวิญญาณและวัตถุธาตุ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลืมทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตานี้รวมทั้งร่างกายของลูกเอง และจดจำพ่อผู้เดียว เพราะทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่ลูกต้องทำเพื่อที่จะถูกรางวัลลือตเตอร์ของการมีสถานภาพที่สูงศักดิ์ในยุคทอง?
- คำตอบ:** 1. ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ในยุคทอง ให้ใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อตัวลูกเอง มองดูว่าไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายใดภายในตัวลูก หากมีวิญญาณปีศาจร้ายใด ลูกจะไม่สามารถแต่งงานกับลักษมี เพื่อที่จะกลายเป็นราชา ลูกต้องสร้างปวงประชาที่นี่ด้วย
2. ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ทนการร้องไห้ (cry-proof) ที่นี่ หากลูกซ้อคในขณะที่จดจำผู้มีร่างกายบางคนและออกจากร่างของลูกไป สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย เหตุนี้เองลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ
- เพลง:** หากไม่ใช้วันนี้ และแล้ววันพรุ่งนี้ เมฆหมอกจะกระจายไป...

โอมซานติ ชีพบาบาพูด “โอม ซานติ” และแล้วดวงวิญญาณผู้นี้ก็พูด “โอม ซานติ” ด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด และผู้นี้คือประชาบิดา ดวงวิญญาณของผู้นี้พูด “โอม ซานติ” และลูกๆ ก็พูดว่า “โอม ซานติ” ด้วยเช่นกัน ลูกต้องรู้จักศาสนาของตัวเอง ผู้คนไม่รู้จักศาสนาของพวกเขาเอง โอม ซานติ หมายถึง: ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นตัวแทนของความสงบ ดวงวิญญาณประกอบด้วยจิตใจและสติปัญญา พวกเขาสิ่งนี้และเพียงแต่อ้างถึงจิตใจ หากพวกเขาพูดว่า “ดวงวิญญาณจะพบความสงบได้อย่างไร?” จงบอกพวกเขาว่า: ว้า! นี่เป็นสิ่งที่จะถามหรือ แต่ละดวงวิญญาณเองนั้นเป็นตัวแทนของความสงบ เป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ คุณจะพบกับความสงบที่นั่น เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา เขากลับมาเจียบสนิท ดวงวิญญาณทั้งหมดในทั้งโลกนี้ต้องเล่นในบทบาทของพวกเขาภายในโลก ลูกจะสามารถอยู่อย่างเจียบสนิทได้อย่างไรเมื่อลูกต้องกระทำการ? มนุษย์ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมายเพื่อที่จะได้รับความสงบ พวกเขาไม่รู้ว่าศาสนาดั้งเดิมของเราดวงวิญญาณคือความสงบ เวลานี้ลูกรู้เกี่ยวกับศาสนาของดวงวิญญาณ แต่ละดวงวิญญาณเป็นเหมือนจุด พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ทุกคนพูดว่า “ขอการระต่อดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน” เพียงผู้เดียวนั้นที่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ท่านไม่มีตัวตน และกล่าวต่อท่านว่า: ขอการระต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีว เวลานี้โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่ในทิศทางนั้น มนุษย์ทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง โยคะของพวกเขาไม่ได้อยู่กับพ่อ ทุกสิ่งได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว มีคำกล่าวว้า: ขอการระต่อเทพบราห์มา ไม่ได้กล่าวคำว่า “ขอการระต่อดวงวิญญาณสูงสุดบราห์มา” เพียงผู้เดียวนั้นที่สามารถถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือผู้สร้าง ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆ ของชีพบาบา ท่านได้สร้างลูกผ่านบราห์มาและทำให้ลูกเป็นของท่าน ท่านได้ทำให้ดวงวิญญาณบราห์มาเป็นของท่านเพื่อที่จะให้มรดกแก่เขา บาบายังพูดกับดวงวิญญาณบราห์มาว่า: จดจำพ่อ ท่านบอกบีเคทั้งหลายด้วยเช่นกันให้จดจำท่านตลอดเวลาและละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง เหล่านี้คือประเด็นของความรู้ เราได้ใช้ 84 ชาตีก่เกิดแล้วและเวลานี้ร่างของเราผุพัง ร่างกายเหล่านั้นกลับมาเจ็บป่วยและเป็นโรค ลูกๆ เคยปราศจากโรคภัยอย่างสมบูรณ์ ในยุคทองไม่เคยมีโรคภัย ทุกคนมีพลาณามัยดีเสมอและไม่เคยมีใครล้มละลาย ลูกได้รับมรดกของลูก 21 ชาตีก่เกิดในเวลานี้ ดังนั้นลูกไม่สามารถกลับมาล้มละลาย ที่นี้ทุกคนเฝ้าแต่กลับมาล้มละลาย ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าพวกเขาร้องเพลงว่า “ขอการระต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีว” พวกเขาจะไม่พูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” แก่บราห์มา ท่านถูกเรียกว่าประชาบิดา (พ่อของปวงประชา) เหล่าเทพอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครรู้ว่าประชาบิดาผู้ต่อมาเป็นเทวดานางฟ้า การกลายเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหมายถึงการเป็นผู้ที่มีร่างที่ละเอียดอ่อน เวลานี้พ่อได้บอกลูกๆ: จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่มีตัวตนและพ่อก็ไม่มีตัวตน ลูกต้องจดจำพ่อตลอดเวลาและเอาโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากผู้ที่มีร่างกายทั้งหมด ไม่ว่าสิ่งใดที่ลูกเห็นด้วยดวงตานี้ รวมถึงร่างกายของลูก ทั้งหมดนี้กำลังจะถูกทำลาย และแล้วลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ ลูกมีความปรารถนาสำหรับดินแดนแห่งความสุข นั่นคือ สำหรับดินแดนของกฤษณะ ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข แม้ว่าจะมีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขในยุคทอง ลูกไม่สามารถเรียกดินแดนแห่งนั้นว่าดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องทำการ ลูกต้องปกครอง กรรมที่ลูกทำในยุคทองไม่ใช่กรรมที่เป็นบาปเพราะมายาไม่ได้อยู่ที่นั่น สิ่งนี้ง่ายดายมากที่จะเข้าใจ นี่เป็นกลางวันของบราห์มาและลูกไม่ได้สะดุดพลาดพลั้งในเวลากลางวัน ลูกสะดุดพลาดพลั้งในกลางคืนที่มีมืดมิด และดังนั้นครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นความเลื่อมใสศรัทธา

เป็นกลางคืนของบราห์มา และครึ่งหนึ่งของวงจรถือเป็นกลางวันของบราห์มา บาบาก็อธิบายว่า: พวกเขามีกลางวันบางทีสำหรับ 6 เดือนและกลางคืนสำหรับ 6 เดือน แต่สิ่งนั้นไม่ได้อธิบายไว้ในคัมภีร์ ในคัมภีร์พวกเขาได้อธิบายเกี่ยวกับกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา เหตุใดพวกเขาไม่พูดว่ากลางวันของวิษณุ? ที่นั่น ผู้นั้น (วิษณุ) ไม่ได้มีความรู้ ลูกๆ บราห์มามีรูปร่างนี้คือกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดของบราห์มาและบราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารี ลูกไม่สามารถพูดว่ากลางวันและกลางคืนของชีพบบา ลูกๆรู้ว่าเรามีกลางวันเป็นเวลาครึ่งวงจรถือกลางวันเป็นเวลาคึ่งวงจรถือกลางวันเป็นเกม! ชันยาสซีไม่รู้เกี่ยวกับหนทางครอบครัว พวกเขายู่ในหนทางสันโดษ พวกเขาไม่รู้ประเด็นของสวรรค์และนรก พวกเขาถามว่าสวรรค์มาจากที่ใดเพราะแม้แต่ในคัมภีร์พวกเขาเปลี่ยนยุคทองเป็นนรก เวลานี้บาบากำลังบอกสิ่งต่างๆ ที่แสนหวานมากกับลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อไม่มีตัวตน เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ บทบาทของพ่อที่ให้ความรู้ปรากฏขึ้นในเวลานี้ พ่อให้คำแนะนำของตัวพ่อเอง ความรู้ของพ่อไม่ได้เกิดขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ขนบธรรมเนียมและประเพณีทั้งหมดที่ดำเนินมาในระหว่างเวลานั้นที่เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ตามละครแล้วผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจะทำการกราบไหว้บูชาบางคนด้วยความรู้สึกเลื่อมใสเท่าใดก็ตาม พ่อคือเครื่องมือที่จะให้หนี้แก่ผู้หนึ่ง ในเวลานั้นบทของความรู้ไม่ได้ออกมาในดวงวิญญาณของพ่อ บทบาทนั้นปรากฏออกมาในเวลานี้ เช่นที่วงล้อของลูกเต็ม 84 ชาติเกิด ดังนั้น สิ่งใดก็ตามที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับพ่อ บทบาทของพ่อจะมีการแสดงเมื่อถึงเวลาของตนเอง ไม่มีเรื่องของความสงสัยใดในสิ่งนี้ หากความรู้ได้ปรากฏขึ้นมาในพ่อบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อก็จะได้พูดความรู้ แม้กระทั่งลักษณะและนารายณ์ไม่มีความรู้ที่นั่น นั่นไม่ได้ถูกกำหนดไว้ในละคร ผู้คนเพียงแต่พูดว่ากูรูนั้นได้ให้การหลุดพ้นให้แก่เขา แต่กูรูจะสามารถให้การหลุดพ้นได้อย่างไร? พวกเขามีบทบาทของพวกเขากับด้วยเช่นกัน บ้างพูดว่า: โลกช้าร่อยอย่างแน่นอน วงจรหมุนไปต่อเนื่อง พวกเขาได้แสดงวงล้อที่หมุน เพียงแต่มองดูความมหัศจรรย์ของวงจรโลก ด้วยการหมุนวงล้อ ลูกสามารถหารายได้เพื่อการเลี้ยงชีพของลูก ด้วยการรู้จักวงจรโลก ลูกได้รับผลรางวัลถึง 21 ชาติเกิด บาบออธิบายความหมายที่ถูกต้องแม่นยำ: ที่เหลือทั้งหมดอธิบายไม่ถูกต้องแม่นยำ ล้อคนบนสติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้น สูงสุดคือพระเจ้าและถัดมาคือบราห์มา วิษณุและชางก้า ผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และแล้วในโลกที่มีตัวตน อันดับแรกคือลักษณะและนารายณ์และแล้วเป็นจำกัดอัมบาและจำกัดปีตา พวกเขายู่ที่การบรรจบพบกัน แต่พวกเขายังคงเป็นมนุษย์ พวกเขาไม่มีมือมากพิเศษ แม้แต่บราห์มามีสองมือเท่านั้น พวกเขามีมือมากมายในภาพของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา หากใครมีแปดมือเขาควรจะมีแปดขาด้วยเช่นกัน แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาแสดงว่าวันมีสิบหัวและเขาควรที่จะมี 20 ขาด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นเป็นเกมของตุ๊กตา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อมีการอ่านรามายณะ ผู้คนมากมายร้องไห้ พ่ออธิบาย: ทั้งหมดคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ตั้งแต่ลูกเริ่มทำตามหนทางบาป ลูกได้กลับมาใกล้ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ เวลานี้ในหนึ่งชาติเกิด ด้วยการผูกพันที่จะนั่งบนกองไฟของความรู้ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกถึง 21 ชาติเกิด ที่นั่น ลูกคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกทั้งร่างเก่าและใช้ร่างใหม่อีกร่างหนึ่ง ไม่มีเรื่องของมารองไห้ เมื่อทารกเกิด พวกเขาแสดงความยินดีและเฉลิมฉลองในความสุขออย่างมาก แต่หากทารกตายในวันถัดไปพวกเขาร้องไห้คร่ำครวญ นี่เป็นโลกของความทุกข์ ลูกรู้จักการเล่นทั้งหมดเกี่ยวกับบาร์ด บาร์ดคือดินแดนที่คงอยู่ตลอดไป ที่นั่นเท่านั้นที่มีทั้งความสุขและความทุกข์ มรดกของสวรรค์และนรกแน่นอนพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อต้องสร้างสวรรค์ขึ้น หากเป็นเรื่องของหลายแสนปี ใครเล่าจะสามารถจดจำสิ่งใดได้? ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดจะเป็นสวรรค์อีกครั้ง พวกเขาพูดว่า 40,000 ปีของยุคเหล็กยังคงหลงเหลืออยู่ หากลูกใช้ 84 ชาติเกิดใน 5,000 ปี ใครจะรู้ว่ากี่ชาติเกิดที่ลูกจะต้องใช้ใน 40,000 ปี! เวลานี้ลูกๆเข้าใจแล้ว เวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง แต่ผู้คนที่ทั้งหมดที่ไม่มีความรู้อยู่ในความโง่เขลาของความไม่รู้ นี่คือกลางคืนที่มืดมิดของความไม่รู้ ไม่มีใครมีความรู้ของวงจรโลก เราคือนักแสดงวงจรโลกนี้มี 4 ส่วน มนุษย์เท่านั้นจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อเต็มไปด้วยความรู้ ท่านให้ท่านสิ่งใดก็ตามพิเศษที่ท่านมีแก่ลูก ลูกได้รับมรดกจากมหาสมุทรแห่งความรู้ บาบอบอกลูกเสมอว่า: อย่าได้จดจำผู้ที่มิร่างกาย ถึงแม้ว่าพ่อพูดกับลูกผ่านร่างกาย ลูกยังต้องจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน หากลูกเฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึง ลูกจะดูดซับความรู้ด้วยเช่นกันเพื่อที่ล้อของสติปัญญาของลูกจะเปิดออก เริ่มต้นที่ 15 นาที หรือครึ่งชั่วโมงและแล้วเพิ่มเวลาขึ้น ไม่ควรที่จะจดจำใครนอกจากพ่อที่จะได้รับการจดจำในเวลาสุดท้าย ด้วยเหตุผลนี้ ชันยาสซีจะทิ้งทุกสิ่งและนั่งในทาปาเซีย เพื่อที่เมื่อพวกเขาจะออกจากร่างของเขา บรรยากาศรอบข้างจะกลับมาเต็มไปด้วยความสงบ ราวกับว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในเมืองได้ออกจากร่างของเขาไป เวลานี้ลูกมีความรู้ที่ดวงวิญญาณคงอยู่ตลอดไปและดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่ได้หลอมเข้าไปสู่แสง พวกเขาไม่ได้มีความรู้ที่ บาบออธิบายว่าดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลายและความรู้ที่ดวงวิญญาณมีอยู่ภายในจะไม่ถูกทำลาย ละครไม่สูญสลาย วงจรของยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็กเฝ้าแต่หมุนไป ลูกกลับมาเป็นลักษณะและนารายณ์และแล้วดวงวิญญาณของศาสนาอื่นตามลงมาจากหลังตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน พระเจ้า พ่อคือหนึ่งเดียว มีการขยายตัวเกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองถึงยุคเหล็ก ต้นไม้อื่นไม่สามารถเติบโตได้ มีเพียงวงจรเดียวเท่านั้นและพวกเขาคิดว่าผู้เดียวเท่านั้นด้วย

พวกเขาจดจำคุณนานมาก แต่เขาต้องมาในเวลาของเขาเอง ทุกคนต้องเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ผู้คนเชื่อว่า
กฤษณะอยู่ในทุกหนแห่ง บางคนเชื่อในคนหนึ่งและอีกคนก็เชื่อในอีกคนหนึ่ง บาบาสวามี: ลูกๆ ต้องอธิบายอย่างมี
ไหวพริบว่าพระเจ้าของทุกคนคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ในกิตะได้กล่าวว่า “พระเจ้าพูด” และดังนั้นกิตะคือแม่และพ่อของ
คัมภีร์ศาสนาทั้งหมดเพราะทุกคนได้รับการหลุดพ้นผ่านกิตะ พ่อจัดความทุกข์ของทุกคนและให้ความสุขแก่พวกเขา บา
รัตคือสถานที่จาริกแสวงบุญของทุกคน ผ่านพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ นี่คือสถานที่
เกิดของท่านและทุกคนจดจำท่าน เป็นพ่อผู้ที่มาและปลดปล่อยทุกคนออกจากอาณาจักรของราวัน เวลานี้คือนรกอย่าง
ที่สุด พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณในร่างกาย เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เพียงแต่จดจำพ่อ หากลูกติดกับในผู้มีร่างกายใด ลูก
จะต้องร้องให้ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องไปที่นั่น ที่ที่ลูกจะไม่ร้องให้ถึง 21 ชาตเกิด หากใครบางคนตายและลูก
เริ่มร้องให้ ลูกไม่สามารถกลับมาเป็นผู้ที่ทนต่อการร้องให้(cry-proof) หากในขณะที่ลูกจดจำใครบางคนลูกเกิดข้อบกพร่องและ
จากร่างของลูก นั้นจะเป็นการเสื่อมลง ลูกต้องจดจำชีพบาบา หลายคนมีอาการหัวใจวาย ขณะเดินเหินและเคลื่อนไหวไป
มา ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว สิ่งนี้ถูกปลูกฝังไว้ในสติปัญญาด้วย เพราะลูกไม่ได้จดจำบาบาตลอดทั้งวัน พ่อจึงได้ให้ลูกนั่ง
อยู่ในชุมนุม มีแรงพลักรวมเมื่อทุกคนอยู่ชุมนุมร่วมกัน หากสติปัญญาของลูกจดจำใครบางคนอื่น ลูกต้องกลับมาใช้ชาติ
เกิด ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามเกิดขึ้น ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคง สำนึกที่เป็นร่างไม่ควรจะหลงเหลืออยู่ อย่างไรก็ตาม ลูกอยู่ในการ
จดจำระลึกถึงพ่อมากเพียงใด สิ่งนั้นจะถูกบันทึกลงในบันทึกของการจดจำระลึกถึงของลูกมากตามนั้น ลูกจะมีความสุข
อย่างมากที่รู้ว่าลูกจะไปจากที่นี่อย่างรวดเร็วและนั่งบนบัลลังก์ของลูก พ่อพูดเสมอว่า: ลูกๆ ลูกต้องไม่มีวันร้องให้ มีเพียงแม่
หม้ายเท่านั้นที่ร้องให้ ที่นี้ลูกต้องกลับมาเป็นผู้มีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ และแล้วสิ่งนี้จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่สูญสลาย ความ
เพียรพยายามเป็นสิ่งจำเป็น ลูกแต่ละคนต้องให้ความสนใจต่อตัวลูกเอง หากลูกมีวิญญาณปีศาจร้ายภายในตัวลูก ลูกจะ
ไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ นาราดเคยเป็นผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาและต้องการแต่งงานกับลักษมี เมื่อ
เขาเห็นใบหน้าของตนเอง เหมือนกับใบหน้าลิง ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อแต่งงานกับลักษมี ใครที่มีกิเลสทั้งห้า
จะแต่งงานกับลักษมีได้อย่างไร? ความเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่เป็นสิ่งจำเป็น ลูกถูกล็อตเตอรี่ที่ยิ่งใหญ่ อย่างแน่นอนเรา
จะกลายเป็นราชา แต่แล้วจะมีปวงประชาด้วยเช่นกัน จะมีการขยายตัวเป็นหลายแสน เมื่อใครบางคนมา ก่อนอื่นให้คำ
แนะนำของพ่อ: เธอมีความสัมพันธ์อะไรอยู่กับผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? แนนอนที่พวกเขาจะพูดว่า
ท่านคือพ่อ ขอให้พวกเขาเขียนว่าท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้ที่เปลี่ยนทุกคนที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เมื่อพวก
เขาเขียนสิ่งนี้ลงไปพวกเขาจะไม่ได้แย้ง จงบอกพวกเขาว่า: พวกเธอมาที่นี่เพื่อรับฟังหรือเพื่อที่จะพูด? ผู้ประทานการ
หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้ไม่มีตัวตน ท่านไม่เคยมีรูปที่มีตัวตนหรือรูปละเอียดอ่อน อัจชะ
อะไรคือความสัมพันธ์ของลูกกับประชาบิดา? ผู้ไม่มีตัวตน ในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีตัวตน เราจดจำพ่อผู้เดียว นี่คือ
เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา เราจะประกาศสิทธิในอาณาจักรจากท่าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกติดกับในผู้มีร่างกายใด ลูกต้องเก็บบันทึกที่ลูกต้องแม่นยำในการจดจำระลึกถึงของลูก
ลูกต้องไม่มีวันร้องให้
2. ลูกต้องทำให้ตัวเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก อย่าล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อแสวงหาความสงบ
ปลดปล่อยทุกคนออกจากการล้มลุกคลุกคลานนั้น จงจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นอิสระจากความท้อแท้และความเยอหยิ่ง และทำงานของการสร้างใหม่ด้วยความถ่อม
ตน

อย่าได้กลับมาท้อแท้ในความพยายามของลูก “ฉันต้องทำสิ่งนี้ ฉันต้องกลายเป็นสิ่งนี้” "สายประจำแห่งชัย
ชนะคืออนุสรณ์ของฉัน" กลับมามีชัยชนะด้วยสำนึกนี้ อย่าได้ให้สถานที่สำหรับความท้อแท้ที่จะเข้ามาใน
หัวใจของลูกแม้แต่หนึ่งวินาทีหรือหนึ่งนาที่ ความเยอหยิ่งและความท้อแท้ทั้งสองไม่ปล่อยให้ลูกเข้มแข็ง ผู้
ที่มีความเยอหยิ่งมักมีความรู้สึกถึงการถูกดูถูกดูหมิ่น ดังนั้น กลับมาเป็นอิสระจากทั้งสองเหล่านี้ และแล้ว
ลูกจะสามารถทำงานของการสร้างใหญ่

คติพจน์: จงนั่งบนบัลลังก์ของการรับใช้โลกและลูกจะสามารถนั่งบนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของลูก

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลาในชีวิตบราห์มินของลูกสูงยิ่งกว่าชีวิตของเทพ เพราะในเวลานี้ลูกรู้จักทั้งสามโลกและรูปกาลเวลาทั้งสามด้วยเช่นกัน ลูกคือลูกๆของพระเจ้า
- คำถาม:** อะไรคือการไต่ที่สูงชันที่ลูกๆกำลังไต่อยู่?
- คำตอบ:** การเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพคือการไต่ที่สูงชัน และเวลานี้ลูกกำลังปีนไต่สิ่งนั้น มีคำกล่าวว่า หากลูกไต่ขึ้นไปลูกก็สามารถลิ้มรสน้ำทิพย์แห่งความรัก นี่คือการไต่ที่ชันอย่างมาก แต่ความอัศจรรย์นั้นก็คือลูกไต่ขึ้นไปในหนึ่งวินาที แต่ว่าใช้เวลามากที่จะลงมา
- คำถาม:** จะมีเสียงร้องของชัยชนะเมื่อใดของบาปแตก ได้มีการทำสัญลักษณ์นี้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างไร?
- คำตอบ:** มีการแสดงว่าสีดาออกมาจากไห นั่นหมายถึง เมื่อใดของบาปนั้นกลับมาเต็มเปี่ยมและแตก สีดาและราเดกี้ถือกำเนิด
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกของบาปนี้ สู่อณูที่ของการพักผ่อนและสบายเกิด

โอม ซานติ ลูกๆที่แสนหวาน ได้ยินเพลงของความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเรียกหา: พาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้สู่โลกที่บริสุทธิ์เกิด พาเราไปจากดินแดนของความไม่สงบสู่ดินแดนของความสงบเกิด ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเคยมีอีกโลกหนึ่งซึ่งมีความสงบพร้อมกันกับความสุข เคยมีอาณาจักรของจักรพรรดิและจักรพรรดินีลักษณะมีและนารายณ์ และภาพลักษณ์ของพวกเขาทั้งสองอยู่ที่นั่นด้วย ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่มนุษย์เล่าเรียนนั้นเป็นเพียงแค่ 1 ส่วน 4 ของโลกเท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมแม้กระทั่งครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีใครรู้จักยุคทองและยุคเงิน รวากับว่าดวงตาของพวกเขาปิด รวากับว่าพวกเขามีตาเดียว ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกโลกนั้นใหญ่โตมาก เมื่อไรที่โลกใหม่เริ่มต้น เมื่อไรที่โลกกลับมาเก่า และแล้วเมื่อไรที่โลกนั้นกลับมาใหม่จากเก่าอีกครั้ง เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้ อย่างแน่นอนที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกต้องไปผ่านยุคทอง เงิน ทองแดงและเหล็ก อย่างแน่นอนยุคทองจะมาจากยุคเหล็ก ผู้เดียวที่ก่อตั้งยุคทองจะมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือวิธีการที่ดีมากที่ใช้เพื่ออธิบายเป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทอง แม้กระทั่งประเด็นที่ง่ายนี้ก็ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครๆ เพราะสติปัญญาของพวกเขาถูกปิดด้วยลอคของมายา พวกเขาร้องสรรเสริญพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โอ! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือสติปัญญาของผู้รอบรู้ ให้ปัญญาแก่ผู้โง่เขลาเกิด ผู้อื่นทั้งหมดให้หนทางที่เป็นเช่นปีศาจ เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้หนทางที่สูงส่ง ผู้คนเรียกหา แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานี้ลูกๆ มีความรู้ของทั้งสามโลก ไม่ใช่ว่าลูกมีความรู้ของเพียงโลกนี้ แต่ลูกรู้ว่าอะไรอยู่เหนือโลกนี้ด้วย เวลานี้ลูกมีความรู้ของสามโลก- โลกวิญญาณ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน-ในสติปัญญาของลูก ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดี ที่นี้ลูกกำลังเรียนในโรงเรียน และดังนั้นความรู้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างเต็มเปี่ยม ความรู้ของประเด็นทั้งสามของเวลาได้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ ลูกกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ (ผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม) แต่ลูกไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นตริโลกนาถ (เจ้าแห่งสามโลก) ไม่มีใครกลายเป็นตริโลกนารถ คำว่า “ตริกาลดาร์ชิ” นั้นลูกต้อง ลูกรู้จักสามโลกและประเด็นทั้งสามของเวลา อย่างแน่นอนที่เราอาศัยอยู่ในโลกวิญญาณ เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น ไม่มีใครอื่นมีความรู้ในสติปัญญาของเขา ลูกๆเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือตริกาลดาร์ชิ ท่านมีความรู้ของประเด็นทั้งสามของเวลา ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ และสามโลกด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเรียกลักษมีและนารายณ์ว่าเป็นนายของไวกุณท์ (ดินแดนสุขาวดี) แต่ไม่ใช่ นายของสามโลก พวกเขาเป็นนายของสวรรค์ ลูกไม่สามารถเรียกพ่อว่าเป็นนายของดินแดนสุขาวดี นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ไม่มีมนุษย์ใดที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้เท่าเทียมพระเจ้า พวกเขาพูดว่า พระเจ้าคือ จานีจันนฮาร์ (รู้ความลับที่อยู่ภายใน) และเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น หากท่านจะเป็นผู้ล่วงรู้ความลับที่อยู่ภายในและแล้วท่านก็จะล่วงรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของทุกคนด้วย ผู้คนเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและประณามท่าน เวลานี้ลูกเป็นของชุมนุมของพระเจ้า และแล้วลูกก็จะเป็นของชุมนุมของเทพ ใครสูงกว่ากัน พระเจ้าหรือเทพของยุคทอง สูงกว่าเทพเหล่านั้นคือเทพของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มาผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่สูงสุด ท่านนั้นเป็นอะแวก ผู้นั้นที่อยู่ทีนั้นนั้นแวก (มีตัวตน) ท่านได้รับการยกย่องเมื่อท่านได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่บริสุทธิ์ หากบราห์มินนั้นจะได้รับการประดับประดาด้วยเครื่องประดับใน

เวลานี้ สิ่งนั้นก็ยังไม่เหมาะกับพวกเขา เหตุนี้เองวิชณถูกแสดงว่ากำลังถือจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของหอยสังข์ กงจักร จทาและดอกบัว ลักษมีและนารายณ์ไม่ได้รับอาวุธเหล่านี้ในยุคทองเพราะสิ่งเหล่านั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ ในความเป็นจริงอาวุธเหล่านั้นเป็นของความรู้ ไม่มีเรื่องของอาวุธที่เป็นวัตถุ ในคัมภีร์พวกเขาแสดงอาวุธที่เป็นวัตถุ ฯลฯ พวกเขาแสดงกองทัพของพินดาวิและพราวิ แต่พวกเขาไม่ได้แสดงสตรีในกองทัพเหล่านั้น พวกเขาแสดงแต่ผู้ชายเท่านั้นในกองทัพพินดาวิ กองทัพชัคตีไปทีใด สิ่งนี้แฝงตัว ไม่มีใครรู้ว่าชัคตีนั้นไปทีใด พวกเขาไม่ได้ให้คำบรรยายใดของสิ่งนั้น ชัคตีรับราได้อย่างไร พวกเขาได้แสดงกองทัพ แต่ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนั้น พวกเขาได้เขียนสิ่งใดก็ตามที่ใครบางคนพูดลงไป เวลานี้ลูกเข้าใจอย่างถูกต้อง เราทั้งหมดคือนักแสดง และแต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทของเขาเองแล้ว เวลานี้ลูกรู้ความลับทั้งหมดของละครจากบาบา ผู้ที่เป็นผู้สร้างและผู้กำกับและนักแสดงหลัก มี 4 ยุค นั่นคือมี 4 ส่วนซึ่งถูกเรียกว่าเป็นยุค ในความเป็นจริงมี 5 ยุค ยุคที่ 5 คือยุคที่ให้คุณประโยชน์ การบรรจบกันของยุคทองและยุคเงินไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์ เพราะในเวลานั้นลูกกำลังตกต่ำลงมา นี่คือบันไดซึ่งลูกไต่ลงมาจากสโาทิประฐานสู่ราโจและแล้วก็ทาโม ดังนั้นลูกต้องลงบันไดนี้มา ในความรู้ลูกกระโดดขึ้นบันไดครั้งเดียวและแล้วลูกเฝ้าแต่ลงบันไดซึ่งลูกนั้นเคยไต่เต้าขึ้นไป เป็นสิ่งที่ยากดายอย่างมากที่จะลงบันไดมา แต่เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะไต่ขึ้นไป ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก การกลายเป็นเทพจากมนุษย์คือการปีนไต่ที่สูงชัน มีคำกล่าวว่า หากลูกไต่ขึ้นไป, ลูกจะล้มรสน้ำทิพย์แห่งความรัก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังไต่ขึ้น และภายหลังลูกจะตกลงมา และกระดุกของลูกจะถูกบดขยี้ สิ่งนั้นใช้เวลาไม่นานเพียงใด การไต่ที่สูงชันอย่างมาก ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังไต่ขึ้นไปอีกครั้งและภายหลังลูกจะตกลงมา เป็นเพียงหนึ่งวินาทีเท่านั้นที่จะไต่ขึ้นไป ผู้ที่มาภายหลังก็สามารถไต่ขึ้นไปภายในหนึ่งวินาที แม่ที่ไร้เดียงสานั้นก็ถูกทำร้ายและลูกสาวก็เรียกหา: บาบาปกป้องเราจากการถูกเปลื้องผ้าเถิด มีลูกสาวมากมาย ผู้ที่ไร้เดียงสาก็ถูกทำร้ายอย่างมาก เมื่อพวกเขาถูกทรมาน, ไหของบาปก็กลับมาเต็มและเมื่อไหนสักครั้งกลับมาเต็มก็แตกออก พวกเขาได้แสดงว่าสีดาออกมาจากไห เวลานี้ลูกๆ สีดาที่แท้จริงกำลังปรากฏขึ้น เราได้พร้อมกันกับสีดาปรากฏขึ้น เมื่อพวกเขาเขียนว่า “รากูเพติ รากาฟ ราราม” (คำยกย่องของราม) พวกเขาก็ได้ใส่ชื่อของสีดาเข้าไป พวกเขาพูดถึงจากัดอัมบาและจากัดปีตา ภายหลังพวกเขาก็ได้กลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง พวกเขาเคยเป็นลักษมีและนารายณ์ แต่มองดูว่าเวลานี้พวกเขาได้กลายเป็นอะไรในเวลาสุดท้าย ไม่ได้มีมนุษย์ 330 ล้านในยุคทอง มีมนุษย์น้อยนิดอย่างมากที่นั่น และแล้วภายหลังก็มีการขยายตัว ชุมชนเทพนั้นกลับมาใช้ชาติเกิดและแล้วก็กลายเป็นชุมชนที่เป็นชนปีศาจ ผู้ที่เป็นของชุมชนที่เป็นชนปีศาจนั้นถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นผู้ที่เป็นของชุมชนเทพ พวกเขาถูกทำเช่นนั้นทุกวงจร เวลานี้ความรู้ทั้งหมดได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก เป็นลูกผู้ที่กลายเป็นตริกาลดาร์ชิและลูกก็ได้รับความรู้ของสามโลกด้วยเช่นกัน ลูกพูดว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นนายของไวคุณท์และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา, เป็นนายของนรค อย่างไรก็ตาม ด้วยการไม่เข้าใจความหมายที่ถูกต้องของคำว่า “ฮัมโซ” พวกเขาจึงพูดกับตัวเองว่า “ฮัมโซ” (นั่นหมายถึงพวกเขาเรียกตนเองว่าเป็นพระเจ้า) มีความแตกต่างอย่างมาก ได้มีการอธิบายแล้วแก่ลูกในเวลานี้ว่านี่คือประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก เวลานี้ลูกรู้ถึงวงจรที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ และลูกรู้ถึงสามโลกและรูปกาลเวลาทั้งสามด้วยเช่นกัน พ่อกำลังสอนสิ่งที่แฝงตัวเหล่านี้แก่ลูก ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ แม้กระทั่งกิตะก็ไม่ได้บรรจุสิ่งเหล่านี้ไว้ ผู้ที่มีความรู้จะสามารถสอนผู้อื่น ภายหลังพวกเขาทั้งหมดจะมาและเล่นซ้ำบทบาทของเขาในเวลาของเขาเอง พระคริสต์จะเล่นซ้ำบทบาทของเขาในเวลาของเขาเอง ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นผู้ที่ เป็นของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ และเป็นผู้ที่ต่อมากลายเป็นของชุมชนพ่อค้าและสุทร วงจรเฝ้าแต่หมุนไปในวิธีนี้ ชาวพุทธและชาวอิสลามก็จะมาและเล่นซ้ำบทบาทของพวกเขาในเวลาของเขาเอง เมื่อมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาเดียว, ศาสนาอื่นๆ ก็ไม่คงอยู่ มีเพียงโลกเดียวเท่านั้น พ่ออธิบายความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูกแล้ว ทุกคนนั้นคือบราห์มาที่มีขีดจำกัด ผู้ที่สร้างลูกๆ และหล่อเลี้ยงดูแลพวกเขา เป็นสิ่งสร้างที่ได้รับมรดกจากผู้สร้างของพวกเขา, ผู้เป็นพ่อ ลูกเคยได้ยินว่าพี่น้องให้มรดกกับพี่น้องใหม่ ลูกๆ เข้าใจว่าก่อนอื่นก็มีพ่อที่มีขีดจำกัดผู้ที่ทุกคนรู้จัก ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัด ไม่มีใครเป็นนายของโลกด้วยการศึกษาความรู้ที่ครูทางโลกสอน สิ่งเหล่านี้ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่มีขีดจำกัดจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้น พวกเขาเรียกท่าน: “บาบา ชีพบาบา” ผู้สร้างนั้นจะถูกเรียกว่าเป็น “บาบา” คำว่าบาบาเองนั้นเป็นคำที่มีนัยสำคัญอย่างมาก และดังนั้นท่านถูกเรียกว่าชีพบาบา ท่านนั้นไม่มีตัวตน มีการถามว่า: ความสัมพันธ์ของพวกท่านกับชีพบาบาเป็นเช่นไร พวกเขาพูดว่า ชีพบาบา เดิมอาภรณ์ของเราเถิด ชีวนั้นคือชื่อที่ถูกต้องสำหรับบาบา ภาพซางก้านั้นแยกออกไป พวกเขาได้ปะปนชีวาและซางก้าเข้าด้วยกันและดังนั้นการพูดว่าชีพ-ซางก้าเป็นความผิดอย่างใหญ่โตมาก พ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดนั้นก็ลูกลิม รูปภาพติงมากมายนั้นก็มีการทำขึ้น เวลานี้การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นผ่านบราห์มา เพียงในเวลาเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน บราห์มินมาจากที่ใด พ่อนำพวกเขามาเลี้ยงดู เช่นที่พ่อได้นำบราห์มามาเลี้ยงดู บราห์มินถือกำเนิดผ่านบราห์มา ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกคือประชาปิตาบราห์มากุมารและกุมารี เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะใส่คำว่า “ประชาปิตา” เพียงแต่พูดคำว่า “บราห์มา” นั้นไม่เพียงพอ เพราะ

มากมายก็มีชื่อว่าบราห์มา แต่ไม่มีใครมีชื่อประชาปิตาบราห์มา ท่านคือมนุษย์ รูดร้าชีพบาบาได้สร้างไฟบุษย์ญูของความรู้
นี้ ดังนั้นบราห์มินเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าบราห์มินคือใคร ไฟบุษย์ญูนี้ถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มิน เวลา
ลูกเป็นบราห์มินและภายหลังลูกต้องกลายเป็นเทพ ทุกคนต้องลงมาสู่โลกนี้ ดังนั้นแล้วทุกคนจะไปไหน ทั้งหมดนั้นถูก
สั่งเวในรูดร้าญาณยักยะนี้ ทั้งโลกเก่าถูกสั่งเวไปสู่รูดร้าญาณยักยะนี้ เปลวไฟของการทำลายล้างได้ปรากฏออกมาจาก
ไฟบุษย์ญูของความรู้ของรูดร้านี้ มีคำกล่าวว่า: การทำลายล้างผ่านชางก้า ลูกได้เห็นสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน นี่คือ
เวลาที่แท้จริง มีคำกล่าวว่า มียานาวาสชาวยุโรป ชาวาส และพันดาวาส แต่ชาวบารัตได้ลืมนาสนาของพวกเขามีรูปภาพ
ของสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แต่ยังไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านั้น เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพแต่ใครได้ให้อาณาจักรนั้นแก่พวกเขา
ศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้นอย่างไร พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย ผู้เดียวที่ก่อตั้งศาสนาต่อมาคือได้อธิบายเกี่ยวกับสิ่งนั้น ไม่มีใคร
อื่นสามารถอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก และไม่สามารถมีใครอื่นให้ความรู้ของสามโลก เวลาที่ลูกได้
เข้าใจกับบทบาของทุกคนแล้ว พวกเขาจะมาในเวลาของตนเองเพื่อเล่นบทบาของพวกเขามา เมื่อลูกก้าวหน้าไปคำ
ยกย่องของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น การขยายตัวจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และดังนั้นลูกก็จะต้องสร้างอาคารที่ใหญ่มาก นี่คือบทบาใน
ละคร ลูกเข้าใจว่าลูกๆมากมายจะมา พวกเขาจะเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น พวกเขาจะมาเพื่อรับคำสอน ผู้อื่นมากมายจะมาเพียงแต่
มองไปรอบๆ หากรัฐมนตรีกระทรวงศึกษา มา, ลูกต้องอธิบายความรู้กับเขาอย่างดีด้วย ของเราคือประวัติศาสตร์และ
ภูมิศาสตร์ของโลก ไม่มีใครเข้าใจวงจรของทั้งกัลปะ เวลาที่ได้มีการทำให้ลูกเป็นนายของสมุทรแห่งความรู้โดยมหาสมุทร
แห่งความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดและสอนผู้อื่น เพื่อที่ลูกจะได้รับเครื่องประดับ ลูกต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่บริสุทธิ์
2. สติปัญญาของผู้ที่รอบรู้คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้น ทำตามศรัทธาของท่านและกลับมาฉลาด รักษาความซื่อสัตย์ซึ่งว่าชีวิตบราห์มินนี้มีคุณค่าอย่างมาก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูดด้วยการเข้าถึงกลิ่นหอมของความบริสุทธิ์สมบูรณ์ควบคู่ไปกับสีและรูป
โดยกลับมาเป็นบราห์มิน ลูกได้พัฒนาสีและรูปของลูกให้เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตาม กลิ่นหอมของลูก
ก็ตามลำดับกันไป เพื่อที่จะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด ควบคู่ไปกับสีและรูป ลูกต้องมีกลิ่นหอมที่บริสุทธิ์
ของความบริสุทธิ์สมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ความบริสุทธิ์ไม่ได้หมายความว่าเพียงแต่พรหมจรรย์ แต่มันหมายถึง
การละวางจากร่างกาย อย่าให้หัวใจของลูกยึดติดกับสิ่งใดนอกจากพ่อ อยู่เป็นโสดในแง่ของร่างกายของลูก
อยู่เป็นโสดในความสัมพันธ์ของลูกและอยู่เป็นโสดในสันสการ์ของลูก ดอกกุหลาบทางจิตวิญญาณเท่านั้น
ที่มีกลิ่นหอมที่จะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด

คติพจน์: ยอมรับสัจจะที่แท้จริงและนั่นก็จะกลับมาง่ายดายสำหรับลูกที่จะสัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อกำลังวางรากฐานของสวรรค์ ลูกๆ ต้องมาเป็นผู้ช่วยของท่านและสะสมส่วนแบ่งของลูก ทำตามคำแนะนำของพระเจ้าและสร้างรางวัลที่สูงส่งของลูก
- คำถาม:** ลูกๆ ประเภทใดที่บัพดาตาเฝ้าดูอยู่เสมอ
- คำตอบ:** พ่อจะเฝ้าดูเสมอสำหรับลูกๆ ที่อ่อนหวานอย่างมาก ผู้ที่มีธรรมชาติที่เยือกเย็นและมีค่าต่องานรับใช้ เพียงลูกที่มีค่าต่องานรับใช้เท่านั้นที่จะประกาศชื่อเสียงของพ่อได้ ลูกมาเป็นผู้ช่วยของพ่อ เชื่อฟังและมีค่าควรแก่การไว้วางใจมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ต่อมรดกมากตามนั้น
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา!

โอมชานติ ใครได้อธิบายความหมายของ “โอม” พ่อ เนื่องจากลูกเรียกท่านว่า “بابา” ท่านต้องมีชื่ออย่างแน่นอน ไม่ว่าท่านมีตัวตนหรือไม่มีตัวตน ท่านต้องมีชื่ออย่างแน่นอน ดวงวิญญาณอื่นไม่มีชื่อ ชื่อถูกตั้งให้แก่ร่างกายเมื่อดวงวิญญาณกลายเป็นมนุษย์ มีการกล่าวไว้ว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา วิษณุก็ถูกเรียกว่าเทพ เพราะพวกเขามีรูปที่ละเอียดอ่อนและร่างที่ละเอียดอ่อนจึงได้รับชื่อเช่นกัน ชื่อให้แก่ร่างกายเสมอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกตั้งชื่อว่าชีวา ดวงวิญญาณของท่านเท่านั้นที่ได้รับชื่อ คนอื่นๆ ทั้งหมดได้รับชื่อที่ให้แก่ร่างกายเท่านั้น เมื่อดวงวิญญาณทิ้งร่างกายไป ชื่อก็เปลี่ยนไป แต่พระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุดได้รับชื่อเดียวและชื่อนั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลง สิ่งนี้พิสูจน์ว่าท่านไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการตาย หากท่านเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย ท่านก็จะไม่สามารถปลดปล่อยผู้อื่นจากการเกิดใหม่ได้ คำกล่าวที่ว่า “การเกิดและการตาย” ไม่ได้ใช้ในดินแดนของความเป็นอมตะ เพราะทุกคนที่นั่นทิ้งร่างกายอย่างง่ายดายและรับร่างใหม่ คำว่า “ตาย” ถูกใช้ที่นั่นเท่านั้น ในยุคทอง จะไม่กล่าวว่าผู้หนึ่งผู้ใดได้ตายจากไป คำว่า “ตาย” หมายถึงความทุกข์ ที่นั่นหลังจากได้ทิ้งร่างกายเก่าแล้ว ดวงวิญญาณจะไปรับร่างที่อ่อนเยาว์ และพวกเขาจะเฉลิมฉลองสิ่งนั้นอย่างมีความสุข มีมนุษย์จำนวนมากในโลกเก่านี้ พวกเขาทั้งหมดกำลังจะถึงจุดจบ มีการแสดงให้เห็นว่าเคยมีอาดาวาสและฆราวาสผู้ที่ถูกทำลายในสงคราม ดังนั้น พันดาวาสจะมีประสบการณ์ของความทุกข์หรือไม่ ไม่เลย อาณาจักรของพันดาวาสถูกก่อตั้งขึ้นมา ปัจจุบันลูกอยู่ในสกุลบราห์มา บราห์มิน บราห์มากุมารและกุมารี บราห์มามีลูกๆ มากมาย ดังนั้นท่านจึงต้องเป็นพ่อของปวงชนอย่างแน่นอน ชีวาคือ พ่อของบราห์มา วิษณุและชางก้า ท่านเท่านั้นคือพระเจ้า ลูกรู้ว่าเวลานี้เราเป็นของสกุลพระเจ้า เรากำลังจะกลับไปกับبابาไปสู่อำนาจของبابา สูดินแดนนิพพาน เวลานี้بابาได้มาแล้ว ท่านยังเป็นเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับท่านคือ ความสัมพันธ์ของพ่อ เพราะเจ้าสาวไม่ได้รับมรดก ลูกๆ ประกาศสิทธิ์ในมรดก ดังนั้นจึงเป็นการถูกต้องที่จะเรียกท่านว่า “พ่อ” โดยการลิ้มพ่อ ผู้คนได้กลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า กิจกรรมของกฤษณะได้รับการจดจำ แต่เหล่านั้นไม่ใช่กิจกรรมที่สำคัญ มีการกล่าวถึงกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะไว้ในภควัต แต่แท้จริงแล้วกิจกรรมเหล่านั้นควรเป็นกิจกรรมที่สูงส่งของชีวา เพราะท่านคือ พ่อ ครู และสัตว์ครู ไม่มีเรื่องของกิจกรรมที่เล่นสนุกในสิ่งนี้ แม้ศรัทธาของกฤษณะก็ไม่มีกิจกรรมที่สนุกสนานเช่นนั้น เขาเป็นเด็กเล็กๆ และเด็กเล็กๆ มักสนุกสนานเสมอและเป็นที่รักของทุกคน พวกเขาได้แต่งเรื่องว่ากฤษณะทำเหยือกแตก แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เวลานี้ลูกกำลังเห็นว่ากิจกรรมของชีวาบาบาคืออะไร ท่านสอนลูกและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเติมเต็มความรู้สึกและความปรารถนาของลูก แต่ที่นั่น พ่อสอนลูก เวลานี้ผู้ที่เป็...

ลูกๆ ของพ่อเท่านั้นจะจดจำพ่อ พวกเขาลืมคนอื่นๆ และพยายามที่จะจดจำพ่อผู้เดียว ไม่ใช่ว่าพ่ออยู่ทุกหนแห่ง พ่อจดจำผู้ที่จดจำพ่อ ลูกๆ คือ ผู้ที่ได้รับการจดจำ มีหนึ่งประเด็นหลักคือ ลูกกล้าหาญเมื่อลูกอธิบายแก่บุคคลสำคัญและทำให้เขาเข้าใจ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกิตะ กิตะร้องโดยพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตน ไม่ใช่โดยมนุษย์ พระเจ้ายังมีชื่อว่ารูตราอีกด้วย แต่ศรัทธาของกฤษณะไม่ได้ชื่อรูตรา เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาจากไฟบูชาญแห่งความรู้ของรูตรา ผู้คนมากมายจดจำพระเจ้าว่าท่านคือ ผู้เป็นนาย (the Master) พวกเขาพูดว่าผู้เป็นนายนั้นไม่มีชื่อ อ้อชะ ผู้เป็นนายนั้นอยู่ที่ไหนเล่า ท่านเป็นนายของทั้งโลกใช่ไหม พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่ใช่เป็นผู้เป็นนายของทั้งโลก เหล่าเทพคือ ผู้ที่กลายเป็นนายของโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือ นายของบราห์มันด์ บราห์มันด์คือ บ้านของพ่อ ดังนั้นนั่นเป็นบ้านของลูกๆ ด้วยเช่นกัน บราห์มันด์คือ บ้านของพ่อที่ที่เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในรูปไข่ ไม่ได้เป็นเช่นนั้นจริงๆ เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นเหมือนจุดแสง จากนั้นเราก็กองมาจากบราห์มันเพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณลงมวดวงแล้วดวงเล่า และต้นไม้ก็เติบโตอย่างต่อเนื่อง บาบาคือ เมล็ด สิ่งนี้ควรถูกเรียกว่าเป็นรากฐานของเหล่าเทพหรือรากฐานของบราห์มิน? บราห์มิน

เพาะเมล็ดและเป็นผู้ที่ต่อมาได้กลายเป็นเทพและปกครองอาณาจักร ชีพบาบา กำลังวางรากฐานผ่านเราในเวลานี้ เรา กำลังวางรากฐานของลัทธิเทพ นั่นคือของสวรรค์ ลูกเป็นผู้ช่วยของพ่อมากเพียงใดก็ตาม ลูกก็จะได้รับส่วนแบ่งของลูก ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสรีรยวงศ์ด้วยวิธีอื่นใด เวลานี้ลูกกำลังสร้างรางวัลที่สูงส่งนั้น ลูกแต่ละคนสร้างรางวัลของลูกด้วยความเพียรพยายามของตนเอง เพื่อที่จะสร้างรางวัลของตนเอง ลูกต้องมีการกระทำที่ดี พวกเขาให้ทานและทำบุญและก็สร้างบ้านพักให้แก่ผู้จาริกแสวงบุญในนามของพระเจ้า เพราะท่านคือ ผู้ที่ให้ผลของสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของศรัทธา แต่ผู้คนอื่นๆที่เหลือของโลกทำความเพียรพยายามบนพื้นฐานของคำแนะนำของมนุษย์ เหล่านั้นคือคำแนะนำของปีศาจร้าย หลังจากคำแนะนำของพระเจ้าก็จะเป็นคำแนะนำของเทพ จากนั้นก็จะเป็นคำแนะนำของปีศาจร้าย เวลานี้ลูกกำลังได้รับคำแนะนำของพระเจ้า บาบามาและมากลับมาสูงส่งด้วยคำแนะนำของท่าน ไม่มีมนุษย์ใดสามารถสูงส่งได้เท่ากับเทพ ใครทำให้เทพสูงส่งอย่างมากแล้ว ไม่มีใครที่นี้สูงส่ง ศรี ศรี คือผู้เดียวเท่านั้น ท่านเท่านั้นคือ พ่อ ครูและครูที่สูงส่งมากที่สุด ท่านคือ ผู้ที่สร้างศรีลักษมีและศรีนารายณ์ รามและสีดาก็ยังถูกเรียกว่า ศรี รามและศรีสีดาแต่เดิมทำด้วย “นักรบจันทราวาส” ลักษมีและนารายณ์นั้นมี 16 องค์เต็ม ทั้งสองเป็นของสรีรยวงศ์ พวกเขาอยู่ในสกลเทพ ในขณะที่รามและสีดานั้นมี 14 องค์ พวกเขาเป็นของจันทราวาส ดังนั้นองค์ของพวกเขาน้อยกว่า 2 องค์ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ผู้คนไม่รู้ว่าโลกนี้ได้เข้าไปสู่สภาพของการตกต่ำได้อย่างไร โลกได้ลงมาจาก 16 องค์เข้าสู่ 14 องค์ และนั่นจึงกลายเป็นความตกต่ำ ในเวลานี้เป็นความตกต่ำทั้งหมด นี่คือชุมชนของราวัน นี่คืออาณาจักรของราวัน คำแนะนำของราวันเป็นคำแนะนำของปีศาจ ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีผู้ที่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ ชาวบาร์ตเคยบริสุทธิ์ และเวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พ่อมาชำระพวกเขาให้กลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง กฤษณะไม่ได้ถูกจดจำว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นการกระทำของเขาจึงไม่ได้ถูกจดจำ ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะพูดว่า โอ้พระเจ้า คำสอนและจุดหมายปลายทางของท่านนั้นพิเศษสุด ไม่มีใครอื่นรู้จักสิ่งสร้างของท่าน อย่างไรก็ตาม เวลานี้ลูกได้มาเพื่อทำความเข้าใจ ความรู้ใหม่ออย่างสิ้นเชิง เมื่อมีบางสิ่งใหม่เกิดขึ้นมา จะเป็นสิ่งที่หาได้ยากมากแต่ต่อมามันก็จะเพิ่มขึ้น ดังนั้น ในตอนเริ่มต้นเช่นกัน ลูกเคยอยู่ในมุมเดียวเท่านั้น แต่ในเวลานี้การขยายตัวจะเกิดขึ้นจากประเทศหนึ่งสู่อีกประเทศหนึ่ง และอาณาจักรก็จะถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างแน่นอน ประเด็นหลักที่ต้องพิสูจน์คือ ศรีกฤษณะไม่ใช่พระเจ้าของกิตะ พ่อคือผู้ที่ให้มรดก ไม่ใช่ศรีกฤษณะ ลักษมีและนารายณ์จะให้มรดกแก่ลูกของตนเองเท่านั้น และนั่นเป็นผลรางวัลในความเพียรพยายามที่ท่านในเวลานี้ มีมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทองและยุคเงิน ผู้คนฉลองการครอบครองของความเป็นทองและเป็นเงิน ที่นี้พวกเขาฉลองแค่เพียงหนึ่งวันเท่านั้น ในขณะที่พวกเขาฉลองการครอบครองของความเป็นทองถึง 1,250 ปี เราฉลองด้วยความสุขและเต็มเปี่ยมด้วยทรัพย์ที่มีค่า ดังนั้นจึงมีความสุขภายในนี้ ไม่ใช่ว่ามีการตกแต่งประดับประดาภายนอกด้วยแสง ฯลฯ ในสวรรค์ เรามั่งคั่งรุ่งเรืองและมีความสุขอย่างมาก ไม่มีใครมีความสุขเท่ากับผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพ ผู้คนไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงการฉลองครอบครองความเป็นเงินนี้ เวลานี้ลูกประกาศสิทธิในมรดกจากบาบา เพื่อที่จะไปฉลองการครอบครองถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ดังนั้นจงเข้าใจประเด็นหลักนี้ที่ว่า ชีวาคือ พระเจ้าแห่งกิตะ ท่านคือ ผู้เดียวที่ได้สอนราชาโยคะ ดังนั้นเวลานี้ท่านกำลังสอนราชาโยคะอีกครั้ง ท่านสอนสิ่งนี้เมื่ออาณาจักรไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ผู้คนในเวลานี้ซึ่งอำนาจปกครองกันเอง พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาอันเลยที่จะเอาสมญาของผู้อื่นไป! ด้วยการทำตามคำแนะนำของท่าน ลูกๆ จะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข มีผู้คนมากมายที่ไม่สามารถเข้าใจความรู้ได้อย่างสิ้นเชิงแต่ยังคงไปที่ศูนย์ หัวใจของพวกเขายังปรารถนาที่จะมีบุตร มายาล่อลวงให้พวกเขาแต่งงานและมีความสุขกับการมีลูก อย่างไรก็ตาม ไม่มีการรับประกันว่าลูกนั้นจะให้ความสุขได้ หากลูกของพวกเขตาย 2-4 ปีต่อมา พวกเขาจะประสบกับความทุกข์ที่มากขึ้น วันนี้พวกเขาเฉลิมฉลองแต่พรุ่งนี้เมื่อสิ่งนั้นถูกวางไว้บนกองไฟ พวกเขา ก็ร้องไห้คร่ำครวญ นี่คือดินแดนของความทุกข์ ขอให้มองดูชนิดของอาหารที่พวกเขากิน! เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า ลูกๆ อย่าได้มีความปรารถนาเช่นนั้น มายาจะนำพายุมากมายมาให้แก่ลูก และเธอจะทำให้ลูกช้องแวกกับกิเลสในทันที จากนั้นลูกจะรู้สึกเลอะอายใจที่จะมาที่นี่ ทุกคนจะพูดว่าลูกประณามครอบครัว แล้วลูกจะได้รับมรดกอะไรเล่า ลูกพูดว่า “มาบ่” และ “บาบา” ดังนั้นบราห์มา กุมารและกุมารีเป็นพี่น้องหญิงชาย หากลูกช้องแวกกับกิเลส ลูกก็ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ดังนั้น พร้อมกับสถานภาพที่ถูกทำลาย ลูกก็ยังถูกลงโทษเป็นร้อยเท่าอีกด้วย บางคนช้องแวกกับกิเลสแต่ไม่ยอมบอกบาบา ดังนั้นพวกเขาจึงมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมาก บาบา ดารามราชไม่เคยปล่อยใครไป ผู้คนในโลกถูกส่งเข้ามาเพื่อรับการลงโทษ แต่สำหรับผู้คนที่รับการลงโทษนั้นรุนแรงยิ่งกว่า ผู้คนมากมายเช่นนั้นไปที่ศูนย์ พ่ออธิบายว่า อย่าแสดงการกระทำเช่นนั้น การช้องแวกกับกิเลสหลังจากที่เรียกตนเองว่าเป็นลูกของพระเจ้าหมายถึงการทำลายสัจจะทั้งหมดในตนเองอย่างสิ้นเชิง หากลูกทำความผิดใด ขอให้บอกพ่อทันที หากลูกไม่อาจ “หยุด” ช้องแวกกับกิเลส เป็นการดีกว่าที่ลูกไม่มาที่นี่ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วสิ่งนั้นจะทำลายบรรยากาศ หากนกกระสาหรือบางคนที่รับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์มานั่งอยู่ในกลุ่มของลูก นั่นก็เป็นสิ่งที่เลวร้ายอย่าง

มาก พ่อพูดว่า ผู้ที่นำบุคคลเช่นนั้นมาที่นี่ก็จะถูกกล่าวโทษ มีซุ่มหนุมทางจิตเช่นนั้นมากมายในโลก พวกเขาไปทำพิธีความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่นได้ เราไม่ได้ห้ามการทำความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้ามาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และให้มรดกของโลกที่บริสุทธิ์ของดินแดนสุชาติแก่ลูก พ่อพูดว่า เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก เท่านั้นเอง ท่านได้ให้กลวิธีแก่ลูกที่จะระมัดระวังเรื่องอาหารเช่นกัน ลูกปฏิบัติตามข้อควรระมัดระวังในเรื่องอาหารได้ด้วยการนำกลวิธีที่หลากหลายมาใช้ “สุขภาพของฉันไม่ดี” “หมอห้ามฉันรับประทานสิ่งนี้” หรือ “อ้อชะ ในเมื่อท่านต้องการจะให้ ฉันก็ขอรับแต่ผลไม้สักเล็กน้อย” นี่เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะปกป้องตนเองในลักษณะนี้ บาบาก็ได้คัดค้านเรื่องนี้ บาบากำลังเฝ้าดูลูกๆ ผู้ที่อ่อนหวานอย่างมากและไม่มีธรรมชาติเก่าใดๆหลงเหลืออยู่ จึงมีค่าต้องมารับใช้ เชื่อฟังและมีค่าควรแก่การไว้วางใจ อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความทุกข์ในทุกสิ่งของโลกมาที่นี่ ดังนั้นอย่าได้มีความอยากความปรารถนาใดที่เกี่ยวข้องกับโลกเก่านี้ แม้ว่าพายุของมายาจะมา อย่าได้ประณามครอบครั

2. ปฏิบัติตามข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารของลูก จึงมีกลยุทธ์อย่างมากเมื่อลูกไปงานเลี้ยง ฯลฯ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองของประสบการณ์ผู้ที่ไม่เห็นสิ่งใดไม่ดีในสิ่งใด แต่เป็นผู้ที่เรียนบทเรียนของการรับเอาบางสิ่งที่ดีจากสิ่งนั้น แม้ว่าบางสิ่งนั้นเลวร้ายอย่างสมบูรณ์จะต้องมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งดีอย่างแน่นอนภายในนั้น ทุกสิ่งมีความดีของการสอนบทเรียนที่หลอมรวมอยู่ภายในนั้นให้แก่ลูก เพราะทุกสิ่งเป็นเครื่องมือในการทำให้ลูกมีประสบการณ์ สิ่งนั้นสอนบทเรียนของความอดกลั้นให้แก่ลูก บางคนอาจใช้กำลังแรง และดังนั้นในเวลานั้นลูกจะเรียนรู้บทเรียนของความอดกลั้นหรืออดทน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นนั้นดีและอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นจะยิ่งดีกว่า ลูกเพียงแต่ต้องมีสติปัญญาที่จะรับเอาความดีจากสิ่งนั้น อย่าได้เห็นสิ่งใดที่ไม่ดีแต่จงรับเอาความดีนั้น และลูกจะกลายเป็นอันดับ 1

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่ไม่ดีให้ดีขึ้นด้วยพลังของความเยียบสงบ

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เงินจำนวนหลายล้านที่ลูกมีที่นี้จะไม่มียุทธินใดที่นั่น ทุกสิ่งกำลังจะกลายเป็นฝุ่น ดังนั้น, ในเวลานี้หารายได้ที่แท้จริงเพื่อดินแดนแห่งสัจจะ

คำถาม: เนื่องจากประเด็นใดที่ลูกๆ บราห์มินได้รับการพิจารณาว่าสูงส่งมากกว่าเทพ?

คำตอบ: ในเวลานี้ลูกๆ บราห์มินรับใช้ทุกคนในทางจิตวิญญาณ ลูกสามารถทำให้ทุกดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของการพบปะกับพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด เหล่าเทพไม่ได้ทำงานรับใช้เพื่อปวงประชา ที่นั่น, ราชา, ราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น พวกเขามีประสบการณ์ของผลรางวัลของความเพียรพยายามที่พวกเขาได้ทำที่นี่ พวกเขาไม่ได้ทำงานรับใช้ใด เหตุนี้เองลูกๆ บราห์มินผู้รับใช้จึงสูงส่งมากกว่าเหล่าเทพ

โอมชานติ นี่คือชุมนุมของใคร? เป็นชุมนุมของดวงวิญญาณมนุษย์และดวงวิญญาณสูงสุด ใครบางคนที่มีร่างกายก็กล่าวได้ว่าเป็นชีวิตที่มีร่างกาย, เป็นมนุษย์, ในขณะที่อีกหนึ่งนั้นถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณมนุษย์และดวงวิญญาณสูงสุดได้แยกห่างออกจากกันเป็นเวลายาวนาน, และเวลานี้การพบปะนี้รู้ได้ว่าเป็นการพบปะที่เป็นสิริมงคล ลูกๆ รู้ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณมนุษย์เพราะท่านมีร่างกายมาใช้ ท่านรับการค้ำจุนของร่างกาย ท่านเองนั้นมาและพูดว่าลูกๆ พ่อต้องรับการค้ำจุนของวัตถุธาตุนี้ด้วย พ่อไม่ได้เข้าไปในครรภ์ พ่อจุติลงมาในผู้นี้และอธิบายแก่ลูก ลูกๆ ดวงวิญญาณมนุษย์มีร่างของลูกเอง พ่อไม่มีร่างของพ่อเองและเหตุนี้เองนี้เป็นชุมนุมที่พิเศษที่สุด ไม่ใช่เราที่มีกู, สาวกหรือผู้ทำตาม ไม่เลย นี่คือโรงเรียน ไม่ใช่ว่าเมื่อกูจากไปลูกจะได้รับบัลลังก์ของเขา ที่นี้ไม่มีเรื่องของบัลลังก์ ลูกๆ มีศรัทธาว่าใครกำลังสอนลูก ผู้ที่ไม่มีศรัทธาจะไม่มาที่นี่ สกูลบราห์มินคือสกูลของดวงวิญญาณมนุษย์ เพราะ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สร้าง บราห์มินด้วยบราห์มา ลูกรู้ว่าลูกๆ บราห์มินนั้นสูงส่งที่สุด สูงส่งเสียยิ่งกว่าเหล่าเทพ เหล่าเทพไม่ได้ทำงานรับใช้เพื่อปวงประชา ที่นั่น ราชา ราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น พวกเขามีประสบการณ์ของผลรางวัลของพวกเขามาตามความเพียรพยายามที่พวกเขาได้ทำ ที่นั่นไม่มีใครทำงานรับใช้ เป็นบราห์มินที่ทำงานรับใช้ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังเรียนราชาโยคะจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริงเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกคือลูกๆ ไม่ใช่เรื่องของสาวก พ่อเรียกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ‘ลูก’ และอธิบายแก่ลูก เวลานี้ลูกได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย ร่างกายนั้นถูกเรียกว่าเป็นเสื้อผ้า นี่เป็นเสื้อผ้าที่ไม่บริสุทธิ์ที่สกปรกเพราะดวงวิญญาณได้เคยทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ, และช้องแฉะในบาป, และดังนั้นจึงได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ คำว่า “บริสุทธิ์” และ “ไม่บริสุทธิ์” เชื่อมโยงกับกิเลสเป็นพิเศษ พ่อพูดว่า: อย่าได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป ในเวลานั้นทุกคนติดกับโชตรวนของราวันเพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน ดังนั้น, พ่อปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวันและส่งลูกไปสู่อาณาจักรของราม พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือผู้ปลดปล่อย พ่อพูดว่า: พ่อปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และพาพวกเขากลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ หลังจากที่ได้อยู่ที่นั่น และแล้วลูกๆ ต้องลงมาและเล่นบทบาทของลูกซ้ำใหม่ อันดับแรกเหล่าเทพต้องเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาเคยเป็นผู้แรก ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป กำลังมีการก่อตั้งอีกครั้งด้วยบราห์มา การทำลายล้างยุคเหล็กเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ทุกคนอยู่ในความมืดที่สุด หลายต่อหลายคนได้กลายเป็นมหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐีแต่เป็นความโศกเศร้าและการตายอย่างมากของราวันที่ล่อใจพวกเขา พ่ออธิบาย: นั่นเป็นรายได้ที่หลอกลวงซึ่งกำลังจะกลายเป็นฝุ่น พวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งใด ลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกเพื่อ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูกจากพ่อ นี่คือนายได้ที่แท้จริง สำหรับดินแดนแห่งสัจจะ ทุกคนต้องกลับบ้าน ทุกคนอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ พ่อพูดว่า: พ่อคือสัณฐานผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด พ่อยกระดับผู้รู้และผู้ไม่บริสุทธิ์ แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็ถูกสอนให้จดจำชิพบาบา ลูกสามารถที่จะโยนรูปภาพที่เหลือเหล่านั้นทิ้งไป: เพียงชิพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น! ลูกรู้ว่า: ลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุกใสที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่ออีกครั้ง ลูกเคยประกาศสิทธิ์ในมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัดเป็นเวลาหลายต่อหลายชาติเกิดและลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วยการทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเผาหุ่นจำลองของราวัน, และดังนั้นเขาควรจะถูกทำลายหลังจากที่เขาได้เห็นถูกเผาไปแล้ว เมื่อพวกเขาเผาหุ่นจำลองของมนุษย์ร่องรอยทั้งหมดของรูปและนามของมนุษย์เหล่านั้นก็ถูกลบทิ้ง แต่รูปและนามของราวันไม่ได้หายไป พวกเขาเผาหุ่นจำลองของราวันครั้งแล้วครั้งเล่า พ่อพูดว่า: กิเลสทั้งห้าเหล่านี้คือราวัน สิ่งเหล่านั้นเป็นศัตรูของลูกถึง 63 ชาติเกิด ศัตรูของบาร์ตหมายังถึงศัตรูของลูก ลูกนั้นได้ตกลงไปในกรงขังของราวันเมื่อลูกได้เริ่มทำตามหนทางบาป เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรรอยอย่างถูกต้อง

แม่นยำที่เป็นอาณาจักรของราวัน ราวันไม่ได้ถูกเผาทั้ง,และเขาก็ไม่ได้ตาย เวลานี้,ลูกรู้ว่าลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์มากมายในอาณาจักรของราวัน นี่คือการละเล่นของความทุกข์และความสุข มีการร้องเพลง หากลูกพ่ายแพ้มาลูกก็พ่ายแพ้ทุกสิ่ง,และหากลูกเอาชนะมาลูกสามารถเอาชนะทุกสิ่ง เรากำลังเอาชนะมาอีกครั้งและกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของราม อาณาจักรของรามและสืตอยู่ในยุคเงิน;ยุคทองคืออาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ที่นั่นมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้น นั่นลูกเรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้าที่ก่อตั้งโดยพ่อ ลูกไม่สามารถเรียกพ่อว่า: อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเพราะมีความเป็นพี่น้อง มีพ่อเดียวเท่านั้นและลูกทั้งหมดเป็นพี่น้อง พ่อหนึ่งพี่น้องและสอนดวงวิญญาณ คำสั่งของพ่อก็คือ;จดจำพ่อ! พ่อได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา ให้กับใคร? ให้กับผู้ที่ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ เริ่มแรก,ลูกทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งพบบาผู้เดียวเท่านั้น วัดโสมนาค(เจ้าแห่งน้ำทิพย์)นั้นยิ่งใหญ่เพียงใด! ลูกควรจะคิดเกี่ยวกับว่าลูกเคยมั่งคั่งเพียงใด! และเวลานี้ลูกได้ดูอย่างยากจนไร้ค่าเช่นเปลือกหอย เวลานี้ลูกมีสำนักกูรูของ 84ชาติเกิด เวลานี้ได้เข้าไปอยู่ในสำนักของลูกว่าลูกได้กลายเป็นอะไรจากที่ลูกเคยเป็น คำว่า ‘เป็นตัวของสำนักกูรู’ อ้างอิงถึงเวลานี้ สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงว่าพระเจ้าได้มาและพูดกิตะในภาษาสันสกฤต หากเป็นภาษาสันสกฤต,ลูกๆก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด ภาษาหลักคือฮินดี ได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกในภาษาซึ่งเป็นภาษาของบราห์มา ทุกวงจรทำอธิบายภาษาเดียวกัน ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบัลลังก์ ครอบครวี่นี้เป็นเพียงครอบครวี่ของมามา บาบา และพี่น้องชายหญิง ก็เท่านั้นเอง ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายก็คือเมื่อลูกเป็นของประชาบิดาบราห์มาเท่านั้น ในแง่ของดวงวิญญาณ ทั้งหมดคือพี่น้อง ลูกกำลังได้รับมรดกจากพ่อ ดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อของเขาได้มา ลูกเคยเป็นนายของบราห์มันด์ พ่อก็เป็นนายของบราห์มันด์ด้วย เช่นที่ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตน,ทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณสูงสุดก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ชื่อของท่านคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือ ดวงวิญญาณที่มีชีวิตอยู่ในอาณาเขตที่อยู่ไกลออกไป “ดวงวิญญาณสูงสุด”หมายถึงพระเจ้า ลูกได้รับมรดกจากพ่อ ไม่มีผู้รู้ นักบุญ หรือมหาตมะที่นี่ ทั้งหมดคือลูกๆ พวกเขากำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถให้มรดกได้ พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งยุคทอง ท่านเพียงแต่ให้ความสุขอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ทำให้ทั้งความสุขและความทุกข์ นั่นไม่ใช่กฎ พ่อเองนั้นอธิบาย:พ่อดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นท่านคือผู้ประทานความสุข ท่านคือผู้ประทานความสุขและเป็นผู้จัดความทุกข์ เวลานี้ลูกรู้ว่าใครให้ความทุกข์แก่ลูก เป็นราวัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นโลกที่มีกิเลส ชายและหญิงทั้งสองนั้นก็มีกิเลส ในยุคทอง,ทั้งสองนั้นปราศจากกิเลส เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีการปกครองอาณาจักรอย่างมีกฎเกณฑ์ วัดลูธาทูทำงานภายใต้คำสั่งของลูก ที่นั่นไม่มีภัยพิบัติ ลูกๆเคยได้มีมิตรของการก่อตั้ง การทำลายล้างอย่างแน่นอนต้องเกิดขึ้น ในวันโฮลีพวกเขาก็ทำรูปบูชาและภาพลักษณ์แฟนซีและถากกันและกัน: อะไรจะออกมาจากท้องของผู้นี้? และพวกเขาก็ตอบว่า: ชีปนาฐ! ลูกรู้ว่าอะไรลูกต้อง วิทยาศาสตร์ของพวกเขานั้นมีพลังอย่างมาก เป็นงานของสติปัญญา มีความหึงหวะโสมมากมายอย่างมากของวิทยาศาสตร์ พวกเขาทำเครื่องบินและสิ่งอื่นๆมากมายสำหรับความสุข แต่พวกเขาจะถูกนำไปสู่การทำลายล้างด้วยสิ่งเหล่านั้น ในเวลาสุดท้าย,พวกเขาจะทำลายวงศ์สกุลของตนเอง ลูกนั้นแฉ่ตัว ลูกไม่มีสงครามกับใคร ลูกไม่ได้ให้ความทุกข์กับใคร พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่ให้ความทุกข์กับใครด้วยจิตใจ คำพูด หรือการกระทำของลูก พ่อไม่เคยให้ความทุกข์แก่ใครใช้ไหม? ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข และดังนั้นลูกต้องให้ความสุขแก่ทุกคน บาบาได้อธิบายแล้วว่า: หากใครพูดสิ่งใดกับลูก,เพียงแต่อยู่อย่างสงบและสดชื่นแจ่มใส อยู่ในโยคะและเฝ้าแต่ยิ้มและด้วยพลังโยคะของลูกพวกเขาก็จะกลับมาหนึ่งเจียบด้วย พฤติกรรมของครุฑนั้นควรจะเป็นพิเศษ ไม่ควรจะมีเกลียดชังใคร พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีความเกลียดชังผู้ใด พ่อรู้ว่าลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ แต่ละครูกทำให้เป็นเช่นนั้น พ่อรู้ว่าการกระทำของบุคคลนั้นนี้เป็นเช่นไร,และอาหารและเครื่องดื่มของเขานั้นไม่บริสุทธิ์ เขาเพียงแต่รับประทานสิ่งใดก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าเขา ทุกคนนั้นรักชีวิต พ่อก็รักชีวิตด้วย ลูกรู้ว่าด้วยชีวิตนี้ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา ด้วยการอยู่ในโยคะช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มพูนและจะมีการกระทำบาปที่น้อยลง และแล้วช่วงชีวิตของ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น ความเพียรพยายามที่จะทำให้ได้รับผลรางวัลนั้นลูกทำขึ้นในเวลานี้ ด้วยพลังโยคะเราได้กลับมาามีพละนาถ, และด้วยความรู้เรากลับมามั่งคั่ง เมื่อมีพละนาถและความมั่งคั่งก็มีความสุข หากลูกมีทรัพย์สมบัติแต่พละนาถไม่ดี,ก็ไม่สามารถมีความสุข ได้มีราชามากมายที่มั่งคั่งอย่างมากแต่พิการ สามารถที่จะเข้าใจได้ว่าพวกเขาต้องเคยทำการกระทำที่เป็นบาป และนั่นเป็นผลของบาป พ่อบอกสิ่งต่างๆมากมายแก่ลูกแต่ไม่ควรจะเป็นว่าสิ่งที่ลูกได้ยินที่นี่ได้ถูกทิ้งไว้เบื้องหลังทันทีที่ลูกออกไปข้างนอก ลูกต้องเข้าถึงความรู้ ถึงแม้ว่าลูกไม่สามารถจดจำสิ่งใดอื่นได้;ให้จดจำซึ่งบาบา ยกย่องท่านอยู่ภายในอย่างแฉ่ตัวอย่างมาก บาบา สิ่งนี้ไม่เคยเข้าไปสู่ในจิตใจของฉันหรือสำนักของฉันมาก่อนว่าท่านจะมาและสอนพวกเรา ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ใดๆว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ไม่มีตัวตนจะมาเพื่อสอนเรา บาบา,เวลานี้เรารู้ แทนที่จะเป็นชื่อของพ่อพวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะและทำให้กิตะนั้นผิด ไม่สามารถเป็นกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ กิตะคือคัมภีร์ของยุคแห่งการบรรจบพบ

กัน,แต่พวกเขาได้ทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นของยุคทองแดง พ่อพูดว่า: ลูกๆ,ละทิ้งทุกสิ่งอื่นและให้ความใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียนของลูก หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและไม่คงซื่อแน้วในการศึกษาของลูก,และแล้ว,ก็จะเป็นการสูญเสียเวลา เวลาของลูกนั้นมีคุณค่าอย่างที่สุดและดังนั้นลูกไม่ควรจะสูญเสียเวลา ลูกต้องหารายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก แต่ลูกไม่ควรจะสูญเสียเวลาในความคิดที่ไร้ประโยชน์ ทุกวินาทีของลูกมีคุณค่าเช่นเพชร พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! เวลาที่ใช้ไปในสิ่งนั้นจะนำคุณประโยชน์มาในขณะที่สิ่งใดอื่นนั้นเป็นการสูญเสียเวลา เก็บบันทึกแล้วดูว่าลูกได้สูญเสียเวลาไปมากเพียงใด เพียงคำเดียวนี้เท่านั้น มานมานะบาฟ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรลูกมีชีวิตของการหลุดพ้นและถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกมีชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกได้เข้ามาสู่สภาพสาโทประธาน,และแล้วก็สาโท ราโจและทาโม เรากำลังจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่กำลังทำให้เราเป็นเช่นนี้คือพ่อ ทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ตามศาสนาของเขาเองพวกเขาจะมีประสบการณ์ของความสุขในตอนแรกและแล้วก็มีความสุข ดวงวิญญาณใหม่ที่ลงมาในตอนแรกมีประสบการณ์ของความสุข บางคนได้รับการยกย่องอย่างมากและเป็นเพราะพวกเขาเป็นดวงวิญญาณใหม่ พวกเขาจึงมีพลังกำลังบทเพลงของความสุขควรจะบรรเลงอยู่ภายในลูก เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบัปเตดดา กำลังมีการสร้างสิ่งสร้างใหม่ขึ้น คำยกย่องของเวลานี้ของลูกสูงส่งเสียยิ่งกว่าคำยกย่องของยุคทอง จากด้อมบาและเทวีทั้งหลายนั้นเคยมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และแล้วบราห์มินก็มีชีวิตอยู่ด้วย ลูกรู้ว่าลูกคือบราห์มินในเวลานี้ และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา วัดซึ่งเป็นอนุสรณ์ของลูกจะถูกสร้างขึ้น ลูกได้กลายเป็นเทพที่มีชีวิต สิ่งเหล่านั้นเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต ถามพวกเขาผู้นี้ได้กลายเป็นเทพได้อย่างไร? หากใครบางคนมาพูดกับลูก,ให้อธิบายว่า:เราได้เป็นบราห์มินและแล้วเราได้กลายเป็นเทพ ลูกอยู่ในรูปที่มีชีวิต ลูกอธิบาย: ความรู้ขั้นหนึ่ง ลูกกำลังนำมาซึ่งการก่อตั้ง ลูกๆพูดว่าเรานั้นจะไม่ตั้งหลักฐานที่สิ่งใดที่น้อยไปกว่าสถานภาพของลักษมีและนารายณ์; เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ โรงเรียนนี้เป็นเช่นที่ว่าทุกคนนั้นพูดว่าเราได้มาเพื่อเรียนราชาโยคะโบราณ ลูกได้กลายเป็นเทพด้วยโยคะ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทรและแล้วลูกจะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน ประเด็นหลักคือ การจดจำระลึกถึง เป็นเพียงในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มายาสร้างอุปสรรค แม้ว่าลูกพยายามอย่างหนักมาก;สติปัญญาก็ยังคงลุ่มลึกลูกคลุกคลานไปที่นั่นที่นั่น ความเพียรพยายามทั้งหมดนั้นอยู่ในสิ่งนี้ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปเตดดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ประทานความสุขเช่นพ่อ อย่าได้ให้ความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด,คำพูดหรือการกระทำของลูก ขอให้สำนึกของลูกเต็มไปด้วยความสงบและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

2. อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปในความคิดที่ไร้ประโยชน์ ยกย่องพ่ออยู่ภายใน

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมและทำทุกการกระทำอย่างเป็นคาร์มาโยคีตามการขึ้นที่สูงส่ง

ลูกๆผู้ที่ทำทุกการกระทำตามการขึ้นที่สูงส่งมีความซาบซึ้งทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัด ขณะที่ทำการกระทำพวกเขาไม่ถูกดึงดูดโดยบ่วงพันธะของกรรมใดๆ พวกเขาละวางและมีความรัก ด้วยการทำการกระทำเช่นคาร์มาโยคี คลื่นของความทุกข์ไม่สามารถมาหาพวกเขาได้ พวกเขาอยู่อย่างละวางและมีความรักอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีบ่วงพันธะของการกระทำใดๆสามารถดึงดูดพวกเขาได้ พวกเขาทำการกระทำอย่างเป็นผู้เป็นนายเสมอและเหตุนี้เองพวกเขามีประสบการณ์สภาพของการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะใดๆ ดวงวิญญาณเช่นนี้อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอกับตนเองและให้ความสุขแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คติพจน์: กลับมาใช้อำนาจแห่งประสบการณ์และลูกจะไม่ถูกหลอกลวงเลย

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งแสนหวานของมาเตซวาริจี สำหรับอ่านในชั้นเรียนในวันของการจดจำระลึกถึงมามา

การกระทำคือเหตุผลสำหรับความสุขและความทุกข์

มนุษย์ทุกคนรู้ว่าความสุขและความทุกข์ในชีวิตเป็นผลลัพธ์ของการกระทำของเรา เราต้องได้กระทำการกระทำเช่นนั้นมาก่อนหน้านี้ซึ่งเราต้องมีประสบการณ์ของผลสืบเนื่องของการกระทำเหล่านั้นในรูปของความสุขหรือความทุกข์ ดังนั้นความสุขและความทุกข์เชื่อมโยงกับการกระทำของเรา กรรมไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นชะตากรรม (คิสมะท kismet) บางคนคิดว่าสิ่งนี้อยู่ในชะตากรรมของเขา และดังนั้นพวกเขาพิจารณาว่าความสุขและความทุกข์เป็นชะตากรรมของพวกเขา นี่เป็นเหมือนกับการพูดว่าพระเจ้าได้สร้างชะตากรรมหรือบางคนอื่นได้สร้างชะตากรรมขึ้นมา เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่ามันอยู่ในชะตากรรมของพวกเขา อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องเข้าใจว่าใครสร้างชะตากรรมของเรา พระเจ้าไม่ได้สร้างชะตากรรมของเรา ไม่ใช่ชะตากรรมของเราได้ถูกสร้างขึ้นล่วงหน้า ไม่ใช่ ประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ที่ผู้คนมี ถูกสร้างขึ้นโดยมนุษย์เอง เพราะมนุษย์เป็นผู้สร้างการกระทำ เหตุนี้เองจึงเป็น*ความรับผิดชอบ*ของเราเอง “เมื่อท่านเพาะหว่านสิ่งใด ท่านจะเก็บเกี่ยวสิ่งนั้น” เป็นคำพูดที่รู้จักทั่วไปและใครก็ตามทำสิ่งใดได้รับผลของสิ่งนั้น มีกล่าวไว้ในกิตติด้วยเช่นกันว่า “มนุษย์เป็นเพื่อนของเขาเองและศัตรูของเขาเอง!” ไม่ได้กล่าวไว้ว่า “ฉันเป็นศัตรูของคุณ ฉันเป็นเพื่อนของคุณ” ไม่ใช่ มนุษย์เป็นเพื่อนของเขาเองและเป็นศัตรูของเขาเอง และเหตุนี้เองบุคคลคือเพื่อนของตนเองและศัตรูของเขาเอง เขานำความสุขและความทุกข์สู่ตนเอง ดังนั้นจึงชัดเจนว่าบุคคลมีตนเองรับผิดชอบสำหรับความสุขและความทุกข์ของตนเอง เหตุนี้เองเมื่อไรก็ตามที่เรามีความทุกข์ในรูปใด เธอพยายามที่จะเอาความทุกข์ออกไป เมื่อมีการบราหรือต่อสู้เกิดขึ้นบางแห่ง เธอพยายามที่จะหยุดสิ่งนั้นและบางครั้งสำหรับบางคนมีความตายก่อนวัยอันสมควร และดังนั้นพวกเขามีความทุกข์และแล้วพวกเขาคิดว่า “ฉันไม่รู้ทำไมสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นกับฉัน” ด้วยกำลังแรงนั้น เพราะเขาเริ่มที่จะตำหนิพระเจ้าสำหรับสิ่งนั้น แต่ใครเล่าได้ทำทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับพวกเขา ความตายก่อนวัยอันสมควรที่ได้เกิดขึ้น หรือประสบการณ์ของความทุกข์ในรูปของความเจ็บป่วยบางอย่าง พระเจ้าได้นำสิ่งนั้นมาหรือ? การต่อสู้และการบราทั้งหมด สาเหตุทั้งหมดของความทุกข์ซึ่งคงอยู่ในโลก พระเจ้าได้สร้างทั้งหมดนั้นหรือ? พระเจ้าคือผู้ที่เธอร้องเรียกว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข เหตุนี้เองเมื่อไรก็ตามที่ลูกมีความทุกข์ใด ลูกจดจำท่าน แม้เมื่อร่างกายของลูกมีความเจ็บป่วย ลูกร้องเรียกหาพระเจ้า: โอ้ พระเจ้า! ลูกจดจำท่านเท่านั้นในเวลาของความทุกข์ ดังนั้นบอกฉันสิ ถ้าพระเจ้าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ลูก ผู้ที่เป็นเหตุของความทุกข์ควรทำอะไร? เราต้องคิดใคร่ครวญถึงสิ่งนี้ว่า: ใครก็ตามที่ลูกจดจำในเวลาของความทุกข์ ลูกไม่สามารถพูดถึงผู้หนึ่งว่าเขาเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ลูก นี่ก็เป็นบางสิ่งที่ต้องเข้าใจด้วยเช่นกันเนื่องจากเราจดจำท่าน เรามีความสัมพันธ์ต่างออกไปกับท่านอย่างแน่นอน ไม่ใช่ความสัมพันธ์ของผู้ประทานความทุกข์ สิ่งนี้แสดงว่าเหตุผลสำหรับความทุกข์ หรือบุคคลที่รับผิดชอบเป็นบางคนอื่น แม้ในสิ่งนี้ไม่มีบุคคลที่สาม นั่นคือฉันเองและอีกผู้หนึ่งคือผู้สร้างของฉัน เท่านั้นเอง มีเพียงสองเท่านั้น นั่นคือฉันเป็นสิ่งสร้างของท่าน หรือลูกสามารถพูดว่า ลูกของท่าน และอีกหนึ่งคือพ่อ ดังนั้นไม่พ่อรับผิดชอบ ก็ฉันรับผิดชอบผู้ใดผู้หนึ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อฉันมีความสุข สำหรับฉันดูราวกับว่าผู้สร้างนั้นได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ฉัน ภายในฉันรู้สึกว่าคุณคือผู้ประทานความสุขของฉัน เป็นราวกับว่าลูกร้องขอการคำนึงของคุณ โอ้ พระเจ้าจัดความทุกข์นี้เกิด! พระเจ้า ให้ชีวิตที่ยืนยาวแก่ฉัน! มองดู ผู้คนแม้ร้องขอชีวิตที่ยืนยาว ชีวิตที่ยืนยาว ความทุกข์ ความเจ็บป่วยของร่างกาย การต่อสู้หรือการบราใดๆ เหตุผลใดก็ตามของความไม่สงบที่มี พวกเขากร้องขอพระเจ้า เมื่อเด็กคนใดไม่รู้คิด พวกเขาพูดว่า โอ้พระเจ้า ให้ “สุ่มส” (สติปัญญาที่ดี) แก่เขาเกิด ดังนั้นพวกเขาร้องขอการนำทางจากท่าน เมื่อสิ่งใดนำความสุขหรือความทรมาณมาให้แก่เขา พวกเขาจะจดจำท่านในความทุกข์ทรมาณนั้น และพวกเขาร้องขอจากท่านสำหรับสิ่งใดที่พวกเขาต้องการ เนื่องจากพวกเขาร้องขอบางสิ่งจากท่าน ท่านต้องเป็นผู้ประทานของสิ่งนั้นอย่างแน่นอนและท่านต้องเป็นผู้ที่ให้ความสุขแก่เรา นี่หมายความว่าท่านเท่านั้นมีการเยียวยารักษาสำหรับทุกสิ่ง เราไม่จดจำท่านไปอย่างนั้นแต่ท่านมีการเยียวยารักษา ดังนั้นนี้สยอะไรก็ตามที่เรามี ไม่ว่าจะรู้หรือไม่รู้ เราจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์อย่างแน่นอน เมื่อใดก็ตามที่สิ่งใดเกิดขึ้นเราพูดทันทีว่า “โอ้ พระเจ้า!” ไม่ว่าบางคนรู้หรือไม่ว่าพระเจ้าเป็นใครก็ตาม ท่านเป็นอะไร สิ่งนี้ออกมาจากปากของพวกเขาอย่างแน่นอน นี่ต้องเป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกัน ในที่สุดแล้ว ผู้ที่เราจดจำมีการเชื่อมโยงกับความทุกข์ของเราทั้งหมดหรือ? ท่านคือผู้ประทานความทุกข์หรือท่านมีการเชื่อมโยงกับการให้ความสุขแก่เรา แม้การจดจำระลึกถึงของเราแสดงว่างานของท่าน

ไม่ใช่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด ถ้าท่านเป็นเหตุของสิ่งนั้นสำหรับเรา เราจะจดจำท่านด้วยเหตุใด โดยทั่วไปเราจะรู้สึกโกรธกับใครบางคนที่เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับเรา เธอจะคิดว่า: ฉันไม่รู้ฉันควรทำอะไรกับเขา อย่างไรก็ตามสำหรับพระเจ้า ลูกรู้สึกถึงความรักเสมอ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาของความทุกข์ ดังนั้นความสัมพันธ์ของท่านกับเราคือความสัมพันธ์ของความสุขออย่างแนนอน ดังนั้นบางสิ่งอื่นจะต้องเป็นสาเหตุของความทุกข์ของเรอย่างแนนอน ไม่มีบุคคลที่สาม: หนึ่งคือตัวฉันเองและท่านเป็นอีกผู้หนึ่ง ดังนั้นฉันรับผิดชอบอย่างแนนอน (สำหรับความทุกข์ของฉัน)

ดังนั้นฉันเป็นเครื่องมือสำหรับอะไรก็ตาม ฉันเป็นผู้ที่รับความทุกข์นั้น ฉันสร้างสิ่งนั้นสำหรับตนเองด้วยตนเอง ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่ไม่รู้คิดอย่างมาก ฉันต้องการเป็นอิสระจากสิ่งใด ฉันสร้างสิ่งนั้นสำหรับตัวฉันเอง ดังนั้นนี่คือบางสิ่งที่น่าประหลาดใจ ใช่หรือไม่ ผู้คนไม่ต้องการความทุกข์แต่พวกเขาเฝ้าแต่สร้างความทุกข์ ดังนั้นมีบางสิ่งอย่างแนนอนที่พวกเขาไม่รู้ ที่พวกเขาไม่ได้เข้าใจ ดังนั้นอะไรก็ตามที่ลูกไม่รู้ อันดับแรกลูกต้องพยายามที่จะค้นหาเกี่ยวกับสิ่งนั้น ฉันต้องมีความรู้บางอย่างอย่างแนนอนและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งนั้น ก่อนอื่นใดฉันต้องมองหาความเข้าใจนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าประหลาดใจคือแม้วันนี้ผู้คนที่น่าสงสารมีข้อแก้ตัวมากมายเกี่ยวกับความไม่เข้าใจสิ่งต่างๆเช่นนี้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ว่างหรือไม่มีเวลา พวกเขาควรทำอะไร ควรที่เราจะดูแลครัวเรือนและธุรกิจ หรือทำสิ่งนี้ ทำสิ่งนั้น? เราควรทำอะไร? เหตุนี้เองพวกเขาเป็นทุกข์ในการดูแลทุกสิ่ง เนื่องจากฉันได้สร้างความทุกข์นี้ โดยการพูดว่า “นี่คือของฉัน นี่คือของฉัน” เนื่องจากฉันรับเอาความทุกข์นี้มาให้แก่ตนเอง ก่อนอื่นใด ฉันต้องพยายามที่จะแก้ไข เมื่อฉันเป็นเหตุของความทุกข์สำหรับตนเอง ฉันควรรู้ว่าอะไรเป็นเหตุผล สำหรับอะไรก็ตามที่กำลังเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ฉัน ก่อนอื่นใดฉันต้องมีความเข้าใจว่าเหตุใดฉันจึงไม่มีความสุข ความสุขนั้นไม่ใช่สำหรับฉันหรือ? ก่อนอื่นใด ฉันควรค้นหาคำตอบสิ่งนี้

ข้อมูลนี้สามารถพบได้ในความเข้าใจว่าทุกสิ่งที่ลูกพิจารณาว่าเป็นของลูกคือเหตุผลสำหรับความทุกข์ของลูก เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตที่จะรู้ว่าการเยียวยาสำหรับความทุกข์นั้นคืออะไร แม้ขณะที่รู้สิ่งนี้พวกเขาพูดว่า “ฉันจะสามารถทำอะไรได้ ฉันจะทำได้สิ่งนี้ได้อย่างไร” ฉันควรละทิ้งครัวเรือนของฉันและทุกสิ่งหรือไม่? ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจในลักษณะที่สติปัญญาของมนุษย์ทำงาน แม้ว่าพวกเขาได้รับความเข้าใจ เพราะเขาไม่สามารถซึมซับสิ่งนั้น เราเข้าใจสิ่งเหล่านี้ด้วยประสบการณ์ และแล้วหลังจากซึมซับสิ่งนี้ เราแบ่งปันสิ่งนี้ให้กับท่าน นี่คือบางสิ่งที่ต้องมีประสบการณ์ เรามีประสบการณ์สิ่งนี้อย่างแนนอนเพราะเหตุนี้เองเราจึงบอกพวกท่านว่าพวกท่านสามารถได้รับความสุขในทางปฏิบัติจริงได้อย่างไร พวกเราได้มีความปรารถนาขึ้นมาเป็นเวลาที่ยาวนาน เวลาที่ผู้ประทานความสุขนั้นตัวท่านเองได้ให้คำแนะนำของท่านแก่เราว่า: โอ ลูกๆ ลูกได้กลับมาไม่มีความสุขได้อย่างไร เป็นความผิดของลูกเอง แต่สิ่งใดในลูกที่ลูกเองไม่รู้ และเป็นเหตุผลว่าทำไมลูกจึงรับความทุกข์นั้นมาสู่ตนเอง เป็นการกระทำของลูกเองที่เป็นเหตุผลสำหรับความทุกข์ของลูกใช่หรือไม่ มาและเข้าใจสิ่งนี้ ดุสิ! เรากำลังเสนอสิ่งนี้ให้แก่พวกท่าน แม้กระนั้นก็เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ ผู้คนที่น่าสงสารพูดว่า: บางทีเราต้องอยู่ไปอย่างนี้ นี่เรียกว่าความผูกพันยึดมั่นต่อมายา มายาได้คว้าจับพวกเขาไว้อย่างสมบูรณ์และอะไรก็ตามที่พวกเขาเพียรพยายามอย่างหนักตลอดทั้งวัน พ่อท่านเองบอกพวกเขาว่าอะไรเหตุผลสำหรับความทุกข์และความสุขของพวกเขา

พ่อท่านเองพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อพาลูกออกไปเพื่อนำเอาความทุกข์ของลูกทั้งหมดออกไปแล้วให้ความสุขแก่ลูก เหตุนี้เองลูกร้องเพลงว่า โอ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ไม่เคยพูดเลยว่าวันนี้ท่านเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่เราและขจัดความสุขของเราออกไป ไม่ใช่ ท่านคือผู้จัดความทุกข์ทั้งหมดของเราออกไป พ่อพูดว่า ฉันได้มาเพื่อนำเอาความทุกข์ของลูกออกไปเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตามเพื่อทำสิ่งนั้นพ่อสอนลูกถึงวิธีการกระทำที่ความทุกข์ของลูกจะจบสิ้น อะไรก็ตามที่พ่อสอนและอธิบายแก่ลูกจงเข้าใจสิ่งนั้น และเพียงทำความเพียรพยายาม และความทุกข์ของลูกจะจบสิ้น พ่อให้คำสอนแก่ลูกที่จะจบสิ้นความทุกข์ของลูก ดังนั้นซึมซับสิ่งเหล่านั้น เพราะคำสอนนี้เป็นทรัพย์สินสมบัติของลูก อย่างไรก็ตามผู้ที่ยากจนน่าสงสารมีข้อแก้ตัวราวกับว่าพวกเขากำลังทำบางสิ่งให้กับพระเจ้า บางคนพูดว่าถ้าฉันมีเวลาฉันจะทำสิ่งนั้น โอ้พี่น้องที่รักเป็นในการรับประทาน การดื่ม และรับใช้ทุกคนและในบัญญัติของการกระทำเหล่านั้นที่ลูกได้สร้าง ที่ลูกได้กลับมาไม่มีความสุข ในด้านหนึ่งลูกพูดว่าลูกต้องการได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ และอีกด้านหนึ่งถึงแม้ว่าพ่อนั้นแสดงหนทางให้แก่ลูกที่จะกลับมาเป็นอิสระจากความทุกข์ เรานั้นทั้งหมด สิ่งนี้ก็ยากที่จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด ในลักษณะนี้ กิเลสทั้ง 5 เรียกว่าเป็นมายา แต่ผู้คนคิดว่าความมั่งคั่งและทรัพย์สินเป็นมายา บ้างพูดว่าร่างกายของพวกเขาเป็นมายาและพวกเขาพยายามที่จะหาวิธีที่จะปกป้องตนเองจากสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า เหตุผลสำหรับความทุกข์ของลูกเป็นบางสิ่งอื่น วัตถุธาตุเป็นสิ่งที่สร้างของพ่อ อะไรก็ตามที่คงอยู่ตลอดไปไม่ใช่สาเหตุของความทุกข์ ลูกมีบางสิ่งที่

เกินอยู่ในลูกที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นกิเลสทั้ง 5(มายา) กิเลสไม่ใช่ร่างกาย โลกไม่ได้ถูกทำขึ้นด้วยกิเลส ความมั่งคั่งและทรัพย์สมบัติไม่ใช่กิเลส กิเลสเป็นบางสิ่งอื่นและเมื่อกิเลสเหล่านี้มาคงอยู่ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดก็กลายเป็นเหตุของความทุกข์ มิฉะนั้นอุปสรรคสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดเหล่านี้เป็นเหตุผลสำหรับความสุขของเรา สำหรับดวงวิญญาณ ทรัพย์สมบัติและความมั่งคั่งและอื่นๆเป็นเหตุผลสำหรับความสุขของเรา แต่เพราะเราไม่มีความรู้ที่เต็มเปี่ยมเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งเหล่านี้จึงสร้างความทุกข์ให้แก่ลูก ไม่ใช่ว่าสิ่งสร้างที่คงอยู่ตลอดไปที่พ่อสร้างคือเหตุผลสำหรับความสุข ไม่เลย ลูกเป็นเหตุของความทุกข์ของลูก บางสิ่งอื่นได้พัฒนาขึ้นมาในลูก บางสิ่งอื่นนั้นคือมายา กิเลสทั้ง 5 เวลาลูกต้องขจัดสิ่งเหล่านี้ออกไป ผู้คนพูดว่าพระเจ้าให้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ถ้าพระเจ้าให้บางสิ่งใด จะเป็นบางสิ่งของความสุข ถ้าลูกได้ใส่กิเลสต่างๆเข้าไปในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและทำให้สิ่งเหล่านี้เสียหาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ขจัดกิเลสเหล่านี้และลูกจะกลับมามีความสุขตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกจะต้องใช้เวลาบ้างสำหรับสิ่งนี้ ลูกจะต้องเรียนรู้วิธีที่จะจบสิ้นความทุกข์ของลูก สำหรับสิ่งนี้ลูกได้รับการบอกให้มาครึ่งแล้วครึ่งเล่าและเรียนรู้บางสิ่ง อย่างไรก็ตามไม่ควรจะเป็นว่าลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดที่นี้และเมื่อลูกออกไปทุกสิ่งก็จบสิ้น บางคนพูดว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นไปสำหรับผู้อาวุโสหรือผู้ที่สูงอายุ เป็นเพียงผู้ที่สูงอายุเท่านั้นผู้ที่ต้องสร้างชีวิตของพวกเขาหรือ? ผู้ที่สูงอายุคือผู้ที่ได้ปีนขึ้นบันไดผิดและแล้วหลังจากมีประสบการณ์นั้น ได้ลงบันไดมาแล้ว แทนที่เป็นเช่นนั้นเหตุใดไม่เตือนตนเองก่อนปีนขึ้นบันไดนั้น และเข้าใจวิธีที่ลูกจะมีชีวิตอยู่ เหตุนี้เองลูกได้รับคำแนะนำ: เข้าใจสิ่งเหล่านี้ และทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะขจัดรากเหง้าของความทุกข์ของลูก เหตุผลสำหรับความสุขของลูก

เราต้องเข้าใจในสิทธิที่เรามีเหนือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ที่เป็นพ่อของทุกคนและประกาศสิทธินั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่เพียงแต่เรียกท่านว่าเป็นพ่อของลูก แต่ลูกควรมาและฟังและเข้าใจว่าอะไรที่ลูกต้องได้รับจากท่าน เราจะเฝ้าแต่ทำการเสนอนี้ให้แก่ทุกคน ก่อนหน้านั้นเช่นกัน เราได้ให้การเชื่อเชื่อยุนี้และศาสนนี้แก่ทุกคน และแล้วเพียงกำมือเดียวจากหลายล้านได้ตื่นขึ้น สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นก่อนหน้านั้นด้วยและเหตุนี้เองพระเจ้าท่านเองพูดว่า: เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านรู้จักฉัน ดังนั้นหลังจากที่ได้มาที่นี้ ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้และแล้วพูดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้และซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไม่สามารถที่จะอธิบายได้เพียงในวันเดียวเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่อ่อนหวานที่สุด รัก ระลึกถึงและนมัสเต

พร: : ขอให้ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิต และมีความซาบซึ้งทางจิตเสมอด้วยการอยู่อย่างตระหนักรู้ในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ของลูก

ความสุขสันต์ของชีวิตบราห์มินอยู่ในสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่อยู่อย่างตระหนักรู้ในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของพวกเขา ดวงตาของพวกเขาไม่สามารถถูกดึงดูดไปสู่สิ่งใดนอกจากพ่อได้ ผู้คนทั้งหมดและสิ่งของในครอบครองทั้งหมดด้วยตนเองนั้นก้มลงเบื้องหน้าดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไม่ถูกดึงดูดไปสู่สิ่งใด พวกเขาไม่ก้มลงในจิตใจหรือสติปัญญาของพวกเขาแก่ผู้ใด ไม่แม้ร่างกาย ความสัมพันธ์ สิ่งของในครอบครองหรือสัมผัสการของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เคยถูกผูกในบ่วงพันธะใดและเฝ้าแต่มีประสบการณ์สภาพของการหลุดพ้นในชีวิตอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้รับใช้ที่แท้จริงคือเครื่องมือและผู้ที่มีความถ่อมตน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงให้ปัญหิตที่ซื่อสัตย์และแท้จริงของลูกกับพ่อที่แท้จริง รับศรัทธาสำหรับทุกประเด็น เพราะเพียงเท่านั้นเองที่จะมีคุณประโยชน์สำหรับลูก
- คำถาม:** ลูกได้ทำการต่อรองใจกับพ่อและอย่างไร
- คำตอบ:** ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่อุทิศแล้วและพูดกับพ่อว่า บาบา ฉันเป็นของท่าน ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัตินี้ทั้งหมดเป็นของท่าน และبابาพูดว่า ลูกๆ อำนาจในการปกครองสวรรค์เป็นของลูก นี่คือข้อต่อรองที่ลูกได้ทำ อยากรู้ก็ตาม หัวใจที่จริงแท้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเรื่องนี้ และยังต้องมีศรัทธาที่มั่นคงด้วย ลูกต้องให้ปัญหิตที่ซื่อสัตย์และแท้จริงของลูกแก่พ่อ
- เพลง:** ท่านคือ แม่และพ่อ...

โอมชานติ พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกเข้าใจว่า เวลาที่ลูกบราห์มา Kumar และกุมารีได้เข้าใจความหมายของศรัทธาแล้ว ด้วยคำแนะนำของชีพบบา ลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปขึ้นมาอีกครั้ง ลูกแต่ละคนรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาทุกวงจรรอย่างแนบแน่นและนำลูกๆ มาเลียดผ่านบราห์มา ลูกบราห์มินคือ บราห์มินที่ได้รับการนำมาเลียด ลูกได้ไปสู่ตักของท่าน ด้วยการทำตามศรัทธาในเวลานี้เรากำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งได้หายไปแล้วนั้นขึ้นมาอีกครั้ง ไม่ว่าการกระทำใดที่เกิดขึ้น ไม่ว่าคำสอนใดที่เคยให้ไว้ในวงจรที่แล้ว สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้งในเวลานี้เช่นเดิมทุกประการ เรากำลังแสดงการกระทำตามแผนของละครอีกด้วย ลูกเข้าใจว่าด้วยการทำตามศรัทธา ลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองที่สูงส่ง ภายในกองทัพนี้ บางคนเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่สาโทประธาน บางคนสาโทและบางคนราโจ สิ่งนั้นขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของแต่ละคน บางคนเป็นคนที่ขี้ขลาดและบางคนเป็นกองทัพม้า บางคนเป็นกองทัพเท้า ได้มีการให้ชื่อเหล่านี้ไว้ ลูกมีความสุขที่อยู่อย่างแผ่ตัว อาวุธที่เป็นวัตถุนั้นไม่ได้ถูกใช้ อาวุธซึ่งได้มีการแสดงไว้กับเทวี่ทั้งหลายคือ อาวุธของความรู้ การใช้อาวุธคือการใช้พลังทางวัตถุ ผู้คนไม่เข้าใจว่าเหล่าเทวี่ไม่ใช้ดาบที่เป็นวัตถุใดๆ สิ่งเหล่านี้คือ ธนของความรู้ หอยสังข์ของความรู้ กงจักรของความรู้ และคธาของความรู้ ลูกแสดงไว้ว่าเป็นเครื่องประดับของสัญลักษณ์ที่เป็น 4 มือด้วย ทั้งหมดนี้คือประเด็นของความรู้ เคยมีการอธิบายแล้วเช่นกันว่า ขณะที่อยู่ในครอบครัวยุคก่อน ลูกควรอยู่เหมือนดอกบัว เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้แสดงดอกบัวด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูกกำลังแสดงสิ่งนี้ให้เห็นในทางปฏิบัติ ขณะที่อยู่ในครอบครัวยุคก่อนเหมือนดอกบัว มีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว นี่คือการมาโยคะที่มีการสละละทิ้ง ลูกต้องดูแลสิ่งสร้างของลูกด้วย เวลาที่ลูกเข้าใจว่าการปฏิสัมพันธ์ของลูกก่อนหน้านี้เป็นความทุกข์ ลูกเฝ้าแต่ให้ความทุกข์แก่กันและกัน ความสุขที่นี้สปรกเหมือนมุลกา ทุกคนสปรกเหมือนแมลง ลูกๆ เข้าใจว่ามีความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน พ่อกำลังทำให้เราเป็นนายของสวรรค์ เวลาที่เราเป็นนายของนรก จะสามารถมีความสุขได้อยู่ในนรกเล่า ลูกๆ เท่านั้นที่รับฟังและเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้ พ่อกำลังอธิบายความรู้นี้แก่ลูกๆ สวรรค์เป็นไปสำหรับลูกๆ เท่านั้น ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจได้อย่างชัดเจน ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ก่อนอื่นใด ศรัทธานั้นเป็นสิ่งจำเป็น สติปัญญาที่มีศรัทธาจะมีชัยชนะ หากมีศรัทธาที่มั่นคง ศรัทธานั้นก็จะคงอยู่ หนึ่งนั่นคือ พวกเขาจะมีการจดจำระลึกถึงชีพบบา และปรารถนาความสุขจะคงอยู่สูง แล้วพวกเขาจะอุทิศสติปัญญาด้วยเช่นกัน ลูกๆ พูดว่า บาบา ฉันเป็นของท่าน จิตใจ ร่างกาย ทรัพย์สินสมบัตินี้ ทุกสิ่งเป็นของท่าน พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า อาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของลูก มองดูว่าข้อต่อรองเป็นเช่นไร! ลูกต้องกลายเป็นลูกที่แท้จริงและซื่อสัตย์ พ่อควรจะรู้ทุกสิ่งว่าลูกเป็นเช่นไร ลูกกำลังให้อะไรกับبابา ลูกมีอะไร พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก พ่อคือ เจ้าของคนจน หัวใจของผู้ที่มั่งคั่งจะห่อเหี่ยวกับการอุทิศตน แต่ผู้ที่ยากจนบอกทุกอย่างทุกอย่างตรงไปตรงมา เมื่อผู้คนทำธุรกิจใดๆ พวกเขาได้กันเงินไว้ 1-2 หรือ 4 รูปีจากรายได้ของเขา ผู้ที่มีความสนใจอย่างมากในการให้ทานก็จะกันเงินมากขึ้นเพื่อการทำบุญ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้ให้ พวกเขาจะพูดว่าเพื่อในนามของพระเจ้า เหตุนี้เอง พวกเขาจึงได้รับความสุขชั่วครวในชาติเกิดถัดไป หากผู้คนสร้างวิทยาลัย บ้านพักสำหรับผู้จาริกแสวงบุญหรือโรงพยาบาล ฯลฯ พวกเขาจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไป เพราะพวกเขาได้ทำบางสิ่งที่เป็นบุญ ฟลานามัยของเขาจะดีหรือพวกเขาจะศึกษาเล่าเรียนอย่างดีที่วิทยาลัย พ่อให้ทั้งหมดนั้นด้วย พ่อยังเป็นผู้ประทานนิมิตด้วยเช่นกัน พ่อมีปัญหิตของทุกคน และตามละครแล้วสิ่งเหล่านี้ลูกกำหนดไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น หากผู้คนมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย พวกเขาจะสร้างแม่กระทั่งวัด นี่หมายถึงการกันบางสิ่งออกไปเพื่อทำบุญ พวกเขาได้กันเงินทองออกไปจากรายได้จากโรงงานของเขา ฯลฯ แล้วก็สร้างวัด บางคน

ยังสร้างวิทยาลัยของเขาเองด้วย ฯลฯ พวกเขาพูดว่าพวกเขากำลังให้ทานในนามของพระเจ้า และพระเจ้าจะให้บางสิ่งตอบแทน ผู้คนมากมายพูดว่าพวกเขากำลังทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่งานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว คำว่า ‘ไม่เห็นแก่ตัว’ มาจากที่ใด พ่อได้อธิบายแล้วว่าเป็นไปไม่ได้ที่ใครจะทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว เพราะเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกต้องอยู่กับครอบครัวของลูก ลูกต้องทำงานและดูแลทุกสิ่ง ลูกๆ ควรจะให้ปัญหิตของตนกับพ่อว่าพวกเขาได้เก็บออมมากเพียงใด แล้วพ่อจะพูดว่า อังชะ หากลูกยากจน หากลูกไม่มีรายได้ หากลูกไม่สามารถหล่อเลี้ยงสิ่งสร้างของลูกได้อย่างสมบูรณ์ ก็เพียงแต่ให้ 1 รูปี เพราะนี่คือรายได้ที่ไม่สูญสลายของลูกถึง 21 ชาตเกิด อีกหนึ่งนั้นเป็นไปสำหรับความสุขชั่วคราว ในขณะที่สิ่งนี้เป็นไปถึง 21 ชาตเกิด สิ่งนี้เป็นทางตรงด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกต้องเพาะเมล็ด สดามาให้ข้าว 1 กำมือและได้รับพระราชวังตอบแทนถึง 21 ชาตเกิด เขายากจนแต่สิ่งนี้ก็เหมือนกับการที่ผู้มั่งคั่งได้ให้เพชร 1 กำมือ พ่อไม่ได้พูดสิ่งใด แต่ละคนจะได้รับคำแนะนำส่วนตนที่จะทำอย่างมาก บางคนถูกถามว่าพวกเขาได้ใช้จ่ายอย่างไร และหากมีการออมเพียงเล็กน้อย จากนั้นพวกเขาก็จะได้รับคำแนะนำตามนั้น จงเก็บบางสิ่งเพื่อตนเอง เพราะนั่นจะเป็นประโยชน์ในเวลาที่เป็น ลูกจะได้รับคำแนะนำถึงสิ่งที่จะต้องทำ ส่วนที่เหลือนั้นพ่อจะรับผิดชอบเอง จงสร้างห้องดีในบ้านของลูกที่ซึ่งลูกสาวสามารถมาและทำงานรับใช้ โรงพยาบาลขนาดใหญ่ถูกสร้างขึ้นและสถานที่นี้จะต้องใหญ่โตด้วย เพราะผู้คนมากมายจะมา หากลูกมีเงินทองมากมาย จงเปิดโรงพยาบาลหรือวิทยาลัยนี้ หมู่บ้านเป็นเช่นไรก็จะมีความต้องการไปตามนั้น ลูกๆ มากมายจะมาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของการมีสุขภาพที่ดี และความมั่งคั่งและด้วยการทำสิ่งต่างๆ เช่นนั้นเราจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ ลูกจะกลายเป็นเช่นนี้ถึง 21 ชาตเกิด ลูกต้องดูแลเอาใจใส่ลูกๆ ของลูกอย่างสมบูรณ์ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่เข้าใจถึงประเด็นเหล่านี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับจะถูกใช้ไปเพื่อตนเองเท่านั้น เพื่อที่จะขยายครอบครัวชั้นยาสี เพื่อจะสร้างสถานที่ของเขาเอง ที่นี้ตามความเพียรพยายามที่ลูกแต่ละคนทำ ลูกจะกลายเป็นนายของบัลลังก์ นี่คือมรดกที่ลูกได้รับมา ลูกๆ ทุกคนได้รับมรดกจากพ่อ พ่อเพียงแต่พูดว่า ลูกๆ ลูกได้ลืมพ่อไปแล้ว ลูกเคยล้มลูกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมาย ด้วยการแสวงหาพ่อในกอนกรวดกอนหิน ผู้คนเดินจนเท้าหมดแรงอ่อนล้า สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครและจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกได้ไปสู่อสูริยวงศ์และแล้วจันทราวงศ์ตั้งนั้นการขยายตัวก็ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ลูกใช้ชาติเกิดไปเรื่อยๆ ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อเป็นผู้เดียวที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตที่ทำจากหินนั้นจะให้อะไรได้เล่า หลังจากที่ได้เป็นของวรรณะศูทร เวลานี้ลูกได้กลายเป็นของวรรณะบราห์มิน ลูกรู้ว่า ด้วยการทำตามศรัทธา เรากำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้ง เราเคยทำเช่นนี้ในวงจรที่แล้ว แล้วเราได้เข้ามาสู่วงจรของ 84 ชาตเกิด ชาวอิสลามและชาวพุทธทั้งหมดนั้นก็เป็นบทประกอบ การละเล่นทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของบารัต ลูกเคยเป็นเทพและลูกได้กลายเป็นปีศาจ เนื่องจากการเข้ามาของราวัน ลูกได้ตกไปสู่หนทางบาป ลูกได้กลายเป็นผู้มีกิเลสและความคดโกงก็เริ่มขึ้น ความคดโกงนั้นสาโทประธานในตอนเริ่มต้น จากนั้นก็สาโท ราโจ และทาโม พ่ออธิบายว่า ในเวลานี้ ต้นไม้ทั้งต้นได้ไปถึงสภาพของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นเวลานี้ต้องถึงจุดจบ ศาสนาเทพที่ได้หายไป กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้นมาทุกวงจร แต่ไม่มีการกล่าวถึงได้อย่างถูกต้องในที่ไหนใด สิ่งหลักคือ คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถดำเนินไปได้เมื่อมีแนวความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาพูดกับใครเล่าว่า “โอ พระเจ้า!” หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะไม่อาจที่จะพูดได้ว่า “โอ พระเจ้า!” ทุกคนต้องผ่านสภาพสาโทประธาน สาโท ราโจ และทาโม เหตุนี้เอง เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์และร้องเพลง โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พ่อมาเพื่อที่จะทำให้ลูกบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ พวกเขาจดจำพระเจ้า “โอ พระเจ้า!” เมื่อมีความยากลำบากเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักท่าน เวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้ ลูกกำลังกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นเวลาของการสะสาง บัญชีกรรมของทุกคนต้องถูกสะสาง เวลานี้ทุกคนอยู่ในสุสาน พ่อมาและปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น ไม่มีใครอื่นมีความรู้ นี้ แต่ผู้คนมากมายจะมาหาลูก พวกเขาจะกลายเป็นบราห์มินและการขยายตัวจะเกิดขึ้น ลูกถามบาบาได้ว่า สถานภาพของลูกจะเป็นเช่นไรหากลูกออกจากร่างในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้จากสภาพของตัวลูกเอง ยังคงมีช่องว่างมากมายที่จะจดจำบาบา ลูกทั้งหมดคือ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามในการจดจำบาบา ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย เมื่อการสอบสิ้นสุดลง สงครามก็จะเริ่มต้น เมื่อลูกเข้ามาใกล้ หลายคนจะได้รับนิมิต ลูกจะเข้าใจได้ว่า แต่ละคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่รู้คิด เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกรู้คิดเพื่อจะเปลี่ยนลูกจากที่เป็นหอยไร้ค่าให้กลายเป็นเพชร พ่อพูดว่า ลูกๆ นี่คือสนามรบและพายุมากมายจะมา เชื้อโรคทุกชนิดจะปะทุขึ้นมา จงฉลาดในความสามารถพิเศษของลูก ไม่มีใครคนใดที่จะช่วยเหลือลูกได้ ชัยชนะและการพ่ายแพ้อยู่ในมือของลูกเอง ครุพูดว่า นี่คือการบรรจบระหว่างลูกกับมายา มายาจะทำให้ลูกตกลงไปอย่างรุนแรงมาก โดยที่ลูกไม่ปรารถนา ถึงแม้ว่าลูกได้อยู่ในหนทางนี้มาเป็นเวลา 5-6 ปีอย่างถูกต้อง พายุจะมาด้วยกำลังแรงอย่างมากที่ทำให้ลูกแม้

กระทั้งนอนไม่หลับ ผู้ที่กล่าวหาจะต้องไม่เหน็ดเหนื่อย พวกเขาต้องไม่ล้าเหลว ผู้คนยังได้เล่นเกมเล็กๆ ด้วยเช่นกันที่มา ยาและพระเจ้า(ราม)ต่างดึงแขนของพวกเขาไว้คนละข้าง ลูกปรารถนาจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่มายาก็นำพาเข้าสู่มา ถึงอย่างไร สิ่งนั้นก็ต้องเกิดขึ้นแต่ลูกต้องรออยู่เรื่อยๆ ลูกคือคาร์มาโยคี จงตื่นแต่เช้าตรู่และฝึกฝนที่จะจดจำบาบา ทุก สิ่งของลูกแฝงตัว กองทัพที่แฝงตัวของลูกได้รับการจดจำ ลูกคือนักเรียนนามแต่โด่งดังอย่างมาก วัดติลาลาคือ อนุสรณ์ ของลูก วัดที่เป็นอนุสรณ์ของนักเรียนนาม ไม่ใช่ของลักษมีและนารายณ์ บุคคลเหล่านี้ต่อมาได้กลายเป็นลักษมีและ นารายณ์ ทุกสิ่งของลูกแฝงตัว ไม่มีดาบที่เป็นวัตถุลามีเพียงการใช้สติปัญญา ได้มีการร้องเพลงว่าดวงวิญญาณได้อยู อย่างแยกห่างจากพระเจ้าเป็นเวลายาวนาน มนุษย์ได้กลายเป็นกูรู แต่ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เป็นสัจกูรู ท่านลูกเรียก ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านคือ สัจกูรูและส่วนที่เหลือทั้งหมดนั้นคือ ผู้ที่เป็นของยุคเหล็ก ทุกคนเรียกหา ประभมือและ ร้องเพลง ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ รามของสิดาทุกคนคือ ผู้เดียวเท่านั้น ความรู้ทั้งหมดในเวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกควร จะตรวจสอบสภาพของตนเอง ลูกมีข้อบกพร่องใดบ้าง วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธและตัณหาจะไม่ควรจะคงอยู่ บางคนเขียนว่า ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พายุมากมายมา บาบาพูดว่า พายุมากมายจะมาและนำลูกไปสู่ความทุกข์ระทมอย่าง มาก แต่ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องจดจำบาบา บาบา เป็นความมหัศจรรย์ของลูก! ไม่มีใครรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้ง อาณาจักรอย่างไร เราคือผู้ช่วยของพระเจ้าแห่งบาร์ต ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาที่ไม่มีตัวตน แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อ ไหร่หรืออย่างไรที่ท่านได้มา ลูกเข้าใจว่าชีพบาบา กำลังให้มรดกแก่ลูกผ่านประชาบิดาบาห์มา นี่คือมรดกจากปู่ โดยทั่วไป แล้วท่านลูกเรียกว่า “บาบา บาบา” มีดาต้าและบาบา บาบาเป็นจิตวิญญาณและดาต้ามีตัวตน จิตวิญญาณสูงสุดกำลังให้ มรดกผ่านผู้นี้ สิ่งนี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องทำตามศรัทธา นัยสำคัญของ “มานมานาฟ” และวางจรรยา ยายอย่างมาก(ที่จะเข้าใจ) ลูกต้องเป็นสวาดาชนจักรดาร์ด้วย ลูกคือสวาดาชนจักรดาร์ แต่เครื่องประดับได้แสดงไว้กับวิษณุ เพราะลูกยังไม่สมบูรณ์พร้อม ศรัทธาแรกที่จำเป็นคือ ท่านคือ พ่อและครูของเรา และท่านกำลังสอนเรา และสัจกูรูท่านเอง จะพาเรากลับไปกับท่าน ท่านเองไม่ได้มีพ่อ ครูหรือกูรูของท่านเอง ทุกสิ่งได้มีการอธิบายอย่างชัดเจนมาก แม้กระนั้น สิ่ง เหล่านั้นก็ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก ขณะที่อยู่กับครอบครัว จงเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น เราเป็นของพ่อผู้ เดียว ขอให้เพียงสิ่งนี้เท่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าให้กับคนตาบอด เมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับ เพื่อนฝูงหรือญาติมิตร ฯลฯ จงถามพวกเขาว่า ความสัมพันธ์ของท่านกับผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็น อะไร นั่นคือพ่อทางโลกของพวกท่าน แต่พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเป็นพ่อของใคร แนนอนที่พวกเขาจะพูดว่า ของเรา! อัจชะ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์อย่างแนนอนแต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ในเวลานี้จงประกาศสิทธิ์ใน มรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอีกครั้ง นี่คือสิทธิ์ของลูก ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะไปทีนั้น มีประเด็นมากมาย สติปัญญาของลูกต้องเข้าถึงประเด็นทั้งหมด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงขจัดข้อบกพร่องของตัณหาหรือความโกรธที่ลูกอาจจะ มี และเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า จงระมัดระวังพายุ แต้อย่าได้พายุแพ่ต่อพายุนั้น

2. ด้วยการทำตามคำแนะนำของพ่อ จงให้ชาว 1 กำมือเช่นที่สุตามาได้ทำ และประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรคและอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นโดยการรักษาของการละวางและมีความรักในชุมชน
พ่อมีครอบครัวที่ใหญ่มากที่สุดเหนือทั้งหมด แต่ครอบครัวใหญ่ขึ้นมากเพียงไรท่านละวางและมีความรัก ต่อทุกคน **ทำตามพ่อ**ในลักษณะเดียวกัน ขณะที่อยู่ในชุมชน เพื่อที่จะเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่าง สม่่าเสมอและอยู่อย่างพอใจ เพียงละวางไม่ว่าลูกทำงานรับใช้มากเพียงใดก็ตาม ไม่ว่าที่คนพยายามจะเขย่า ลูก บางคนอาจ**รบกวน**ลูกจากด้านหนึ่งและอีกคนหนึ่งจากอีกด้านหนึ่ง บางทีลูกไม่มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ ถึงแม้ว่าใครบางคน **ดูถูกดูหมิ่น**ลูก เมื่อลูกอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนแม้ในความ คิดของลูก ลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณผู้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรค

คติพจน์: ผู้ที่จับสันความปั่นป่วนใดๆในร่างกายและจิตใจของพวกเขาด้วยสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณอยู่อย่าง

ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

*** โอม ชานติ ***

ความสุขเป็นผลในทางปฏิบัติของทาปาเซีย

วันนี้บัพดาตากำลังดูลูกๆ ทาปาสวี่ที่สูงส่งของท่านทั้งหมด ลูกเป็นทาปาสวี่และลูกก็มีสิทธิในอาณาจักรด้วย ดังนั้น ลูกจึงเป็นทาปาสวี่-ราช (ราชาทาปาสวี่) ทาปาเซียหมายถึงการมีสิทธิในอาณาจักรของลูก ทาปาเซียทำให้ลูกเป็นราชา ลูกทุกคนได้กลายเป็นราชาแล้วใช่ไหม? พลังของทาปาเซียให้ผลอะไร? มันเปลี่ยนลูกจากการฟังฟังไปเป็นผู้ที่มีสิทธิ นั่นคือ ทำให้ลูกเป็นราชา เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่าลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกโดยผ่านทาปาเซีย โชคของลูกช่างสูงส่งเพียงใด! ไม่มีใครในทั้งจักรวาลสามารถประกาศสิทธิในโชคเช่นนั้นได้ โชคของลูกยิ่งใหญ่มากที่ลูกได้ทำให้ผู้ประทานโชคเป็นของลูก ลูกแต่ละคนไม่จำเป็นต้องขอโชคประเภทต่าง ๆ เป็นรายบุคคล ลูกได้รับโชคทุกประเภทจากผู้ประทานโชคอย่างเป็นมรดก มรดกไม่เคยต้องร้องขอ ผู้ประทานโชคเองได้มอบโชคทั้งหมดให้แก่ลูก ทาปาเซียหมายความว่าดวงวิญญาณพูดว่า "ฉันเป็นของท่านและท่านเป็นของฉัน" สิ่งนี้เรียกว่าทาปาเซีย ด้วยพลังของทาปาเซียนี้ ลูกทำให้ผู้ประทานโชคเป็นของลูก พ่อผู้ประทานโชคก็พูดเช่นกันว่า: พ่อเป็นของลูก ดังนั้นโชคของลูกสูงส่งเพียงใด! นอกจากจะได้รับโชคแล้ว เวลาลูกยังได้รับอำนาจในการปกครองตนเองด้วย อาณาจักรของโลกในอนาคตของลูกขึ้นอยู่กับอำนาจในการปกครองตนเองของลูก เหตุนี้เองลูกจึงเป็นทาปาสวี่-ราช บัพดาตาก็ยินดีเช่นกันที่ได้เห็นลูกของท่านทั้งหมดที่มีสิทธิในอาณาจักร ลูกจำสิ่งที่ลูกพูดในความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาหลายชาติเกิดเบื้องหน้าบาบาได้หรือไม่? ลูกจำได้ไหมหรือว่าลืมไปแล้ว? ลูกพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า "ฉันเป็นทาสของท่าน ฉันเป็นทาสของท่าน" พ่อพูดว่า: ลูกๆ ของฉันและทาส! ลูกเป็นลูกของผู้ทรงอำนาจ แล้วมันเหมาะสมกับลูกหรือไม่กับการเป็นทาส? เหตุนี้เองแทนที่จะเป็น "ฉันเป็นทาสของท่าน" พ่อได้ให้ประสบการณ์อะไรแก่ลูก? ท่านได้ให้ประสบการณ์ว่า "พ่อเป็นของลูก" ดังนั้นจากทาสลูกกลายเป็นราชา ลูกไม่ได้เป็นทาสตลอดเวลาแม้กระทั่งเวลานี้ใช่ไหม? ชั้นสการ์เก่าของการเป็นทาสไม่มีวันปรากฏออกมาใช่ไหม? ลูกกลายเป็นทาสของมายาหรือไม่? ราชาไม่มีวันเป็นทาสได้ ความเป็นทาสของลูกมันจบลงแล้ว มันจบลงไปแล้วหรือบางครั้งลูกยังสนุกกับมันอยู่?

พลังของทาปาเซียนี้สูงส่งมาก ลูกทำทาปาเซียอะไร? ลูกทำงานหนักเพื่อทำทาปาเซียหรือไม่? บัพดาตาได้เคยบอกกับลูกแล้วว่าทาปาเซียคืออะไร: คือการเฉลิมฉลองด้วยความสุข ทาปาเซีย หมายความว่า ร้องเพลงและร่ายรำอย่างง่าย ๆ มาก แค่นั้น ร้องเพลงและร่ายรำนั้นยากหรือง่าย? เป็นความบันเทิงหรือเป็นความลำบากตรากตรำ? มันคือความบันเทิงใช้หรือไม่? ลูกทำอะไรเมื่อลูกทำทาปาเซีย? ผลในทางปฏิบัติของทาปาเซียคือความสุข อะไรเกิดขึ้นในความสุข? ลูกร่ายรำใช่ไหม? ดังนั้นทาปาเซียจึงหมายถึงการร่ายรำอย่างมีความสุขและร้องเพลงสรรเสริญพ่อและรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูก เพลงนี้ยิ่งใหญ่ขนาดไหน! ง่ายตายแค่ไหน! สำหรับสิ่งนี้ลูกไม่ต้องกังวลว่าคอของลูกจะโอเคหรือไม่ ลูกสามารถร้องเพลงนี้ได้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ร่ายรำต่อไปอย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ แล้วทาปาเซียหมายความว่าอะไร? การร่ายรำและร้องเพลง มันง่ายตายเพียงใด! หัวของผู้ที่ทำผิดแม้เพียงเล็กน้อยก็กลับมาหนักหน่วง ไม่ควรที่จะมีหัวของใครหนักหน่วงในชีวิตบราห์มิน คนที่เป็นหัวหน้าที่สร้างโรงพยาบาลหนักหน่วงไหม? ผู้ดูแลผลประโยชน์นั่งอยู่ข้างหน้า หัวของลูกหนักหน่วงไหม? ในเมื่อพ่อเป็นคารันการวันฮาร์ แล้วลูกมีภาระอะไร? การเป็นเครื่องมือเป็นเพียงการสร้างวิธีการในการสร้างโชคของลูก ลูกมีความรับผิดชอบอะไร? เมื่อลูกคิดว่ามันเป็นความรับผิดชอบของลูก แทนที่จะเป็นความรับผิดชอบของพ่อ หัวของลูกจะกลับมาหนักหน่วงขึ้น ถ้าผู้ทรงอำนาจเป็นมิตรร่วมทางของลูก จะมีความหนักหน่วงหรือไม่? ดังนั้น ลูกแค่ทำความผิดเล็กน้อย เมื่อลูกคิดว่ามันเป็นความรับผิดชอบของลูก หัวของลูกก็จะกลับมาหนักหน่วง ชีวิตบราห์มินคือการร่ายรำ ร้องเพลง และสัมผัสกับความสุข ไม่ว่าจะเป็นการทำงานรับใช้ด้วยการกระทำหรือด้วยคำพูด งานรับใช้คือเกม งานรับใช้ไม่ใช่สิ่งอื่นใด มันเป็นเกม บางเกมเล่นด้วยสติปัญญาและบางเกมเป็นเกมที่เบาสบายกว่า แต่ก็ยังเป็นเกม หัวของลูกกลับมาหนักหน่วงกับเกมทางสติปัญญาหรือไม่? ดังนั้น ลูกกำลังเล่นเกมเหล่านี้ทั้งหมด ลูกไม่ได้ทำงาน ลูกกำลังเล่นเกม ไม่ว่างานที่ต้องใช้ความคิดจะใหญ่แค่ไหน หรือมีงานที่ต้องให้ความใส่ใจมากเพียงใด สำหรับดวงวิญญาณผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจแล้ว ทุกสิ่งคือเกม มันเป็นเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกเหนื่อยล้าเพียงแค่ว่าเล็กน้อย? ลูกส่วนใหญ่ไม่รู้จักเหนื่อย แต่บางครั้งลูกก็เหนื่อยเล็กน้อย ไม่ว่าจะเป็นสมบัติที่มีค่าของเวลา ความคิด ความรู้ หรือทรัพย์สินสมบัติทางวัตถุ หากลูกใช้วิธีการทดลองกับโยคะ สมบัติที่มีค่าแต่ละอย่างจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ในปีทาปาเซียปีนี้ลูกได้ทดลองกับโยคะ ลูกทดลองกับอะไร? ลูกต้องทดลองกับสมบัติที่มีค่าแต่ละอย่างเหล่านี้ ลูกจะทดลองได้อย่างไร? จำเป็นต้องใช้สมบัติที่มีค่าเพียงเล็กน้อย แต่มีการบรรลุผลมากขึ้น ทดลองโดยใช้วิธีการทำงานให้น้อยลงและประสบความสำเร็จมากขึ้น ตัวอย่างเช่น ใช้เวลาหรือใช้ความคิด สิ่งเหล่านี้เป็นสมบัติที่มีค่าที่สูงส่ง ให้มีการใช้ความคิดน้อยลง แต่มีการบรรลุผลมากขึ้น บุคคลธรรมดาสามารถประสบความสำเร็จหรือบรรลุผลได้หลังจากคิดอยู่สองถึงสี่นาทีก่อน แต่ลูกต้องสามารถทำได้ภายในหนึ่งหรือสองวินาที ในรูปที่เป็นสภาวะ บรรพชาบาปาก็เคยเรียกสิ่งนี้ว่า 'การใช้จายน้อยลงและได้รับการยกย่องมากขึ้น' ให้มีการใช้จายน้อยลง แต่ให้มีการบรรลุผลถึงร้อยเท่า จะเกิดอะไรขึ้นด้วยสิ่งนี้? ความประหยัดที่เคยมีมา ไม่ว่าจะเป็นในด้านเวลาหรือความคิด ลูกจะสามารถใช้สิ่งที่ลูกสะสมไว้เพื่อรับใช้ผู้อื่นได้ ใครที่สามารถให้ทานและทำบุญได้? ผู้ที่เก็บสะสมสมบัติไว้ ถ้าลูกใช้ทุกสิ่งเพื่อตนเอง ถ้าลูกใช้ทุกสิ่งที่ลูกหามาได้จนหมด ลูกจะไม่สามารถให้ทานหรือทำบุญได้ นี่คือการทดลองของโยคะ: ในเวลาที้น้อยลง มีผลลัพธ์ที่มากขึ้น ด้วยความคิดที้น้อยลง ให้มีประสบการณ์มากขึ้น แล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดเพื่อผู้อื่นได้ ด้วยวิธีนี้ ใช้การกระทำและคำพูดให้น้อยลงและประสบความสำเร็จให้มากขึ้น แล้วเมื่อนั้นจึงจะเรียกว่าเป็นความอัศจรรย์ บัพดาดาทำความอัศจรรย์อะไร? บาบาสั่งอะไรในช่วงเวลาสั้นๆเช่นนี้? เหตุนี้เองลูกจึงบอกว่าเป็นความมหัศจรรย์ เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่ง, ลูกประสบกับการบรรลุผลหลายล้านเท่า และเหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า "بابาทำความมหัศจรรย์" เช่นที่สมบัติที่มีค่าและการบรรลุผลจากบัพดาดาให้ประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่ ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนต้องทดลองกับโยคะ มันไม่ใช่แค่เพลง: บาบาสั่งให้ท่านได้ทำความมหัศจรรย์! ลูกก็เป็นผู้ที่ทำความมหัศจรรย์ด้วย และลูกก็ทำสิ่งมหัศจรรย์เหล่านั้น ผลลัพธ์ของคนส่วนใหญ่ที่เห็นในช่วงทาปาเซียเป็นอย่างไร?

ความจริงและความกระตือรือร้นของทาปาเซียมันดี มีความเอาใจใส่ด้วยและมีความสำเร็จ แต่ลูกใช้สมบัติที่มีค่าเพื่อตัวลูกเองมากกว่า การได้มีประสบการณ์กับตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ได้มีการให้ปีทาปาเซียเป็นปีเพื่อการรับใช้โลกและการรับใช้ตัวลูกเองด้วย จงกระจายกระแสของทาปาเซียไปทั่วโลกให้เร็วมากยิ่งขึ้น เพิ่มความเร็วของการทดลองของโยคะในห้องทดลองของประสบการณ์ ในปัจจุบันทุกดวงวิญญาณจำเป็นต้องสัมผัสกับการเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศผ่านกระแสอันทรงพลังของลูก เหตุนี้เองลูกจึงต้องเพิ่มการทดลองเหล่านี้ให้มากขึ้น มีลูกที่ให้ความร่วมมือมากมายที่นี่ ความร่วมมือนี้จะเปลี่ยนเป็นโยคะ มีโยคีหลากหลายประเภท ประเภทที่หนึ่งคือผู้ที่มีความรักและให้ความร่วมมือ (sahyogi) และประเภทสองคือผู้ที่ให้ความร่วมมือและเป็นโยคี และที่สามคือผู้ที่เป็นโยคีที่สม่ำเสมอที่ทำการทดลองเหล่านั้น (prayogi) เวลาที่ลูกแต่ละคนควรถามตนเอง: ฉันเป็นใคร? อย่างไรก็ตาม บัพดาดาที่มีความรักต่อลูกทั้งสามประเภท กระแสของลูกมากมายไปถึงบัพดาดา มีกระแสที่แตกต่างกันหลายประเภท ลูกรู้หรือไม่ว่ากระแสประเภทใดที่มาถึงพ่อ? ลูกคือผู้ที่เข้าใจด้วยสัญญาณใช่ไหม? อะไรคือสาเหตุของทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงปีทาปาเซีย? ลูกกำลังดำเนินโครงการที่ใหญ่โต อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? บางคนคิดว่าเป็นผลของทาปาเซีย ในขณะที่บางคนสงสัยว่าทำไมทั้งหมดนี้จึงทำในช่วงปีทาปาเซีย บาบาสั่งให้กระแสทั้งสองประเภท อย่างไรก็ตาม ความเร็วของเวลาที่รวดเร็วและการเติมเต็มความต้องการใดๆจากกระแสของทาปาเซียเป็นผลของพลังของทาปาเซีย ลูกจะต้องรับพรหมผลใช่ไหม? ละครแสดงให้เห็นว่าทาปาเซียสามารถตอบสนองทุกความต้องการได้อย่างง่ายดายในเวลาที้น้อยลง ลูกเข้าใจไหม? ไม่สามารถมีคำถามได้ว่า: ทำไมสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? ทาปาเซียหมายความว่าประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้สัมผัสถึงความเป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นไปได้อย่างง่ายดาย ลูกจะได้สัมผัสสิ่งนี้มากขึ้นเรื่อยๆ อุปสรรคได้รับการกำหนดไว้แล้วในละครตั้งแต่ต้นจนจบ อุปสรรคเหล่านั้นยังให้ประสบการณ์แก่ลูกในการทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้อีกด้วย และลูกทุกคนก็กลับมามีประสบการณ์ ดังนั้นแม้แต่อุปสรรคก็รู้สึกเหมือนเป็นเกม ลูกเล่นฟุตบอลใช่ไหม? ลูกเล่นอย่างไร? เมื่อลูกบอลมาถึงลูกแล้วเท่านั้นที้นักเตะจะเตะมัน ถ้าบอลไม่เข้ามาหาลูก ลูกจะเตะมันได้อย่างไร? จะมีเกมได้อย่างไร? นี่ก็เป็นเกมฟุตบอลเช่นกัน ลูกสนุกกับการเล่นเกมใช่ไหม? หรือลูกสับสน? ลูกพยายามที่จะทำให้ลูกบอลมาหาลูกเพื่อที่ลูกจะได้เตะมัน เกมนี้จะดำเนินต่อไป มันไม่มีอะไรใหม่ ละครแสดงเกมและมันก็ทำให้ลูกประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ด้วยเช่นกัน เป็นธรรมเนียมและระบบของสกุลบราห์มิน อัชชะ

กลุ่มนี้มีโอกาสมากมาย การกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานใดๆ การกลายเป็นเครื่องมือโดยใช้วิธีการใดๆ หมายถึงการเป็นผู้ที่มีโอกาสผู้ซึ่งได้รับโอกาส ในโลกปัจจุบันมีผู้คนมากมายที่มีทรัพย์สินสมบัติ แต่สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกมีคืออะไร แต่ผู้คนในโลกนี้ไม่มี? นั่นคือสิ่งที่คนรวยและคนจนในทุกวันนี้ต้องการ สมบัตินั้นคืออะไร? (นั่นคือความสงบ) จะมีคามสงบได้อย่างไร? สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (สัมปตติ) ที่ต้องการคือความเห็นอกเห็นใจ ทุกวันนี้ไม่ว่าจะรวยหรือจนไม่มีความเห็นอกเห็นใจ สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความเห็นอกเห็นใจ หากลูกไม่มีอะไรจะให้แก่พวกเขา แต่ความเห็นอกเห็นใจ

ของลูกสามารถทำให้ทุกคนพอใจได้ ความเห็นอกเห็นใจของลูกเป็นความเห็นอกเห็นใจที่แท้จริงเพราะความสัมพันธ์ของลูกเป็นความสัมพันธ์กับครอบครัวของพระเจ้า มันไม่ใช่ความเห็นอกเห็นใจชั่วคราว ความเห็นอกเห็นใจด้วยความรู้สึกรูปแบบครอบครัวคือความเห็นอกเห็นใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทุกคนต้องการสิ่งนี้ และลูกสามารถให้สิ่งนี้กับทุกคนได้ ความเห็นอกเห็นใจทางจิตนำมาซึ่งการเติมเต็มของร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ บาบ่าจะบอกลูกเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งนี้ในภายหลัง อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณทาปาสวี-ราช ที่สูงส่งในทุกหนทุกแห่ง ถึงผู้ประสบผลสำเร็จที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอด้วยการทดลองกับโยคะและมีการใช้จ่ายที่น้อย ถึงผู้ที่อยู่อย่างหลุดหายไปนทาปาเซียของ "ฉันเป็นของท่าน และท่านเป็นของฉัน" อยู่เสมอถึงผู้ที่ร่ำรำในความสุขกับทาปาเซีย ถึงผู้ที่ร้องเพลงสรรเสริญบาบาและตัวเขาเอง ถึงลูกเช่นนั้นจากแผ่นดินนี้และในต่างแดน ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปตาดา

พร: ขอให้ลูกมีโชคอย่างยิ่ง และแสดงให้เห็นเส้นโชคของลูกบนใบหน้าและการกระทำของลูก ลูกบราห์มินทั้งหลายได้รับการเกิดทางจิตนี้โดยตรงจากพ่อที่คงอยู่ตลอดไปและพ่อดั้งเดิม ผู้ที่ถือกำเนิดนี้จากผู้ประทานโชคช่างมีโชคเหลือเกิน โดยการรักษาโชคที่สูงส่งของลูกไว้ในสำนักครูของลูกอยู่เสมอ ลูกจึงอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใส สัมผัสประสบการณ์ในการเป็นตัวของสำนักครูนี้ในทางปฏิบัติและให้ผู้อื่นมองเห็นได้จากใบหน้าของลูกและในทุกกิจกรรมของลูกด้วยเช่นกัน ให้เส้นโชคนี้ส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผากของลูก แล้วลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคอย่างมาก

คติพจน์: ดวงวิญญาณโยคีคือผู้ที่สำรวจตนและสัมผัสกับรูปที่เป็นแสงและอำนาจ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน แต่ละดวงวิญญานคือสารัตถ์ที่ซับซ้อนของร่างกายของเขา กระทำการในสำนักของการเป็นสารัตถ์แล้วลูกจะทิ้งสำนักที่เป็นร่างของลูก
- คำถาม:** วิธีการพูดของบาบาแตกต่างจากของมนุษย์อย่างสิ้นเชิงอย่างไร?
- คำตอบ:** บาบาพูดในฐานะสารัตถ์ของพาหนะนี้ และท่านพูดกับดวงวิญญานเท่านั้น ท่านไม่ได้เห็นร่างกาย มนุษย์ไม่ได้คิดว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญานและพวกเขาก็ไม่ได้พูดกับดวงวิญญาน ลูกๆ ต้องฝึกฝนสิ่งนี้ แม้ในขณะที่มองดูรูปที่ละเอียดอ่อนหรือรูปที่มีตัวตนของบางคนก็อย่าได้เห็นสิ่งนั้น มองเห็นดวงวิญญานและจดจำพ่อที่ปราศจากร่างผู้เดียว
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอม ซานติ ความหมายของคำว่า “โอม ซานติ” ถูกอธิบายให้แก่ลูกๆ อย่างง่ายดายมาก ทุกประเด็นนั้นง่ายมาก เพื่อให้ลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกอย่างง่ายดาย ลูกกำลังเตรียมการเพื่อไปสถานที่ใด? เพื่อยุคทองซึ่งเป็นที่ยุคทองซึ่งเป็นที่รู้ว่าเป็นสถานที่ของการหลุดพ้นในชีวิต วิญญานปีศาจร้ายของราวันไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่น เมื่อบางคนโกรธ ก็กล่าวได้ว่ามีวิญญานปีศาจร้ายอยู่ในเขา ความหมายของโยคะก็คือ ฉันเป็นดวงวิญญานและนี่คือร่างกายของฉัน ดวงวิญญาน, สารัตถ์กำลังนั่งอยู่ในร่างกายซึ่งเป็นพาหนะของลูกแต่ละคน แต่ละพาหนะทำงานด้วยพลังของดวงวิญญาน ดวงวิญญานละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่งครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกๆ รู้เข้าใจว่าเวลานี้บาร์ตคือดินแดนแห่งความทุกข์ ช่วงเวลาหนึ่งที่แล้วมา เมื่อมีรัฐบาลที่มีอำนาจก็เป็นดินแดนแห่งความสุข ผู้ทรงอำนาจได้ก่อตั้งอาณาจักรของเหล่าเทพขึ้นในบาร์ต เคยมีศาสนาเดียวเท่านั้น 5,000 ปีก่อนวันนี้ อย่างแน่นอนที่ศาสนาเดียวนั้นได้เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นพ่อผู้ที่ได้ก่อตั้งอาณาจักร ลักษมีนารายณ์ต้องเคยได้รับมรดกของพวกเขาจากพ่อ ดวงวิญญานเหล่านั้นได้ไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่ผ่านวรรณะเหล่านี้ หลังจากสกุลศุทรก็มีสกุลบราห์มินที่สูงส่งที่สุด สกุลบราห์มินหมายถึงทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มินอื่นๆ ถือกำเนิดผ่านกิเลส พวกเขาไม่สามารถพูดว่า: เราเป็นทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มา แน่แน่นอนที่ประชาบิดาบราห์มาต้องได้นำลูกๆ ของท่านมาเลี้ยงดู ลูกๆ รู้ว่าบาร์ตเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตลอดไป อย่างแน่นอนที่ท่านมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ในยุคทองจะไม่มีคำพูดใดๆ เช่น “คงาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์” เพราะนั่นก็คือโลกที่บริสุทธิ์ ทั้งหมดคือดวงวิญญานบุญที่บริสุทธิ์ ไม่มีดวงวิญญานบาปใดที่นั่น ขณะที่ไม่มีดวงวิญญานบุญที่บริสุทธิ์ในยุคเหล็ก ทั้งหมดคือดวงวิญญานบาป ดวงวิญญานบุญเป็นที่รู้กันว่าเป็นดวงวิญญานที่บริสุทธิ์ เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่มีการทำบุญและให้ทานอย่างมากมาย ในเวลานี้เมื่อพ่อมา ลูกส่งเวรตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อท่าน ชันยาซีทั้งบ้านและลูกๆ ของเขาไป ในขณะที่ที่นี้ลูกพูดว่า: บาบาทุกสิ่งเป็นของท่าน ท่านได้ให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเราในยุคทอง แต่แล้วมาทำได้ทำให้พวกเราไร้ค่าเช่นเปลือกหอย เวลานี้ดวงวิญญานนี้ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ จิตใจ ร่างกาย ทรัพย์สินสมบัติ ทุกสิ่งนั้นไม่บริสุทธิ์ เริ่มต้นด้วยดวงวิญญานมีความบริสุทธิ์ และแล้วหลังจากที่ได้วนไปรอบวงจร พวกเขาก็กลับมาหาโมประธาน เป็นเครื่องประดับปลอม ขณะที่กำลังเล่นบทบาทของพวกเขา พวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ แน่แน่นอนที่มนุษย์ต้องผ่านสภาพของทองและเงิน ฯลฯ มีการร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นลักษมีและนารายณ์และร้องสรรเสริญเช่นนี้ แต่พวกเขามีหนึ่งลูกชายและหนึ่งลูกสาวเท่านั้น ความสุขของราชาราชินีเป็นเช่นไร ความสุขของลูกๆ ของพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น ทุกคนที่นั่นมีความสุขอย่างมาก เวลานี้พวกเขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้าย 84 ชาติของพวกเขา พวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมาก บาบาพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง เคยอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าดวงวิญญานนี้, สารัตถ์นี้กำลังนั่งอยู่ในพาหนะนี้ ก่อนหน้านั้นสารัตถ์นี้เคยเต็มเปี่ยม 16 องค์ เวลานี้ไม่มีองค์เลย พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: พวกเราปราศจากคุณธรรม ได้โปรดมีเมตตาต่อเราเถิด! ไม่มีใครมีคุณธรรมใดเลย ผู้คนไปอาบในคงคาเพราะพวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้นในยุคทองถึงแม้ว่าเป็นแม่น้ำเดียวกัน ใช่ สามารถกล่าวว่าในเวลานั้นทุกสิ่งสาโทประธาน แม่น้ำสะอาดและบริสุทธิ์มากในยุคทอง ไม่มีขยะใดๆ ในแม่น้ำเหล่านั้น มองดูว่ามีขยะมากมายเพียงใดที่นี่! สิ่งโสโครกทั้งหมดไหลลงสู่มหาสมุทร สิ่งต่างๆ เช่นนั้นเป็นไปไม่ได้ในยุคทอง ไม่มีกฎใดที่จะทำให้สิ่งใดๆ ไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่ออธิบาย: นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน การละเล่นกำลังจะสิ้นสุด ขีดจำกัดของละครนี้คือ 5000 ปี ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนอธิบาย ท่านไม่มีตัวตน สูงสุดเหนือสิ่งใด และท่านอาศัยอยู่ใน

อาณาเขตสูงสุด เราทั้งหมดลงมาจากอาณาเขตสูงสุด ในเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก และละครกำลังจะจบสิ้น และแล้วประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอีกครั้ง กิตะและคัมภีร์ราลาที่มนุษย์อ่านทั้งหมดนั้นกำเนิดขึ้นในยุคทองแดง ความรู้นี้หายไป ไม่มีใครสามารถสอนราชาโยคะได้ ผู้คนเพียงแต่เขียนหนังสือเป็นอนุสรณ์แด่ผู้ก่อตั้งศาสนา พวกเขาเองก่อตั้งศาสนาของพวกเขาและกลับมาใช้ชาติเกิด แต่หนังสือของพวกเขาถูกเขียนขึ้นภายหลังเพื่อเป็นอนุสรณ์ ศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาและนั่งในพาหนะนี้ ไม่ใช่เรื่องของพาหนะที่เป็นม้า ท่านเข้ามาในพาหนะเกาธรรมดา ท่านเป็นสารถิ มีคำกล่าวว่าบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारีคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มานี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงด้วยเช่นกัน พ่อเองพูดว่า: พ่อมาและกลายเป็นสารถิของพาหนะนี้ พ่อให้ความรู้แก่ผู้นี้ พ่อเริ่มกับผู้นี้ พ่อให้โหของน้ำทิพย์แก่ผู้เป็นแม่ ผู้นี้ก็เป็นผู้เป็นแม่ด้วยเช่นกัน ผู้นี้ได้ยินก่อนและแล้วลูกก็ได้ยิน พ่ออยู่ในผู้นี้ แต่พ่อควรจะพูดกับใคร? พ่อหนึ่งทีและพูดกับดวงวิญญาณ ไม่สามารถมีนักปราชญ์ใดที่จะนั่งและพูดกับดวงวิญญาณในวิธีนี้: “พ่อคือพ่อของลูก” ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่มีตัวตนและพ่อก็ไม่มีตัวตนด้วย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นผู้สร้างสวรรค์ พ่อไม่ได้สร้างนรก มายาเป็นผู้สร้างนรกนี้” พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้สร้าง ดังนั้น แนนอนที่พ่อจะสร้างสวรรค์เท่านั้น ลูกๆ ชาวบาร์ตเคยเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นชาวนรก ราวันได้ทำให้ลูกเป็นชาวนรก เพราะดวงวิญญาณได้เริ่มทำตามคำแนะนำของราวัน ในเวลานี้ลูกทำตามการขึ้นของราม ชีพบาบาผู้เดียวที่สูงส่งทั้งสองทาง บาบาอธิบายว่า: เวลานี้บทบาทของทุกคนได้มาถึงจุดจบ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะมารวมตัวกัน เมื่อทั้งหมดได้ลงมาจากเบื่องบนแล้ว การเดินทางกลับจะเริ่มต้นและแล้วการทำลายล้างจะเริ่มขึ้น เวลานี้มีศาสนานับไม่ถ้วนในบาร์ต เพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้นที่ไม่คงอยู่ ไม่มีใครเรียกตนเองว่าเป็นเทพ ผู้คนร้องสรรเสริญเหล่าเทพด้วยการพูดว่า พวกเขานั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม และแล้วพวกเขาก็เรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ อาณาจักรของราวันเริ่มต้นตั้งแต่ยุคทองแดง อาณาจักรของรามคือกลางวันของบราห์มา และอาณาจักรของราวันคือกลางคืนของบราห์มา พ่อจะมาเมื่อใด? ท่านจะมาเมื่อกลางคืนของบราห์มาจบลง เป็นเมื่อท่านเข้ามาในร่างของบราห์มานี้ที่บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านปากของบราห์มา และแล้วท่านก็สอนราชาโยคะแก่บราห์มินเหล่านี้ พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่จดจำภาพลักษณ์ที่มีตัวตน ที่ละเอียดอ่อน หรือแม้กระทั่งที่ไม่มีตัวตนใดๆ ลูกได้รับเป้าหมายนี้แล้ว ผู้คนจะมองดูรูปภาพเสมอและจดจำรูปภาพเหล่านั้น บาบาพูดว่า: หยุดมองดูที่รูปภาพเหล่านั้น สิ่งนั้นเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องกลับไปกับพ่อ มีภาระของบาปบนศีรษะของลูกแต่ละคน ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบาป เป็นไปไม่ได้ที่บาปจะถูกเผาไปในกรงขังของครุฑในแต่ละชาติเกิด บางคนถูกเผาไปแต่บางคนยังคงหลงเหลืออยู่ เวลานี้พ่อได้มาอย่างเป็นทางการ ในเวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังทำตามคำแนะนำของมายา พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้สร้างสวรรค์ ธุรกิจของพ่อคือการเปลี่ยนนรกไปเป็นสวรรค์ ในสวรรค์มีอาณาจักรเดียวศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีการแบ่งแยกใดๆที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น แล้วราวันมาภายหลังและแย่งอาณาจักรไปจากลูก ในเวลานี้ทุกคนมีสติปัญญาที่หาไม่ประธานเช่นหิน ในยุคทองทั้งหมดเป็นผู้มีสติปัญญาที่สูงส่ง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ให้โยคะของสติปัญญาของลูกผูกพันอยู่กับเบื่องบนนั้น: จดจำสถานที่ที่ลูกต้องกลับไป จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่จดจำใครอื่น ท่านคือจักรพรรดิที่แท้จริง ผู้เดียวที่พูดสัจจะ ดังนั้นลูกไม่มีความจำเป็นต้องจดจำภาพลักษณ์ใด ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำภาพลักษณ์ของชีวานี้ เพราะชีวานี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นจริงๆ เช่นที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก บาบาพูดว่า ท่านเองเดียวกันพ่อก็ได้ใช้พื้นที่น้อยนิดด้วยเช่นกันและนั่งถัดจากดวงวิญญาณนี้ พ่อกลายเป็นสารถิและให้ความรู้กับผู้นี้ ดวงวิญญาณของผู้นี้ไม่มีความรู้ เช่นที่ดวงวิญญาณนี้ สารถิพูดผ่านร่างกายนี้ ท่านเองเดียวกันพ่อพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้ ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสามารถอธิบายได้อย่างไร? เพื่อที่จะสร้างบราห์มิน บราห์มาเป็นที่ต้องการอย่างแนนอน นี่คือนายบราห์มาผู้ภายหลังกลายเป็นนารายณ์ เวลานี้ลูกคือลูกๆของบราห์มา และแล้วหลังจากนั้น ลูกจะเข้าไปสู่สุริยวงศ์ ราชวงศ์ของศรึนารายณ์ ปัจจุบันลูกได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนชั้นแค้นอย่างที่สุด ผู้คนเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกัน พวกเขาเลวร้ายยิ่งกว่าลิง ลิงมีกิเลสทั้ง 5 ที่รุนแรงอย่างมาก ลิงมีกิเลสเช่นนั้นของตัณหาและราคะและความโกรธ ฯลฯ อย่าได้ถามเลย! เมื่อลูกของพวกเขาตาย ลิงเหล่านั้นก็ไม่แม้กระทั่งปล่อยวางจากกระดูกของลูกมัน มนุษย์เองก็เป็นเช่นนั้นในทุกวันนี้ด้วย หากลูกตายพวกเขาก็เฝ้าแต่ร้องไห้เป็นเวลา 6-8 เดือน การตายก่อนเวลาอันควรไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง และไม่มีใครร้องไห้ ไม่มีปีศาจที่นั่น เวลานี้พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ว่า ดูแลเอาใจใส่บ้านและธุรกิจของลูก ขณะที่อยู่ที่บ้านแสดงความมหัสจรรย์เช่นที่แม้กระทั่งชั้นยาสซิกี้ไม่สามารถที่จะทำได้ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สอนการสละละทิ้งที่สาโทประธานนี้ พ่อพูดว่า: ทั้งโลกเก้านี้ในขณะนี้กำลังจะจบสิ้น เหตุนี้เองลูกต้องจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อสิ่งนั้น ทุกคนต้องกลับบ้าน พร้อมกันกับร่างกายของลูก ให้ลืมทุกสิ่งอื่นที่เก่า ให้กิเลสทั้ง 5 แก่พ่อ หากลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ลูกจะไม่สามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้ ทำสัญญากับพ่อสำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้ ความบริสุทธิ์ของลูกจะอยู่ถาวรในอนาคต ด้วยการสละในยาพิษถึง 63 ชาติเกิดลูกกลับมาสกปรกอย่างสิ้นเชิง ลูกได้ลืมการกระทำและธรรมมะ(ศาสนา) ของลูก ลูกเฝ้าแต่พูดถึงศาสนาฮินดู พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกจึงไม่เข้าใจว่าบาร์ต

เคยเป็นสวรรค์? ลูกเคยเป็นเทพ พ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูก แต่แล้วลูกก็พูดว่าภุชณะสอนสิ่งนั้น ภุชณะเป็นพ่อของทุกคน เป็นผู้สร้างสวรรค์นั้นหรือ? พ่อฉันไม่มีตัวตน เป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ แต่ลูกพูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกได้ปะปนชีวาและชางก้า ชีวานั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูด: พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพเท่านั้น ผู้ที่ทำการก่อตั้งต่อมาจะปกครองอาณาจักรเช่นลักษมีและนารายณ์ รูปคู่ของวิษณุ คำว่า “ไวชนาฟ” (บริสุทธิ์, มั่งสวัริติ) นั้นเป็นคำที่มีรากกำเนิดมาจากคำว่า “วิษณุ” เวลานี้ทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาป ในขณะที่นั้นพวกเขาไม่ใช่ดาบของตัณหาหรือทำให้คนอื่นบาดเจ็บ เพียงสัตว์เดียวยเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ผู้อื่นทั้งหมดทำให้ลูกจมน้ำ เนื่องจากความใกล้ชิดของยุคแห่งการบรรจบพบกันกับสวรรค์ พวกเขาได้นำเรื่องราวของนรกเข้าไปสู่สวรรค์ ในความเป็นจริง คันส์และราวัน ฯลฯ ทั้งหมดคงอยู่ที่นั่นเวลานี้ พวกเขาไม่สามารถคงอยู่ที่นั่น พวกเขาแสดงให้เห็นสารถึในพาหนะ ในขณะที่นั้นในความเป็นจริงคือพาหนะซึ่งถูกเรียกว่านั้นดิกัน(ลูกวัวตัวผู้)และบัคกีราช (พาหนะที่โชคดี) ลูกทั้งหมดคืออรชุน และลูกได้รับการบอกว่า: พ่อได้เข้ามาสู่พาหนะนี้เพื่อดลใจลูกให้เอาชนะมายาในสนามรบ ไม่มีราวันในยุคทองและเขาไม่ได้กลับมาลูกเผา พวกเขาจะเผาแต่เผาราวันจนกระทั่งการทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่ว่าความยากลำบากมากมายเพียงใดก็ตามที่จะเกิดขึ้น อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องเผาราวันในวันดาเซร่า และแล้วชุมนุมราวันก็จะถูกทำลายในที่สุด ผู้ประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือผู้เดียวเท่านั้น ไม่สามารถมีมนุษย์ใดประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่มนุษย์ได้ เมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ อาณาจักรนั้นก็ครอบคลุมทั้งโลกและศาสนาอื่นๆ ก็ไม่ได้คงอยู่ เวลานี้ศาสนาทั้งหมดอยู่ที่นั่นยกเว้นศาสนาเทพ ซึ่งกำลังถูกก่อตั้งอยู่ขณะนี้ เพียงผู้คนของศาสนาเทพเท่านั้นที่มาและเปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มิน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการสละละทิ้งที่สาโทประธาน ขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกเก่านี้ จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อโลก พร้อมกันกับร่างกายของลูก ให้ลืมสิ่งเก่าๆ ทั้งหมด

2. ให้โยคะของสติปัญญาของลูกผูกพันอยู่กับเบื้องบน อย่าได้จดจำภาพลักษณ์ใดหรือชีวิตที่มีร่างกายใด เผาแต่จดจำพ่อผู้เดียวอยู่ภายใน

พร: พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีสูญสลายโดยการก้าวทุกก้าวตามศรั้มทของพระเจ้า ศรั้มทของพระเจ้าที่ยกระดับลูก ดวงวิญญาณที่โชคดีได้รับในยุคบรรจบพบกันคือการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งที่สุดของลูก ลูกไม่สามารถก้าวไปได้แม้เพียงก้าวเดียวโดยปราศจากศรั้มท นั่นคือ หากปราศจากการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า ลูกไม่สามารถได้รับการหล่อเลี้ยงเช่นนั้นได้ในยุคทอง เวลานี้ ลูกพูดจากประสบการณ์จริงของลูกว่าพระเจ้าเป็นผู้หล่อเลี้ยงของลูก ให้ความซาบซึ้งนี้ปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่อง และลูกจะมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเต็มไปด้วยสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด และมีสิทธิ์ต่อมรดกที่ไม่มีสูญสลาย

คติพจน์: ลูกๆ ที่มีค่าคือผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์และเป็นโยคีอย่างสมบูรณ์และเป็นผู้ให้การตอบแทนของความรัก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูก บราห์มิน ทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มา ต้องทำตามศรัทธาอย่างแน่อนเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดถึง 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** ลูกๆ กำลังเตรียมการสิ่งใด และแผนของลูกคืออะไร
- คำตอบ:** ลูกกำลังเตรียมการเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ แผนการของลูกคือการเปลี่ยนบาร์ตไปเป็นสววรรค์ ลูกยังอยู่กับงานรับใช้ที่จะเปลี่ยนบาร์ตเป็นสววรรค์ด้วยจิตใจของลูก ร่างกายของลูกและทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพ่อ อาณาจักรใหม่ของลูกกำลังถูกก่อตั้งขึ้นด้วยพลังของการปราศจากความรุนแรง ในขณะที่มนุษย์กำลังวางแผนการสำหรับการทำลายล้าง
- เพลง:** แม่ โอ แม่! ท่านคือผู้ประทานชีวิตให้กับทุกคน

โอมชานติ ลูกได้ยีนถ่ายทอดของใคร ถ่ายทอดของแม่ทั้งสอง หนึ่งในนั้นคือถ่ายทอดของพ่อในฐานะแม่และพ่อ ถ่ายทอดของผู้ไม่มีตัวตนก็คือ ท่านคือแม่และพ่อ เพราะหากท่านเป็นพ่อ แน่แน่นอนจะต้องมีแม่ ลูกรู้ว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดต้องสร้างโลก และดังนั้นแม่จึงมีความจำเป็นอย่างแน่อน พ่อต้องเข้ามาในร่างที่ธรรมดา ชีพขยันดีและชีพรাত্রีได้รับการจดจำ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้อวตารลงมาอย่างแน่อน แต่เพื่ออะไรเล่า เพื่อที่จะสร้างสิ่งสร้างใหม่และทำลายสิ่งสร้างเก่า ท่านสร้างสิ่งเหล่านั้นผ่านบราห์มา พ่อทางโลกยังคือบราห์มาที่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน เพราะเขาสร้างสิ่งสร้างที่มีขีดจำกัดกับภรรยาของเขา ลูกๆ ของพวกเขาเท่านั้นที่เรียกพวกเขาว่า ‘แม่’ และ ‘พ่อ’ ไม่มีใครอื่นเรียกแบบนั้น ท่านคือแม่และพ่อของเรา และเราคือลูกๆ ของท่าน ที่นี้เป็นเรื่องของลูกๆ จำนวนมากมาย เพราะประชาบิดาบราห์มามีลูกมากมาย ดังนั้นแน่อนที่พ่ออันไร้ขีดจำกัดได้สร้างสกุลบราห์มินขึ้นมาอย่างแน่อน นั่นคือวรรณะบราห์มินผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ผู้นี้ให้กำเนิดผ่านปากของท่าน ขณะที่พ่อแม่เหล่านั้นให้กำเนิดจากผลของบาป และดังนั้นถ่ายทอดนี้จึงไม่สามารถใช้กับพ่อแม่เหล่านั้นได้ ถ่ายทอดนี้เป็นของพ่อและแม่ที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือ แม่และพ่อ ท่านได้มาและทำให้พวกเราเป็นของท่าน แค่นั้นเอง! เราได้รับความสุขมากมายจากท่านถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นลูกกลายเป็นหลานของชีพบบาผ่านปากของบราห์มา จากด้อมบา สวรรค์กลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดผ่านปากของบราห์มา ได้มีการร้องเพลงไว้ในบาร์ตว่า ท่านคือแม่และพ่อของเรา ดังนั้นแน่อนที่แม่ของโลกและพ่อของโลกมีความจำเป็น ลูกๆ ได้รับการนำมาเลี้ยงดูผ่านปากของพวกเขา ลูกได้รับมรดกจากชีพบบา ไม่ใช่จากบราห์มานี้ ผู้ที่ท่านได้เข้ามานั้นลูกเรียกว่าแม่ มรดกไม่ได้รับจากแม่ แต่ได้รับจากพ่อเสมอ ลูกกำลังได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ถ่ายทอดทั้งหมดนี้เคยร้องไว้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นท่านต้องมาที่นี้ในเวลาต่อมาอย่างแน่อน ลูกๆ กำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์มากมาย ดินแดนของความสุขจะต้องมาหลังจากดินแดนของความทุกข์ ในยุคทอง มีความสุขที่สาโทประธานและในยุคเงินมีน้อยกว่าเล็กน้อย เพราะมีสององศาที่ลดลงไป ในยุคทองแดงและยุคเหล็กนั้นก็น้อยลงไปอีกกว่านั้น วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสร้างสววรรค์ แต่แน่อนที่ท่านต้องสร้างอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเป็นอันดับแรก เพราะบราห์มามีความจำเป็นอย่างแน่อน ชีพบบานำบราห์มามาเลี้ยงดู พ่อพูดว่า ลูกเป็นของพ่อ และแล้วผู้นี้ก็พูดว่า บาบ่า ฉันเป็นของท่านด้วย ดังนั้นบราห์มาจึงถือกำเนิดจากชีวา ชีพบบามีลูกสามคน ท่านบอกประวัติชีวิตของทั้งสามแก่ลูก บราห์มาที่มีตัวตนนี้ต่อมากลายเป็นอะแควบราห์มา และลูกๆ ของบราห์มาที่มีตัวตนก็จะกลายเป็นลูกๆ ของบราห์มาที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้สร้างของโลก ก่อนอื่นท่านสร้างสววรรค์ มรดกแห่งสววรรค์ต้องได้รับจากพ่อ เวลาที่ทุกคนอยู่ในนรก แต่มรดกต้องได้ให้แก่เราเมื่อเราถูกสร้างขึ้นมา พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อกำลังสร้างลูก พ่อมา 5,000 ปีที่แล้วด้วยและสร้างสกุลบราห์มินผ่านบราห์มา ไฟบุษายัญของความรู้ที่ถูกสร้างโดยรูตรา และสิ่งนั้นสามารถดูแลโดยบราห์มินเท่านั้น ดังนั้น ลูกคือบราห์มินผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มินเหล่านั้นเกิดผ่านกิเลส พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นบราห์มิน ผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาได้ เวลานี้ลูกๆ คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา อันดับแรกบราห์มินจำเป็นอย่างแน่อน บราห์มินได้เปลี่ยนมาจากอะไร วรรณะศูทรเคยคงอยู่ที่นี่ แต่เวลานี้ลูกๆ อยู่ในวรรณะบราห์มิน ลูกถูกยกขึ้นจากต่ำมาสู่สภาพของจุก และหลังจากนั้นลูกเปลี่ยนจากบราห์มินไปเป็นเทพ วรรณะเหล่านั้นเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม ไม่ใช่ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่น เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดที่ลูกเคยอยู่ในสกุลเทพ สกุลบราห์มินนั้นสำหรับหนึ่งชาติเกิดหรือแม้กระทั่งหนึ่งชาติเกิดครึ่ง เพราะลูกๆ ที่จากไปด้วยสันสการเหล่านี้จะสามารถมาอีกครั้งปและรับความรู้ ดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า ลูกๆ หากลูกต้องการกลายเป็นนายของสววรรค์ ลูก

ต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกเคยจมน้ำเป็นเวลา 63 ชาติเกิด และเวลานี้ลูกอยู่ในความทุกข์อย่างมาก นี่เป็นเรื่องของทั้งบาร์ต ไม่ใช่ว่าทั้งบาร์ตมีความสุขในเวลานี้ ใช่ มีผู้ที่มั่งคั่งมากมายในบาร์ต ลูกผู้เป็นมหาเศรษฐีได้มา แต่ขาและมือของเขาใช้การไม่ได้ ดังนั้นนั่นจึงเป็นความทุกข์ หากแม้กระทั่งคนเดียวในทั้งโลกมีความสุข โลกนั้นก็คือดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีแม้คนเดียวที่มีประสบการณ์ของความทุกข์ในยุคทอง บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข ใครสร้างสวรรค์เล่า พ่อ! ดังนั้น เราลูกๆ จึงมีสิทธิ์ต่อสิ่งนั้น 5,000 ปีที่แล้ว เราเคยอยู่ในสวรรค์อย่างแน่นอน แม้กระนั้นก็มีคำกล่าวว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ พระเจ้าได้มาและพูดกิตะ ดังนั้น เวลา 5,000 ปีจึงถูกต้อง เคยเป็น 2,000 ปีนับตั้งแต่พระคริสต์ และ 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ ดังนั้นเวลานี้พระเจ้าจึงได้มาเพื่อพูดกิตะอีกครั้ง จริงๆแล้ว เวลานี้ศาสนาเทพได้หายไป ลูกๆ คือพันดาวาส ผู้ที่มีพระเจ้าแห่งกิตะเป็นผู้ล้าจุนพวกเขา ท่านไม่มีตัวตน คำกล่าว 'รูตรา ญาณ ยักยะ' ก็อยู่ในคัมภีร์ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงมี 'ชีพราตริ' (กลางคืนของชีวา) ด้วยเช่นกัน มีคำว่า 'ชีพชยันติ' ไม่สามารถใช้คำว่า 'รูตราชยันติ' และ 'รูตราราตริ' ได้ เหตุใดจึงมีการใช้คำว่า 'ชีพราตริ' ในปัจจุบัน เป็นกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดและมีความมืดที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า พ่อมาในเวลากลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด เวลากลางวันกำลังจะมา การเกิดของพ่อไม่ได้เกิดขึ้นเหมือนกับมนุษย์ที่มีร่างกาย กฤษณะถือกำเนิดผ่านพระราชวังแห่งครรรค์ของมารดา เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังได้รับความสุขแห่งสวรรค์อย่างมากจากพ่อและแม่ โลกไม่รู้ว่านกกระจอกใดที่ลูกเรียกว่าเป็นทั้งสวรรค์และนรก (บาร์ตลูกเรียกว่าเป็นนกกกระจอกทองคำ) เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ที่นี้ ลูกทำตามศรัทธา ด้วยการทำตามศรัทธาลูกกลายเป็นเช่นศรัทธาลัก্ষมีและศรีนารายณ์แห่งสวรรค์ เนื่องจากพวกเขาเป็นนายแห่งยุคทอง ชาติเกิดสุดท้ายที่ 84 ของพวกเขาจึงต้องอยู่ในตอนสุดท้ายของยุคเหล็กอย่างแน่นอน พวกเขาต้องได้ศึกษาราชายะคะในเวลานั้น ไม่ใช่ศึกษาราชายะคะเพียงคนเดียวเท่านั้น แต่ทั้งสกุลสุริยวงศ์ศึกษาราชายะคะ พวกเขาคือ ผู้ที่มาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของสุริยวงศ์ และจันทรราชจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า เวลานี้จงสัญญากับพ่อว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เพราะพ่อกำลังก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ ลูกเคยไม่บริสุทธิ์เป็นเวลา 63 ชาติเกิด เหตุนี้เองลูกจึงอยู่ในความทุกข์ ลูกเคยมีความสุขอย่างมากในสวรรค์ บาร์ตซึ่งเป็นเช่นเปลือกหอยจะกลายเป็นเพชรอีกครั้ง ผู้เดียวนั้นเป็นพ่อผู้ที่พูดว่า พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อสอนราชายะคะแก่ลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ จงดื่มน้ำทิพย์ที่แม่และพ่อนี้ได้ให้ไว้ จงเลิกดื่มยาพิษ ลงมาจากกองไฟของตัณหาราคะ และนั่งบนกองไฟของความรู้ ลูกกำลังได้รับศรัทธา ผู้ที่ไม่มีศรัทธาว่าพวกเขากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกก็จะพูดว่า บาบยา ยากมากที่จะทิ้งยาพิษ โอ! แต่ลูกกำลังได้รับความสุขสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกจะทิ้งยาพิษเพื่อสิ่งนั้นไม่ได้ หรือ ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา การทรมานตนและทาปาเซียลา ลูกได้รับความสุขที่มีขีดจำกัด ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า พ่อแม้กระทั่งผู้รู้ เพราะพวกเขาไม่รู้จักชีพบาบา ไม่มีใครในหมู่พวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ไม่มีใครกลับบ้านได้ หากพวกเขารู้จักหนทางไปสู่บ้านของพ่อ พวกเขาก็จะมาและไปได้ ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิดและผ่านสภาพสาโท ราโจ และทาโม สิ่งนี้รู้ว่าเป็นมายาที่หลอกลวง ร่างกายที่หลอกลวงและโลกที่หลอกลวง แต่ละคัมภีร์ถูกจดจำในนามของผู้ก่อตั้งศาสนานั้นๆ และสิ่งเหล่านั้นรู้ว่าเป็นคัมภีร์ของศาสนาของพวกเขา พระคริสต์ได้ทำอะไรเมื่อเขามา เขาเองได้มา จากนั้นทุกดวงวิญญาณของสกุลของเขาก็ต้องตามเขาลงมา การขยายตัวก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ผู้คนถูกเปลี่ยนไปเป็นชาวคริสต์ียน ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นชาวฮินดูที่ถูกเปลี่ยนศาสนา เพราะพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับศาสนาของตนเอง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปสู่สกุลเทพ ดวงวิญญาณของศรัทธากฤษณะกำลังศึกษาเล่าเรียนเวลานี้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม เพราะเป็นเวลาของการบรรจบกัน เรื่องทั้งหมดจึงได้ถูกปะปนเข้ามาด้วยกัน ภาพลักษณ์ทั้งหมดต่างๆ เป็นเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ทุกคนได้รับหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากท่าน จะมีผู้คนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นในยุคทอง และแล้วผู้อื่นทั้งหมดจะสะสางบัญชีกรรมของตนเอง และกลับไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาจะได้รับความสงบในขณะที่ลูกกำลังได้รับความสุข เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่มีสิ่งนี้อยู่ในบทบาทของพวกเขาจะทำความเพียรพยายามเรื่อยๆทุกวงจร ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แม้ว่าจะต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก เวลานี้ต้นอ่อนของศาสนาเทพกำลังถูกปลูกขึ้นมา และผู้ที่มาที่นี้ในวงจรที่แล้วก็จะมาอีกครั้ง ละครจะเฉลยให้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างแน่นอน ในเวลานี้ทุกคนมีสติปัญญาเป็นหิน ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งจะอยู่ในยุคทอง ปวงประชาและผู้ปกครองมีสติปัญญาที่สูงส่ง เวลานี้ลูกคือกองทัพพันดาบ และกำลังวางรากฐานแห่งสวรรค์ด้วยการช่วยเหลือของพ่อ ลูกกำลังวางแผนเพื่อสวรรค์ ลูกกำลังเตรียมการเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ แผนการที่คนอื่นกำลังทำทั้งหมดนั้นเพื่อการทำลายล้างตนเอง ลูกไม่มีความรุนแรง คนอื่นมีความก้าวร้าวรุนแรง ผู้ที่ก้าวร้าวรุนแรงจะต่อสู้และทำลายกันเอง จากนั้นจะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ลูกๆ เข้าใจว่าตามละครแล้วผู้ที่ได้มาในวงจรที่แล้วคือ ผู้ที่จะมาอีกครั้ง และการขยายตัวจะเกิดขึ้น บางคนเป็นของพ่อ จากนั้นก็หยาร้างจากท่านไป พ่อพูดว่า หากลูกทำตามศรัทธา ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิหรือจักรพรรดินีของสุริยวงศ์ นี่เป็นเรื่องของความเพียรพยายาม

ที่นี้ ผู้คนเหล่านั้นได้บอกเล่าเรื่องราวของคัมภีร์ด้วยวิธีการที่น่าสนใจและผู้คนก็รับฟังพวกเขาอยู่เรื่อยๆ ในขณะที่ฟัง พวกเขาได้กลายเป็นชาวนรกไปเรื่อยๆ อนาคตลงอย่างต่อเนื่อง พวกเขาพูดว่าสามีของพวกเขาเป็นพระเจ้าของพวกเขาด้วย แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังมีกูรู! อนาคตลงเรื่อยๆ โลกต้องกลับมาทาโมประธาน พ่อพูดกับดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน 84 ชาตเกิดของลูกในเวลานี้ได้จบลงแล้ว เวลานี้จึงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นบราห์มินที่แท้จริง และดูแลดูรักษาญาณยักยะนี้ เช่นที่บราห์มาที่มีตัวตนกลายเป็นผู้ที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาละเอียดอ่อนเช่นเดียวกับท่าน
2. เพื่อที่จะกลับมามีความสุขถึง 21 ชาตเกิด จงทำสัญญากับพ่อว่า ลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์สำหรับชาตเกิดเดี่ยวนี จงทิ้งกองไฟของตัณหาหาคะ และนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างแนบนอน

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเติมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดโดยการใช้กุญแจของมนตราที่ยิ่งใหญ่ที่ลูกได้รับจากสัตว์กูรู
ทันทีที่ลูกเกิดมา มนตราที่ยิ่งใหญ่แรกที่ลูกได้รับจากสัตว์กูรูคือ: จงบริสุทธิ์ จงเป็นโยคี มนตราที่ยิ่งใหญ่นี้เป็นกุญแจสู่การบรรลุผลทั้งหมด หากไม่มีความบริสุทธิ์ หากไม่มีชีวิตของโยคี และแล้วแม้ว่าลูกจะมีสิทธิ์ทั้งหมด ลูกก็จะไม่มีประสบการณ์ในสิทธิ์เหล่านั้น ดังนั้นมนตราที่ยิ่งใหญ่นี้เป็นกุญแจซึ่งทำให้มีประสบการณ์กับสมบัติทั้งหมด โดยการคงอยู่อย่างตระหนักถึงกุญแจของมนตราที่ยิ่งใหญ่ที่ลูกได้รับจากสัตว์กูรูว่าเป็นเหมือนกับโชคของลูก ลูกจะกลับมาเติมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด

คติพจน์: ความปลอดภัยของลูกขึ้นอยู่กับมารวมกลุ่ม รู้ถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มและกลับมายิ่งใหญ่

***** โอม ขานติ *****

คำพูดที่ประมาณค่าไม่ได้ของมาเตสวารีจิ

ผู้คนถามว่าโลกเริ่มต้นอย่างไร ผู้คนเคยได้ยินเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่พระเจ้าท่านเองบอกเราว่าโลกถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร อันที่จริงแล้ว พระเจ้าเป็นนิรันดร์ และดังนั้น โลกนี้ก็เป็นนิรันดร์ด้วยเช่นกัน โลกที่เป็นนิรันดร์เริ่มต้นด้วยพระเจ้า มองดูซิ คำพูดของพระเจ้าเหล่านี้กล่าวถึงในกิตะว่า: เมื่อพ่อมา พ่อทำลายโลกปีศาจและสร้างโลกที่สูงส่ง นั่นคือพ่อชำระดวงวิญญาณในยุคเหล็กที่ดาโมประธานไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ก่อนอื่น ในตอนเริ่มต้นของโลก พระเจ้าได้สร้างสามรูปของบราห์มา วิษณุ และชางก้า และแล้วท่านสร้างโลกเทพผ่านบราห์มาและสร้สวตี ดังนั้น ความหมายนี้กล่าวว่าโลกเริ่มต้นด้วยบราห์มา และคริสเตียนพูดถึงบราห์มาว่าเป็นอดัม และสร้สวตีเป็นอีฟ เพราะความไม่รู้พวกเขาจึงให้ชื่อบราห์มาต่างออกไป บางคนเรียกดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า บางคนเรียกท่านว่าอัลลอฮ์ แต่ดวงวิญญาณสูงสุดคือหนึ่งเดียว ความแตกต่างอยู่ที่ภาษาเท่านั้น อัจชะ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่ควรจะโต้แย้งกับใครมากเกินไป เพียงแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน

คำถาม: พ่อที่ ไม่มีขีดจำกัด มีลูกเลี้ยงพร้อมกับลูกที่แท้จริง ใครคือลูกที่แท้จริง?

คำตอบ: ผู้ที่ทำตามสรีรบทของบาบา ผู้ที่ผู้รักก็แท้จริงของความบริสุทธิ์ ผู้ที่มีศรัทธาว่าพวกเขาจะรับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ที่มีศรัทธาเช่นนั้นในสติปัญญาคือลูกที่แท้จริง ลูกเลี้ยงคือผู้ที่ทำตามคำแนะนำของจิตใจของเขาเอง บางครั้งพวกเขาก็มีศรัทธา, บางครั้งก็มีความสงสัย พวกเขาแม้กระทั่งผิดสัญญาที่พวกเขาได้ทำไว้หน้าที่ของลูกๆ ที่มีค่าคือรับฟังและทำตามคำแนะนำทั้งหมดของบาบา คำแนะนำแรกที่บาบาให้คือ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ผู้รักก็แท้จริงของความบริสุทธิ์และจบสิ้นทัศนคติที่ไม่บริสุทธิ์

เพลง: ดินเกิด โอ้เจ้าสาว ดินเกิด! ยุคใหม่กำลังจะมาถึง

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจความหมายของเพลงแล้ว โลกใหม่คือยุคใหม่ และโลกเก่าคือยุคเก่า โลกใหม่ก็ตามมาหลังโลกเก่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่สร้างโลกใหม่ ดังนั้นไม่ว่าลูกจะพูดว่า “อิศวร” หรือ “พระเจ้าเป็นเจ้า”(Prabhu) แนนอนที่ลูกต้องเรียกท่านด้วยชื่อของท่าน หากลูกเพียงแต่พูดว่าประณ ลูกมีโยคะกับใคร? ลูกจดจำใคร? มนุษย์กล่าวกันว่าท่านไม่มีรูป นาม สถานที่ ดินแดนหรือเวลา โอ! แต่ชื่อของท่าน “ชีวา” นั้นโด่งดังในบาร์ต ผู้เดียวที่มีการเฉลิมฉลองชีพราตรีให้กับท่านคือผู้เดียวที่ลูกเรียกว่าเป็นพ่อ เป็นเพียงเมื่อลูกมีคำแนะนำพ่อบุคคลที่สติปัญญาลูกจะสามารถมีโยคะกับท่าน ไม่มีประโยชน์ที่จะโต้แย้งกับใครมากเกินไป ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำพ่อก่อนที่ไม่มีขีดจำกัดกับทุกคน ท่านสร้างโลกมนุษย์ใด อย่างไรและเมื่อใด? ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกเฝ้าแต่พบกับพ่อทางโลก แต่เป็นพ่อผู้มาจากเหนือโลกเสมอที่ได้รับการจดจำ ท่านเป็นพ่อผู้ที่อาศัยในอาณาเขตสูงสุด อย่าได้คิดว่าสวรรค์คืออาณาเขตสูงสุด ยุคทองคือสถานที่ที่นี้ อาณาเขตสูงสุดคือสถานที่ซึ่งพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในเมื่อพ่อของทุกดวงวิญญาณคือผู้สร้างยุคทอง เหตุใดลูกๆ จึงไม่มีอาณาจักรของสวรรค์? ใช่ แนนอนที่เราเคยมีอำนาจในการปกครองยุคทองในบางเวลา เคยมีโลกใหม่และอาณาจักรใหม่ แต่ในเวลานี้เป็นโลกเก่าและยุคเก่า พ่อได้สร้างสวรรค์ที่เวลานี้ได้กลายเป็นนรก ใครสร้างนรกและถูกสร้างขึ้นเมื่อใด? มายา ราวันได้สร้างนรก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่ให้ความรู้แก่ชาวบาร์ต เพราะชาวบาร์ตเป็นผู้ที่เฝ้าราวัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ผู้ทำความเข้าใจสรีรบททั้งหมดจดจำพระเจ้า แต่เป็นเพราะไม่รู้จักท่าน พวกเขาจึงเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม พวกเขาพูดว่าท่านไม่มีขีดจำกัดที่ลูกไม่สามารถไปถึงขอบเขตที่สิ้นสุดของท่าน เหตุนี้เองมนุษย์จึงได้สูญเสียความหวังและอยู่อย่างหย่อนยาน พวกเขาต้องอยู่อย่างหย่อนยานและแล้วเมื่อนั้นเป็นเวลาที่บาบามาเพื่อที่จะสร้างสวรรค์ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาอีกครั้ง แนนอนที่ผู้ทำความเข้าใจสรีรบทได้รับผลรางวัลของพวกเขาจากพระเจ้า เป็นที่นี้ที่พระเจ้าต้องมาเพื่อให้ผลรางวัล เพราะทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปที่นั่น เหตุนี้เองพ่อจึงต้องมา ผู้คนปลุกเรียกพ่อด้วยเช่นกัน ผู้ทำความเข้าใจสรีรบทต้องการพระเจ้า เวลานี้พวกเขาจะได้รับอะไรจากพระเจ้า? การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ท่านจะไม่ให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน เป็นผู้ที่ทำความเข้าใจพยายามที่จะได้รับสิ่งนี้ ดวงวิญญาณพเนจร ล้วนจะได้รับมรดกหรือ? เมื่อผู้คนมาหาลูก จงบอกพวกเขา: พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ เราได้รับประสบการณ์ เราไม่ได้เสาะแสวงหาพระเจ้าในเวลานี้ ท่านมาในเวลาของท่านเอง เราเสาะแสวงหาอย่างหนักมาก่อนแต่ไม่สามารถพบท่านได้ เราได้ไปในการจาริกแสวงบุญ เราทำการทรมานตนอย่างมากและพร่ำสวดและแสวงหาอย่างมากแต่เราไม่พบท่าน ท่านต้องมาในเวลาของท่านจากอาณาเขตสูงสุด เทพของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปต้องใช้ 84 ชาติเกิด วรรณะทั้งห้าที่โด่งดัง เวลานี้มีวงศ์สกุลของศูทรและสกุลบราห์มิน ลูกต้องอธิบายเกี่ยวกับสกุลต่างๆ มีการแสดงวรรณะไว้ในสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย แต่พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับสกุลบราห์มิน ดังนั้นคำแนะนำแรกที่ลูกควรจะให้คือพ่อคือผู้สร้างสวรรค์และลูกคือบราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารี เป็นเพียงเมื่อพ่อมาและสร้างบราห์มินเท่านั้นที่ต่อมาลูกจะสามารถกลายเป็นเทพ มีชื่อของประชาบิดา (พ่อของปวงประชา) บราห์มา บราห์มินลูกสร้างขึ้นจากปากของบราห์มา พ่อของบราห์มาคือชีพบาบา และดังนั้นลูกคือครอบครัวของพระเจ้า เช่นที่มีครอบครัวเคอร์ปาลานีและครอบครัววาसानี ในท่านองเดียวกันลูกคือครอบครัวของพระเจ้า ลูกคือลูกๆ ของท่าน บราห์มินที่แท้จริงคือผู้ที่ได้ทำสัญญาของความบริสุทธิ์ ทั้งหมดคือลูกๆ ของท่าน แต่ในบรรดาพวกเขา มีบางคนที่เป็นลูกที่แท้จริงและบางคนเป็นลูกเลี้ยง ลูกที่แท้จริงผู้รักก็แท้จริงของความบริสุทธิ์ มีเทศกาลรักก็ด้วย สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดเป็นของยุคแห่ง

การบรรจบพบกัน ดาเซรา(การเฝ้ารวน) เป็นการเฉลิมฉลองของยุคแห่งการบรรจบพบกันด้วย ดิวาลีมาทันทีหลังการทำลายล้าง แสงของผู้คนถูกจุดขึ้น ในยุคหลัก แสงของทุกคนดับลง บาบากล่าวว่าเป็นนายของสวนดอกไม้และเป็นคนพายเรือด้วยเช่นกัน ไม่ใช่บราห์มา วิษณุหรือชางก้าที่เรียกว่าเป็นนายของสวนดอกไม้หรือคนพายเรือ พ่อมาในสวนของท่านเพื่อมองดูลูกๆ ของท่าน ลูกบางคนเป็นดอกกุหลาบ บ้างเป็นดอกมะลิ และบ้างเป็นดอกลิลลี่ แต่ละคนมีกลิ่นหอมของความรู้ เวลาที่ลูกทั้งหมดกำลังจะกลายเป็นดอกไม้จากหนาม นี่คือป่าของหนาม มีการบรราและทะเลาะเบาะแว้งอย่างมาก เพราะทั้งหมดคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เป็นลูกกำพร้า พวกเขาไม่มีทั้งพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ผู้เดียวที่สามารถให้คำแนะนำแก่พวกเขาและทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ไม่มีใครรู้จักผู้เป็นพระเจ้าและผู้เป็นนาย ดังนั้นพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายจึงต้องมา ดังนั้นพ่อจึงมาและทำให้ลูกกลายเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นนาย มนุษย์ปรารถนาให้มีศาสนาเดียว อาณาจักรเดียว และพวกเขาต้องมีความบริสุทธิ์ มีศาสนาเดียวในยุคทอง แต่เวลานี้เป็นดินแดนของความทุกข์ เวลาที่ลูกถูกโยกย้ายไปสู่สกุลบราห์มินแล้ว และแล้วลูกจะไปสู่สกุลเทพและไม่เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ แผ่นดินบาร์ดนี้สูงสุด หากไม่มีการทำให้ก็ตะผิดพลาด ใครจะถามเกี่ยวกับบาร์ด? พวกเขาไปวัดของชีวา นี่คือวัดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพราะพ่อคือผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมด ท่านมาและทำให้ลูกกำพร้าเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ผู้อื่นทั้งหมดคือผู้ที่สอนความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นไม่มีเรื่องของความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือหนึ่งเดียวเท่านั้น มนุษย์ไม่สามารถเป็นครูที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ พวกเขาเรียกผู้ที่สอนทักษะว่า “กูรู” แต่กูรูเหล่านั้นไม่สามารถที่จะนำการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์มาให้กับทั้งโลก ถึงแม้ว่าพวกเขาพูดว่าพวกเขาได้รับความสงบจากสาธุ (Sadhu) ฯลฯ นั่นก็เป็นไปชั่วคราว ชันยาสชีพูดว่าความสุขแห่งสวรรค์เป็นเหมือนกับมุลกา ดังนั้นไม่ว่าความสงบใดก็ตามที่ได้รับจากพวกเขาก็เป็นเหมือนมุลกาด้วย พวกเขาไม่สามารถที่จะให้การหลุดพ้น ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น พวกเขามีความรักอย่างมากต่อศรัทธา แต่พวกเขาไม่รู้จักรักศรัทธาอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: ในยุคทองเคยมีดินแดนของศรัทธา และในเวลานี้เป็นดินแดนของคันส์ (ปีศาจ) เวลาที่บาบามาและสร้างดินแดนของศรัทธาอีกครั้ง และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรก็เป็นอาณาจักรของรวาน นรก เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีความสุขและถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความทุกข์ เวลาของความสุขยิ่งใหญ่กว่า แต่การละเล่นของความสุขและความทุกข์ยังดำเนินไป นั่นถูกเรียกว่าเป็นวงจรโลกหรือการละเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้ ชันยาสชีคิดว่าพวกเขาสามารถบรรลุถึงการหลุดพ้นตลอดไป แต่ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงสิ่งนั้น ไม่มีใครเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถประทานการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต เวลาที่ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเอง เพียงแต่มองดู! ไม่มีสิ่งใดที่นั่นนอกจากความทุกข์โดยรอบ เวลาที่เราากำลังสร้างสวรรค์ด้วยความช่วยเหลือของพ่อ แล้วเราจะกลายเป็นนายและปกครองในสวรรค์ ผู้คนทั้งหมดจะถูกส่งไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น และพวกเขาจะมาในเวลาของเขาเอง เมื่อพวกเขาลงมา ก่อนอื่นพวกเขาจะมีความสุขและต่อมามีความสุข ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาหม่นลูกประคำและได้ทำการทรมานตนและพร่ำสวด ฯลฯ ผู้คนพูดว่าลูกควรจะจดจำผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามลูกต้องทิ้งสำนึกที่เป็นร่างเพื่อสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดละทิ้งสำนึกของความเป็นร่าง พ่อพูดว่า: ในเวลานี้ทั้งหมดต้องกลับไป พ่อพูดกับลูกๆ เท่านั้น ในบรรดาลูกๆ มีบางคนที่เป็นลูกที่แท้จริงและบ้างเป็นลูกเลี้ยง ลูกเลี้ยงคือลูกที่ไม่ได้ผูกพันกับของความรู้ ลูกที่แท้จริงมีศรัทธาว่าแน่นอนที่พวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในมรดก อย่างไรก็ตามมีบางคนที่สอพลอ บางคนอ่อนแอ บางคนเข้มแข็ง ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป ผู้ที่มั่นคงคือผู้ที่นำภรรยาและลูกๆ ของพวกเขามาด้วย ผู้ที่มั่นคงจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา นกกระสาและหงส์ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ด้วยกันได้ นี่เป็นความรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงสำหรับพ่อ การทำให้ทุกคนบริสุทธิ์เป็นงานของพ่อ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ล้อทั้งสองควรจะไปด้วยกัน หากภรรยากับสามีไปด้วยกันทุกสิ่งก็จะทำงานได้เป็นอย่างดี จงมาและให้เราทั้งสองได้ผูกพันระของความรู้ร่วมกัน แน่หนอนที่เวลานี้เราจะกลับมาบริสุทธิ์และรับมรดกจากพ่อ หากลูกเป็นลูกๆ ของบราห์มา ลูกคือพี่น้องหญิงชาย และไม่สามารถมีการทำร้ายที่เป็นอาชญากรรมได้ กฎของพระเจ้าบอกว่าพวกเขาไม่สามารถช้อนแหวในกิเลส เวลาที่พ่อพูดว่า: ทศนคติของการดื่มและให้ยาพิษควรหยุดลง เราจะให้น้ำทิพย์ของความรู้แก่กันและกัน ดื่ม เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อด้วย หน้าที่ของลูกที่มีค่าคือการเชื่อฟังพ่อ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังท่านนั้นไม่มีค่า แน่หนอนที่พ่อจะลงโทษก่อนที่จะให้มรดกแก่ลูกที่ไม่มีค่า ลูกคือบราห์มินผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกควรทำให้ภรรยาของลูกดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ ในทำนองเดียวกันกับการบีบจมูกเด็กเล็กๆ เมื่อมีการให้ยาแก่เขา จงถามภรรยาของลูก: เชื่อไหมว่าสามีของเธอเป็นพระเจ้าและเป็นครูของเธอ? ในกรณีนั้น แน่หนอนที่ฉันจะนำการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่เธอ สามีก็จะทำให้ภรรยาของเขาทัดเทียมกับเขาเอง แต่ภรรยาไม่สามารถทำให้สามีของเธอทัดเทียมกับเธอได้เร็วนัก และเหตุนี้เองจึงมีการทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสา ลูกสาวต้องทนต่อการถูกทุบตีอย่างมาก แม้กระทั่งรัฐบาลก็ไม่

สามารถปกป้องลูกได้ พวกเขาพูดว่า: เราไม่สามารถทำอะไรได้ ฟ่อบอกว่า: ลูกๆจงทำตามศรัทธาแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หากลูกอยู่อย่างไร้ค่าลูกจะสูญเสียมรดก ที่นั่นลูกๆ ได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อของเขา ในขณะที่ลูกที่มีค่าที่รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นเป็นดินแดนของความทุกข์ ลูกไม่ควรจะสวมใส่ทองที่นี้ เพราะเวลานี้ลูกคือขอทาน ในชาติเกิดถัดไปลูกจะได้รับพระราชวังทองคำประดับประดาด้วยเพชรพลอย ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อให้การตอบแทนศรัทธาของลูกเท่านั้น ผู้คนไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณของกฤษณะอยู่ที่ใด หรือดวงวิญญาณของกูรูนาน้อยอยู่ที่ใด ลูกเข้าใจว่าทุกคนอยู่อย่างทาโม ประธานด้วยการเกิดและกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างไร ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นในวงจรโลก ทั้งหมดต้องกลับมาทาโมประธาน ในเวลาสุดท้ายพ่อมาและพาทุกคนกลับบ้าน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลานี้ลูกต้องผูกพันระของความจริง จงทิ้งสำนักที่เป็นร่างและเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่บริสุทธิ์
2. จงทำตามศรัทธาของบาบาสและกลายเป็นลูกที่มีค่า ลูกต้องดื่มน้ำทิพย์ของความรู้และให้น้ำทิพย์นั้นแก่ผู้อื่นด้วย สร้างสมกลิ่นหอมของความรู้และกลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคด้วยลอคสองชั้นของการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำและงานรับใช้ และกลับมาป้องกันความรู้สึกที่ดีไว้ได้ (feeling-proof)
หากมีประตูใดก็ตามที่ให้มายาเข้ามาได้ จงใส่ลอค 2 ชั้นของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้บนประตูเหล่านั้น ถ้ามายามาแม้ว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ ย่อมมีบางสิ่งขาดหายไปในการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ของลูกอย่างแน่นอน งานรับใช้ที่แท้จริงคืองานรับใช้ที่ไม่มีความเห็นแก่ตัวใดๆอยู่ในนั้นเลย ถ้าไม่มีการทำงานรับใช้โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ลอคต้องหลวมไป การจดจำระลึกถึงก็ต้องมีพลังด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมีลอค 2 ชั้นเช่นนี้ ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรค และลูกจะอยู่เหนือความรู้สึกที่ไร้ประโยชน์ใดๆของ “ทำไม” และ “อะไร” และกลับมาเป็นดวงวิญญาณที่ป้องกันความรู้สึกที่ดีไว้ได้ (feeling proof)

คติพจน์: การมีสมดุลของความรักและพลังสามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์ของความสำเร็จได้

*** โอม ขานต์ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาร์เตสวาริจี

การรับความรู้เป็นเรื่องของ 1 วินาที แต่ถ้าผู้คนจะเข้าใจความรู้ใน 1 วินาที พวกเขาจะต้องใช้ 1 วินาทีที่จะเข้าใจศาสนาของตนเองและรู้ว่าในความจริงแท้พวกเขาเป็นดวงวิญญาณผู้ที่เป็นตัวของความสงบและเป็นลูกๆของพระเจ้า การเข้าใจสิ่งนี้เป็นเรื่องของ 1 วินาที แต่เพื่อที่จะมีศรัทธาใน พวกเขาไม่จำเป็นต้องทำหะรุโยคะ ท่องมนตรา หรือทำความเพียรพยายามทางจิตอื่นๆทั้งหมดที่พวกเขาทำ เพียงเข้าใจรูปดั้งเดิมของตนเอง นี่คือทั้งหมดของความเพียรพยายามที่เราทำในขณะนี้ ได้มีการอธิบายว่าความพยายามทั้งหมดที่เราทำนั้นเป็นไปสำหรับสิ่งเล็กน้อยเพียงสิ่งเดียวนั้นเท่านั้น เช่นที่ลูกต้องสร้างชีวิตของลูกในทางปฏิบัติจริง ดังนั้นลูกต้องจัดสำนักที่เป็นร่างอย่างสมบูรณ์ แท้จริงแล้ว นี่จำเป็นต้องอาศัยงานที่ยากลำบากมากมายที่จะมั่นคงในสภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เราอยู่อย่างระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ในทุกขณะและในทุกย่างก้าว เมื่อเรามีความระมัดระวังเกี่ยวกับมายา และไม่ว่าสถานการณ์มากเพียงใดมาอยู่เบื้องหน้าเรา มายานั้นจะไม่สามารถต่อต้านเราได้ มายาต่อต้านเราเมื่อเราได้ลิ้มตัวเราเอง มีช่องว่างเล็กน้อยนี้สำหรับเราที่จะสร้างชีวิตในทางปฏิบัติจริงของเรา มิฉะนั้นแล้ว ความรู้เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที อังชะ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามสัญญาที่ลูกได้ทำกับพ่อไว้อย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น อย่าได้ทิ้งธรรมะ (ความมีศีลธรรมจรรยา) ของลูก นี่คือการหมายปลายทางที่สูงสุด หากลูกลืมสัญญาและแสดงการกระทำที่ผิด ทะเบียนของลูกจะเสียหาย

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าลูกกำลังก้าวไปอย่างรวดเร็วมากในการจาริกแสวงบุญ

คำตอบ: หากลูกกำลังก้าวไปอย่างรวดเร็วมากในการจาริกแสวงบุญ สติปัญญาของลูกกำลังควบคุมวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอยู่เสมอ ไม่มีการจดจำใครนอกจากพ่อและมรดก การจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องหมายถึงไม่มีสิ่งใดของโลกนี้ปรากฏให้เห็น ราวกับว่าแม่กำลังมองดูอยู่แต่ลูกกลับไม่เห็นสิ่งใด แม้แต่ขณะที่มองดูทุกสิ่ง ลูกก็มีสำนึกรู้ว่าทั้งหมดนั้นกำลังจะกลายเป็นฝุ่น พระราชวังเหล่านี้ทั้งหมดอาจจะถูกทำลาย ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้ได้คงอยู่ในอาณาจักรของเรา และสิ่งเหล่านี้จะไม่คงอยู่อีกครั้งหนึ่ง

เพลง: โอ้ คนพายุเรือ จงพาเรือแห่งโชคของฉันไปยังที่ที่ท่านปรารถนาด้วยเถิด!

โอม ซานติ ในความเป็นจริงเพลงในบรรทัดนี้ผิด พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อที่จะพาลูกไป พ่อจะพาลูกไปที่ใดเล่า ไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้เท่าที่ลูกปรารถนา ไม่ใช่พ่อจะนำลูกไปที่ที่พ่อต้องการ ทุกคนต้องการทำความเพียรพยายาม แต่ตามละครแล้ว ไม่ใช่ว่าทุกคนทำความพยายามได้เท่ากัน ลูกๆ ต้องมีความเมตตาต่อตนเอง มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาสอนความรู้และโยคะ นี่คือการเมตตาที่ท่านมี ครูเพียงแค่สอน และโยคีสอนโยคะอย่างไรก็ตาม ใครจะศึกษามากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในความเป็นมิตรที่แท้จริง ไม่ใช่ความเป็นมิตรที่จอมปลอม มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความเป็นมิตรที่แท้จริง เพราะมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่เปี่ยมสัจจะ ท่านคือผู้เดียวที่ก่อตั้งยุคทอง และท่านตั้งใจให้ลูกทำความพยายามเพื่อไปสู่ยุคทอง มีโศลก (บทร้อยกรอง) ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกพูดคำพูดที่แท้จริงและมีการกระทำที่แท้จริงเท่านั้นที่ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะได้ ชาวซิกซ์พูดว่า “สัจหรือกาล” (ผู้ที่สูงส่ง เป็นอมตะคือ สัจจะ) พ่อที่แท้จริงผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ที่สูงส่งที่สุด ท่านคือ สัญลักษณ์ของอมตะ ความตายไม่มีวันมาหาท่านได้ ความตายมาหามนุษย์ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในชุมชนทางจิตที่แท้จริง (สัทสัง) พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ดินแดนที่ล่อลวงของบาร์ตกลายเป็นดินแดนของสัจจะ เทพทั้งหมดก็คือลูกๆ เหล่าเทพนำมรดกของการเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ไปด้วยจากที่นี่ ไม่มีสิ่งใดนอกจากความล่อลวงที่นี้ คำปฏิญาณตนที่รัฐบาลให้ลูกท่านนั้นเป็นสิ่งที่ผิดด้วยเช่นกัน แม้กระนั้นผู้คนก็พูดว่า เรากำลังปฏิญาณตนในนามของพระเจ้าที่จะพูดสัจจะ อย่างไรก็ตาม ผู้คนก็ยังพูดเช่นนั้น พวกเขาก็ไม่มีความกลัวใดๆ อีกต่อไป ในความเป็นจริงพวกเขาลังเลมากถ้าจะพูดว่า พวกเขาจะสาบานในนามของลูกๆ ของตนเอง แล้วพวกเขาก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ เพราะพวกเขาจะคิดว่า พระเจ้าได้ให้ลูกๆ แก่เรา ดังนั้นพวกเขาจะสาบานในนามของพวกเขาได้อย่างไรเล่า พวกเขาจะลังเลที่จะสาบานในนามของลูกๆ ของตนเอง ในกรณีที่เขาตาย ภรรยาจะไม่มีวันสาบานในนามของสามี สามีจะไม่ใช้เวลาที่จะสาบานในนามภรรยา! เขาคิดว่าหากภรรยาของเขาตาย เขาก็สามารถที่จะมีคนใหม่ได้ คำสาบานทั้งหมดที่มนุษย์ท่านั้นล่อลวง จนกว่าพวกเขาได้รู้ว่าพระเจ้าคือ พ่อของเขา ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็ไม่อาจมีความซาบซึ้งกับการที่ท่านเป็นพ่อของเขาได้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ พ่อคือ สัจ ศรี อกาล ชื่อของผู้เดียวคือ ผู้เป็นสัจจะคือ ชีวา หากลูกเพียงแค่พูดว่า “รูดร้า” ผู้คนก็จะสับสน ดังนั้นลูกต้องพูดสิ่งนี้เพื่อที่จะอธิบาย ในกิตะพวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับไฟบุษายัญแห่งความรู้ของรูดร้า ซึ่งเปลวไฟของการทำลายล้างจะถูกจุดขึ้นมา นั่นใช้กับเวลานี้เช่นกัน ไม่มีการอ้างถึงไฟบุษายัญของกฤษณะ พวกเขาได้ปะปน 2 สิ่งเข้าด้วยกัน ได้เคยมีการอธิบายไว้แล้วว่าไม่มีไฟบุษายัญในยุคทองหรือยุคเงิน มีไฟบุษายัญของความรู้เดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดเป็นไฟบุษายัญที่เป็นวัตถุ การศึกษาคัมภีร์ การกราบไหว้บูชา ฯลฯ ทั้งหมดเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีความรู้ที่เท่านั้น และดวงวิญญาณสูงสุดเป็นผู้ที่ให้ไว้ ผู้คนพูดถึงสิ่งผิดๆ เกี่ยวกับพระเจ้า เหตุนี้เองบาร์ตจึงได้ยากจนขึ้นแค้น ไม่มีความล่อลวงใดมากกว่าสิ่งนี้ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นี่คือการเกมเขาวงกต นั่นคือเกมของการเร่ร่อนไปทั่วด้วยการลืมนั่น จากนั้นพ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากการเร่ร่อน ละครนี้คือการละเล่นเกี่ยวกับชัยชนะและการพ่ายแพ้ การพ่ายแพ้นั้นใช้เวลาครึ่งหนึ่งของวงจร เรากลายเป็นเช่นฝุ่นอย่างสิ้นเชิง จากนั้นเราก็เป็นผู้มีชัยชนะถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีใครนอกจากลูกรู้สิ่งเหล่านี้ มีกิตะพาชาลาขนาดใหญ่อยู่หลายแห่ง พวกเขาได้สร้างบารัตยา วิद्याบารัตนาขึ้นมาอีกด้วย เพื่อศึกษากิตะ ชื่อกิตะนั้นโด่งดังอย่างมาก กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์แต่เพราะชื่อนั้น

ได้เปลี่ยนไป สิ่งนั้นจึงไร้ค่า ชื่อก็จะได้คงอยู่มาเป็นเวลายาวนาน พ่อพูดว่า พ่อที่เป็นพระเจ้าของกิตะไม่ใช่ศรัทธาขณะเวลานี้คือการบรรจบกัน พ่อคือผู้สร้าง แต่เมื่อท่านสร้างสวรรค์ขึ้นมาแล้วเท่านั้นที่ราได้และกษณะ หรือลักษมีและนารายณ์จะได้ พ่อมาและทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ผ่านจากัดอัมบาและจากัดปีตา ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสอนราชาโยคะได้ จากัดอัมบาโด่งดังอย่างมาก โหของความรู้ได้อยู่กับจากัดอัมบา ลักษมีและนารายณ์ ราได้และกษณะไม่ได้อยู่ในเวลานี้ แน่หนอนว่าพร้อมกับกษณะนั้นคือราได้ ไม่ได้มีการกล่าวถึงราได้ไว้ในกิตะ แต่ได้มีการกล่าวถึงไว้ในภักวัต พ่อพูดว่า ผู้ที่เคยเป็นราได้และกษณะเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายและชาติเกิดที่ 84 ของเขา พ่อกำลังปลุกพวกเขาและอาณาจักรของพวกเขาให้ตื่นขึ้นมาอีกครั้ง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ ทุกคนสวยงาม ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจ ลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าลูกมาจากครอบครัวเทพ สุริยะวงศ์และจันทร์ทรวงศ์ เราได้ใช้ 84 ชาติเกิด แล้วเวลานี้จะไปสู่ยุคทองอีกครั้ง ลูกจะเริ่มตื่นนับตั้งแต่ยุคทอง วงจรของ 84 ชาติเกิดนั้นโด่งดัง ลูกจดจำมรดกของลูกครั้งแล้วครั้งเล่าใช้ใหม่ เวลานี้จงจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิด ด้วยจดจำวงจรนี้หมายถึงการจดจำประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก ยิ่งใครคงงกจักรแห่งการสำนึกในตนเองได้มากเพียงใดผู้นั้นก็ไปในการจาริกแสวงบุญได้เร็วตามนั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นโลกของหนาม มนุษย์ที่ทาโมประธานติดกับอยู่ในกิเลสทั้ง 5 พ่อพูดว่า ให้ละทิ้งสำนึกของคำว่า ‘ของนั้น’! อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้ละทิ้งสิ่งนั้น พวกเขาสามารถได้รับอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังคงพูดว่า “เราจะติดเกี่ยวกับสิ่งนั้น”! ลูกรักกิเลสมากจนพูดว่าลูกจะติดเกี่ยวกับการละทิ้งกิเลสนั้นใช้ใหม่ อย่างน้อยที่สุดจงทำสัญญาในเวลานี้ แล้วลูกจะได้รับการช่วยเหลือจากพ่อ อย่าได้กลายเป็นผู้ที่ประณามครอบครัวหลังจากที่ได้ทำสัญญาไปแล้ว ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เราจะไม่ทิ้งศาสนาของเรา นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงมาก พ่อจะทำการดีที่สุดใช้ใหม่ ท่านจะไม่ปล่อยให้สิ่งใดผิดพลาด ลูกจะได้รับการให้อภัยอีกครั้ง แต่หากลูกทำสิ่งนั้นอีกครั้ง ลูกก็จะจบสิ้น ทะเบียนจะเสียหายไปเพราะสิ่งนี้ กิเลสคือยาพิษ ขณะที่ความรู้คือ น้ำทิพย์ที่จะทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ นั่นคือมิตรที่ไม่ดี ชาวซิกซ์พูดว่า“สัจ ศรี อกาล” และทำเสียงดังอย่างมากมาด้วยการพราเสวด เพราะ สัจ ศรี อกาล ยกกระต๊บบทุกคน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ลืมหัน แม้แต่การลืมหันก็อยู่ในละคร ศาสนาเช่นมีการสละละทิ้งที่เข้มงวดมาก พ่อพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายตาย พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก ลูกอาจจะเดินทางโดยเครื่องบินหรือทางรถยนต์ แต่ให้ระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารของลูกให้มากเท่าที่จะทำได้ ลูกต้องให้ตรัสติดกับอาหารแล้วจึงรับประทาน แต่ลูกบางคนก็ลืมหันที่จะทำสิ่งนี้ ในประเด็นนี้ลูกต้องจดจำพ่อ ผู้เป็นเจ้าบ่าว ด้วยความสุขอย่างมาก “ที่รัก ฉันกำลังรับประทานอาหารนี้ในการจดจำระลึกถึงท่าน ในความเป็นมิตรของท่าน ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ฉันจะจดจำท่านแล้วจึงรับประทานและท่านสามารถได้รับกลิ่นหอมจากอาหารนั้น” ดังนั้นเมื่อลูกจดจำในวิธีนี้ นิสสัยจะถูกสร้างขึ้นและปรอทของความสุขก็เฝ้าแต่จะสูงขึ้น แล้วลูกก็จะซึมซับความรู้ได้ด้วยเช่นกัน หากมีความอ่อนแอใด ลูกจะซึมซับได้แค่เพียงเล็กน้อย และลูกจะจะไม่ถูกยิงออกไปด้วยพลังมากเท่านั้นด้วย การมีโยคะกับพ่อหมายถึงแม้ขณะมองดูพระราชวังที่สวยงามเหล่านั้น ลูกก็มีสำนึกรู้ว่าทุกสิ่งกำลังจะกลายเป็นฝุ่น สิ่งเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ในอาณาจักรของเรา อาณาจักรของเรากำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ แล้วจะไม่มีความใดเหล่านี้คงอยู่ที่นั่น นั่นจะเป็นโลกใหม่ ไม่มีต้นไม้เก่าๆ เหล่านี้อยู่ที่นั่น ทุกสิ่งที่นี่จะขึ้นหนึ่งสัตว์เหล่านี้ทั้งหมดจะตาย ที่นั่นจะไม่มีความใดใดๆ โรคภัยเหล่านี้จะปรากฏขึ้นมาในภายหลัง ยุคทองหมายถึงสวรรค์ ที่นี้ทุกสิ่งเป็นเหตุของความทุกข์ ในปัจจุบันคำแนะนำของทุกคนเป็นเช่นปีศาจ แม้กระทั่งรัฐบาลก็ปรารถนาการศึกษาเช่นนั้นที่เด็กๆ จะไม่กลายเป็นผู้ที่ร้ายกาจ ในปัจจุบันมีความร้ายกาจมากมาย ในเวลานี้มีการล้อมรั้วไม่ให้คนเข้าทำงาน การประท้วงอดอาหาร การประท้วง ฯลฯ มากมาย ใครได้สอนสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาเล่า ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสอนเองนั้น เวลานี้ก็มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา พ่อพูดว่า ลูกๆ จงอยู่ในความเจียบสงบ การเล่นเสียงดังหรือการตะโกน ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยทำการเพ่งเพียรทางจิตมาชาติแล้วชาติเล่า พวกเขาได้เฝ้าแต่ใช้คำว่า ‘สาธนา’ (การเพ่งเพียรทางจิต) แต่ก็ไม่มีใครสามารถบรรลุการหลุดพ้นได้ ถึงแม้ว่าลูกไม่มีรูปภาพหรือสิ่งพิมพ์ใด แต่ลูกก็สามารถไปที่วัดและอธิบายสิ่งนั้นได้ ก่อนหน้านั้นลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ แน่หนอนว่าพวกเขาต้องเคยได้รับมรดกจากผู้สร้างสวรรค์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างสวรรค์คือผู้เดียวที่กำลังอธิบายแก่เรา ผู้ที่ได้สร้างวัดไม่รู้เรื่องนี้ ลูกๆ ควรอธิบายว่า(ลักษมีและนารายณ์)ได้รับมรดกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แน่หนอนที่พวกเขาต้องได้รับสิ่งนั้นในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ราชาโยคะถูกกล่าวถึงไว้ในกิตะ แน่หนอนว่าพวกเขาต้องเคยเรียนราชาโยคะในยุคแห่งการบรรจบพบกันจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และไม่ใช่จากสิ่งสร้าง ศรัทธาขณะ ผู้สร้างคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่เป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ผู้ที่มีสติปัญญาดีและกว้างไกลก็เข้าใจอย่างถูกต้องและพวกเขาสร้างสมสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกสาวที่เยาว์วัยบางคนควรนั่งและอธิบายด้วยรูปภาพแก่บุคคลสำคัญว่าใครได้สร้างพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ไม่เป็นไรว่ารูปนั้นเป็นรูปที่ธรรมดาทั่วไปหรือไม่ ลูกสาวที่เยาว์วัยสามารถอธิบายแม้ในภาษาเด็กๆ ของเขา เมื่อลูกสาวที่เยาว์วัยกลับมาฉลาด พ่อควรจะได้รับคำขอบคุณที่ทำให้พวกเขาฉลาดอย่างมาก ลูกสาวนั้นก็พูดว่า ฉันกำลังบอกเรื่องราวทั้งหมดนี้แก่

พวกท่าน เพราะฉันรู้อยู่แล้วว่า เวลานี้พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังสอนราชาโยคะ พ่อพูดว่า คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าคิดว่าผู้ที่มีร่างกายนั้นเป็นกุญแจ สัตว์ผู้เดียวเท่านั้นจะพาถูกข้ามฟากไปได้ ที่เหลือทั้งหมดจะทำให้ลูกจมน้ำ หากลูกส่งเสียงกับพวกเขาในวิธีนี้ ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่อง ได้มีการแสดงไว้ว่ากุมารคือผู้ที่ยิ่งลูกธนูแห่งความรู้ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเข้าใจ ผู้ที่มาจากศาสนาของเราจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ลูกควรจะอธิบายแก่ผู้ที่ปลดเกษียณและผู้ที่สร้างวัด ลูกควรจะยกย่องพวกเขา ให้พูดว่า เราจะเล่าประวัติชีวิตของชีพบาบาให้ท่านฟัง อันดับ 2 คือ บราห์มา วิษณุและชางกา เราจะบอกท่านถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกมนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร นี่คือวงจรของ 84 ชาติ ให้นั่งลงและอธิบายถึงเรื่องราวของบราห์มาและสรัสวตี ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่จะอธิบายความรู้นี้ได้ จงมาและเราจะอธิบายแก่ท่านว่าลักษมีและนารายณ์ประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร และพวกเขาได้สูญเสียอาณาจักรไปอย่างไร อังชะ หากลูกไม่เข้าใจได้มากเท่านี้ ก็เพียงพออยู่อย่าง “มานมานะบาฟ” ลูกควรจะไปทำงานรับใช้ในวิธีนี้ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หากลูกมีความอ่อนแออยู่ภายใน ให้ตรวจสอบและขจัดสิ่งนั้น ให้อยู่อย่างมั่นคงในสัญญาที่ทำไว้กับพ่อ
2. ลูกต้องรับประทานอาหารในสภาพที่มีความสะอาดอย่างมาก หลังจากให้บริขารดีกับอาหารแล้ว ให้รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อและเจ้าปาวด้วยความสุขอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ และมีประสบการณ์ว่าตนเองเต็มเปี่ยมโดยการมีสิทธิ์ต่อทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมด

มีคำกล่าวว่า: ให้หนึ่งและได้รับหนึ่งพันเท่า เมื่อลูกให้ทรัพย์ที่มีค่าที่สุดสูญหาย ทรัพย์เหล่านั้นหมดไป แต่เมื่อลูกให้ทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่สูญหาย ทรัพย์นั้นเพิ่มพูน อย่างไรก็ตาม เพียงผู้ที่เต็มเปี่ยมสามารถให้แก่ผู้อื่นได้ ดังนั้นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่คือผู้ที่เต็มและล้นเหลือ พวกเขามีความซาบซึ้งว่าทรัพย์ที่มีค่าของพ่อเป็นของพวกเขา ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง ได้รับการบรรลุผลทั้งหมดโดยอัตโนมัติ พวกเขาไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด หรือพรับปนเกี่ยวกับสิ่งใด

คติพจน์: ทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน และแล้วลูกจะสามารถเฝ้าดูฉากสุดท้ายของการทำลายล้างได้

*** โอม ชานติ ***